

शक्ति

அகம்பைகளும் ஆயுதங்கள்தான் உரிமைகளென்றானபோது பேனாக்களில் பிரியங்கொண்டோம் பெண்கள் நாம்

புது உலகம் எமைநோக்கி - ஒரு சுற்றுப்பயணம்

(மிதிவண்டியிலும், புகையிரத்திலும், விமானத்திலும், தரையில் நடப்பது ஆரோக்கியமானது!)

- நிருபா -

எழுபதின் இறுதியில் பெண்ணியம் தலைகாட்டத் தொடங்கியது. பொருளியல் சமுதாயவியல், உளவியல் என்ற பிரிவுகளில் அரங்குகள் அமைக்கப்பட்டு விவாதங்கள் சர்ச்சைகள் நடைபெற்றன. இலக்கியப்பிரிவில் அடிக்கடி ஜேர்மன் க்ரியர், சிமோன் தி பூவா, கேட் மில்லட், கிளோரியா ஸ்டைனர் போன்ற பிரபல பெயர்கள் அடிபட்டன. இலக்கிய அறிஞர்கள் சிமோன் தி பூவாவை ஒரு உன்னத உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டனர். அவர் எழுத்தை வாழ்ந்த வாழ்க்கையைப் புகழ்ந்தனர். புத்திரிகைகளிலும் எழுதினார்கள். இதில் சில ஆண்களும் சேர்ந்துகொண்டார்கள்..

சிமோன் தி பூவா என்றால் பெண்ணிய எழுத்துக்களைப் படைத்த சிறந்த ஒரு பெண்ணிலைவாதி என்று மட்டுமே நினைத்திருந்தேன். காவேரியின் (கூதம்) 'நீயும் ஒரு சிமோன் தி பூவா போல்' சிறுகதையைப் படிப்பதற்குமுன்னர். இக்கதையில் உமா என்கின்ற பாத்திரத்தை வாழவைத்து சிமோனின் வாழ்வை மிகவும் சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும் கூறுவது மட்டுமல்லாது சிமோன் வாழ்ந்த வாழ்வின் மீதான, அவளின் மீதான விமர்சனத்தையும் முன்வைத்துள்ளார்.

'இன்று சிமோன் இறக்குமதிசெய்யப்பட்டு வெவ்வேறு கோணங்களில் அலசப்பட்டு ஆராயப்படுகிறாள். பெண்ணியம், தேடல், ஈடுபாடு, உழைப்பு உத்தியோகம் என்று நானா விதத்தில் அழுத்தங்களால் இழுக்கப்பட்டு திக்குமுக்காடும் பெண்கள் சிமோன் என்கின்ற அறிவுக்கூர்மையுள்ள எழுத்தாளர் சாத்திரேயுடன் ஒரு தர்ம பத்தினியோல், கண்முடிய விசுவாசத்துடன் அவசியமில்லாத அளவிற்கு பொறுமையுடன் வாழ்ந்ததைக் கவனித்து கோபமாக வெகுண்டெழுக்கின்றனர்'

இன்று சிமோன் மட்டுமல்ல நாம் தலையில் வைத்துக் கொண்டோம் அனைத்தும் விமர்சனத்திற்குட்பட்டவைதாம்.

இவ் விமர்சனச் சிறுகதையோடு கைகோர்த்த வண்ணம் எனது சுற்றுப்பயணத்தை ஆரம்பிக்கிறேன்.

உலகத்திலுள்ள அனைத்து அடக்குமுறைகளுக்கும் சமாதிகட்டிவிட்டோம் என்று நினைத்துக் கொள்வோம். அப்படி நினைத்துக்கொள்வது இலகுவானதாக இல்லையென்றபோதும் கண்களை மூடி ஒருசில நிமிடங்கள் எனக்காகக் கனவுகாணுங்கள். அங்கேபாருங்கள்! சமாதிகட்டிவிட்டவற்றில் ஒன்று மட்டும் மீண்டும் உயிர்த்தெழுந்து சமாதிக்கு மேல் இருந்து சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறதே. ஆம் அதுதான் ஆணாதிக்கம். ஆணாதிக்கம் இருக்கின்றதே அது முளைகளுக்குள் மிகவும் ஆழமாகப் பதியப்பட்டிருக்கின்றது. கல்வி, வளர்ப்புமுறை, தொடர்புசாதனங்கள், மதம், கலாச்சாரம் என்கின்ற பல வழிகளில் ஆணாதிக்கக் கருத்துக்கள் புகுத்தப்பட்டு சமூக, அரசியல் நடைமுறைகளினூடாக அது மேலும் ஆமோதிக்கப்படும் பாதுகாக்கப்படும் வருகின்றது. ஆகவே அதனை ஒழித்துவிடுவதென்பது அவ்வளவு இலகுவான காரியமல்ல.

நிறையத் தமிழ்ப் பெண்கள் இங்கு புகலிடத்தில் உழைக்கிறார்கள். அல்லது அடிப்படைப் பொருளாதார தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்கான சமூகஉதவிப் பணத்தையேனும் பெறுகின்றனர். ஆனாலும் அவர்கள் அடக்குமுறையை, ஆணாதிக்கத்தின் கொடுமையை அனுபவித்துக் கொண்டுதான் இருக்கின்றனர். எனவே பெண்கள் பொருளாதாரரீதியில் சுதந்திரமாக இருப்பதென்பது அவர்களது முழுவிடுதலையைப் பெற்றுவிட்டனர் என்கின்ற அர்த்தமாகமாட்டாது. பெண்களின் விடுதலையென்பது பல மட்டங்களிலிருந்து போரட்டப்பட வேண்டியது. அதிலொன்று கருத்தூர்தியான போராட்டமாகும். ஆணாதிக்க கருத்துக்கள் ஆண்கள் பெண்கள் இருபாலாரின் உணர்வுகளிலும் ஆழப்பதிந்திருப்பதால் நாம் மண்டைக்குள் இறங்கி பெரும் போராட்டத்தினை செய்ய

வேண்டியுள்ளது. இதற்கு நல்ல உதாரணமாக எழுது புகலிட வாழ்வை எடுத்துக் கொள்ளலாம். மேற்கூறியதுபோல் இங்கு பெண்கள் ஓரளவு பொருளாதார சுதந்திரம் அடைந்தவர்களாக இருந்தபோதும் தாயகத்திலிருந்த நிலையிலிருந்து சிறிதளவேனும் ஆணாதிக்க அடக்குமுறையிலிருந்து விடுபட்டவர்களாக இல்லை என்பதனைக் காண்கின்றோம்.

நல்ல கருத்துக்களை மட்டுமல்ல பல அடக்கு முறையான கருத்துக்களையும் மிக இலகுவாக பதியவைப்பதில் இலக்கியமும் முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது. அது தனது பணியை புகலிடத்தில் வாழும் தமிழர்கள் மத்தியிலும் செய்து வருகின்றது.

பெரும்பாலும் ஆணாதிக்கக் கருத்துக்களையே நிறுவுவதான இலக்கியங்களுக்கு மத்தியில் பெண்விடுதலை உணர்வுள்ள பல நல்ல கருத்துக்களை சொன்ன சிறு சஞ்சிகைகளின் காலமும் என்று ஒன்று இருந்தது.

என்பததைநதிற்குப் பின்னரும் தொண்ணூற்றைந்திற்கு முன்னரும் இடைப்பட்ட அக் காலப் பகுதியில் புகலிடத்தில் குறிப்பாக மேற்கு ஐரோப்பாவில் பல சஞ்சிகைகள் வெளிவந்தன. தூண்டில், சிந்தனை, ஊதா, நமது குரல், தேனீ, சக்தி, ஓசை, பள்ளம், கண், புதுமை, மொளனம் என்று இன்னும் பல. இந்த சஞ்சிகைகள் பெண்களின் பிரச்சினைகள், விடுதலை போன்ற பல விடையங்களை வெளிக்கொண்டு வந்தது மட்டுமல்லாது பல பெண்களின் ஆக்கங்களை வெளியிட்டும் அவர்களின் எழுத்துக்களை ஊக்கமூட்டியும் வந்தன. கண், நமதுகுரல், ஊதா, சக்தி போன்றவை பெண்களை ஆசிரியை குழுக்களாகக் கொண்ட பெண்கள் சஞ்சிகைகளாக வெளிவந்தன. சக்தி இன்னமும் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றது.

புகலிடத்திலும் ஆண்களின் ஆதிக்கமே

இலக்கியத்துறையில் தொடர்ந்தும் நிலவி வருகின்ற நிலையில் இந்த சஞ்சிகைகள் பெண்ணியக் கருத்துக்களையும் பெண்களின் எழுத்துக்களையும் வெளிக்கொண்டு வந்ததில் பெரும் பங்கினை வகித்தன என்று கூற முடியும். சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் என்று பெண்களால் எழுதப்பட்ட பெண்விடுதலை உணர்வுகள் கொண்ட ஆக்கங்களாகவும் பெண்களின் அடக்கப்பட்ட நிலமையை எடுத்துக் கூறக்கூடிய ஆக்கங்களாகவும் அந்த எழுத்துக்கள் இருந்தன. இப்படி சஞ்சிகைகளில் வெளியாகிய கவிதைகளைத் தொகுத்து 1992 ல் மறையாத மறுபாதி என்கிற தொகுப்பு புகலிடத்தின் முதலாவது பெண்கள் கவிதைத் தொகுதியாக வெளியிடப்பட்டது. அதன் பின்னர் வெளியாகியிருக்கும் பெண்களின் சிறுகதைத் தொகுப்புத்தான் புது உலகம் எமை நோக்கி. மேலே குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் வெளிவந்த சஞ்சிகைகளிலிருந்தும் இப்போது வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் சஞ்சிகைகள், தொகுப்புக்களிலிருந்தும் தெரிவு செய்யப்பட்ட 23 சிறுகதைகளை பெண்கள் சஞ்சிகையான சக்தி தோழியினர் வெளியிட்டுள்ளனர். இச்சிறுகதைகளில் ஒன்று காவேரி என்கின்ற இந்தியப் பெண்ணின் கதையும், ஏனையவை இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்த பெண்களின் சிறுகதைகளுமாகும். இருபத்திமூன்று சிறுகதை எழுத்தாளிகளில் பல எழுத்தாளிகள் ஏற்கனவே புகலிட எழுத்துலகிற்கு அறிமுகமானவர்கள். சில பெண்கள் அண்மைக்காலமாக எழுதத் தொடங்கியவர்கள் அல்லது எமக்கு அறிமுகமானவர்கள்.

இனி கதைக்குள் இறங்கி பிரச்சனைகளின் அருகே சென்று பார்ப்போம்.

வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளைகளை நம்பி வந்து ஏமாறாதல், வெளிநாடுகளுக்கு வரும் வழியில் பெண்கள் அனுபவிக்கும் துன்பங்கள், இனவாதம், பணிப்பெண்களின் பிரச்சனைகள், மலையகம் பெண்களின் பிரச்சனை, ஆண்களினால் ஏமாற்றப்பட்டு பிள்ளைகளுடன் தனித்து விடப்பட்ட பெண், பெண்ணிலை வாதமும் சிமோன் தி பூவாவும், தாயகத்துறினைவுகள், புதிய உறவுகள் பற்றிய கேள்விகள், பெண்கள் மீதான பொதுவான அடக்குமுறைகள், சந்தேகம், சாதியம், தனிமை, வாழ்க்கைத் துணையைப் பிரிந்த துன்பங்கள், இப்படி பிரச்சனைகளே சிறுகதைகளாக பிரசவித்துள்ளன.

சிறுகதைகளில் கூறப்பட்ட பிரச்சனைகள் அனைத்தும் எந்தவித கற்பனா வாதமும் இன்றி பெண்கள் வாழ்வில் அனுபவிக்கும் அடக்குமுறைகள், துன்பங்கள் பற்றியவை.

புகலிடத்தில் ஜேர்மனி, நோர்வே, சுவிஸ், கனடா, லண்டன் என்று வெவ்வேறு நாடுகளிலிருந்து பெண்கள் எழுதியுள்ளனர். கதையில் பெண்கள் எதிர் கொள்ளும் பிரச்சனைகள் ஒரேமாதிரியாக இருப்பதால்

புகலிடத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் பெண்கள் மீதான அடக்குமுறை ஒரேமாதிரியாக இருப்பதனை இதனூடாக புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

கல்யாணச் சீரழிவுகள் (சுகந்தி அமிர்தலிங்கம் - ஜேர்மனி), காணல்நீர் (சுகந்தி - ஜேர்மனி), விலங்குடைப்போம் (சந்திவதனா செல்வகுமாரன் - ஜேர்மனி) இந்த மூன்று சிறுகதைகளும் இலங்கையில் இருந்து திருமணம் செய்து கொள்ளவேன வெளிநாட்டில் வாழும் ஆண்களிடம் வந்து ஏமாற்றத்திற்குள்ளாகி துன்பமடைந்த பெண்களின் பிரச்சனைகளைக் கூறுகின்றன. எண்பதுகளுக்கு பின்னர் பெருவாரியாக தமிழ் இளைஞர்கள் வெளிநாடுகளுக்கு வந்து சேர்ந்த பின்னர் தமது குடும்பங்களை உருவாக்கத் தொடங்கினர். இந்த இளைஞர்கள் இங்கு தனிமையில் வாழ்ந்தவர்கள், அல்லது என்றோ ஒரு நாள் கலாச்சாரம் பண்பாட்டுடன் கூடிய அச்சம், மடம், நானம் கொண்ட தாயகத்து தமிழ் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொள்ளலாம் அதுவரையில் தற்காலிகமாக தாம் வாழும் நாட்டுப் பெண்களுடன் உல்லாச வாழ்வு வாழ்ந்தவர்கள். அப்படி வாழ்வதொன்றும்

பிழையான விடயமல்ல. ஆனால் இவர்கள் தம்மைப் பற்றிய எந்த உண்மைகளையும் கூறாமல் இலங்கையிலிருந்து பெண்களை இங்கு வரவழைத்தார்கள் அல்லது இலங்கைக்குச் சென்று திருமணம் செய்தார்கள். வெளிநாடுகள் பற்றிய பிரமிப்புக்கூடி, ஏற்கனவே தலைகளுக்குளிருந்த படங்களுக்குக் கண்ணாடிகளாக இருந்தார்கள்.

நான் சிறுமியாக இருந்த போது எமது கிராமத்தில் புதுமையான திருமணங்கள் நடைபெற்றன. பொதுவாகவே எமது கிராமத்தில் நடைபெறும் திருமணங்கள் போலவே இவைகளும் நடைபெற்றன. ஆனால் மாப்பிள்ளைதான் இருக்கமாட்டார். அதுதான் புதுமை. எல்லாச் சம்பிரதாயங்களும் முடிக்கப்பட்டு மாப்பிள்ளை இல்லாத திருமணம்

நடத்தப்பட்டு தாலியை தன்கையால் அணிந்து கொண்டு இளம்பெண்கள் கணவருடன் வெளிநாடுகளை நோக்கி பறக்கத் தொடங்கினர். மாப்பிள்ளை, வெளிநாடு பற்றி ஏக்கங்கள், கற்பனைகள் எத்தனை? அப்படி வந்தவர்கள் தான் மேற்குறிப்பிட்ட கதைகளில் வாழும் கதாநாயகிகளாகிய சியாமளா, மாலதி, சங்கவியாவர்கள். இங்கு வந்த பின்னர்தான் அவர்களுக்கு வெளிநாடு, வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளை பற்றிய புரிதல்கள் ஏற்படுகின்றன. அறிமுகமில்லாத இரண்டு நபர்கள் இணைந்து வாழும் போது பொதுவாகவே பல பிரச்சனைகள் எழுவது இயல்பு. இவர்கள் பெரும் கற்பனைகளுடன் வந்தவர்கள். சந்தோஷமாக நிம்மதியாக வாழமுடியுமென்று நம்பியவர்கள் ஏற்கனவே தான் வாழும் நாட்டுப் பெண்ணொருத்தியுடன் உறவு கொண்டு தகப்பனாகவும் இருப்பவன் அழகில்லை என்று ஒதுக்குவான், சீதனம் போதாதென்று நச்சரிப்பவன், உணர்வுகளைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாதவன் என்று இவர்களது பிரச்சனைகள் இருக்க, வாழ்நாள் முழுவதும் பல துன்பங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு தம் கணவரமாருடன் இருக்கவேண்டாமென்று இந்த மூன்று பெண்களும் ஆண்களை விட்டு வெளியேறி தமது வாழ்வைத் தொடருகின்றனர். புகலிடத்தில் பொருளாதார பலம் கூடுதலாக இருப்பதும், வீட்டைவிட்டு வெளியேறும் பெண்களுக்கு காண பெண்களால் நடத்தப்படும் பாதுகாப்பிடங்கள் இருப்பதும் இப்படிப்பட்ட முடிவுகளை இலங்கையில் வாழும் பெண்களை விட இலகுவாக தீர்மானங்களை எடுக்கவும் பிரிந்து செல்லும் துணியையும் கொடுக்கிறது. மாறியது நெஞ்சம் (விக்னா பாக்கியநாதன் - ஜேர்மனி) கதையிலும் கணவனால் சந்தேகத்திற்கு உள்ளாகும் கோகிலா 'இந்த உலகத்தில் ஒரு பெண்ணிற்கு தன்னம்பிக்கையும் துணிவும் இருக்கும் என்றால் தனித்து வாழலாம்.' என்று கருதி தனது சந்தேகம் கொண்ட கணவனை விட்டுப் பிரிகின்றாள். இந்த நான்கு கதைகளையும் வாசித்து முடித்தபின் எனக்குள் இயல்பாகவே சில கேள்விகள் எழுகின்றன. இந்தத் தொகுப்பிலுள்ள அனேகமான சிறுகதைகள் பெண்களின் பிரச்சனைகளை நேரடியாக முன்வைத்துள்ளன. சில கதைகளில் பிரச்சனைகளுக்கான தீர்வுகளும் கூறப்படுகின்றன. கதைகளை வாசித்து முடித்தபின் அவை மேலும் சில கேள்விகளை எழுப்புகின்றன. உதாரணமாக நான் முதற் குறிப்பிட்ட ஜந்து கதைகளையும் எடுத்துக்கொள்வோம். கணவன்மார்க்களின் கொடுமைகளுக்கு ஆளான பெண்களிக்கதைகளை வாசித்து முடித்ததும் அவர்களைவிட்டுப் பிரிகின்றனர். சில கேள்விகள் இயல்பாகவே எழுகின்றன.

1. ஜேர்மனியில் தங்குமிட அனுமதிப் பத்திரம் உள்ளவர்களுக்கு தமது மனைவியரை, அல்லது எதிர்கால மனைவியரை இங்கழைக்க அனுமதியுண்டு அப்படி அனுமதி வழங்கப்பட்டு இங்கு

அழைக்கப்பட்ட பெண்களின் அனுமதிப் பத்திரம் குறிப்பிட்ட காலம் வரை கணவனுடன் இணைந்து தான் அப்படியாயின் வெளியேறும் பெண்களுக்கு ஏற்படும் சட்ட ரீதியான பிரச்சினைகள் என்ன? (தங்குமிட அனுமதி உள்ளவர்களுக்கு தான் வேலைவாய்ப்பு, வீடு, உதவிப்பணம் பேன்றவை வழங்கப்படும்.)

2. இலங்கையிலிருந்து எல்லா விதமான அடிமைத்தனமான ஆணாதிக்க கருத்துக்களையும் சுமந்து வந்திருக்கும் எமது தமிழ் சமூகம் கணவன்மாரை விட்டு பிரிந்திருக்கும், மீண்டும் ஒரு குடும்ப வாழ்வை உருவாக்கிக் கொள்ளும் பெண்களை அங்கீகரிக்குமா? அல்லது அவர்களை எப்படி நோக்குகிறது?

எனது அம்மா உட்பட்ட அவாவைச் சுற்றிய எனது குடும்பம் எம்மோடு பழகும் அனேகமா தமிழர்களின் அபிப்பிராயங்கள் இப்படி இருக்கின்றன: பொம்பிளையளின்ற கையில்தான் எல்லாம் இருக்கு, சமாழிச்சுப் போயிருக்கலாம் தானே. பிரியனை விட்டிருவந்து இப்ப ஆடித்திரியிறான். இஞ்சிருக்கிற பெண்களுக்கு தாங்கள் உழைக்கினம் எண்ட கொழுப்பு. (அண்மையில் வசதி படைத்த ஒருவர் தனது மகனுக்கு இலங்கையிலிருந்து மிகவும் ஏழ்மையான குடும்பத்தில் ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் முடித்துக் கொடுத்தார். பணமில்லாத பெண்களென்றால் அடங்கியிருப்பார்கள் என்றும் அதற்குக் காரணம் கூறினார்)

புகலிடத்தில் சுய சிந்தனைகள், சுய முடிவுகள் எடுக்கக்கூடிய துணிந்த தனித்து வாழும் பெண் பற்றிய 'வடிகால்'(வசந்திராஜா கண்டா) சிறுகதையில் பேசப்படுகின்றது. வடிகாலில் படைக்கப்பட்டிருக்கும் மைதிலி கணவனை இழந்தவள், ஒரு தாய். மனைவியை இழந்த மதன் ஒரு தந்தை. இருவருக்கும் உறவு ஏற்படுகின்றது. மதன் மைதிலியுடன் இணைந்து குடும்ப வாழ்வு வாழ விரும்புகின்றான். மைதிலி மறுத்து விடுகின்றாள். ஏன்? இங்கு ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை எழுகின்றது. தமிழ் சமூகத்தில் அதிகம் பேசப்படாத விடயம். மதன் தனக்கு வாழ்க்கைத் துணைவன். ஆனால் அவன் தன் மகளுக்கு ஒரு அன்னியன் தான். மதனுடன் இணைந்து வாழ முற்பட்டால் வீட்டில் தன்சுதந்திரத்திற்கு ஆடையுடன் நடமாடும் மகளின் சுதந்திரம் பறிபோய் விடும் என்றும் மேலும் இவையோன்ற தனது மகளுக்குச் சாதகமான விடயங்களை சிந்தித்துப் பார்த்ததன் முடிவு மதனுடன் குடும்பம் நடத்த மறுத்து விடுகின்றாள். இன்று ஜேர்மனியில் வருடாந்தம் இலட்சக்

கணக்கான சிறுமிகள் தமது குடும்பத்திற்கு மிக நெருக்கமான ஆண்களாலேயே பாலியல் துன்பத்திற்கு ஆளாகின்றார்கள் இதில் முக்கிய நபர்கள் தாயின் இரண்டாவது கணவன்மார்கள் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. திருமணமாகி குழந்தைகளுடன் பிரிந்திருக்கும் ஒரு ஆணும் பெண்ணும் இணையும் போது அவர்களது குழந்தைகளுக்கிடையில் ஏற்படும் பிரச்சினைகள், உளவியற் பிரச்சினைகள் பற்றிய கேள்விகள் இந்தச் சிறுகதையை வாசிக்கும் போது எழுந்தாலும் கதையில் மிகவும் மேலோட்டமாகவே இப்பிரச்சினைகள் தொடர்பட்டிருக்கின்றன. எதிர்காலத்தில் மற்றச் சமூகங்கள் மட்டுமல்ல எமது புலம்பெயர் தமிழ் சமூகமும் எதிர்கொள்ளப்போகும் பிரச்சினைகளில் இதவும் ஒன்று தான்.

புகலிடத்தில் தொடரும் பல பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியில் தமது வாழ்வை, துணிச்சலை தொலைத்து விடாமல் போராடிக் கொண்டிருக்கும் பெண்கள் பற்றி எழுதும் போது, அடக்கு முறைகளை அனுபவித்து ஆணாதிக்கத்திற்கும், உளவியல் மற்றும் பல பிரச்சினைகளோடு எந்தப்பற்றுமற்ற வெளிநாட்டு வாழ்வில் விரக்தியுற்று தம்மை அழித்துக் கொண்டபெண்கள் பற்றி நினைக்காமல் இருக்கமுடியுமா? 'ஒத்தைத் தண்டவாளமும் ஒரு கறுப்பு நீள முடியும்'(சுருதி - சுவீஸ்) இந்தக்கதை தன் பிஞ்சுக் குழந்தையுடன் அதிவேக புகையிரதத்தில் விழுந்து தற்கொலை செய்து கொண்ட சுவீஸ் நாட்டில் வாழ்ந்த ஒரு தமிழ் அகதிப் பெண் பற்றிய கதை. இது ஒரு உன்மைச் சம்பவம்.

இது உன்மைச்சம்பவம் என்பதனாலா? அல்லது அந்த உன்மைப்பாத்திரத்துடன் நான் சிறுவயதிலேயே பழகியிருக்கிறேன் என்பதனாலா? அல்லது இக்கதை எழுதப்பட்ட விதமா? என் மனதை இறுகப்பிடித்துக் கொண்டது. புகலிடத்தில் இது வரை பல தமிழ்ப் பெண்கள் தற்கொலை செய்து கொண்ட சம்பவங்களை நாம் செய்தியாக கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம். என்னைப் பெறுத்தவரை அவைகளை நான் கொலை என்றே கூறுவேன். நீங்கள். ஏன் என்று என்னிடம் கேள்வி கேட்கலாம். கதையைப்படித்துப்பாருங்கள் அதில் சில கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

புதுஉலகம் எமை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் இந்த பழைய உலகத்திலேயே தீர்த்து வைக்க வேண்டிய பல பிரச்சினைகளுள் தொழிலாளப் பெண்களின் பிரச்சினையும் ஒன்று. குடும்ப அமைப்புகளுக்குள் பெண்களின் உழைப்பு சுரண்டப்படுதல், உழைப்பிற்கு தகுந்த ஊதியமின்மை, முதலாளிகளினால், அதிகாரம் படைத்தவர்களினால் பாலியல் துன்பத்திற்குள்ளாதல், தொழில் புரியும் பெண்களுக்கான சட்ட உரிமைகள் மறுக்கப்படல் என்று பல பிரச்சினைகளைப்

பல கோணங்களில் இருந்து எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட ஐந்து சிறுகதைகள் இந்தத் தொகுப்பில் உள்ளன. எமது குடும்பங்களில் தாய், மகள், மருமகள் என்கின்ற குடும்ப அங்கத்தவர்கள் வீட்டினில் உடல் உழைப்பில் ஈடுபடும் நபர்களாவார்கள். தந்தை, மகன், மருமகன் போன்றவர்கள் எட்டு அல்லது பத்து மணிநேரம் வீட்டிற்கு வெளியே உழைப்பில் ஈடுபட்டு வீட்டிற்கு வந்தபின் ஓய்வெடுக்கும் வேளையில் காலைமுதல் மாலைவரை ஓய்வின்றிப் பெண்களின் உழைப்பு வீட்டினில் தொடருகின்றது. இந்தப்பெண்களின் உழைப்பு மிகவும் சாதாரணமானதாகவும் கடமையாகவும் கருதப்படுகின்றது. முழுமையாகத் தம்மை வீட்டுவேலைகளில் ஈடுபடுத்தியிருக்கும் பெண்களின் உலகே இந்த வாழ்வாகிவிடுகின்றது. சமைத்தல், சலவைசெய்தல், பிள்ளைகளைப் பராமரித்தல், கணவனுக்குப் பாலியல் இன்பமளித்தல். 'முளைக்குள் ஒரு சமையல் அறை' (நந்தினி-ஜேர்மனி) யில் வாழ்பவள் தனலட்சுமி. இவள் மூளை முழுவதும் வீட்டு வேலைகள் பற்றியதுதான். தமது சிந்தனைகளை, திறமைகளை, உணர்வுகளை, வாழ்வையே சமையலறைகளுக்குள் தொலைத்துவிட்டு மீட்டெடுக்கமுடியாமலிருக்கும் பெண்கள் எத்தனைபேர்? ஊதாரணங்களை வேறெங்கும் தேடத் தேவையில்லை. எமது அம்மாக்களைப் பற்றி ஒருமுறை சிந்தித்துப்பார்ப்போம். தமிழ்ப்பெண்களின் நிலைமை மட்டுமல்ல இலங்கையில் வாழும் முஸ்லீம் பெண்கள் சிங்களப் பெண்கள், புகலிடத்தில் வாழும் தமிழல்லாத ஏனைய பல நாட்டுப் பெண்களின் நிலையையும் இதுபோன்றதுதான். 'சுபைதா ராதாவின் பொழுது' (நந்தினி, நோர்வே) கதையில் வாழும் சுபைதா ராதாவின் வாழ்வும் இவற்றிற்கு மாறானதல்ல. காலையிலிருந்து சமையல் செய்கிறாள். நேரத்திற்குச் செய்துமுடிக்கவேண்டும். ருசியாகவும் இருக்கவேண்டும். அப்படிச் சமைத்தவற்றில் ஒரு பிடியையேனும் அவளால் உண்ணமுடிந்ததா? இல்லையே! இவளது உழைப்பின் பெறுமதியை எங்கே உணர்கின்றனர்? அவளது குடும்பத்து ஆண்கள்? நன்றிகெட்டவர்கள். குறைகளையல்லவா கூறுகின்றனர். 'சுரண்டலின் கொடுக்கூக்'ளில் (தேவா-ஜேர்மனி) வாழ்வது ஒரு மலையகத்துத் தொழிலாளப் பெண். வேலைவாங்கும் மனப்பாங்கு கொண்ட நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் வீடுகளில் வேலை செய்பவள். தான் குறைந்த சம்பளத்தில் கடுமையாக வேலைவாங்கப்படுவதையும், தமக்கு வேண்டியபோது எந்தவேளையிலும் விரட்டிவிடவும், கள்ளப் பட்டம் கட்டி பொலிஸில் பிடித்துக் கொடுக்கவும் தயங்காதவர்களுக்காகத்தான் தான் வேலைசெய்யவேண்டியிருக்கிறது என்பதனையும் ஓரளவு உணர்ந்து, தன்நிலையிலிருந்து போராடக்கூடியவளாக இருக்கிறாள். அந்தவகையில் தன்னைப்

பாலியல் வன்புணர்ச்சியில் கட்டாயமாக ஈடுபடுத்த முயலும் வீட்டுக்காரனிடமிருந்து தப்பித் துக்கொள் கிறாள். வீட்டு வேலைகளிற்காக மலையகத்திலிருந்து அழைத்துவரப்படும் பெண்கள் கொடுமைப் படுத்தப்படுவதும், பாலியல் இம்சைகளுக்கு உள்ளாக்கப்படுவதும், சில வேளைகளில் கொலைசெய்யப்படுவதும் இலங்கையில் மிகவும் சாதாரணமாக நடைபெறும் நாம் அறிந்த ஒரு உண்மைதான். 95 ல் வெள்ளவத்தையில் இருபதுவயதான லக்ஸ்மி என்கின்ற பெண் மண்ணெண்ணெய் ஊற்றப்பட்டு எரிக்கப்பட்ட சம்பவம் இங்கு கவனத்திற்கொள்ளப்படவேண்டியது.

வறுமைகளினால் வாடும் தம் குடும்பங்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகவென்று மத்தியகிழக்கு நாடுகளில், சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் பணிபெண்களாக வேலைசெய்யும் பெண்களின் நிலையையும் இதுபோன்றதுதான். 'வேலைக்காரிகள்' சிறுகதையில் தான் தனது சக தோழிகள் அனுபவித்த துன்பங்களை உதயபானு எழுதியிருக்கிறார்.

இத்துடன் நிறுத்திக் கொண்டு பிரச்சனைகளிலிருந்து வெளியே வருகின்றேன்.

நேரமின்மை, வேலைக்களைப்பு என்று ஐரோப்பிய வாழ்வில் இயந்திரங்களாக இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் புகலிடச் சூழலில், ஒப்பீட்டளவில் ஆண்களின் எழுத்துக்களைவிட பெண்களின் எழுத்துக்கள் குறைந்தவீதமாக இருந்தபோதும் சில வருடங்களுக்கு முன்னர் எழுதிவந்த பெண்களின் எழுத்துக்கள் அருகிவந்துவிட்ட நிலையில் அல்லது எழுதும் ஆர்வம் குறைந்துவிட்ட நிலையில், பெண்நிலை வாதிகளாகத், பின்நவீனத்துவவாதிகளாகத் தம்மைக் காட்டிக்கொண்டு பெண்விடுதலை என்கின்ற பெயரில் சில ஆண்கள் பாலியல் வக்கிரப் படைப்புக்களினூடாக பெண்விடுதலையைக் கொச்சைப்படுத்திவரும் இந்தக் காலகட்டத்தில், பல சஞ்சிகைகளிலிருந்து பெண்களின் சிறுகதைகளைத்தொகுத்து புத்தகமாக வெளியிட்டுள்ள 'சக்தி' தோழிகளின் உழைப்பு, பெண்களின் எழுத்துக்களின் மீதான அக்கறை மிகவும் மதிக்கப்படவேண்டியது.

இது இச் சிறுகதைபற்றிய ஒரு அறிமுகம் மட்டுமே. உங்களது கருத்துக்களையும் விமர்சனங்களையும் முன்வைப்பதன் மூலம் பெண்கள் பிரச்சனைகள், எழுத்துக்கள் பற்றிய விவாதம் ஒன்றினையும் தொடரலாம். அதற்கான சில கருத்துக்களை முன்வைத்து எனது பயணத்தை இடைநிறுத்துகிறேன்.

'புது உலகம் எமைநோக்கி' சிறுகதைகளின் தொகுப்பு என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபோதும் சிறுகதைகளில்லாத படைப்புகளான ஒரு மாணுத்தின் குரல், அத்துமீறல்கள் போன்ற ஆக்கங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. கதைகளைத்தொகுக்கும்போது 'சக்தி' தோழியர்கள் இன்னமும்

கவனமெடுத்திருக்கலாம்.

புகலிடத்தில் எழுதிவரும் ஆண்களின் எழுத்துக்களையும் பெண்களின் எழுத்துக்களையும் ஒப்பிடக்கூடாது என்கின்ற கருத்து சிலரிடம் குறிப்பாகச் சில பெண்களிடமே இருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் குறிப்பிடதுபோல் பெண்களின் எழுத்துக்களைப் பிரசுரித்த சஞ்சிகைகள் கூடுதலாக உள்ளடக்கத்தில் குறியாக இருந்தனவேயொழிய எழுத்து வடிவங்களுக்கு குறைந்தளவான கவனத்தையே செலுத்தின. இந்தப்போக்கு இப்போதும் இருந்துவருகின்றது. பெண்களின் எழுத்துக்கள் அரிதாக இருப்பதுவே இதற்கான காரணமாகும். அப்படி இருந்தபோதும் பெண்களின் எழுத்துக்களும் ஆண்களின் எழுத்துக்களும் ஒரேமேசையில் வைத்து விமர்சிக்கப்படவேண்டும். பெண்களின் எழுத்துக்களைப் பிரசுரியுபவர்கள், எழுதும் தோழியர்கள் கருத்துக்களில் மட்டுமல்ல எழுத்து வடிவங்களிலும் மிகுந்த கவனமெடுக்கப்பட வேண்டும் அப்போதுதான் பெண்களின் எழுத்துக்கள் உடரமடையும், உயிர்ப்படையும்.

இன்று வழமையான அலுத்துப்போன சிறுகதைகளின் எழுத்துநடை மாறி புதிய வடிவங்கள் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. தொழில் நுட்பவளர்ச்சியினால் கொம்பியூட்டர், தொலைக்காட்சி மற்றும் தொலைதொடர்பு சாதனங்களில் அதிகமாக விரும்பப்படுவதால், வாசித்தல் என்பது குறைந்துவரும் வேளையில், வாசகர்களுக்கு கவரக்கூடியவகையில் எழுத்துக்களைப் படைக்கவேண்டியுள்ளது.

புதிய வடிவங்களையடைய பெண்களின் எழுத்துக்களை மிகவும் அரிதாகவே உள்ளன. இத் தொகுப்பிலும் வழமையான அலுத்துப்போன எழுத்துக்களை காணக்கூடியதாகவுள்ளன. வாசிக்கும்போது சலிப்படைய வைக்கின்றன. குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியவகையில் ஒரு சில கதைகளில் வித்தியாசமான எழுத்துப்போக்குடைய கதைகளாக 'நீயும் ஒரு சிமோன் தி புவாபோல', 'ஒத்தைத்தண்டவாளமும் ஒரு கறுப்பு நளமுடியும்', 'வல்லவெளிதாண்டி' போன்ற சிறுகதைகளைக் கூறமுடியும்.

அடுத்ததாக சிறுகதைகளுக்குக் கருக்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது பற்றியது. சிறுகதைகளில் குறிப்பாக ஒரு விடயம் பற்றி எழுதுவது சிறந்தது. பல கதைகளை ஒரு சிறுகதையில் சொல்வதால் சொல்லவரும் விடயம் சரியாக வாசகர்களுக்குச் சொல்லமுடியாமல் போகும் அபாயம் உள்ளதல்லவா?

ஊதாரணமாக 'அடுத்தகாலடிகள்' (நளாயினி இந்திரன்-லண்டன்), 'சதுரங்கம்' (தயாநிதி-நோர்வே) சிறுகதைகளை எடுத்துக்கொள்வோம். அடுத்தகாலடிகளில் காலையிலும் இயற்கைக்காட்சிகளில் ஆரம்பமாகி தாயகத்து வீட்டு நினைவுகள் மற்றும் தெருவில் வெள்ளைக்கார இளைஞனைப்

பற்றிய செய்திகள் என்று நான்கு பக்கங்கள். பின் எஞ்சிய இருபக்கங்களில் ஏதோ மேலோட்டமாக அவருடைய வேலைத்தளத்து பிரச்சனை(என்னைப் பொறுத்தவரை இக் கதையின் பிரதான பிரச்சனையாக இருப்பது) கூறப்பட்டு கதைமுடிந்து. இக் கதையில் வாழ்பவளுக்கு வேலைத்தளத்தில் சிலபிரச்சனைகள் இருக்கின்றதென்றால் இவ்விடயத்தைப்பற்றியே கதையைப் புனைந்திருந்தால் இக் கதையில் தரம் மேலெழுந்திருக்கும். உள்ளடக்கத்தில் தெளிவும் இருந்திருக்கும்.

இவ்விடயங்கள் 'சதுரங்கத்திற்கும்' பொருந்தக்கூடியவை. இக் கதையில் பேசப்படும் இரண்டு விடங்களில் ஒன்றான அகதி அந்தஸ்த்துக் கொடும் ஒருமனிதனின், அவற்றோடொட்டிய சிலபிரச்சனைகள் அரைகுறையாகவும் மர்மம் பாணியிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. அதனால் பிரச்சனை பற்றிய தெளிவின்மை காணப்படுகின்றது. (இடை நிறுத்தப்படுகிறது...)

நூலிணைப்பெற்றுக்கொள்ள.. SAKTHI, BOKS 99 OPPSAL, 0619 OSLO 6, NORWAY.

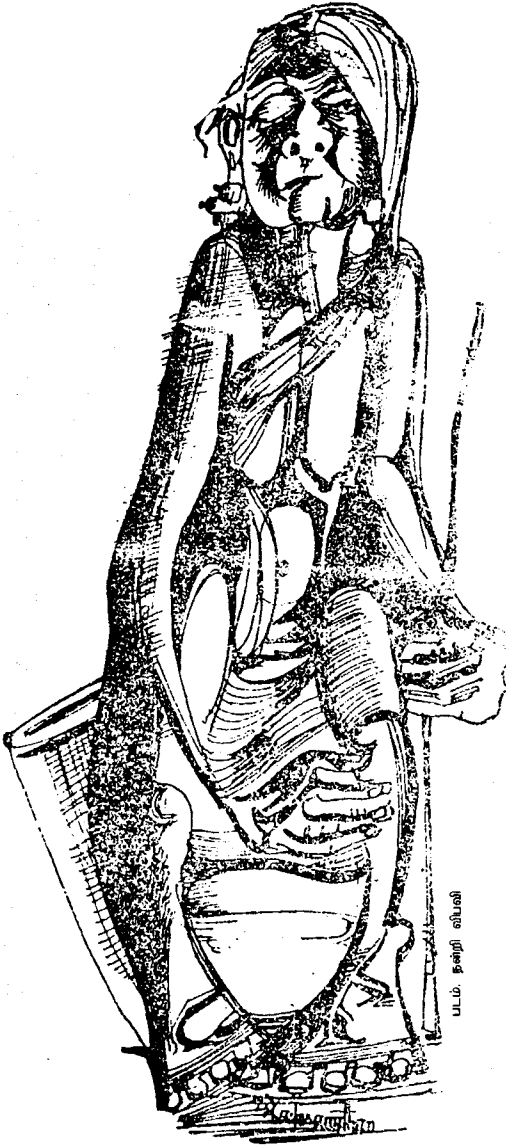
பெண்கள் சந்திப்பு மலர்

அன்புடன் தோழிகளுக்கு!

உங்கள் ஆக்கங்கள் இன்னமும் வந்து சேராத காரணத்தால் ஆரவது பெண்கள் சந்திப்புமலர் இதுவரை வெளியிட முடியாமற்போனது பற்றி அறிந்திருப்பீர்கள். அத்துடன் அடுத்த வருடம் பெண்கள் சந்திப்பின் பந்தாவது ஆண்டு நிறைவையொட்டி ஆரவது பெண்கள் சந்திப்புமலரை சிறப்பித்தாக வெளியிடவுள்ளோம் என்பதையும் மகிழ்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். ஆகவே தோழியர்களே உங்கள் ஆக்கங்களை இந்த வருட இறுதிக்குள் அனுப்பிவைக்கும்மாறு தோழமையுடன் வேண்டிக்கொள்கிறோம்.

நன்றி.
பெண்கள் சந்திப்புக்குழு

தொடர்புக்கு
Nirupa Nagalingam
Adaibert str 6
10999 Berlin, Germany

படம்: சுகுதி விபலி

- சுகுதி -

நான் அடுத்த ரயிலை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இன்னும் வரக்காணம், என்ற மேலில் இருக்கிற ரத்தப் பிசிபிசுப்பை மிதிச்சு எடுத்துக் கொண்டு போனால்தான் என்ற படபடப்பு கொஞ்சமாவது அடங்கும். அதை நினைச்சாலே ஈர்க்குலை நடுங்கும். Bahnhof இல நிண்ட எல்லாருமே, அலறலோட வந்த கோரத்தைப் பார்த்ததும் வாயடைச்சுப் போய் நிண்டிட்டுதுகள். அவையினர் வாழ்நாளில் இப்படியொரு கொடூரத்தைக் கண்டிருப்பினமோ என்னவோ! bahnhof சுவர், தண்டவாளத்தடி எல்லாமே ஒரே ரத்தச் சிதறலும், துண்டுதுண்டா தெறிச்சுக் கிடக்கிற சதைத்துண்டுகளும், அலங்கோலமா முழி தள்ளியபடி எங்கோ பார்த்துக் கொண்டு கிடக்கிற தலையும் எல்லாரையும் நிலைகுலையச் செய்தது. என்னையும் தான்!

நிண்ட சனத்தில் கொஞ்சம் அழறதும் மயங்குகிறதும் தலைசுற்றி வாயடைச்சுப் போய் நிற்கிறதும் இப்படியொரு சம்பவமே இந்ந bahnhof இல நடக்கேல். இரும்புப் பிணைச்சலைக் கொண்டு சிலிப்பர் கட்டையோடு இணைச்சு மற்ற தண்டவாளத்தோட சேரவிடாம பூட்டி என்ற மேலில் ரயில் எவ்வளவு காலமாக ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வளவு காலத்தில் இதைப்போலொரு கோரத்தை அதுவும் சின்ன பிள்ளையையும் கொண்டு ரயிலுக்கு முன்னால பாய்ஞ்சதை எண்ணண்டு சொல்லுறது. என்ற மேலெல்லாம் தெறிச்சு பிசிபிசு எண்டு ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிற சூடான ரத்தம் அதோட கூழாகிக்கிற கறுப்புத் தலைமுடியும் என்ற நெஞ்சை உறைய வைக்குது.

ஏன் வந்து விழுந்தாள் எனக்கு மேல. என்ற வாழ் நாள் முழுவதும் என்னை உறுத்திக் கொண்டு இருக்கப் போகிறதே. அவள் தன் முடிவைத் தேடுவதற்கு நான் கிடக்கும் இடமா கிடைச்சது.

அவள் விழுந்த ரயில் கொஞ்சம் மெதுவாக இந்த bahnhof ஐ கடந்திருக்கக் கூடாது. அவர்களை முற்றா இப்படி இழந்திருக்க தேவையில்லாமல் போயிருக்கும். காயத்தோடையாவது தப்பிச்சிருப்பினம். சிலவேளை பிள்ளையாவது தப்பியிருக்கும். அந்த சின்னக் குழந்தை என்ன குற்றம் செய்தது. அதுக்கேன் இவ்வளவு பெரிய தண்டனை.

எனடர மேல் விளிப்பெல்லாம் ரத்தம் காயஞ்சு பிசிபிசுத்து ஓட்டிக் கொண்டிருக்குது. நான் அடுத்த ரயிலை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இன்னும் வரக் காணேல். என்ற மேலில் ஓட்டியிருக்கிற ரத்தத்தை எடுத்துக் கொண்டு போக இன்னும்

நிண்ட சனத்தில் கொஞ்சம் அழறதும் மயங்குகிறதும் தலைசுற்றி வாயடைச்சுப் போய் நிற்கிறதும் இப்படியொரு சம்பவமே இந்ந bahnhof இல நடக்கேல்.

காணேல். இதெல்லாம் நடக்குமென்று யார் எதிர்பார்த்தார்கள்.

பாழாய்ப்போன 'சினோ' நிக்காம கொட்டிக் கொண்டிருக்கு. அது கூட என்னைக் கழுவி விட முயற்சி செய்யேல். ஒடுக்கமான, தேய்ஞ்ச வளவளப்பான என்ற இரும்பு உடம்பினர் தன்மையால எனக்கு மேல விழுகிற கொஞ்ச 'சினோ' கூட சிலிப்பர் கட்டையிலயும் கல்லிலயும் நழுவுது. கொஞ்சம் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிற 'சினோ' வையும் பக்கத்து தண்டவாளத்தால போற 'இளரசிற்றி' எடுத்துக் கொண்டு போகுது.

bahnhof strasse இல சினோவை வழிச்சு ஒதுக்கிற 'வாகன்' சினோவை கரையில் ஒதுக்கி மலை மாதிரி குவிச்சுக் கொண்டு போகுது. ஐஞ்சு வருசத்துக்குப் பிறகு 'சினோ' கனக்க கொட்டியிருக்கு. வயலுகள், வீட்டுக் கூரை, ரோட்டுகள், தண்டவாளங்கள்.. எல்லா இடமுமே

சினோ ஏரே வெள்ளை மயம், குழந்தையள் 'சினோ பொம்மை' செய்து விளையாடிக் கொண்டிருக்குதுகள். நடக்க ஏலாம கிடந்த வயது போனதுகள் கூட சினோ கொட்டுறதைக் கண்டதும் புது நாணமாக நோட்டில் கைக் 'கிளவுஸ்' ம் 'மப்ளர்' உம் மாட்டிக் கொண்டு வீரநடை போட்டுக் கொண்டிருக்கீனம்.

இந்த முறை 'அவுஸ்லாண்டரை' திட்டமாட்டான் சுவிஸ்காரன். ஏனென்தா ஒவ்வொரு வருசமும் சினோ குறைவா கொட்டிறுதுக்கும் , இல்லாமல் போறதுக்கும் அவுஸ்லாண்டர் வாறது காரணமெண்டு சொல்லி தன்ர பக்ரறி புகையையும் , வாகனங்களினர் நெருக்கத்தையும் , காடழிப்பையும் மறைக்கிறவனை எண்ணிண்டு சொல்லுறது.

வழமையோல இந்த bahnhof 'லோக்கல் ரெயின்' மாதிரியே இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. ரயில் ஏறிப் போவதும் வருவதும் வழமையாக நானும் காணுற சணங்கள். மாதா கோயிலை ஞாபகப்படுத்துற மாதிரி ஒவ்வொரு ரயில் வாற நேரமும் டாண்டாங் என்ற மணிச்சத்தம்.

முதல் இந்த bahnhof ஐப் பற்றி கொஞ்சம் சொல்லவேணும். அதுகும் இந்த விஞ்ஞான கொம்பியூட்டர் காலத்திலயும் எத்தனை புது வடிவில் பழைய bahnhof களை இடிச்சு கொம்பியூட்டர் மயமாக்கின பிறகும், இந்த bahnhof பழைய உருவத்தோட பிடிச்ச வச்ச மாதிரி கொஞ்சமும் மாற்றம் அசைவு இல்லாம நிற்குது. இத இடிச்ச புது வடிவில் கட்ட இஞ்ச உள்ள மக்களிடம் வாக்கெடுப்புக்கு விட்டாலும் 'ja' வுக்கு இடமில்லை. இடிக்க விடமாட்டம்மெண்டிட்டினம் பழையபேயும் மக்கள். அதால நானும் திருத்தமும் மாத்தமும் இல்லாம இந்த இரும்பு பிணைச்சலுகள் இறுக்க, ரெயிலுக்கடியில் மிதிபட்டு உலகம் முழுவதும் நீண்டு போய் கிடக்கிறன்.

என்ற மேலில் சில்லை அழுத்தி ஓடிக் கொண்டிருக்கிற 'இன்ரேசு' என்னை திரும்ப திரும்ப ரெயிலின் முன் விழுந்த அவளையும் குழந்தையையும் ஞாபகப்படுத்துது. ரெயிலால் சிதைபட்டு அவளும் குழந்தையும் கிடந்த கோலம் என்னால் மறக்க முடியாமல் உறுத்திக் கொண்டே இருக்குது.

ஏன் விழுந்தாள் ரெயிலில்? அவளை இப்படி ரெயிலில் விழ்ப்பண்ணியது எது? உறவுகளா? அல்லது கணவனா? இப்படி அவள் மனதை சிதையப்பண்ணியது யார்?

குழந்தையுடன் விழுமளவுக்கு மனசில் என்ன சோர்வு?

வழமையாக ரெயில் போறதுக்கு வாற சணம் மாதிரியே அவளும் குழந்தையும் வந்தார்கள். அவளின் நீண்ட கறுப்பு தலைமுடியும் கறுப்பு உருண்ட கண்களும் அவர்கள் நாட்டுப் பெண்கள் 'ஸ்பெசாலிட்டி'. அது என்னை திரும்பி பார்க்க வைத்தது. வந்தவள் என்னைக் குனிஞ்சு பாக்கிறதும் ரயிலைப் பாக்கிறதும் நின்றுள். பிறகு திரும்பி நடக்கிறதும் நிற்கிறதும் போறதும் வாறதுமாக இருந்தாள். கையில் குழந்தையைப் பிடித்தபடி சோர்ந்த கண்களும், வாடிய முகமுமாக நோர்ந்தபடி நின்றுள். இதுக்கிடையில் ஏழெட்டு Regional zug வந்து போய்விட்டுது. எனக்கே அவளை அப்ப விளங்கவில்லை. எத்தினை மணிநேரமா bahnhof இல நிண்டு கொண்டிருக்கிறாள். கொஞ்சம் குழம்பி போய் நிக்கிறமாதிரி எனக்குப் பட்டது. அது என் நினைவோ தெரியாது. புருசனோடசண்டை பிடிச்சப் போட்டு வந்திருக்கிறாளோ . எங்கை போவதென்று தெரியாமல் குழம்புகிறாளோ.

சீ ! இருக்காது ஆராவது விருந்தாளிய எதிர்பார்த்துக் கூட்டிக் கொண்டு போக நிக்கிறாளாக்கும். அதுகும் இவ்வளவு நேரமாவா. அவளினர் நாட்டுப் பெடியனோருவன் விடிய வேலைக்குப் போறபோது அவளைக் கண்டு சிரிச்சப் போட்டு போனவன் இப்ப நிண்டு கதைச்சப் போட்டு போனான்.

ஏன் இவ்வளவு நேரம் bahnhof இல நிக்கிறாள் என்று யோசிச்சுக் கொண்டிருக்கேக்க 'இன்ரேசு' அதிர்வு என்ற மண்டையைக் குழப்பியது.

ஆனா அவள் முடிவு எடுத்திட்டாள். கனவு கிளவு கண்டனோ தெரியாது. என்ன சுத்தி பாத்தன். இது கனவில்லையெண்டு, என்ற மேலில் தெறிச்சிருக்கிற சூடான ரத்தமும் அவளினர் 'மப்ளரோட்' உறைஞ்சு கிடக்கிற சதைத்துண்டுகளும் பிள்ளையிட தொப்பியும் சாட்சி சொன்னது.

இதென்ன கோரமுடிவு? அதுவும் தானும் உயிரை விட்டு..

என்ன அவலமான சாவு? ஏன்? அவளைச் சிதைத்தவர்கள் யார்? நோகடிச்ச இந்த முடிவெடுக்கப் பண்ணி வதைத்தது என்ற மிருகம் ? உன் உணர்வுகளைக் கொத்தி சிதைத்து குழியில் போட்டதும் கணவனா? குடும்ப உறவுகளா? சமூகமா? ஏன்? அவளை

விரும்பிய பாதையில் போகவிடாமல் தடுத்தது அவளது கலாச்சாரமா? அல்லது பெண்களையே நாயிலும் கீழாக இரண்டாம் தர பிரஜையாக உணர்வுகள் அற்றவளாக புருஷனிலும் புள்ளையிலும் தங்கி வாழப்பண்ணி சேவகம் செய்யப்பண்ணும் மதமா?

ஏன் விழுந்தாள் கீழே? யார் மிதித்த சிதைத்தது. அந்தக் குழந்தைதான் என்ன செய்தது? தான் பட்ட கஸ்டமும் கவலையும் இந்தப் பூமியில் தன் குழந்தையும் படக்கூடாது என்று நினைத்தாளா? இந்த நாட்டுக்கு வந்து வேலை, விடு, வீட்டு வேலை என்று உதவியும் ஒத்துழைப்பும் கைகோர்த்தவனிடம் இல்லையெண்டு துவண்டாயா? அல்லது கடன் சுமையா? ஏன் விழுந்தாள் துவண்டு இந்த மண்ணில்?

அவளுக்கு இந்த குடும்ப வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்து வாழ விருப்பமில்லாட்டா, இங்கு தான் பிரிஞ்சு வாழும் பெண்கள் தனிச்சு வாழ உதவியளும் வழியும் இருக்கிறதே! உறவை உதறி பற்றுவதற்கு இடமில்லாமல் விழுந்தாயா என்மேல் ? ஏன் கோழையாய் விழுந்தாய் கீழே?

என்னட்ட இருக்கிற ஒரு சிறு கேள்வி, பழமையாயும் மாத்தமுமில்லாம நிற்கும் இந்த bahnhof ஐ இடிச்ச புதுக்கட்டிடமாய்க் கட்ட இந்த மக்கள் வாக்குப் போடமாட்டார்களா?

யாரோ அவள் விழுந்த இடத்துக்குப் பக்கத்தில் மெழுகுதிரியும் கொழுத்தி பூவும் வைத்திருக்கிறார்கள். எனக்குமேல ஒட்டிக் கிடக்கும் மயிர்த்துணுக்கையும் காய்ந்து கிடக்கும் ரத்தத்தையும் சில்லுகளால் மிதித்து நசுக்கி எடுக்க காத்தையும் உந்தி தள்ளிக் கொண்டு வரும் 'இன்ரேசு' யின் அதிர்வால் மெழுகுதிரி அசைந்தபடி பூக்கள் சிதறின.

குறிப்பு. இங்கு பேச்சு வழக்கில் நாம் பாவிக்கும் டொச்சொழிச் சொற்கள் சில பாவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை. Bahnhof புகையிரதநிலையம் இன்ரேசு (intercity) கடுகதி புகையிரதம் bahnhof strasse புகையிரதநிலையவீதி வாகன் (wagen) வாகனம் அவுஸ்லாண்டர் (auslander) வெளிநாட்டுக்காரர் ja ஆம் regional zug உள்ளூர் (வேகம் குறைந்த) புகையிரதம்.

யான் வளையமிட்ட
கறுப்புமரச் சக்கரமாய்
ஞாயிறும் மதியும்

நாங்கள் இன்று மட்டுமா
வானத்தை பார்க்கிறோம்

நீர்க்குடம்பியின் பருமனாய் கருஇட்டு
அவர்கள் நுளம்புகளாய் பரவுகின்றனர்
எமக்கென்று விட்டுவைக்கப்படுபவை எப்போதும்
தேனீர் அருந்த நக்கும்
உள்ளங்கை வெல்லத்தின் அளவுகூட
இருப்பதில்லை.

நீ எஜமான் வீட்டில்
பூனைக்கு உணவு கொடுத்துவிட்டாயா?
விலையுயர்ந்த உடைகளை அழுத்திவிட்டாயா?
குப்பை வாளிக்கு புதிய பையை
மாற்றிவிட்டாயா?
அல்லாவிடில்
கூட்டுதல் கழுவுதல் துடைத்தலையும் மீறி
பல படங்கள் கொழுவிய சுவரிற்கு வெளியே
அந்த இயற்கை நிகழ்வை
அதிசயிக்கிறாயா?
அல்லது இரசித்துக்கொள்கிறாயா?

அவர்கள் தங்கள் கண்களுக்கு
ஒருவித முக்குக் கண்ணாடியை அணிந்திருக்கலாம்
வசந்த காலங்களிலும் இயற்கையழகுகளிலும்
களித்திருப்பதுபோல்
உல்லாசமாய் வானத்தைப் பார்த்திருக்கலாம் இன்றும்

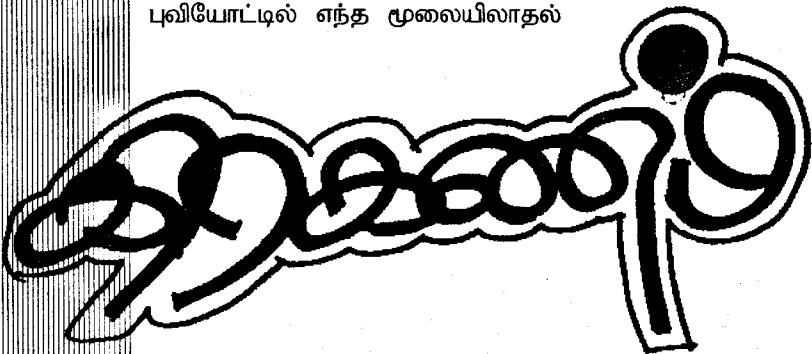
சக்கரம் சுழலும் பால்வீதியின் கீழ்
புவியோட்டில் எந்த மூலையிலாதல்

அந்த இயற்கை நிகழ்வை
பகலைப் போர்த்திய காரிருளை
கடவுளின் செயலென
ஓர் பழங்குடி மக்கள் வணங்கத் தலைப்பட்டால்
காட்டுமிராண்டிகளென
எவரும் கூறிவிட்டுப்போவதில் எதுவுமேயில்லை
இவர்கள்
சூரிய கிரகணத்தை விளங்காதவரை
அது.

ஞாயிறும் மதியும்
நாம் உறவுகளின் முகவரிகளைத் தேடியலையும்
அகதிப்பூமியும்
அடுத்த நாற்றாண்டை நோக்க
நாற்றமடிக்கும்
நமது சப்பாத்துக் காலுறைகளோ
வழமைபோல்

இனிவரும் சூரியகிரகணத்தின் முன்பு
நாங்கள் இறந்து போய்விடுவோம்
எங்கள் அடுத்த சந்ததினர்க்கு
நாம் எதைக் கொடுக்கப்போகிறோம்?
நாம் எதை விட்டுச்செல்லப்போகிறோம்?

வசந்தகாலத்தின் முடிவு ou 03.10.1999 **BL.ஜெபா**

கண்களை மூடியோ மறைக்கும் கர்வம்?
திமிர் தழைக்க, குறுகும் சிந்தனை.
எழுதி எழுதி விரல்கள் சரிய
கொக்கரிப்பு, கைதட்டி சிரிப்பு.

வன்மம் வெறி இயலாமை சலிப்பு

வெறுமையாய் வார்த்தைகள் கொட்டி
தன்னிலைத் தகர்வு.

'சுதந்திரம்'
கேவலம் காப்பாற்றப் போர்வை
கிழிசல்.

அடக்கவும் சமிக்ஞை !
அடங்கவும் சமிக்ஞை !!

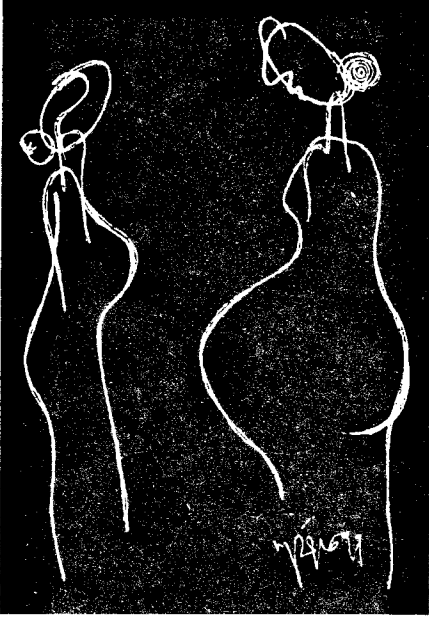
மனது குடைய
நரம்பெல்லாம் அறுந்து போனபின்
சுடுமணலில் மண்டியிட்டு
பள்ளம்,
தோண்டித் தோண்டி...

துடைக்கப்படுகிறது ஒரு காலம்.

வசந்தகாலத்தின் முடிவு ou 03.10.1999 **ou ஜெபா**

கார்த்திகை 1999
ஜெபா

உள்ளுள்ளுப் பூங்கா உருவெடுப்பு

எம்.ஆ. எம். முனிசி

மாமியின் தாழ்வாரம் நிறைந்து முருங்கைப்பொட்டுக்கள். மனைசக்கவவும் விதமாக மஞ்சள் தேனாக உதிர்த்து சொரிந்த இலைப்பொட்டுக்கள். அவல் அகலத்தில் ஓரங்கள் கருகிக்கொண்டுவரும் இலைப்பொட்டுக்கள். சுழன்றடிக்கும் கச்சானின் வேகத்தை தாங்கமாட்டாது சொரிந்து கீழிறங்கும் பொட்டுக்கள். தாழ்வாரமும் படிக்கட்டும் மூழ்கிக் கிடக்க குவிந்துகிடக்கும் சருகுப்பொட்டுக்கள். முற்றத்தில் நிற்கும் கறிமுருங்கைப்பொட்டுக்கள்.

புருவத்தை உயர்த்தி முற்றத்தைப் பார்க்கும் மாமி. கண்ணுக்கு முத்தம்மாவை நினைவுறுத்தும் கறிமுருங்கை. இன்றிருந்தால் நாளுக்கு மேலிருக்கும் அவவுக்கு. சாகும் தறுவாயிலும் திடகாத்திரமாக இருந்தாள். கூடி இருந்தவர்களில் மாமியைத் தனித்து அடையாளம் கண்டு அழைத்துப்பேசினாள் முத்தம்மா. நாலு காயும், எலைத்துளிரும் சமயத்துக்கு ஒதவும்... சீதேவிய அழியவிட்டிராதே... என்றுதான் முத்தம்மா சொன்னாள்.

எறிகோடை நாட்களில் தினமும் தண்ணீர் ஊற்றினாள் மாமி. விடிசாமத்தில் எழும்பியதும் முதல் வேலை குடம் தேடுவதாய் இருந்தாள். பசுந்தளிர் வண்ணம், குருத்து மடல்களாக முகிழ்ந்தன. இது கண்டு மாமி மனசெல்லாம் பசுமையானாள். பசுந்தளிர் தோலும் முத்தம்மா நிலைத்துநின்று தாப்புக்காட்டினாள். முத்தம்மாவின் வாப்பா வெகுதூரம் ஊர் விட்டு ஊர் வந்து பண்ணிய உத்தியோகம். முத்தம்மாவின் உம்மா வாள்விச்சு போன்ற உடல்வாகு. அவளின் வாலிபத்தைக் கண்டு வந்த இடத்திலேயே தங்கல். ஊரில் சொத்துச்சுகம் அநேகம். இருந்தும் கைக்கெட்டவில்லை. குலத்துக்கு ஈனன் என்ற வசைவேறு. சகலதையும் மறந்து கைதுறக்க வேண்டிய கட்டம்.

கடைசிப்பயணம் போய் வரும்போது கொண்டுவந்த தடித்துண்டு. வாப்பா ஊற்றிய தண்ணீரும், பார்த்த பராமரிப்பும் முத்தம்மாவை நினைக்க வைத்தது மாமிக்கு. முத்தம்மா சொல்லும்போது புல்லரித்து பெருமித்து மகிழ்வாள். வாப்பா ஒரு குழந்தையின் வாகுபோல மரத்தை பாதுகாத்து வந்தாராம். அது நிசம்போல திடமானது மாமிக்கு.

கோடை கழிந்து விழத்தொடங்கிவிடும் தலைமழை. சின்னச் சினுங்கலுடன் ஆரம்பித்து பாட்டம் பாட்டமாக நீர்த்தாரை பொங்கிவழியும். நிலம் நீரூடித்து விம்மி அழும். மரங்களெல்லாம் நீர் ஊறி திமித்துக்கிடக்கும். பின், விடிபொழுதில் ஒளிபரவி ஆறுதல் கொண்டு ஓயத்தொடங்கும் மழை.

அண்ணார்ந்து பார்க்கும் கண்ணுக்கு பரவசத்தை அள்ளி இறைத்துக் கொண்டிருக்கும் துளிர் பொட்டுக்கள். பார்வை கொள்ளும் அளவுக்கு பசுமையும், ஈரமும் இறங்கிக்கிடக்கும் மனசு. குருத்து மடலை அள்ளி, துளிரை ஓடிக்கும்போது உள்ளங்கைக்கு வந்து சேர்ந்துவிடும் சீதளம். மெத்தென்ற குளிர்ச்சி. தேங்காய்ப்பாலில் அவிந்த துளிர் இதழ்களை பல் இடுக்கில் அதக்கி சொதியைக் குடிக்கும் போது நாவில் இடறி கடைவாயில் நசியும் சோற்றுப் பருக்கைகளிலும் இனிக்கும் பசுஞ்சுவை. வாப்பாவின் காலத்திலிருந்தே சுற்றுவிட்டாரத்தில் பிரசித்தம் மாமியின் முருங்கை. சினேகிதிகளையும் உறவுக்காரர்களையும் மாமி மனங்கோளாது வரவேற்றுக் காத்துக்கிடந்தாள். கையில் புகைக் கருவாட்டுடன் கடையிலிருந்து வரும் தோழிகளுக்கு சதைகட்டி முறுவலிக்கும் காய்களை ஆய்ந்து கொடுத்தாள் மாமி. கூனிக் கருவாட்டுக்காரி கூவித்திரியும் அன்றைக்கு இலை இணுங்கவரும் பெண்களுக்கு கிளை ஓடித்துக்கொடுப்பாள் மாமி. துளிர்க்கத்தொடங்கி முத்துக்காய் வெடித்துப் பிளக்கும்வரை சகலருக்கும்

சகலதும் கொடுத்தாள் மாமி.

அவருக்கு பிஞ்சுக்காயில் சொதிதான் வேணும்... தினம் சுண்டல் எண்டாலும் கொண்டாட்டம் தான் அவியனுக்கு... ராவிருந்து இடுப்பில் செரியா புடகா... விரால் கருவாடும், காய்க்குழம்பும் பெரம்பாடாய் போச்சுகா... கண்முடக்குள்ள விடிபொழுதுகா... என்பதெல்லாம் கேட்டு மாமி சந்தோசப்பட்டாள்.

மாமியின் கூட்டாளி செயினம்பு கல்யாணமாகி குணுகோடை கழிந்திருந்தநேரம். பசலை பரவிய உடலோடு செயினம்பு அசந்து போயிருந்தாள். வெட்டி நாருரித்துப் பிளக்காத முத்தல்காய்போல சாம்பல் பூத்துக்கிடந்தாள். இளநாம்பன் தமிழ்நாடில் மதார்த்தப்போயிருந்த முன்னழகு. ஈரம் காய்ந்து, சாம்பல் பூத்து உலர்வு கண்டிருந்தன முகவாய் உதடுகள். உதிரம் இறங்கி சிவப்புக் கண்டிருந்தது காதுச்சோணைகள். குடுபரவி கண்கணத்தது காது மடல்கள். அரிப்புக்குதிர்ந்த நடையோடு மதம் புடைத்துக்கொண்டிருந்தாள் செயினம்பு.

அரிநிழலில் இலை உருவினாள் மாமி. தளர்ந்த நடையில்தான் மாமிவீட்டுக்கு வந்துகொண்டிருந்தாள் செயினம்பு. மாமி அவள்மீது மிகுந்த வாஞ்சை கொண்டாள். இரக்கம் தழுப்ப வாயெடுத்துப்பேசினாள் மாமி. இலைக்கந்தை உருவி வகிட்டுத்தாள். பொட்டுக்களை வகுந்து விரல்களால் அள்ளிக் குமித்தாள். செயினம்பை பேச்சால் வகுந்து பார்வையால் கமிந்தாள் மாமி.

சின்னவன் என்னடி செய்யிறான்? ஒருத்துக்குத் திங்கானா? வேளைக்கு ஊட வரவானா? அவனென்ன சலம் காணாத மரம்போல? தினம் ஒன்னைக் கவனிக்கிறானா? என்ன அவன் தோசம் புடிச்ச புள்ளமாதிரி தேஞ்சிக்குப்பேறான். இந்தச் செயினம்ப நேந்தா உட்டிரக்கான்?

1999
காந்திதலை

இம்மட்டும் ஆண்டனுபவிக்க ஏலாதவனா என்ன?

இலைத்துளிர் மடல்களால் செயினம்பின் மனைச வருடினாள் மாமி. அள்ளி அணைத்து முகந்தாள். முருங்கை மொட்டு வெடித்து விரிவதுபோல மலர்ந்தாள் செயினம்பு. திரேகமெங்கும் வெம்மை கனத்திருந்தது. மார்பில் உதிரும் கண்ணீர்த்துளிகளில் கணக்கும் நகச்சூடு வெப்பிசாரம் மட்டிக்குலங்க செயினம்பு. மாமி தேற்றினாள். ஆறுதல் கூறினாள்.

தினமும் நெய்யில் வதக்க பசுந்துளிர் கொடுத்தாள் மாமி. மாட்டுமுளையில் சுண்டிக்கொடுக்க வெடிக்காத மொட்டுக் கொண்கைகள் ஆய்ந்துகொடுத்தாள். மருந்தும், மாயமும் நாற்பது தியாலம் என்பார்கள். செயினம்பு பசலை இறங்கி மதம் வடிந்து கொண்டிருந்தாள். சாம்பல் உதிரிந்து ஈரம் கட்டி இருந்தன உதடுகள். மொட்டுவிரிந்து முருங்கைப்பூவாக திமிர்சளிந்து நின்றாள் செயினம்பு. மெத்த மகிழ்வும், சிரிப்பும் கொண்டாள் மாமி.

செயினம்பு தலைப்பிள்ளை உண்டாகி இருந்த சமயம்இலைச்சுண்டல், பிஞ்சி வதக்கல், சதைவளித்துப் போட்ட முளைப்பொரியல் சகிதம் சூல்சோறு செய்து கொடுத்தாள் மாமி.

எதுக்கு மாமி இதெல்லாம்...இசா நேரம்...நானா தின்னப்போறன்...அவியதான் திம்பாங்க... என்று சிரிப்பும் வெட்கமும் கலந்து நின்றாள் செயினம்பு.

இப்போது செயினம்புக்கு இரண்டு கடுவன்கள். சின்னவனை உரித்துப் பிறந்திருக்கிறார்கள். என்ன சுறுசுறுப்பு. சுட்டித்தனம். ரெட்டைகள் மாதிரி. கடுவன்களோடு மல்லாடுகிறாள் செயினம்பு. சின்னவனுக்கு இலை, காய், பிஞ்சு ஆய்வரும்போது கடுவன்களும் கூடவே வருவார்கள். மாமி நெடுமுச்சு விட்டாள். பெருமுச்சொரிந்தாள். கடுவன்கள் தாயோடு வரும்வேளை ஆகவாசப்பட்டாள். தன்னாலே வரம்பெற்றவர்கள் கண்டு பொறாமை கொண்டாள். மொட்டு விரிந்து மகரந்தம் சுகந்தமாகியும் புழுப்பிடிக்காத பூவாகி உதிரிந்து மடியும் தண்ணை நினைத்து பெரும் கவலை கொண்டாள் மாமி.

குருத்துத் துளிர்ந்து, இலைகள் முற்றி கிளைகள் ஆட்டம் போடும் போது முருங்கையில் காற்று உண்டாகும். பொழுது பதியும் மாலையில் கொண்டல் காற்றுக்கு இலைகள் ஆடும். மனசுக்கும் உடம்புக்கும் கிளுகிளுப்பு உண்டாகும் மாமிக்கு. எண்ணி பத்து நாட்களுக்குகிடையில் குழந்தைகளின் அரிசிக்கத்துப் பல்போல அரும்புகள் வரும். முத்துக்கள் போல மொட்டுக்கள். வெண்முத்து மொட்டுக்கள். இரவெல்லாம் படியும் மென்பனியில் நனைந்த மொட்டுக்கள். விடிபொழுதின் ஒளிபட்டு மினுங்கும் பனிப்பசையுடன் மொட்டுக்கள்.

மாமியைப் பார்த்துக் கண்சிரிக்கும் மொட்டுக்கள்.

ஒன்றா? இரண்டா? கிளைபடர்ந்த இடமெல்லாம் கலகலக்கும் ஓராயிரம் மொட்டுக்கள். மொட்டுக்கள் தேடி அணில் மாமாக்கள் வரும். பூக்கொண்ணை ஓரத்தில் இருந்துகொண்டு மொட்டுக்களை ஆய்ந்து குறுணிப்பற்களால் நறும்பும். ஆள் அரவம்கேட்டு கீச்சிட்டுக்கத்த தொங்குவால் எழும்பி ஆடும். கீச்சிடலியின் தாளத்துக்கு ஏற்ப, வால் துள்ளித்துள்ளி மேலும் கீழும் அசையும்.

அணில் மாமாக்களை கண்ணிமைக்காது பார்த்துக் கொண்டிருப்பாள் மாமி. அணில்களை விரட்ட மாமிக்கு மனசு வராது. எல்லாரையும்போலவே அணில்களும் வந்துபோக மிக்கசுதந் திரம் கொடுத்திருந்தாள் மாமி. நறும்பியது போக, மிஞ்சிய மொட்டுக்கள் வெடித்து மணக்கும். மகரந்த சுகந்தம் காற்றில் பரவிவரவர, தானே சினையறுவதுபோல இருக்கும். அடிவயிறறை விரல் கொண்டு தடவும் மாமி. மகரந்த மணிகளெல்லாம் திரண்ட தனக்குள் புகுந்து பூரிப்புக் கொண்டாடுவாள் மாமி.

விரிந்த மொட்டுக்களை சூல்கொண்டு பதிந்து வீசும் மலைக்காற்று. ஆடி ஆடி கந்துகளில் மோதி, கொண்கைகளை வருடி, வருடி ஆலிங்கனம் செய்யும் காற்று. மாமிக்கு தானும் மொட்டோடு மொட்டாகி பனியும், காலைச்சூடும் வருடும் புளாங்கிதம் கொள்வதாகத் தோன்றும்.

மகரந்தம் புணர்ந்து, உதிரிந்த ஓரிரு நாட்களில் இதழ்கள் அகல விரியும் பூக்கள். குழவிக்கூட்டில் நெளியும் புழுக்கள் போல பூக்களில் ஊரும் காயரும்பு. பச்சையும், செம்மையும் பாதிபாதி பூசிக்கலந்த கோலத்தில் காயரும்பு. நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாய் புழுக்கள் நீண்டு, பச்சோலைப் பாம்பின் குட்டிகளாய் கொண்கைகளில் தொங்கும் அரும்பிஞ்சுகள். தொட்டதும் மெத்தென்ற சுகத்துடன், பதிந்த கிளைகளில் அரும்பிஞ்சுகளைத் தடவுவாள் மாமி. எத்தனை மென்மை? என்ன சுகம்? மெத்தென்ற சுகமே இதமாகி உடலெங்கும் பரவி உள்ளம் உவகை கொள்ளும்.

கொத்துவேலை முடிந்தாயிற்று. வாடி பிரித்து கம்புகளை, சாமான்களை ஓரம் கட்டி வைத்தாயிற்று. புகையிலைச்சுப்பங்களை ஏற்றிக்கொண்டு ஊர்போவதுதான் தாமதம்.

தாயில்லாத புள்ளா நீ... நானும் இண்டைக்கோ நாளைக்கோ எண்டிருக்கன்... உனக்கு ஆக்கிக் காச்சிப் போட்டாப்போதுமா?... நீ பெண்டாண்டு வம்சவிருத்தி செய்யவேணாமா? காடுகரையெண்டு சம்பாதிச்சா மட்டும் போதாதுடா... எவெண்டான ஒருத்தியக் கொண்டாடாடா... எனக்கும் அவ துணையா இருப்பாடா...முத்தம்மாவின் வேண்டுகோள்

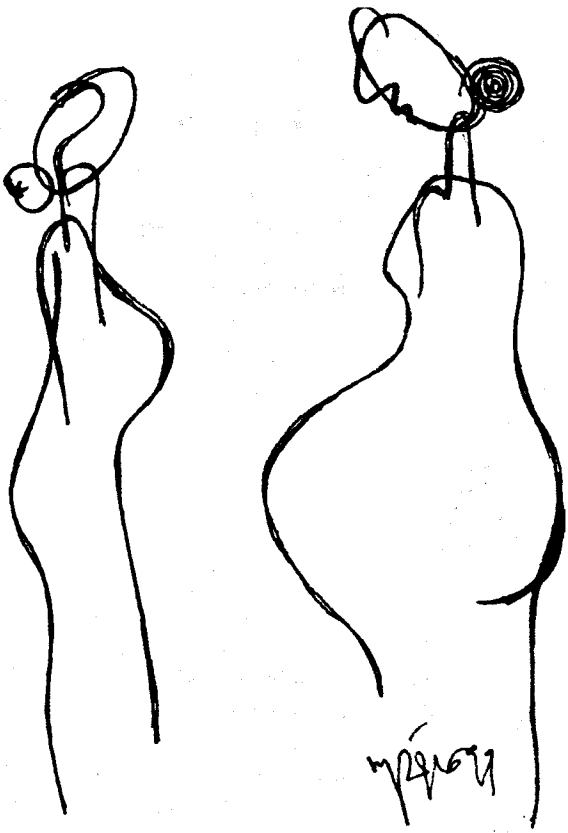
வினயமாகப்பட்டது மாமாவுக்கு. புகையிலைச்சுப்பங்களை ஏற்றிக்கொண்டு வந்த லொறி, மாமியையும் கொண்டு வந்தது. ஊர் புதிது. இசைமம் புதிது. மாமாவின் கைபிடித்த மாமிக்கு எல்லாமே புதிது. முற்றத்தில் விருட்சம் கொண்டிருந்த முருங்கை மிகப்புதிது. முதற் பார்வையிலேயே மாமி பிரமித்துப்போனாள். மகாவலி கங்கையின் கிளையாறு பாய்ந்தோடும் தன் கிராமத்தின் வாய்க்கால்ஓரம் பள்ளிகொண்ட வேதாள முருங்கையை விட விசாலமான முற்றத்துக் கறிமுருங்கை. மாமி அசந்து போனாள். இப்படியும் விருட்சவிருத்தி நடக்குமோ என்று மலைத்துநின்றாள்.

மாமியின் பிறந்த வீட்டிலும் கறிமுருங்கை நின்றது. கிளை பரப்பாது, கந்த பாவாது, மொத்தி முடக்கற்று மேலெழும்பும் காட்டுக்கம்புகள் போன்ற வேலிமுருங்கைகள். தழைகம்புக்கு ஈடாக நிற்கின்ற மரமுருங்கைகள். பருவத்துக்கு ஏனோதானோ போல சில கொண்கைகள் பூக்கும். பரக்கில் படாது, பூப்பரிந்து முழங்கை நீளத்துக்கும், சின்னிவிரல் பருமனுக்கும் காய்த்து நிற்கும். தீராத வயிற்றுவிடக்கு தேவைப்படுவார்கள் காய் ஒடித்துப்போவார்கள். தீயக்காய்ச்சிய கறியில் சோறுதின்ற உபாதை நீங்குவார்கள்.

மாமி வந்த இடத்தில் கண்டதோ பெருமுருங்கை. யாழ்ப்பாணத்துக் கறிமுருங்கை. நாலா திசையும் கிளை பரவி ஏகாந்த விசாலம் கொண்ட முற்றத்து முருங்கை. மாமாவுக்கு காய்ச்சொதி ரொம்ப விருப்பு. மாமி வாசுபார்த்துச் சமைத்துப் போடுவாள். புகைக்கருவாட்டுக்கூட்டுடன் காய்களைப் பற்களால் உருவி சுவைத்துச்சாப்பிடுவதை மாமி ரசித்து நிற்பாள். காய்க்குழம்பின் வீரியம் முட்டிய மாமா மாமியை விசேடமாக பெண்டாள்வார். விடிசாம பாங்கு கேட்டதும் மாமி எழுந்துவிடுவாள். இலைப்பொட்டுக்கள் மிதக்கும் கிணற்றில் அள்ளி தலைக்கு ஊற்றிக்கொள்ளும்போது, மாமி சில்லிட்டு நிற்பாள். ராத்திரிமுழுக்க மாமாவுடன் கலவிக்கிடந்த சோர்வு நீங்கி, புத்துணர்வு பிறக்கும் மாமிக்கு.

என்னடி தினமும் குளிப்பு? முரடன் நித்திரைக்கு அலைக்கிறானா? காய்க்குழம்பு கட்டுப்படுத்தி, மெடோ பண்ணு...புளிரசம் வெச்சிக்கூடு...தாது விருத்தி கூடிய பயல்... உனக்கு மாளாது...முத்தம்மா மாமியின் கன்னத்தை செல்லமாகக் கிள்ளிச்செல்வாள். மாமி கடவாய்ச்சிரிப்புடன் பூரித்து நிற்பாள்.

மாமிக்கு மாமாவே கறிமுருங்கையாகி முற்றத்தில் நிற்பதாக சமயத்தில் நினைவு தோன்றும். எண்ணம் குவிந்து ராத்திரிகள் ஞாபகத்தில் விரியும். மீண்டும் உணர்வு கிளர்ச்சி கொள்ள விசுவந்த பெண்போல் குடம் குடமாய் தண்ணீர் ஊற்றுவாள் கறிமுருங்கைக்கு. மாமியின் பிசகான

நடத்தை கண்டு மூத்தம்மா தனக்குள்ளே சிரித்துக்கொள்வாள்.

என்னடா...மாடா...பேயனப் போல காலங்கடத்துறாய்...ஊர்விட்டு ஊர்வந்த பிள்ளை... தினமும் குளிக்க மறக்கிறாள் இல்ல...நீயும் விடிபொழுது வரைக்கும் சுருட்டுப்பத்த தீப்பெட்டி தட்டிக்குத்தான் இருக்காய்...ஒண்டிலையும் குறையில்லாத மாதிரித்தான் கெடக்கு...அவளும் மாதாமாதம் தூமச்சீல மாததிக்கித்தான் இருக்காள். டேய் மடையா...உழவடிச்சு, சால் கட்டி வரம்பிழுத்தா வடிச்சல் பாயப் போடாதுடோ...வெளங்குதடா எனும்...எதுக்கும் ஹயாத்துருபி வாப்பாக்கு நேத்தி செஞ்சி...காரியமாததுடோ... மூத்தம்மா மாமாவுக்கு உபதேசம் செய்து கொண்டிருந்தாள். அடுப்படியில் உலைமூட்டிக்கொண்டிருந்த மாமிக்கு கேட்டுக்கொண்டிருந்தது.

அடுப்பு முண்டு சிரட்டையில் பிடித்தது. முண்ட நெருப்பு வேகங்கொண்டு காங்கைகள் பரவின. அடுப்பு இரைந்து சத்தமிட்டது. உலை மலமலத்துக் கொதித்தது. உலைக்கொப்புளங்கள் கொதித்து, மேற்பரப்பில் சோற்றுப் பருக்கைகள் பொத்தல் கண்டன. பொத்தலிடை குமிழிகண்ட நீர் வற்றி ஆவி பறந்தது.

மாமி என்னுமில்லாதவாறு சோகம் கொண்டாள். ஆயாமல் விட்டதனால் மூத்தி, வெடித்துப் பிளக்கும் காய்போல வெடித்துக்குமைந்தாள்.

போனவருடம் பூவும், காயுமாக ஜொலித்துக்கொண்டிருந்தது; முருங்கை. எம்மாதிரிப் பொலிவு. புழுப்பெருத்துப் பச்சிலைப்பாம்பாக தொங்கிக்கொண்டிருந்த காலை. மொழி தெரித்து, காய்முற்றி

சாம்பல் படர இன்னும் சில பொழுதே இருந்தவேளை. ஒரு காலைப் பொழுதில் கண்பார்த்த மட்டில் கண் வெடித்து அசடு கண்டது காய்கள். அசட்டுக்கண்களிலிருந்து பசை வழிந்து கொண்டிருந்தது. ஒரு வருசத்து விருட்ச விருத்தி பொய்த்துப் போயிருந்தது. அதுபோலவே தன் வயிறும் பொய்த்துக்கிடப்பது மாமிக்கு வெப்பிசாரம் ஊட்டிற்று. செயினம்பின் கடுவன்களைக் கண்டதும் ஏக்கமும், நெடுமுச்சும் மாமிக்கு. குருத்தொடிந்த கிளை நுனியாய் நீர் பொசிந்தன கண்கள். ஊருக்கே விருத்திசொன்ன மாமி, வம்சவிருத்தி கிட்டாத குறையாக நின்றாள்.

பாதிநிலவு மறைந்து விடிபொழுதின் சுடர் பரவிக்கொண்டிருந்த வேளை. அடிமரத்தில் சாய்ந்துகொண்டு நின்றாள் மாமி. திணுக்குற்று பெரும் சத்தம்கொண்டு கத்தினாள். அடிமரத்துக்கு பலமுழம் உயர்ந்து பணிகிளையின் உட்புறத்தில் சுணையிர்க்கூட்டம். சுணையிர் நட உடலோடு தலையை எழுப்பி சலாம்போடும் புழுக்கூட்டம். மஞ்சள் நிறமுகத்தில் குறுஞ்சிவப்பில் வாய்கொண்ட மயிர்கொட்டிப்புழுக்கள். மாமி கூவினாள். அரிப்புக்கட்டியவள்போல கூச்சம்கொண்டு அருவருப்பானாள்.

நூலிழையில் தொங்கிய கீழிறங்கிய மயிர்க்கொட்டிகள். ஓலை கொழுத்தி சுடர்காட்டி பொசுக்கித்தள்ளினார் மாமா. முதுகு புடைத்து எம்பிஎம்பி நடந்து உச்சிக்கொப்பில் கூடின புழுக்கள். உடம்பெங்கும் தடிப்புற்று அரிப்புக்கண்டிருந்தாள் மாமி. முற்றத்தில் உலாவரப் பெரும்பயம் கொண்டிருந்தாள் மாமி. முற்றமே புழுக்கூடாய்த் தோன்றிற்று மாமிக்கு. முருங்கையை நினைத்த மாதிரித்தில் அரிப்பும் குமட்டலும் சேர்ந்து கொண்டன மாமிக்கு.

மாமா பொயிலைக்காட்டுக்கு பயணமாகி பலநாட்கள் கழிந்துபோயிருந்தன. தனியாயிருந்த மாமிக்கு பேச்சுத்துணையாக செயினம்பு அடிக்கடி வந்துகொண்டிருந்தாள். கடுவன்கள் பின்தொடர செயினம்பு வருவது நிறைகுடம்போல இருக்கும். இன்னும் ஒரு திங்களில் முன்றாவதைப் பெற்றுவிடும் கூறு தெரியும். மிகுந்த ஆயாசமும் களைப்பும் பார்க்கப்பொறாமையாக இருக்கும் மாமிக்கு. தனக்கு மட்டும் கேட்கும் விதமாக மாமி குதறினாள். வெப்பிசாரம் முட்டிக்கொண்டு திணறியது. பெண் ஜென்மம் எடுத்த பிறப்பே பாவமாகப் பட்டது. பூவும் காயுமாய் ஜொலிக்கும் மரத்துக்குச் சொந்தம். இருந்தும் என்ன? வயித்தில் பூக்காத பாவியாக எண்ணம்.

இரவு தூக்கம் கிட்டவர வெகுநேரம் கண்டது மாமிக்கு. கண்கள் பூஞ்சைகட்டி காதோரம் வடிந்தது கண்ணீர். கண்ணீர் பீலிகட்டிய காதோரம் சுடுநீர் பட்டுத்தகித்தது. துடைத்துவிடாத பீலிகள் நீர் வற்றி உப்புப் பூத்துக்கிடந்தன.

மூத்தம்மா தொங்கோட்டத்தில் வந்துகொண்டிருந்தாள். அவளைத் துரத்திக்கொண்டு வெண்புறாக்கள் இரண்டு வந்தன. மூத்தம்மா நெருங்க, நெருங்க அவள் வலது கையில் ஏதோ வைத்திருப்பது தெரிந்தது. வெண்புறாக்கள் அல்ல. இறக்கைகள் கொண்ட பெண்கள். மாமியைக்கிட்ட வந்ததும், புறாப்பெண்கள் மூத்தம்மாவை எட்டிவிடும் தூரத்தில் வந்தார்கள். கையில் பொத்தி வந்ததை மாமியிடம் கொடுத்துவிட்டு சிரித்துக் கொண்டோடினாள் மூத்தம்மா.

புறாக்கள் மாமியைப்பார்த்து நமட்டுச்சிரிப்புடன் பறந்தன. மூத்தம்மா கொடுத்ததை கைவிரித்துப்பார்த்தபோது மாமிக்கு எதிரே சின்னவன் நின்று கொண்டிருந்தான். அரை அம்மணமாகச் சின்னவன். செயினம்புவின் சின்னவன். செம்பட்டை கலந்த சுருண்ட பரட்டை மயிர் காற்றுக்கு ஆடியது. நீண்ட கழுத்துக்கு மேலே சேங்கு கட்டிய பற்களும், மழித்துவிடாத தாடி மயிர்களும். அருவருப்பிலும் ஒரு அமானுஷ்யம். அந்த அமானுஷ்யத்தில் கவர்ச்சி கொண்டு நின்றாள் மாமி.

மொழிதெரிந்த முழங்கையை நீட்டி விடும்போது, மெலிந்த விரல்களில் பெண்மை கலந்த வச்சீகரம் காரை எனும் புகளில் துருத்தல் களைப்பார்க்கையில் செப்பான தேகம். கையுயர்த்தி வீசி நடக்கையில் புடைத்துத்தெரியும் விலா எனும்புகளின் வரிசை.

மாமி தன்வயம் இழந்து காங்கை கொண்டு நின்றாள். முற்றும் சரணடைந்த மனோநிலை. மகரந்த வாசம் காற்றில் சுகந்தமாய் இழைந்த நிலை. கைகளை வருடும்போது முற்றிய காய்களின் மொழிகளைத்தடவிய புளாங்கிதம். ஸ்பரிசத்தில் கலந்து கரைந்து கொண்டாள் மாமி.

பின்னிரவில் மழைகண்ட ஒரு விடிபொழுது. இதமான இளங்குடு பரவ முற்றத்தில் கறிமுருங்கை. அண்ணார்ந்து பார்த்த கண்ணுக்கை கிளைகள் தோறும் பூச்சிகள். வட்டமடித்துப் பறக்கும் வண்ணாத்திப்பூச்சிகள். கடுஞ்சிவப்பு இறகுகளில் வெள்ளைப்புள்ளி கொண்ட வண்ணாத்திப்பூச்சிகள். உணர்கொம்பை நீட்டி, வளைத்து, சுருட்டி சிறகசைக்கும் வண்ணாத்திப்பூச்சிகள். மாமியின் முற்றத்து கறிமுருங்கை முருவதும் வண்ணாத்திப்பூச்சிகள்.

நானா?

— அ. முத்துலிங்கம் —

அந்த இடம் ஒரு கணத்தில் பரபரப்பானது. 'எழுந்திரு, எழுந்திரு' என்று பெரியவன் அவசரப்படுத்தினான். சின்னவன் சோர்வினால் கண்ணயர்ந்திருந்தான். அவனை அந்நிலையில் விட்டுவிட்டு ஓடுவதற்கு இவனுக்கு மனம்வரவில்லை.

தூரத்தில் வாண்கள் நிரையாக வருவதாக ஒருவன்சுறினான். அவனை நெருக்கிவிசாரித்தபோது அவன் தான் பார்க்கவில்லையென்றும் இன்னொருத்தன் தான் பார்த்ததாகவும் சொன்னான். சனங்கள் ஒவ்வொரு திசையில் ஓட ஆரம்பித்தனர். தங்களுக்கு வேண்டியமாதிரி வரிசை செய்து நின்றார்கள்; பிறகு ஆர்வமிழந்து வரிசையை குலைத்தார்கள்.

மறுபடியும் குரல் எழும்பியது. யார் முதலில் கண்டது? உண்மையில் வாண்கள் வருகின்றனவா? பொய் சொல்லுவதற்கு இது நல்ல சமயமல்ல! எந்ததிசையிலிருந்து வாண்கள் வருகின்றன? நன்றாகப் பார்த்துச்சொல்லுங்கள்.

அந்த தொக்கையான மனுஷி நாலுபிள்ளைகளையும் இழுத்துக்கொண்டு முன்னேறினாள். அவள் கைகளில் பெரிய பாத்திரங்கள் இருந்தன. அவள் எல்லாவற்றையும் முன்கூட்டியே யோசித்து போதிய ஏற்பாடுகளுடன் வந்திருந்தாள்.

பெரிய பட்டாளம் போனதுபோல அவள்போனபின் பின்னால் நல்ல இடைவெளி தோன்றியது. அந்த இடைவெளியை நோக்கிஓடமுன் அது விரைவில் மூடிக்கொண்டது.

அப்போது ஹெலிகொப்டர்கள் சுழன்று சுழன்று பறந்தன. அவற்றிலே பொருத்தியிருந்த துப்பாக்கிகள் வேகமாக அசைந்தன. காற்றாடி சுழரும்போது 'சாவு, சாவு' என்று சொல்வதுபோலத் தோன்றியது. பெரியவன் தன் பெற்றோரை ஒருகணம் நினைத்துக்கொண்டான். இப்பொழுது எல்லோருக்கும் வாகனங்கள் வந்துவிட்டன என்பது நிச்சயமாகத் தெரிந்தது.

அவன் அணிந்திருந்த தொளதொள ஓவர்கோட்டை பற்றியபடி சின்னவன் ஓடினான். எங்கே அவன் தன்னைவிட்டுப்போய்விடுவானோ என்ற பயம் அவன்முகத்தில் தெரிந்தது. அவன்முக்குக்குக் கீழே

சளி காய்ந்துபோயிருந்தது. அது மூன்று நாளாக அவன்சருமத்துடன் ஒட்டிக்கொண்டு விட்டது.

பெரியவன் கையிலே ஒருநெளிந்துபோன டின் இருந்தது. அதை அவன் கெட்டியாகப் பிடித்திருந்தான். டின்னிலிருந்த ஓட்டைகளையும், அவன் அடைத்திருந்தான். அவனுக்கு வயது பதினொன்றுக்குமேலே இருக்காது. சின்னவனுக்கு ஆறுவயது சொல்லலாம். அந்த இரண்டு சிறுவர்களும் ஜனக்கூட்டத்தில் பெரிய அலையில் எத்துண்ட இரண்டு சிறிய இலைகள் போல அங்குமிங்கும் தத்தளித்தார்கள்.

கடைசியில் பெரிய தத்தளித்த உருவம் ஒன்று வந்தது. கீழோரிடம் அதிகாரம் செய்து பழக்கப்பட்ட முகம். கறுப்பு நிறத்தில் அளவுக்கதிகமான ஓவர்கோட், பெல்ட், தொப்பியுடன் அது இருந்தது. அந்த மனிதன் கையிலே சிறுதடியை வைத்து உருட்டிக்கொண்டிருந்தான். தடித்த குரலில் அடிக்கடி ஏதோ சுறினான். அவன் என்ன சொன்னான் என்பது புரியவில்லை. ஆனால் அந்த பெரியகூட்டம் அவனுடைய சொல்லுக்கு கட்டுப்பட்டது.

இருந்தாற்போல் ஒரு சனவெள்ளம் வந்து அடித்தது. அந்த அலையில் பெரியவன் தன் கைப்பிடியை சிறிது தளர்த்திவிட்டான். சனக்கூட்டம் தள்ளிக்கொண்டே போனது. சின்னவன் 'அண்ணா, அண்ணா' என்று கத்தும் சத்தம் கேட்டும் அவனால் திரும்ப முடியவில்லை. சனத்திரள் அப்படியே அவனை இழுத்துக்கொண்டு போய்விட்டது. இப்பொழுது சின்னவனுடைய அலறல் அவனுக்கு கேட்கவில்லை.

சின்னவன் அதே இடத்தில் நிற்காமல் அழுதபடியே அண்ணனைத் தேடி ஓடினான். இருவரும் இப்படி தேடிக்கொண்டே எதிர்ந்திசையில் சென்றார்கள். அப்பொழுது ஓர் அதிகாரி வந்து இவனுடைய கையைப்பிடித்து இழுத்து ஒரு கூடாரத்தின் முன்பு நிறுத்தினார். அவன் அங்கேயே அழுதபடி ஓர் அரைமணிநேரம் காத்திருந்தான்.

இறுதியில் அந்த அதிகாரி அவன் அண்ணனுடன் வந்தார். இவன் ஓடிப்போய் அண்ணனைக் கட்டிக்கொண்டான். அவன் தலையமையே

இழுத்துக் கொஞ்சினான். தலையிலே சன்னம் பட்ட தழும்பு தெரிந்தது. அதில் மயிர் முளைக்காமல் பெரிய வட்டமாக இருந்தது. பெரியவன் கண்களில் கண்ணீர். அதை ஒருவரும் அறியாதவாறு தன் புஜத்தினால் மெல்ல துடைத்துக்கொண்டான்.

ஒழுங்கில்லாமல் பல புதுவரிசைகள் இப்போது உண்டாகின. பெரியவன் ஓடிப்போய் ஒரு வரிசையிலே நின்றுகொண்டான். அடிக்கடி பின்னுக்குத் திரும்பிப்பார்த்தான். வரிசையிலே புது ஆட்கள் சேர்ச்சேர இவனுக்கு நிம்மதியாக இருந்தது. எல்லோரும் பெரியவர்களாக இருந்தார்கள். இவன் அவர்களுடைய இடுப்பு அளவுக்குத்தான் இருந்தான். அவர்கள் ஆவேசமாக இடிபடும்போது இவன் இடையிலே நசிபடாமல் இருக்க முயற்சித்தான்.

அவன் அடிக்கடி திரும்பி சின்னவனை எச்சரிக்கை செய்தான். சின்னவன் வரிசையில் நிற்காமல் வேலிஓரத்தில் குந்திக்கொண்டு இருந்தான். அங்கே வேறு சிறுவர்களும் சில கிழவர்களும் படுத்துக்கிடந்தார்கள். சின்னவன் கிழவர்களையெல்லாம் சுற்றிவந்து மேற்பார்வை பார்த்தான்.

ஒரு சிறுமி துணிப்பொம்மை ஒன்றை அணைத்துக் கொண்டிருந்தாள். அந்தப் பொம்மைக்கு சிவப்பு தலையிலும், கறுத்த பெரிய விழிகளும் இருந்தன. இவன் கிட்டப்போய் அதை ஆசையோடு பார்த்தான். அந்தப்பெண்ணுக்கு அது பிடிக்கவில்லை. பொம்மையைத் தூக்கிக்கொண்டு விலகி ஓடிவிட்டான். இவனுக்கு ஏமாற்றமாக இருந்தது.

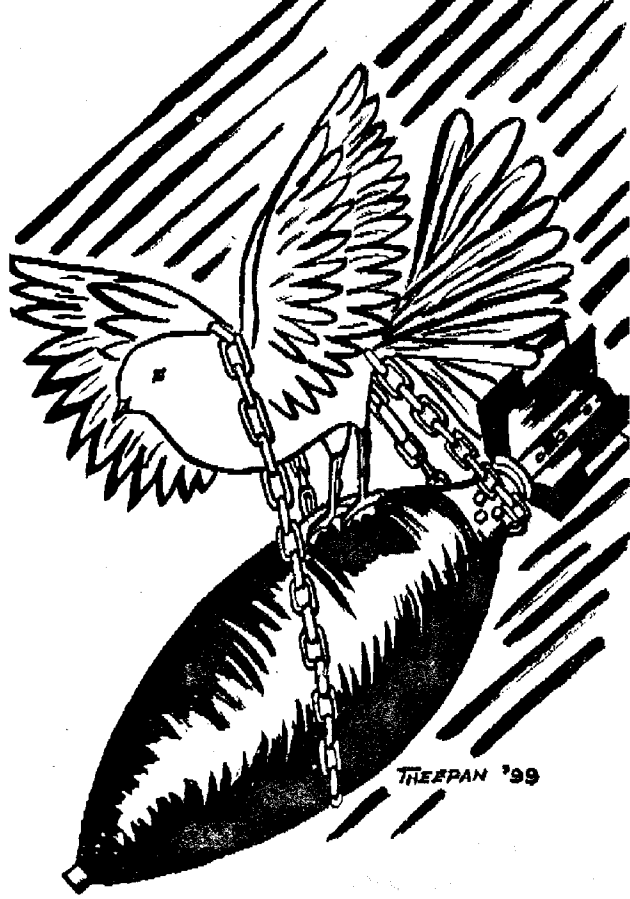
வரிசை இப்பொழுது நகரத் தொடங்கியிருந்தது. இன்றைக்கு கட்டாயம் இறைச்சி கிடைக்கும் என்று சின்னவனிடம் சொல்லியிருந்தான். இப்பொழுது ஒரு வரமாக இதைச்சொல்லி ஏமாற்றியாயிற்று. இனி அவன் தாங்கமாட்டான். இன்றைக்கு கிடைத்தால் நல்லாக இருக்கும் என்று பெரியவன் யோசித்துக் கொண்டான்.

வரிசையின் முடிவு எங்கே என்று திரும்பிப் பார்த்தான். அது தெரியவில்லை. நீண்டுகொண்டே போனது. சந்தோஷமாக இருந்தது. அவனுக்கு முன்னால் ஓர் இருபதுபேர்ட்டும் இருந்தார்கள். அவனது முறை விரைவில் வந்துவிடும்.

மெல்லிய பணிக்காற்று வீசத் தொடங்கியது. அது பெருக்காமல் இருந்தால்சரி. சூரியன் விடுப்பில் போய்விட்டதுபோல அன்று வெளியே வரவே இல்லை. ஓட்டை விழுந்த காலணிகள் எதிர்ப்புசக்தியை இழந்துவிட்டன. போதாத ஓவர்கோட்டை ஊருருவி குளிர் அவன் வயிற்றை குறிவைத்தது.

அவன் தாயாரின் தோற்றமுள்ள ஒரு மனுஷி தலையிலே ஸ்கார்ப் கட்டியிருந்தாள். பெரிய கூடைகளிலே இருந்து ரொட்டியை எடுத்து விநியோகம் செய்தாள். அவள் கைவிரல்களின் நகப்புச்சுக்கூட அவன் தாயாரையே நினைவூட்டியது. அவள், பக்கத்திலே நின்றவனுடன் நாகரீகமான அங்க அசைவுகளுடன் பேசினாள்.

அவளை அவனுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. பக்கத்துக்காரன், வேலையிலே மிகக் கவனத்துடன் சுடச்சுட சூப் அள்ளி ஊற்றிக் கொண்டிருந்தான். ரொட்டியை வாங்கிய பிறகு அவனிடம் சூப்பை டின்னிலோ, பிளேட்டிலோ வாங்கிக்கொண்டார்கள். சின் உடனேயே அதைச் சாப்பிட்டபடி நகர்ந்தார்கள். பெரியவன் ஒரு ரொட்டியை வாங்கி ஓவர்கோட்டின் உள்பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு டின்னை நீட்டினான். பதிவு அட்டையை கேட்டான் ஒரு மீசை வைத்தவன். இவன் கொடுத்தான். 'ஏய் இங்கே வா! இங்கே வா! எப்படி உள்ளே வந்தாய்? இது இங்கே செல்லாதே' என்றான். இவன் சூப் வாங்கும் இடத்துக்கு நகர்ந்துவிட்டான். மீசைக்காரன் அட்டையைத் திருப்பிக்கொடுத்து விட்டு, 'இனிமேல் இங்கே வராதே' என்றான்.

பெரியவனின் கண்கள் சூப் கொடுப்பவன் மேலேயே இருந்தது. அவன் அள்ளி ஊற்றும் போது இறைச்சித் துண்டுகள் இருக்கின்றனவா என்று கூர்மையாக அவதானித்தான்.

இவனுக்கு முன்னால் நின்ற பெரியவர், 'நண்பரே! ஆழத்தில் இருந்து கலக்கி ஊற்று' என்றார். அவனும் அப்படியே செய்தான். இவன் முறை வந்தது. இவனும், 'நண்பரே! அடியில் நல்லாய் கலக்கி ஊற்றுங்கள்' என்றான். அந்த நல்ல மணிதும், 'உன் விருப்பப்படியே, சிறிய நண்பரே!' என்று சொல்லியபடி ஆழமாக கலக்கி வார்த்தான். பேணி நிறைந்ததும் பெரியவன் நன்றிகூறிவிட்டு உற்சாகமாக துள்ளி ஓடினான்.

ரொட்டியை மூன்று பகுதிகளாக பிரித்தான். ஒரு பகுதியை கோட்டில் மறைத்துக் கொண்டான். மறுபகுதியை

தம்பியிடம் தந்து மற்றதை தான் எடுத்துக்கொண்டான். அவசரமாக சூப்பிலே ரொட்டியை தோய்த்து சாப்பிட்டார்கள். சூப்பிலே ஒரு இறைச்சியும் இல்லை.

'அண்ணா! நீ என்னை ஏமாற்றிவிட்டாய். இறைச்சி கிடைக்கும் இன்றைக்கு என்று சொன்னாயே? ஐந்து மைல்தூரம் நடந்தது இதற்குத்தானா? என் காலெல்லாம் வலிக்கிறது' என்றான். 'பொறுத்துக்கொள் தம்பி. ஏதோ பொல்லாத காலம்; நாளைக்கு கட்டாயம் கிடைக்கும்; பயப்படாதே' என்றான்.

இன்னும் இரண்டு மணிநேரமே சூரிய ஒளி இருக்கும். விரைவிலே திரும்பவேண்டும். கம்பிவலை ஓட்டையிலே முதலில் தம்பி புகுந்து வெளியே வந்தான். அந்த தொள தொள ஓவர்கோட்டை இவன் கழற்றி ஓட்டைவழியாக தம்பியிடம் எறிந்தான். பின்பு சுலபமாக இவனும் வெளியே வந்து விட்டான்.

அந்த நெடுஞ்சாலையில் நூறுமீற்றருக்கு இரண்டு இராணுவவீரர் வீதம் காவல் நின்றார்கள். தானியங்கி துப்பாக்கிகளுடன் அவர்கள் நேராக நின்றதை இந்த சிறுவர்கள் ஆர்வத்தோடு பார்த்தார்கள். அவர்கள் உடுப்பும் தோரணையும் ஒருவித பயத்தை

தோற்றுவித்தது. அதிலே ஒருவன் சிவப்பாக, நெடுப்பாக இருந்தான். மற்றவன் ஏதோ போசனையில் சிகரெட் பிடித்துக்கொண்டிருந்தான்.

அந்த இராணுவ வீரர்களை அணுகினார்கள். இவர்கள் வெகு சமீபமாக வரும்படும் அந்தவீரர்கள் கவனிக்கவில்லை. இவர்களைக்கண்டதும் ஒருவன் துள்ளி எழுந்தான். சிறுவர்கள் பயந்து போனார்கள். அந்த இராணுவவீரர் பேசியது இவர்களுக்குப் புரியவில்லை. அந்தப் பாஷை சுத்தமாகவும், எஜமானத்தனம் கொண்டதாகவும் இருந்தது. இராணுவத்திற்கு ஏற்ற பாஷையாகவும் பட்டது.

பெரியவன் இரண்டு விரல்களை உதட்டிலே வைத்து சிகரெட் என்று சைகையில் சொன்னான். இராணுவவீரன் என்ன நினைத்தானோ, ஒரு புது சிகரெட்டை எடுத்து நிலத்திலே வீசினான். சிறுவன் அதை எடுத்துக்கொண்டு ஓடினான்.

ஒரு புதருக்கு பக்கத்தில் அவர்கள் தங்கி சிறிது இளைப்பாறினார்கள். பெரியவன் சிகரெட்டைப் பற்றவைத்து இழுத்தான். சின்னவன் தனக்கும் வேண்டுமென்றான். அதற்கு 'நீயும் என்னைப்போல பெரியவன் ஆனதும் பிடிக்கலாம். இப்ப நல்ல பிள்ளையாம்' என்று ஆறுதல் கூறினான். சின்னவன் அந்த நியாயத்தை ஏற்றுக்கொண்டான்.

ஒரு நீண்ட தடியை எடுத்து துப்பாக்கியோல பிடித்தபடி சின்னவன் நேராக நடைபோட்டான். இருடும்போது அவர்கள் கராஜ் கிட்ட வந்துவிட்டார்கள். சின்னவன் கையை நீட்டி 'அதோ, அதோ' என்று காட்டினான். அந்த நாய் மறுபடி வந்து நின்றது. மெலிந்து எலும்பும் தோலுமாய் இருந்தது. அதுவும் அகதிநாய்தான். பதிவுக் கார்ட் இல்லாத நாய். நிலத்தை முகர்ந்து பார்த்தபடி தயங்கி தயங்கி வந்தது.

'அண்ணா, அந்த நாய்க்கு ஒரு பேர் வைப்போமா?' என்றான் சின்னவன். 'வேண்டாம், பேர்வைத்தால் அதுவும் எங்கள் குடும்பம் ஆகிவிடும்' என்றான். பையில் இருந்த ரொட்டியை சரிபாதிமாகப் பிடித்து ஒரு பகுதியை அந்த நாயிடம் கொடுத்தான். அது அந்த ரொட்டியைத்தாக்கிக்கொண்டு நொண்டி நொண்டி ஓடியது.

கராஜ் வெளியே பெரியபூட்டுப்போட்டு பெரிய பாதுகாப்பாக இருந்தது. பெரியவன் பின்பக்கம் போய் பலகையை நீக்கினான். இரண்டுபேரும் உள்ளே நுழைந்தபிறகு பலகையை நேராக்கினார்கள்.

உள்ளே கந்தலும், வியர்வையுமாக ஒரே வாடை. இருட்டில் கண்கள் பழகுவதற்கு சிறிது நேரம் எடுத்தது. பெரிய அட்டைப்பெட்டிகளை எடுத்து பழைய கம்பளிகளைப்போட்டு சரியாக்கிய பின்பு சிறியவன் அலுப்பு மேலிட படுத்துக்கொண்டான். பெரியவன் மீதியான ரொட்டித்துண்டை பத்திரப்படுத்தி வைத்துக்கொண்டான். அடுத்த நாள் அதிகாலை சிறியவன் பசியில் அழும்போது அது பயன்படும்.

பெரியவன் பெட்டி விளிம்பில் சாய்ந்தபடி இருந்தான். சின்னவன் தாங்கிவிட்டான் போல இருந்தது. திடீரென்று அவன் எழும்பி அனுங்கியபடி ஊர்ந்து ஊர்ந்து வந்தான். அண்ணனைக் கட்டிக்கொண்டான். 'அண்ணா, அண்ணா, நீ என்னை விட்டுப் போக மாட்டியே, போக மாட்டியே!' என்று அழுதான்.

பெரியவன் அவனை இறுக்க அணைத்தான் 'இல்லை, என் கூடப்பிறந்தவனே, உன்னை விட்டு ஒருநாளும் போகமாட்டேன்' என்றான். அந்தக் குரலில் இருந்த உறுதி சின்னவனுக்கு நம்பிக்கை தருவதாக இருந்தது.

பெரியவன் அப்படியே வெகுநேரம் தூங்காமல் இருந்தான். அடுத்த நாளுக்கு வேண்டிய ஆலோசனைகள் அவனுக்கு நிறைய இருந்தன. நாளைக்கு 'கஞ்ச்' முகாமுக்கு போகலாம் என்று தீர்மானித்தான். அது பெரிய முகாம். பத்து மைல் தூரத்தில் இருந்தது. அங்கே கட்டாயம் இறைச்சி கிடைக்கும்.

அப்படித்தான் அவன் கேள்விப்பட்டிருந்தான். முற்றும்.

நான் உடலையும்

கனவின் மீதி

ஒருநாட்டில் வாழுகின்ற ஒரு இனத்திலுள்ள ஒரு அகதியின் அவலத்தை இனத்தின் அவலமாக, நாட்டின் அவலமாக, உலகின் அவலமாகக் காட்டுகின்ற திறமை அரவிந்தனுக்கு கைவந்துள்ளதென்றே கருதுகின்றேன்.

ஈழத்து இலக்கியம் உலக இலக்கிய வாசற் கதவுகளைத் தட்டத் தொடங்கியுள்ளது. கனவின் மீதி ஒரு நல்ல தொகுப்பு. எங்கள் அண்மைக்கால வரலாற்று அனுபவங்களுக்கான உதாரணம்.
கா. சிவத்தம்பி
(முன்னுரையிலிருந்து)
5.6.99

வெளியீடு: பொன்னி
29, கண்ணகிதெரு,
மடிப்பாக்கம்
சென்னை-600 091

புனர்

காலாண்டிதழ்
ஆசிரியர். இரா. இரமேஷ்
39A, Dr. Supparaf Nagar
Soolaimedu
Chennai 600 94

எப்போதாவது

ஒரு நாள்

நட்சத்திரன் சுவ்வந்தியன்

தாமரைச்செல்வி பதிப்பகம்
31/48, Rani Anna Nagar
K.K. Nagar
Chennai -60078

ஆஸ்திரேலியச் சிறப்பிதழ்

தனது சுயவிருப்பு வெறுப்புகளுக்கேற்ப செயற்படும் நட்சத்திரன் செவ்விரந்தியனிடம் 'அம்மா ஆஸ்திரேலியச் சிறப்பிதழை' தொகுத்துத்தருமாறு 'அம்மா' ஆசிரியர் கேட்டதனால் நிகழ்ந்த தவறு இச்சிறப்பிதழில் நன்கு வெளிச்சமாகியுள்ளது.

'அம்மா' ஆசிரியருக்கும் நட்சத்திரன் செவ்விரந்தியனுக்கும் இடையே நீடிக்கும் இலக்கிய உறவில் எமக்கு சந்தேகமில்லை. ஆயினும், தொகுக்கப்பட்டவரால் உசாத்துணை நூல்களின் உதவியுடன் எழுதப்பட்டுள்ள 'புலம்பெயர்ந்த ஆஸ்திரேலியத் தமிழர்களின் சிறுகதை இலக்கியச்சுழல்' என்ற ஆக்கம் அவரின் சிந்தனை வறுமையையும் வரட்சியையும் அம்பலப்படுத்தி அம்மாவை தலைகுனிவ வைத்திருக்கிறது.

நட்சத்திரன் செவ்விரந்தியனின் 'வறுமையையும்' 'வரட்சியையும்' போக்க எம்மால் எதுவும் செய்யமுடியாததான். எனினும் அம்மா அலுவலகத்தில் குப்பைக் கூடை இல்லாதிருப்பினும் ஆசிரியராவது பொறுப்புணர்வுடன் செயற்பட்டிருக்கலாம்.

இச்சிறப்பிதழ் உலகின் பலபாகங்களுக்கும் இலக்கியப்பிரக்கை உள்ளவர்களிடம் செல்வதனால் எனது விளக்கங்களைத் தரவிரும்புகிறேன். காரணம் ந.செ. வின் கூற்றுக்கள் அபத்தமானவை என்பதால். 1972ல் எழுத ஆரம்பித்தேன். என்னை இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியது மல்லிகைதான். 1975 இல் அதாவது முன்று ஆண்டுகளிற்குள் ஒரு சிறுகதைத் தொகுதியை வெளியிடுமளவிற்கு என்வசம் கதைகள் இருந்தன.

எனது முதல் தொகுதி 'சுமையின் பங்காளிகள்' வெளிவருமுன்பே, மல்லிகையிலும், பூணியிலும் புதுபுகத்திலும் எனது ஒருசில கதைகளைப் படித்துவிட்டு கே. எஸ். சிவகுமாரன், ரத்தின சபாபதி அய்யர், அநு.வை. நாகராஜன், எம். ஸ்ரீபதி முதலானோர் விரிவான விமர்சனங்கள் எழுதிவிட்டனர். தொகுதி வெளிவந்த பின்பு தமிழகத்தின் விமர்சகரும், 'ஆராய்ச்சி' இதழின் ஆசிரியருமான பேராசிரியர் நா. வானமாமலை அவர்கள் தனது குறிப்புகளை இதழ்களில் எழுதியிருக்கிறார். இவ்வளவும் நடந்து இரண்டு ஆண்டுகளின் பின்புதான் அதாவது 1977ம் ஆண்டு - நேர்க்குப்பாட்சையில் தேர்வுபெற்று, வீரகேசரி நிறுவனத்தில் ஒரு சாதாரண ஒப்புநோக்காளராக (proofreader) தொழிலை ஆரம்பித்தேன்.

வீரகேசரியில் சேருவதற்குமுன்பே - 1976ல் குறிப்பிட்ட தொகுதிக்கு சாகித்திய பரிசும் கிடைத்துவிட்டது. (இந்தப்பரிசு எனது தரத்தை தீர்மானிக்கும் என்று நான் சொல்லவரவில்லை.) வீரகேசரியில் சேர்வதற்கு முன்பே நான் கவனத்திற்குரிய எழுத்தாளன் என்பதை ந.செ. அறிந்திருக்கவேண்டும்.

1983 இனக்கலவரத்தினால் வீரகேசரியின் ஆசிரியத்தில் சில வெற்றிடங்கள் ஏற்பட்டன. 1984ல் ஆ. சிவநேசச்செல்வன் ஆசிரியரானார். இவர்தும் பல தரமான கதைகளை வெளியிட்டவர் என்ற ரீதியில் இலக்கியவாதிகளினால் நன்கு மதிக்கப்பெற்ற பொன். ராஜகோபால், பல வீரகேசரிப்பிரசுரங்களை வெளியிட ஆக்கபூர்வமாக செயற்பட்ட நிறுவனத்தின் பொதுமுகாமையாளர் எஸ். பாலச்சந்திரன் ஆகியோர்தும் அழைப்பை ஏற்று ஆசிரிய பீடத்தில் பணியாற்ற ஆரம்பித்தேன்.

1987 ல் நிரந்தரமாக விலகினேன். ஒப்புநோக்காளராகவும், துணை ஆசிரியராகவும் அங்கு பணியாற்றிய 10ஆண்டு காலப்பகுதியில் எனது ஒரே ஒரு கதைமாதிரிமே (தேர்முட்டி-1985) வீரகேசரி வெளியீட்டில் வெளியானது. எனவே, இந்த ஆண்டுகளை கவனிக்கவும். எனது இலக்கிய பிரவேசத்திற்கும், உருவாக்கத்திற்கும் வீரகேசரிதான் காரணமா?

வீரகேசரி ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து அதன் திசைவழி எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று என்னால் தீர்மானிக்கப்படவில்லை. நான் அங்கு சம்பளத்திற்கு வேலை செய்த ஒரு சாதாரண ஊழியன். வீரகேசரி நிருபர்கள் சிலர் கிழக்கிலங்கையில் ஆயுதப்படையினரால் கொல்லப்பட்டதும், இப்பொழுதும் அங்கு பணியாற்றுபவர்கள் அடிக்கடி விசாரணைக்காக அழைத்துச் செல்லப்படுவதும், அச்சுறுத்தப்படுவதும், யாழ்ப்பாணத்தில் அதன் கிளை நிறுவனம் ஆரம்பிக்கப்படவிருந்த காலப்பகுதியில் (1986ல்) ஒரு ஆயுதக்குழுவினால் அச்சுறுத்தப்பட்டு தடைவிதிக்கப்பட்டதும், அச்சு இயந்திரங்கள் ஆயுதமுனையில் கடத்தப்பட்டதும், ஆளும் வர்க்கத்தின் கெடுபிடி விசாரணைகளுக்கு உட்படுத்தப்படுவதும் - ந.செ. சொல்வதுபோல யாழ்ப்பாண மையநீரோட்ட சமூகசக்திகளின் உண்மையான பிரதிநிதிகளாக இருந்த காரணத்தினால் அல்ல. நான் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்தது நீர்கொழும்பில். பணமரத்தையே 13வயதின் பிறகுதான் பார்த்தேன். இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் இச்சங்கத்தில் நான் எழுத ஆரம்பித்து இரண்டு வருடங்களின் பின்பே சேர்ந்தேன். நீர்கொழும்பு, கொழும்பு கிளைகளின் செயலாளராக பங்காற்றி பலகருத் தரங்குகளையும், கூட்டங்களையும், பாரதி நூற்றாண்டுவிழாவினையும் நடத்துவதற்கு

ஒத்துழைப்பு வழங்கியிருக்கிறேன்.

எனது எழுத்தை இ.மு.எ.ச. தீர்மானிக்கவில்லை. இப்படித்தான் எழுதவேண்டும் என்று பட்டறையும் நடத்தவில்லை. பல்வேறு கருத்தோட்டம் கொண்டவர்களும், மாறுபட்ட சிந்தனையுள்ளவர்களும் இதில் அங்கம் வகித்தனர்.

ந.செ. மாத்தளைசோமுவுடன் நடத்திய நேர்காணலிலும் இவரின் காழ்ப்புணர்வு வெளிப்படையானது.

'ஒருவரின் கருத்தை அவரது பிறந்த குழலும் அனுபவங்களும் தான் தீர்மானிக்கின்றன. மார்க்சிய சிந்தனையின் அரிச்சுவடியும் இதுதான். வாழ்நேரம் குழலே ஒருவரது சிந்தனையையும் நடவடிக்கைகளையும் தீர்மானிக்கிறது' என்ற யமுனா ராஜேந்திரனின் கூற்று நட்சத்திரன் செவ்விர்த்தியனுக்கும் பொருந்துகிறது.

- லெ. முருகபூபதி
(அவுஸ்திரேலியா)

கலை இலக்கியத்தின் சமூகப்பயன்பாடு என்பது மிகவும் சூட்சுமத்தில் இங்குவது. உளவியல் ரீதியானது.

நாசிசத்தை உயர்த்தியபிடிக்கும் படைப்புக்களும் சமூகம் சார்ந்தவைதான்.

அம்மா -10 இல் பி. ரஜாகரனின் கடிதம் பற்றி, நாசிசத்தை உயர்த்தும் படைப்புக்கள் தடைசெய்யப்படுவதைப்போல் 'பழையதைக்கோரும்' 'இருப்பதைப் பாதுகாக்கக் கோரும்' 'ஒட்டுமொத்த சமூகத்துக்கு எதிரான', 'தனிநபர்களை நோக்கிப்படைக்கும்', 'பிற்போக்கான எழுத்துக்கள்' தடைசெய்யப்படவேண்டியவை என்னிறார் ரஜாகரன். (அவர் வார்த்தைகளையே மேற்கோள் காட்டியிருக்கிறேன். திரிக்கவில்லை!) அவருக்கு ஒரு விசயத்தை ஞாபகப்படுத்துகிறேன். நாசிசத்தை உயர்த்தியபிடிக்கும் படைப்புக்களும் சமூகம் சார்ந்தவைதான். நாஜிக்கட்சியும் யூதர்களைத் தவிர்த்த ஒரு மாபெரும் ஒரு மாபெரும் ஜேர்மனிய சமூகத்தை நிறுவுவதையே தனது குறிக்கோளாகக் கொண்டது. இதற்கு எதிராகப்பேசிய எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் குரூமாக கொல்லப்பட்டார்கள். அவர்களது படைப்புக்கள் தடைசெய்யப்பட்டன. ஓவியக்கூடங்கள் எரிக்கப்பட்டன. சிற்பங்கள் அடித்து நொருக்கப்பட்டன. அரசியல் ரீதியாக மட்டுமல்லாமல் கலாச்சார பரிசீலனையும் தடை விடுத்தாயது. இது அத்தனையையும் அவர்கள் சமூகம் சமூகம் சமூகம் என்று சொல்லித்தான் செய்தார்கள் - இப்போது றயாகரன் சொல்வதைப்போல். இது சற்றே முன்னால் நாம் கண்ட வரலாற்று நிகழ்வுகள். இதைச்சொல்வதில் நமக்கு எதுவித தயக்கமும் இல்லை. ஆனால் அதே கால கட்டத்தில் - ஏன் அதற்குப்பிறகும் கூட - கம்யூனிஸ்ட் ரஷ்யாவில் நடந்தது என்ன? சமூகம் சோஷலிசம், கரண்டல், பாட்டாளி வர்க்கம் என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு அழிக்கப்பட்டவர்கள் எத்தனைபேர்? எத்தனை கலைஞர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள்? நாடுகடத்தப்பட்டார்கள்?

கிட்லரின் நாஜிக்கட்சியால் கொல்லப்பட்டது 90லட்சம் பேர். ஸ்டாலினின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியால் கொல்லப்பட்டது 60லட்சம்பேர். இது நிருபணமாகிய உண்மை. அப்படியானால், நாஜி என்ற பெயரால் கொல்வது பரிசீலனையுடைய சமூகம், சோஷலிசம் என்ற

பெயரால் கொல்வது மனிதநேயமா?

உண்மையில் ரயாகரனின் சிந்தனைப்போக்கில்தான் பரிசீலனை அதன் முழுவிச்சில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட ஸ்டாலினின் ஆவியே போல் அவர்பேசுகிறார். இம்மாதிரி பரிசீலனையுடைய சமூகத்துக்கு ஆபத்தே தவிர ஹோபாசக்தி போன்றவர்களால் அல்ல.

மேலும், இலக்கியம் என்பது ரயாகரன் நம்பும் அரசியல் சிந்தனைப்போல் பட்டினி கிடப்பவனுக்கு வருவாய் சோறுபோடும் வல்லமை படைத்தது அல்ல; ஆணாதிக்க கொடுமையில் சிக்கித்தவிக்கும் பெண்களைக் காப்பாற்றும் ரட்சிப்பு சக்தி கொண்டதும் அல்ல; சாதீயத்தின் கொடுமையிலிருந்து மக்களைக்காத்து உய்விக்கும் பரிசீலனையும் அல்ல. இருதய மாற்று அறுவைச்சிகிச்சையில் நிபுணத்துவம் பெற்ற ஒருத்தியிடம் சென்று என் சொறி சிரங்குக்கு என்ன மருந்து வைத்திருக்கிறாய் என்று கேட்பதைப்போலிருக்கிறது. ஒரு இசைக்கலைஞரிடம் சென்று எங்கள் சாதீயக் கொடுமைக்கு என்ன செய்யப்போகிறாய் என்று கேட்பதைப்போலிருக்கிறது.

இப்படிச்சொல்வதால், கலைக்கும் சமூகத்துக்கும், கலைக்கும் அரசியலுக்கும் எந்தச்சம்பந்தமும் இல்லை என்று சொல்வதாக அர்த்தமாகக்கூடாது. இரண்டுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி உலகளாவில் பலஆண்டுகளாக விவாதங்கள் நடந்து வருகின்றன. அதையெல்லாம் வாசிக்காமல் றயாகரன் போன்றவர்கள் அரிச்சுவடிகளை விகளையே இவ்வளவு ஆண்டுகளுக்கு பின்னரும் கேட்டுவருகிறார்கள். (பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சென்னையில் இலக்கு என்ற இலக்கிய அமைப்பு நடத்திய இலக்கியக் கருத்தரங்கம் ஒன்றில் "கட்டிடத்தொழிலாளர்களின் அவலநிலையை மாற்ற உங்கள் இலக்கிய அமைப்பு என்ன செய்தது?" என்று கேட்டு சத்தம் போட்டு அரங்கைவிட்டு வெளியேறியது ஒரு கூட்டம். அந்த நிலையையே புலம் பெயர் இலக்கியச்சமுதாயம் இருந்து வருவதும், இது ஊக்குவிக்கப்படுவதும் வருத்தத்திற்குரியது)

கலை இலக்கியத்தின் சமூகப்பயன்பாடு என்பது மிகவும் சூட்சுமத்தில் இயங்குவது. உளவியல் ரீதியானது. சோறுபோடு சோறு போடு என்று கட்டப்பட்டு போடுபவர்கள் உடனடியாகச்செய்யவேண்டியது அரசியல் நடவடிக்கை. இலக்கிய நடவடிக்கையல்ல. இலக்கியம் சோறு போடாது. அறிவியல் மற்றும் இன்ன பிற துறைகளைப்போலவே இலக்கியத்துக்கும் மானுட விடுதலைநோக்கிய அக்கறை உண்டு. ஆனால் அது றயாகரன் போன்றோர் புரிந்து வைத்திருக்கும் 'சோற்று டப்பா' மானுட விடுதலை அல்ல. மேலும் ஒன்று இந்த சோற்றுடப்பா மானுட விடுதலையாளர்கள் தான் இயக்கரீதியாக, சித்தாந்த ரீதியாக வலுவாக ஒன்றிணைக்கப்பட்டவர்கள். இவர்களால்தான் மனித குலத்திற்கு அழிவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. வரலாறு நெடுகிலும் இதற்கு ஆதாரங்களே உண்டு. ஆனால் ஹோபாசக்தி, சேனன் மற்றும் என்னைப்போன்றவர்களால் சமூகத்திற்கு எந்தத்தீமைகளும் இல்லை. நாங்கள் பிச்சைக்காரர்கள். அலிகள். பைத்தியக்காரர்கள். அலிகளால் எந்தச்சமூகமாவது அழிந்திருக்கிறது? அலிகளின் வரலாற்றில் எந்த வதைமுகாம்களாவது இருந்திருக்கிறது?

எங்களை விட்டுவிடுங்கள் றயாகரன். நாங்கள் நாடோடிகள். விலாசமற்றவர்கள். அலைந்து திரிபவர்கள். எங்களிடம் வந்து சமூகம் சமூகம் என் 'ஆண்குறி'தான் என் சமூகம் என்று சொல்லுவேன். எங்கள் எழுத்துப்பிடிக்கவில்லையானால் பேசாமல் உங்களதை பொத்திக்கொண்டு போங்கள்.

- சாரு நிவேதிதா, சென்னை, இந்தியா

பின் குறிப்பு:

1. இதில் வரும் சொற்பிரயோகங்கள் குறித்து திரு. றயாகரன்

கலவரமடையவேண்டாம். டாலியின் ஓவியமான

Le Mastur batuer ஐ அவருக்கு நான் சிபாரிசு செய்கிறேன். அதில் வரும் சுயமைதுனக்காரனைப்பற்றி அவர் சிறிதுநேரமாவது சிந்திக்கட்டும்.

2. நயாகரனுக்கு பதில் சொல்லும் முகமாகவே ஷோபாசக்தி, சேனன் போன்றோருடன் என்னையும் சேர்த்துக்கொண்டு 'நாங்கள்' என்று சொல்லியிருக்கிறேன். மற்றபடி அவர்கள் எழுத்துக்கு முன்னால் என் எழுத்து மிகவும் சாதாரணமானது. இது அவையடக்கமல்ல. அவர்கள் எழுத்து தணிக்கை செய்யப்பட்டாதது. என் எழுத்து முற்று முழுசாக சுயதணிக்கைக்கும் சமூகத்தணிக்கைக்கும் உட்பட்ட பிறகு வெளிவருவது.

(...சாரு நிவேதினாவின் கடிதத்திலிருந்து)

Nivedita, 63-B, Thiru Vi.Ka. Street, Postal Audit Colony, Chinmaya Nagar, Saligramam-Post Chennai- 600 093, India.

நல்ல இரசனையப் பரவற்படுத்தும் முயற்சிகளே எமக்கு நிறைவத் தேவைப்படுகின்றன.

...தங்களின் ஒன்பதாவது இதழினை ஒரு நண்பரிடம் கண்டு பெற்றுப்படித்தேன். 'அம்மா' சிறுகதைக்கான இதழ் என்று கேள்விப்பட்டிருந்த எனக்கு வேறுவிடயங்களும் இருந்தமை ஆச்சரியமூட்டியது. இதழ் வடிவமைப்பு, அச்சு, காகிதம் தரமாக அமைந்துள்ளன. ஆனால் எழுத்துப்பிழைகளும் அச்சுப்பிழைகளும் அதிகம் காணப்படுவது சலிப்பைத் தந்தது.

விடயங்களில் யமுனா ராஜேந்திரனின் 'கலாசார அரசியல் குறிப்பேடு' (கலாச்சாரம் என்பது பிழை), உரைகல், நா. கண்ணனின் கட்டுரை ஆகியவை என்னைக் கவர்ந்தன; நாரமன் லா. பட்டினி கவிதையும், நிருபாவின் கவிதையும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன.

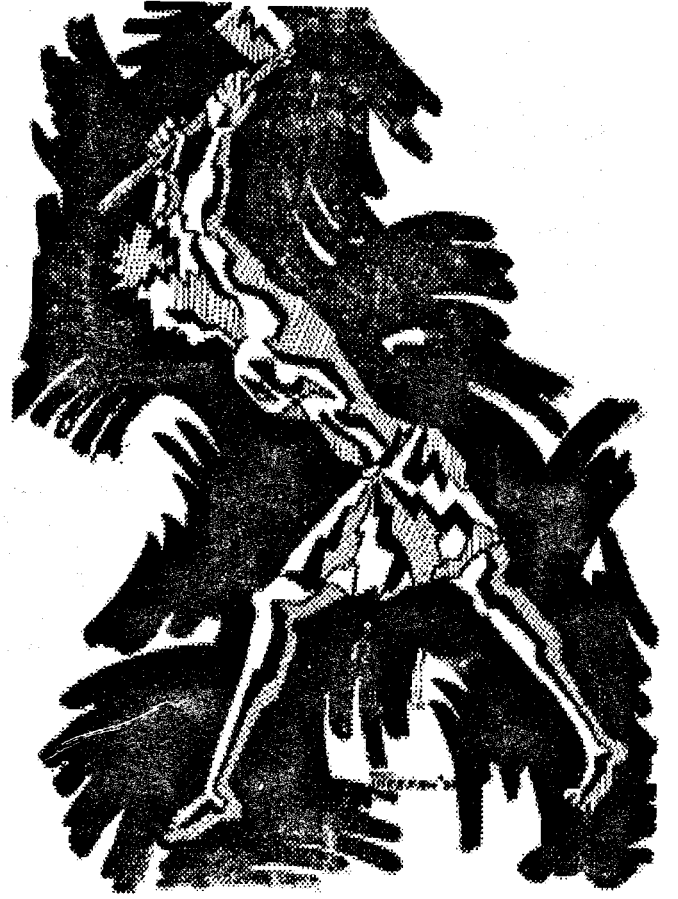
தமிழரசனின் கட்டுரை பயனுள்ள கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ள போதிலும் மிகநீண்டதாக அமைந்துவிட்டது. கட்டுரைகள் சிறியதாக இருந்தால் (சுமார் இரண்டு பக்கங்கள்) பொதுவாசகனும் படித்து அறியக்கூடியதாகவிருக்கும்.

சிறுகதைகள் நன்றாக வரவில்லை; சித்தார்த்த 'சே'குவராவின் சிறுகதையில் இரண்டு பக்கங்களிற்குமேல் படிக்க எனது பொறுமை இடந்தரவில்லை.

பொதுவாசகனையும் கருத்திற்கொண்டு இதழைத் தயாரிப்பது நல்லது. உங்களைக்குழுவள்ள பெருந்திரளைப்புறக்கணித்துவிட்டு, 'சிறுகுழு'வுக்குள் முடங்குவதால் தன்முனைப்பாளர்களே (Egoist) உருவாகுவதும், சிலருக்கு 'கிரீடம் சூட்டி சிலருக்கு கல் எறிவதும்' தந்திரோபாயச்செயற்பாட்டில் இறங்கி உண்மையை மறைப்பதுமே கடந்தகால வரலாறாய் தெரிகிறது. இத்தகைய 'சிறுகுழுக்களின்' ஆட்டம் கொஞ்ச காலத்திற்குத்தான்! எனவே ஆழமான விடயங்களைத்தருவதோடு, ஈழம் - தமிழகம் - புலம்பெயர் நாடுகளின் சிறப்பான கலை இலக்கிய ஆளுமைகள், போக்குகளைப் 'பொது வாசகனுக்கு சுருக்கமாக அறிமுகப்படுத்தும் பணியையும் 'அம்மா' மேற்கொள்ளவேண்டும்; அப்படியானால்தான் பொதுவாசகனும் ஆர்வத்துடன் 'அம்மா' வைப் படிக்கமுயல்வான். நல்ல இரசனையப் பரவற்படுத்தும் முயற்சிகளே எமக்கு நிறைவத் தேவைப்படுகின்றன.

- அ. யேசுராசா

இல.1, ஓடைக்கரை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தமிழுக்கு புதியது வரவேண்டும். அது நமது சமூகமேம்பாட்டிற்கு உதவவேண்டுமே தவிர தடையாக இருக்கக்கூடாது.

...பிரான்ஸில் எனது பயணம் திருப்தியே. புத்தக அறிமுகநிகழ்வு (முலஸ்தானம், ...) ஒரு பட்டிமன்றமாய் போனதில் எனக்கு வருத்தமே. படைப்பிலக்கியத்தில் பல்வேறு பரிமாணங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் எதுவும் எதுவிலும் உச்சத்தியல் - அவரவர் பாணி. எனது பாணி தனியானது. இது முன்பிருந்தே வருவதாய் இருக்கலாம். இதில் எது நிற்கும் எது நிற்காது என்பதை மக்கள்தான் தீர்மானிப்பர். தமிழுக்கு புதியது வரவேண்டும். அந்தப்புதியது நமது சமூகமேம்பாட்டிற்கு உதவவேண்டுமே தவிர தடையாக இருக்கக்கூடாது. இன்று புதிது என்று ஆபாசத்தின் உச்சிக்கும் - ஆண்பெண் உறவை அப்பட்டமாக்கும் அளவுக்கு எழுத்தைக்கொண்டு போய்விடுவதில் எனக்கு உடன்பாடில்லை. வேதங்களில் புராணங்களில் இருப்பதாக சொல்லப்படுகிற புணர்வியல் ஆபாசங்களையே எதிர்க்கிற சுயமரியாதைக்காலம். நான் பார்க்கிற மக்கள் சாதியின்பெயரால் - துளிநீர் இல்லாமல், இனத்தின்பேரால் நசுக்கப்பட்டும் இருக்கின்றனர். இவற்றை மேலே கொண்டுவரவேண்டும். மலையகத்தில் எழுதாமல் இருப்பதே எத்தனையோ... மனிதர்களின் மலங்களை மனிதர்களே அள்ளிய வரலாற்றையே இன்னும் சொல்லவில்லை. கனடா பயணிகளுக்கான கைகீக்ஷா இருக்கிறது. சென்னையில் மனிதனை மனிதன் இழுப்பதா என்று தடைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டுக்கும் இடைப்பட்டத்தான் இலக்கியம் இருக்கிறது.

உங்கள் 'அம்மா' புதிய முயற்சிகளை முன்னெடுக்கிறது. பாராட்டு, காலமும் நேரமும் கைகூடும்போது நானும் புதிய முயற்சியில் இணையலாம். புதிய முயற்சிக்கான எண்ணங்கள் இப்போதுதான் விதையாகியுள்ளன.

அன்புடன்

- மாத்தளை சோமு

(...கடிதத்திலிருந்து...)

சார்த்திகை 1999

சார்த்திகை 1999

17

ஆஸ்திரேலிய இதழ் இன்னமும் சிறப்பாய் வந்திருக்கலாம்.

அம்மா 10 வெளிவந்துவிட்டது. புகலிடச்சிறுபத்திரிகை உலகில் இது சாதனைதான். சிறுபத்திரிகைக்கு இருக்கக்கூடிய சிரமங்களை அம்மாவின் குறிப்புகள் உணர்த்துகின்றன. ஆஸ்திரேலிய இதழ் இன்னமும் சிறப்பாய் வந்திருக்கலாம். கூட எதிர்பார்த்தோம். ஆஸ்திரேலிய எழுத்தாளரின் ஹெர்பி ஆஸ்திரேலியப்பழங்குடிமக்களின் சிதைக்கப்பட்டுபோன வாழ்வை மட்டுமே அல்லாமல் அவர்களின் இயற்கைக்கு நெருக்கமான வாழ்வுத்தொடர்ச்சியையும் காட்டுகிறது. ஒற்றைப்பழத்தில் செடிகொடி வரை ரசிக்கும் நட்புக்காட்டும் ஹெர்பி, தேவீமுதல் கங்காருவரை தேடும் ஹெர்பியை எம்மோடும் அறிமுகப்படுத்தி வாழ்விட்டதற்கு நன்றிசொல்லலாம். அயோரிஜினிஸ் மக்கள் பற்றி நாம் அறிந்தவை சொற்பமே. நட்சத்திரன் செவ்விந்தியனின் ஆஸ்திரேலியச்சிறுகதைச்சூழல் பற்றிய அறிமுகம், சேனனின் அந்நியமாற்று, ரோசா லுக்ஸம்பேர்க், சீனன், நிருபாவின் கவிதைகள் கவனத்துக்குரியவை. அ. மார்க்ஸின் கட்டுரை அவரின் நாம் கேட்டுச்சலித்தகருத்துக்கள் அதே பழகிய மொழிநடை, மறைமுகமான வாத்தியார்த்தம் இவைகளோடு ஜமுனாராஜேந்திரனை சாடியிருக்கிறார். ஜமுனாராஜேந்திரன் கட்டுரை கொஞ்சம் போலி அடக்கம் தெரிகிறது. மொழிநடை நன்றாக இருந்தளவுக்கு கருத்துக்கள் ஆழமாய் சொல்லப்படவில்லை. நா. கண்ணன் சோபாசக்திக்குப் பதில்சொல்வது சரிதான். தன் கொள்கையிலாவது திடமாய் இருந்து பதில் எழுதியிருக்கலாம். அவர் இலக்கியம் + சமயம் = சமரசம் ஆகிவிடுகிறார். அவரின் அரைகுறைப் பின்நவீனத்துவவேகம் பொருந்தவில்லை. சங்கடமாய் இருக்கிறது. உரைகல் பகுதியில் யாழ்ப்புளம் மணியண்ணரைச் சந்திக்கமுடிந்ததில் எதிர்பாராத மகிழ்ச்சி. அவர் முப்பது வருசத்துக்கு முன்னதாகவே சாதிக்கொடுமைக்கு எதிராய் போராடியவர். புகழ்பெற்ற போராட்டங்களை நடத்தியவர். அவர் மீண்டு வந்திருக்கிறார். அவரை புகலிடம் மறக்கவில்லை என்பதே நாம் அவருக்குச் சொல்லும் செய்தி. இலங்கைச்சிறப்பிதழை ஷகீப் தொகுப்பது நல்ல செய்தி. சிங்கள மக்களின் எண்ணங்கள், இலக்கியச்சிந்தனைகள், மலையக மற்றும் இஸ்லாமிய மக்களின் எழுத்துச்செல்வங்களும் தவறாமல் சேகரிக்கப்பட வேண்டும். எங்களுக்கு மிகச்சிறந்த இலங்கைச்சிறப்பிதழை ஷகீப் தரவேண்டும் மானுடம் வெல்கவென்...

- சி. கிருஷ்ணா

(சேருமனி)

எல்லோருக்குமான பேருண்மை, பெருநீதி, பேரறம்?

'மற்றதை நோக்கி நீதியாய் இருப்பதே நீதி. மற்றதுக்கு உண்மையாய் இருப்பதே உண்மை. மற்றதாய் இருக்கும் உரிமையே அறம். இது தவிர எல்லோருக்குமான பேருண்மை, பெருநீதி, பேரறம் என எதுவுமில்லை' என மற்றதன் இருப்பைக்கூவிப் பறைசாற்றுகிறது பின்நவீனத்துவம். விடுதலையைப் பறைசாற்றிய சகல குரல்களும் அதிகாரங்களையே பரிசளித்ததைக் கண்டு கலங்கிப்போயுள்ள நாம் இதனைப் பாசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளாமல் புறக்கணிப்பதேயுமா? (அ. மார்க்ஸ், பின்நவீனத்துவம் - இலக்கியம் - அரசியல் / இந்த நூலுக்கு அம்மா -9ல் விளம்பரமும் வெளிவந்திருந்தது)

மாற்று என்பது பிளவுபட்ட சமுதாயத்தில் மட்டும் இருக்க கூடிய ஒன்று. அதாவது வர்க்கச் சுரண்டல், ஆணாதிக்கம், சாதி ஒடுக்குமுறை என நீளும் சமுதாய பிளவுகளில் மட்டும்தான் மாற்றும், மாற்றாய் இருத்தலும் சாத்தியம். இது இல்லாத போது மாற்று என்பது மனிதர்களுக்கிடையில் மறைந்து விடுகின்றது. பிளவுபட்ட சமுதாயத்துக்கு மட்டும் உரித்தான இது "நீதியாக", "உண்மையாக", "உரிமையாக" இருக்கமுடியும். இது ஒடுக்குபவனுக்கும் ஒடுக்கப்பட்டவனுக்கும் இடையில் பொதுவான உண்மையாக எப்படி இருக்கமுடியும். இது மாறிமாறி இருக்கமுடியுமா? ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கம் ஆட்சியை பிடித்தபின் ஆணாதிக்கத்தை ஒழிக்கும் தொடர்ச்சியில், சாதியத்தை கடக்கும் போராட்டத்தில், சுரண்டலை ஒழிக்கும் போராட்டத்தில் என நீண்ட போராட்டத்தில் எப்படி மாற்றாய் ஆணாதிக்கம், சாதியம், சுரண்டல் இருக்க முடியும்? அந்த மாற்று பழையதை மீட்கும் எதிர்ப்புரட்சிதானே ஒழிய வேறு எதுவுமில்லை. இல்லை எனின் எது?

அடுத்து 'விடுதலையை பறைசாற்றிய குரல்கள் அதிகாரத்தை பரிசளித்ததை கண்டு கலங்குகின்றோம்' மார்க்சியம் வர்க்கப் போராட்டத்தை வன்முறை மூலம் மட்டுமே சாதிக்க முடியும் என்பதை சொல்லியே ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் சார்பாக வன்முறை மூலம் ஆட்சிக்கு வந்தது. மாறாக காந்திய வழிகளிலோ, மதவழிகளிலோ அன்பை போதித்து புரட்சி செய்ய முடியுமென கூறவில்லை. பின்நவீனத்துவம் வன்முறைக்கு பதில், அகிம்சையை மாற்றாக வன்முறையை மறுப்பதன் மூலம் தெரிவிப்பதால், இவ் அகிம்சை கோட்பாடு இவ்வன்முறை சமூகத்தை பாதுகாக்கும் என்கின்றோம். இல்லை எனின் எப்படி சாதியை, ஆணாதிக்கத்தை, சுரண்டலை வன்முறை இன்றி ஒழிக்கமுடியும். அதாவது கிறிஸ்துவ மதம் கூறுவது போல் ஒரு கன்னத்தில் அடித்தால் மறு கன்னத்தையும் காட்டக் கோருகிறீர்களா? சாதி ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து, ஆணாதிக்கத்தை எதிர்த்து, சுரண்டலை எதிர்த்து அதன் மீது நடத்தும் வன்முறையையும், அதன் மீது நிறுவும் அதிகாரத்தையும் கண்டு கலங்கிப் போகும் அ.மார்க்ஸ்கும், அவர் படித்தான தொண்டர் பெடியனும் எதை பாதுகாக்கின்றனர் என்பது தெளிவானது. 'கேள்வி' என்பார்கள் 'பரிசீலனை' என்பார்கள் ஆனால் தத்துவத்தில் முடிவான முடிவுகளை, மார்க்சிய எதிர்ப்பில்மட்டும் 'கேள்வி' இன்றி நடத்துவதில் ஆக்ரோசமாக உள்ளனர். "எல்லோருக்குமான பேருண்மை, பெரு நீதி, பேரறம் என எதுவுமில்லை" எனில் எல்லோருக்குமான சுரண்டலற்ற சமுதாயம், ஆணாதிக்கமற்ற உலகம், சாதியற்ற மனித இனம் என்ற பேருண்மை, பெருநீதி, பேரறம் மனித குலத்தின் முன் இல்லையா? அப்படியாயின் எல்லோர்க்கும் இல்லாத எந்த பேருண்மை, பெருநீதி, பேரறத்துக்காக குரல் கொடுக்கின்றீர்கள்? 'கேள்வி', 'பரிசீலனை' எனச் சொல்லி இருக்கும் இந்த ஏகாதிபத்திய உலகை "எல்லோருக்குமான பேருண்மை, பெருநீதி, பேரறம் என எதுவுமில்லை" எனக் கூறி (இருக்கும் சிலருக்கான "பேருண்மை, பெருநீதி, பேரற"த்தை) பாதுகாக்கிறீர்கள். எல்லோருக்கும் இல்லை என்று ஒன்றை பாதுகாக்கும் போது அல்லது ஒன்றை மறுக்கும் போது இன்னொன்றின் மீது வன்முறையல்லவா எஞ்சுகின்றது. பிறகு எப்படி வன்முறையைக் கண்டு கலங்க முடியும்?

லோபாசக்தி யமுனாவை விமர்சிக்கும் போது யமுனாவின் கருத்து என்ன எனக் கேட்டபடி விமர்சித்தவர் அவர் தனது கருத்து என்ன எனச் சொன்னதில்லை. இதைத்தான் சேனனும் செய்தபடி தமது கருத்தை "கேள்வி"க்குள் முடக்கி ஒழித்தபடி மற்றவன் மீது "கேள்வி" அல்ல முடிவுகளையே வைக்கின்றனர்.. அதுவும் யமுனாவை பலரின் கருத்தை ஒன்றுடன் ஒன்று இணைத்து கட்டுரை ஆக்கியவர் எனக் கூறியபடி, அதையே தான் செய்தபடி அதனாலேயே விமர்சிப்பதுதான் வேடிக்கை. இந்த விமர்சனத்தில் எந்தவிதமான தெளிவான விளக்கமும் கிடையாது.

அம்மா கவனிக்க தவறியது

அம்மா ஆசிரியர் தலையங்கம் பாரிசில் 'கற்பழிக்கப்பட்டு' படுகொலை செய்யப்பட்ட குழந்தை சார்பாக இச் சமூகத்தை பொறுப்பாக்கி, அதைக் கண்டித்து வெளியாகியிருந்தது. இந்தவகையில் தனது பொறுப்பை இதில் அம்மா சரிவர வெளியிட்ட போதும், இந்த சமூகத்தின் ஊடகம் என்ற வகையில் அம்மா தனது தவறை காணத்தவறிவிட்டது. இந்த வகையில் சுகன் எக்ஸில் எழுதிய கதை ஒன்றில் பெண்கள் தமது மார்பை இந்தபடி இந்தபடி என திரிபவர்கள் என எழுதியதை அம்மா 8இல் சேனன் புகழ்ந்தபோது சமூக வன்முறைக்கான ஊற்று மூலங்களை அம்மா இனம் கணத்தவறியது ஏன்? இதே அம்மாவில் வளர்மதி (இந்த வளர்மதி கூட ஒரு ஆணாக இருக்கும் வாய்ப்பே அதிகம்) என்ற பெயரில் அமெரிக்க கவிதை மொழி பெயர்ப்பு சதாரண ஹொலிவுட் சினிமா கதைகளின் ஆண் - பெண்களுக்கிடையில் எப்படி உள்ள உறவு கொள்வது என்பதை பிரதிபலிக்கிறது. இரண்டு மனிதர்க்கு இடையில் இருக்கக்கூடிய பரஸ்பரம் உள்ள நேர்மைக்கு பதில் மோசடிகளை, துரோகத்தை நியாயப்படுத்தும் அபத்தங்கள் தான் சமூகத்தின் கொடுமான வன்முறைகளின் சிலபகுதியாகும். பரிஸ் விதிகளில் பெண்களை உறவு கொள்ள முடியுமா என அலைவதும், வீடுகளுக்கு பெண்களை நோக்கி வரும் அனாமதேய தொலைபேசிகளும் இக்கவிதைக்கும் இடையில் பண்பியல் வேறுபாட்டை கட்டுமேவெளிப்படுத்துகின்றது. இங்கு இருவரும் தாம் விரும்பி துரோகம் செய்வதும், பாரிஸ் விதிகளில் ஒருவர் துரோகத்தை முன்வைத்து நோக்குவதும் தான் இந்த விதிவிலக்கு. உலகளவில் "அதித சுதந்திரம்" உலகை குறையாடுவதில் வளர்ச்சி பெற்றபோது 1970 இல் மாணவர் போராட்டம் தனது நியாயமான கோரிக்கைகளை எழுப்பிய போதும், அது தோற்கடிக்கப்பட்ட நிலையில் சுதந்திரம் என்பது வக்கிரமாக இயக்கங்கள் வீங்கியது போல் வெளிப்பட்டு இன்று பாலியல் வக்கிரத்தால் சமுதாயம் குறையாடப்படுகின்றது. இந்தவகையில் குழந்தைகள் மற்றும் சமூகம் மீதான பாலியல் வன்முறைகள் உயர்ந்த வண்ணம் பாய்ச்சல் நிலையில் உள்ளது. அண்மையில் பிரான்சில் பாடசாலைக்குள் நடக்கும் வன்முறையை முதன்முதலாக அரசு ஒத்துக்கொண்டு விசாரணைக் கமிட்டி ஒன்றை அமைத்துள்ளது. குழந்தையின் முதல் 18 வயதுக்கு இடையில் 10 வீதமானோர் பாலியல் வன்முறையை பாடசாலையில் அனுபவிப்பதுடன், இது இரகசியமாக மாறிவிட்டமையை அரசு ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. அத்துடன் ஒவ்வொரு நாளும் இரண்டு பாலியல் வன்முறை பாடசாலை மணவர் எதிர் கொள்வதுடன், ஒவ்வொரு ஒன்பது நாளுக்கு ஒரு 'கற்பழிப்பு' சக மாணவனால் நடத்தப்படுகின்றது.

இந்த வகையில் முதல் தவணையில் 242 சம்பவம் நடைபெற்றதை கல்வி அமைச்சு ஒத்துக் கொண்டதுடன் இதைவிட மேலும் அதிகமாகவே இருக்கும் என்பதையும் எற்றுக்கொண்டனர். இந்த 242 சம்பவத்தில் 7 சதவீதம் கற்பழிப்பு, 12 சதவீதம் கற்பழிக்க முயற்சிக்கும் வன்முறையை கையாண்டவை. 29 சதவீதம் செக்ஸ் வன்முறைக்கு உள்ளாக்கியவை. மிகுதி மற்றய பாலியல் வன்முறைகள். இதில் பாதிக்கப்பட்டோர் 30 சதவீதம் 12 வயதுக்கு குறைவு. 13 சதவீதத்தினர் 11 வயது. 35 சதவீதத்தினர் 13 வயதுக்கு குறைவு. 18 சதவீதம் பேர் 11 வயதுக்கு குறைவு. இதில் 8,9 வயது குழந்தைகளும் பாதிக்கப்படுவதாக ஒப்புக் கொண்டதுடன், 5 முதல் 11 வயதுக்கு குழந்தைகள் பல்வேறு பாலியல் வதைக்கு உட்படுவதை கல்வி அமைச்சு ஒப்புக் கொண்டு ஒரு விசாரணை கமிட்டியை அமைத்துள்ளனர். உலக மயமாதல் செக்ஸ் மயமாகி கட்டுடைத்த எல்லை கடந்த

பாலியல் மனிதானக மனிதனை வளர்த்து, பாலியல் சந்தைப் பொருளாக மாற்றி அதன் மறைவில் மனிதர்களை கொள்ளையடிக்கும் ஏகாதிபத்திய அமைப்பு நீடிக்கும் வரை இது மாற்றமுடியாத ஒரு போக்காக வளர்ச்சி பெறுவதை யாராலும் தடுக்கமுடியாது. காட்டுன் முதல் குழந்தைகள் முன் தெரியும் எல்லாம் பாலியல் நுகர்வினாடான சந்தைப்படுத்தல். குழந்தை முன் பாலியல் வேட்கை தூண்டப்பட்டு அதை அனுபவிக்க தடையாக உள்ளதை வன்முறை மூலம் சாதிப்பது யதார்த்தமாகியுள்ளது. இது பெரியவர் முதல் சிறுவர் வரை பொது நியதியாகவும், இதன் பிரதிபலிப்பின் வெளிப்பாடாக பாலியல் கொள்கைகள், கோட்பாடுகள் முன்வைக்கப்படுவதுடன், இதையே முன்றாம் உலக நாட்டின் பொதுக் கொள்கையாக்க தீவிரமாக பல்வேறு கோட்பாடுகள், கலை இலக்கியங்கள், நடைமுறைகள் முயல்கின்றன.

(விமர்சனக்கட்டுரையிலிருந்து சுருக்கப்பட்டது)

- பி. ரயாகரன்

துணிச்சலான விமர்சனங்கள் உற்சாகத்தை ஊட்டுகின்றன.

தங்களது அம்மா சஞ்சிகையின் 6வது இதழை மட்டும் வாசிக்கும் பாக்கியம் கிடைத்தது. மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தேன். எமது தாய் நாட்டில் இத்தகைய காத்திரமான இதழ்கள் வெளிவருவதில்லை (ஒரு சில தவிர) என்பதை நினைக்கும்போது மிகவும் கவலையாக உள்ளது. ஆற்றலும் அறிவும் மிக்க புத்திஜீவிகள் பலர் புலம்பெயர்ந்து விட்டார்கள் என்பதை புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் சஞ்சிகைகள் மிகத்தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. அவை தாங்கிவரும் காத்திரமான படைப்புகளும் துணிச்சலான விமர்சனங்களும் எம்மிடையே உற்சாகத்தை ஊட்டுகின்றன. அம்மாவின் இத்தகைய பணி சிறக்க எனது இதயங்கனிந்த வாழ்த்துக்கள். புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் அனைத்தையும் பெற்றுப் படிக்கக்கூடிய பெருளாதாரநிலை என்னிடம் இல்லாமையை நினைத்து மிகவும் வருந்துகிறேன். தங்களது சஞ்சிகை எனக்கு அனுப்பி உதவுவீர்களானால் மிகவும் மகிழ்ச்சியும் நன்றியும் உடையவனாவேன். தங்களது இலக்கிய சமூகப்பணி சிறக்கவும், தாங்கள் மீண்டும் எமது நாட்டில் பணிசெய்யக்கூடிய சூழல் தோன்றவும் வேண்டுகிறேன்.

- இரா. சிவலிங்கம்

N°:6, Bundings Road, Batticalao, Sri Lanka.

SAMAR

அரசியல் விமர்சன ஏடு
87, Rue Colombes
92600 Asniers, France

காந்திக்கை 1999

19

புதுஉலகம் எமை நோக்கி . . .

நோர்வேயிலிருந்து வெளியாகின்ற புலம்பெயர்ந்த பெண்களின் சஞ்சிகையான 'சக்தி' முதலில் கொண்டுவந்திருக்கும் சிறுகதைத்தொகுப்பு இது. இதிலேயுள்ள சிறுகதைகள் அனைத்தும் நல்லதோ, கூடாதோ, எப்படியோ ஆனால் தனியே பெண்களின் சிறுகதைகளைக் கொண்டதாக அமைந்தது உண்மையாகவே என்போன்ற பெண்களுக்கும், சிலஆண்களுக்கும் பெரிய மகிழ்ச்சியாகவே இருக்கும்.

அநேகமாகச் சிறுகதைத்தொகுப்பு என்னும்போது முக்கால்வாசியோ, முழுவதுமோ ஆண்களின் அட்டகாசம்தானே. இத்தொகுப்பை பார்த்ததுமே உற்சாகம் ஏற்பட்டது. ஆயினும் புலம்பெயர் பெண்கள் சஞ்சிகைதான் இதைச் செய்யவேண்டியிருந்தது. இன்னுமொருபக்கம் யோசிக்கும்போது இவர்கள்தான் இதைச்செய்யவேண்டும் என்றும் தோன்றுகிறது.

இனி, 'புதுஉலகம் எமைநோக்கி' தலைப்பை பார்த்தவுடன் குறிப்பிட்ட ஒரு சமயத்தைச் சார்ந்த சஞ்சிகையினதோ துண்டுப்பிரசுரங்களினதோ ரூபகத்தையே ஏற்படுத்தியது. தலைப்பை கொஞ்சம் உசாராக,.... இல்லை.... நிறைய உசாராகவே வைத்திருக்கலாம். இத்தொகுப்பில் அய்ந்து நாடுகளில் வாழுகின்ற (புலம்பெயர்ந்து) இருபத்துமூன்று பெண்களின் கதைகள் அச்சாகியுள்ளன.

முதலாவதான 'முகம்' இலேசில் மறந்துபோகக்கூடிய முகமாக இல்லை. ஏராளமானவர்கள் இப்படித்தான் பெரியபடங்களைத் தொங்கவிட்டுக்கொண்டு திரிகிறார்கள். ஒத்தகருத்துடையவர்களுடன் இணைந்து வாழலாம் என்று நினைப்பவர்களை துள்ளி எச்சரித்துள்ளது போல இருக்கின்றது உமா அவர்களின் சிறுகதை.

சுகந்தியின் 'பொய்முகங்கள்' இதுபோன்ற ஒரு கதைதான். பேச்சளவிலும், தம்மை பாதிக்காத முறையிலும் புரட்சி, புதுமை பேசுபவர்கள் நடைமுறையில் ரைஸைக்க கழருவது நாம் அறிந்தவை. அதனை முந்தநாள் நாங்கள் கேள்விப்பட்ட கதைபோல எழுதியிருக்கிறார் சிறுகதையாளர்.

காவேரி எழுதிய 'நீய்மொரு சிமோன் தி போஷா போல' அய்ஸ் வைத்து தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தும் ஆண்களைப் பற்றியும் கூறுகிறது. 'ஒருத்தன் ஒரே மூச்சா ஒரு பெண்ணைத் துரத்தியபடி அவளைக் கெஞ்சி நச்சரிக்கிறான். ஆனால் அந்தப் பெண் நன்றாக யோசித்தபின் அவனது காதலியாக இருக்க சம்மதித்த மறுவினாடியே அவன் கண்ணில் அந்தப் பெண் ரொம்ப மலிவான மதிப்புக்குறைந்த பெண்ணாகக் கருதப்படுகிறான்'. இது பலரின் அனுபவ உண்மை. நிறையப் பெண்களுக்கும் இது தெரியும்.

நிருபாவின் 'தஞ்சம் தாருங்கோ' நான் ஒரு அகதி என்று சொல்லுவதற்குப் புவேண்டிய கஷ்டங்களையும், எம்மவர்களாலேயே எமக்கு ஏற்படும் தொல்லைகளையும் சொல்கிறது அதுவும் பெண்களுக்கு ஏராளம்.

ராஜேஸ்வரி எழுதிய 'எய்தவர் யார்?' ஆசியர்களை வெறுக்கும் ஆங்கிலேயர்களைப் பற்றிக் கூறுகின்றது. அனுபவமுள்ள எழுத்தறையுடன் சிறுகதை போகிறது. இதுபோன்ற கதைகள் புலம்பெயராதவர்களால் வாசிக்கப்பட்டால் "வெளிநாடு போகவேணும்" என்று துள்ளுபவர்கள் சிலர் முன்வைத்தகாலே இரண்டு அடிகள் பின்னுக்கு வைப்பார்கள்.

விக்கிளா பாக்கியநாதனின் 'மாறியது நெஞ்சம்' ஆண்களின் மனோபாவத்தை தெளிவாகக்காட்டுகின்றது. கணவன் என்ற ஆண்

மட்டுமல்ல, அண்ணன்தம்பி, அப்பா, மாமன், மச்சான் கூட தாங்கள் சார்ந்த பெண்களை இப்படித்தான் பார்க்கிறார்கள், நடத்துகிறார்கள்.

கருணா எழுதிய 'கமலா காத்திருக்கிறாள்' யாருக்காக? கடவுள்காகவா? அப்படியெண்டால் உது கடைசிவரையும் நடவாது. இது போல சோம்பேறித்தனமான சிறுகதையொன்று இதில் அச்சாகியிருக்க வேண்டாமெனத் தோன்றுகிறது. சுவிஸ்தண்டவாளம் எப்பதொடக்கம் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் கதைக்கத் தொடங்கினதெண்டு தெரியவேல்லை. சுருதி எழுதின 'ஒத்தைத் தண்டவாளமும் ஒரு கறுப்பு நீளமுடியும்' அந்தப் பெண்ணும் குழந்தையும் ஏன் விழுந்தார்கள்? வாசிப்பவர்களுக்கும் கேள்விக்குறியான.

அடுத்தகாலடிகள், வல்லைவெளிதாண்டி, அக்கரைப்பச்சை, சதுரங்கம் போன்ற சிறுகதைகளின் எழுத்துப்போக்குகள் இன்னும் மெருகேற்றப்படலாம்.

கசப்பான பலாக்கனி, முளைக்குள் ஒரு சமையலறை, சுபதாராத்தாவின் பொழுது ஆகியன சிலபல காரணங்களினால் உதைகள் வதைகள் படும் பெண்களைப் பற்றியவைகள்.

விலங்குடைப்போம், கல்யாணச்சீரளிவுகள், காணல் நீர், வெளிநாட்டு மாப்பிளைகளை நம்பி வந்து பின் துணிவுடன் முடிவுகளை எடுக்கும் பெண்களைக் காட்டுகின்றன. தாலியைப் பயத்துடன் கழுத்தில் சுமக்கும் பெண்கள், இல்லை நகைப்பெட்டியிலே சுருட்டிவைத்திருக்கும் பெண்கள் அதைப்பார்த்துப் பயப்படவேண்டாம் என முதுகில் தட்டிக்கொடுக்கும் முயற்சிகள்.

கரண்டலின் கொடுக்குகள், வேலைக்காரிகள் வீட்டு வீட்டுவேலைக்காகச் செல்லும் மகளிர் அங்கே எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளை உள்ளடக்கியுள்ளன. முதலாளிகளின் திமிர்த்தனங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

ஒருமனுடத்தின்குரல், அத்துமீறல்கள், வடிகால்கள் ஆழமான கருத்துக்களை சுருக்கிச்செதுக்கப்பட்டுள்ளது. அனேகமான பெண்களின் சார்பில் இக்கதைகள் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. வாசிக்கும் பெண்கள் இதெல்லாம் தமக்கும் எப்போதோ, இன்றோ நடந்தது, நடக்கிறது என நினைப்பார்கள். இச்சிறுகதைத்தொகுப்பில் தொகுப்பாளர்கள் குறிப்பில் கூறியுள்ளதுபோலவே பெண்விடுதலைபற்றிய உணர்வுகளும் பெண்ணிலைவாதச் சிந்தனைகளின் வெளிப்பாடுகளும் ஊடுருவியுள்ளன. பலப்பல காலங்களாக ஆண்களின் பார்வையிலே பார்க்கப்பட்டு கவர்ச்சி, மென்மை, அடக்கம், பயம், பொறுமை, வெட்கம் கொண்டவர்களாக பல வெள்ளக்களைப்போட்டுப் பார்த்தனர். பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். எனவே, கட்டாயமாகப் பெண்கள் தங்களைத் தாங்களாகக் காட்டும் இதுபோன்ற தொகுப்புக்கள் நாவல்கள் வரவேண்டும்.

— தர்மினி, ஜேர்மனி

சக்தி

தொடர்புக்கட்கு

SAKTHI

BOKS 99 OPPSAL

0619 oslo 6

NORWAY

புது உலகம் எமை நோக்கி

கலைஞன் ஏ. ரகுநாதனுக்கு ஒரு கடிதம்

அன்புடன் தோழர் ஏ. ரகுநாதன்
தமிழாழ்சுத்தவை, பாரீஸ். அவர்கட்கு, வணக்கம்.

உங்கள் மலரும் மடலும் கிடைத்தன. இத்தனை சீக்கிரம் அனுப்பிவைப்பீர்களென எதிர்பார்க்கவில்லை. நன்றிகள் அனந்தம்.
- நிலவிலே பேசுவோம் - உங்கள் படைப்பென்பதுதான் என் எண்ணம். அதை நானே பல பேருக்கு அறிவித்தும் இருக்கிறேன். நீங்கள் உண்மையை எழுதியதும் சற்றே ஏமாற்றமாகவுள்ளது. உங்கள் தயாரிப்புகள் எதனையும் சிறியேன் பார்க்க சந்தர்ப்பம் இன்னும் அமையவில்லையெனினும் உங்கள் சினிமா முயற்சிகள் அனைத்தும் நானறிவேன்.

உங்கள் இளவயதுப் படங்களைப்பார்த்தால் Sean connery மாதிரியிருப்பீர்கள். இப்போதைய தோற்றம் கொஞ்சம் வித்தியாசம். இப்போது வாழ்வனுபவங்களின் முதிர்ச்சியுடனான ஞானக்களை கூடிபுள்ளது.

நான் நினைக்கிறேன் ஒரு கலைஞன் என்றும் எதனையும் இழப்பதில்லை. இழப்புக்களையும் அனுபவமாக்கித் தன் படைப்புக்குள் உரமாய்ச்சேர்த்துவிடும் இரசாயனி அவன். சமயத்தில் அசடுபோலவும் தோன்றும் அவன் தோற்றம் உலகத்தை அளந்ததின் விளைவேயன்றிப் பிறிதொன்றும்இல்லை. எனவே உலோகாயதம் மீது ஒரு துரும்பைப்போலும் மிதக்கத்தெரிந்த கலைஞனே நீ எதனையும் என்றும் இழக்கவுமில்லை, இழக்கவும் மாட்டாய் . இழப்புபோல் தோன்றுவதும் உண்மையில் வரவே!

இன்னமும் ஈழத்துக்கலைஞர்களுக்கு படைப்பாளிகளுக்கு எழுத்தாளர்களுக்கு ஒரு சந்தையில்லாதது அவர்கள் உற்சாகத்தைத் தறித்துவிடுகின்ற நிலையைத்தான் தருவதாவுள்ளது. எத்தனையோ நல்ல படைப்பாளிகள் பேனாவை மூடிவைத்துள்ளதற்கும் காரணம் இதுவே. மிக உயர்ந்த படைப்பென்பார்கள். எழுதியதில் நூறு பிரதி விற்கமாட்டாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருப்பான்.

எப்படியோ நீங்கள் மீண்டும் எழுதுவது எனக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. உங்கள் நூல்வெளியீட்டுவிழா அனுபவங்கள் பரவாயில்லை. எனது அனுபவங்கள் நினைவு கூர்ந்து மகிழ்த்தக்கவையல்ல. வருவதாக வாக்களித்த பலர் கடைசினேரத்தில் காலை

வாரினார்கள். எனக்காகப் பூத்ததை வந்த அன்றே முகர்ந்தேன். நீங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளபடியே நாவல் தன்னளவில் சில பலவீனங்களையும் கொண்டேயுள்ளது. ஒரு முப்பது வருஷங்கள் முன்னதாயின் ஓகே. தற்போதைய நவீன விமர்சனப்பார்வைகளுக்கு ஈடுகொடுப்பதாயின் நாவல் இன்னும் நிறைய விஷயங்களைகச் சந்திக்கவேண்டியிருக்கும்.

இன்னொரு பெண்ணின் பரிதாப நிலை கண்டு தன் புருஷனையே விட்டுத்தரும் ஒரு பெண்ணின் அசாதாரண தியாகம் என்ற அளவில் நாவலின் கருவில் வித்தியாசம் உண்டு. ஆற்றொழுக்கான இயல்பான மொழி நடை. ஆனால் நாவல் அமைப்பில்தான் சில பலவீனங்கள் சேர்ந்து விடுகின்றன.

சிலவற்றை இங்கே பார்க்கலாம்.

1. சிவராமை ஒரு அதிமானுடனாக பலவீனங்களற்ற உத்தம புருஷனாக வார்த்துள்ளமை. (காவிய நாயகர்கட்குப் பொருந்தலாம். நடப்பியலில் அசாத்தியம் .)
2. சுந்தரம் என்ற பாத்திரம் தன் காதலை வெளிப்படுத்தும் உணர்ச்சிமயமான கட்டத்தில் உஷாவின் கைகளைத்தொட்டமையை ஒரு கிறிமினல் சம்பவமாக காட்டப்படும் வேளையில் உஷா தான் காதல்கொண்டவனின் விரும்புவனின் சம்மதமின்றியே பாட்டி சொல்கிறாளெனக்கூறித் திருமணத்திற்கான நாளைக்கூடக் குறித்து விடுகிறாள். இந்த இரண்டு (வன்முறைக்கும்) சம்பவங்களுக்கும் என்னதான் வித்தியாசம்? ஒருவனின் வீட்டுக்குள்ளேயே புகுந்து காப்பி போட்டுக்கொடுக்கும் வன்முறை. இதே தவறை சுந்தரம் இழைத்திருந்தால் அவனுக்கு மரண தண்டனைக்கூடக் கிடைத்திருக்கலாம். சிவராமின் காதலை உஷா யாசிப்பது இயல்பானால் உஷாவின் காதலை சுந்தரம் யாசிப்பதும் அதேயளவு இயல்பானதே. ஆசிரியர் ஒன்றை மட்டும் நியாயப்படுத்தியிருக்கவேசூடாது !
3. உஷாவைச் சிவராம் தன்வீட்டில் சந்திக்கும் அதிர்ச்சியான கட்டத்தில் நாவலின் அடுத்த கட்டங்கள் சம்பாஷணையாலேயே நகரவேண்டிய தருணத்தில் ஆசிரியர் குறுக்கே புகுந்து அறை பற்றியும் அங்கு என்னென்ன வெளிநாட்டுப்பொருட்கள் உண்டென்ற விவரணங்களையுந்தந்து நாவலின் ஓட்டத்துக்கு பெரிய தடுப்புக்கட்டை போடுகிறார்.
4. ஒருவனின் வீட்டு விலாசங்களைத்தெரிந்து கொண்டு அங்கு திமீர் திமீரென்று குதித்துவிடக் கூடிய ஒரு அறிவார்ந்த சமாத்காரம் நிறைந்த ஒரு பெண் ஒருவன் திருமணமானவனா இல்லையா என்பதை அறிவதற்கு எந்த முயற்சியுமே எடுக்கவில்லையே? இதற்கு காளிதாசன் காவியத்தில் ஒரு பனுவலேயுண்டு. ஒரு பேதைப்பெண் ஒரு ஆடவனின் அழகிலும் கவர்ச்சியான பேச்சிலும் மயங்கிவிடுவாளாம். ஒரு பெதும்பைப்பெண் அவனிடமுள்ள கலைகளிலும் திறமைகளிலும் மனதைப்

பறிகொடுத்துவிடுவோளாம். அறிவார்ந்த புத்திசாலியான கன்னியோ தன் தோழிகளாலும், நம்பிக்கையான பிற மனிதர்களாலும் அவன் ஒழுக்கம் புகழ் வீரம் பற்றியெல்லாம் தெரிந்துகொண்ட பின்னாலேயே மனதை இழக்கத்துணிவாளாம். ஆனால் உங்கள் உஷா ஒன்றும் அசடல்லவே?

5. சிவராம் தான் திருமணமானவன் என்பதை அவளை அதிர்ச்சி ஏற்படுத்தாமல் தெரிவிக்க வழிகள் பல உண்டு. மேசையில் தன் குடும்ப போட்டோ ஒன்றை வைத்திருந்தாலே போதும். உஷா தன் அசட்டுத்தனத்தைப் புரிந்துகொண்டு விடுவாள். மேலும் உஷா தன் மனதைத் திறந்து காட்டியபோதே உணர்ச்சிவயமான அக்கட்டத்தில் தான் ஏன் அவள் காதலை ஏற்க முடியாதென்பதைக் கூற அவனுக்கு சந்தர்ப்பமிருந்தது. அதிர்ச்சியடைந்துவிடுவாள் என்பதால் கூறாமல்விட்டான் காரணங்கூறிக் கதையை நகர்த்துவது தர்க்கத்திற்கு அப்பாற் பட்டுள்ளதோடு , அந்நகர்விலும், சிவராமுக்கும் சுந்தரத்திற்கும் ஒரு 'fight' ஐத்தருவதும் நாவலுக்கு 'dramatic' தன்மை சேர்க்கிறது.
6. ஒரு எஸ்டேட்டைச் சொந்தமாக வைத்திருக்கக்கூடிய அளவு பணக்காரனான சிவராம் வேறொரு கொம்பனியில் மனேஜராக பணியாற்றுவதல் .
7. Whole in the heart தான் அவள் நோயென்றால் அதற்கும் சிகிச்சையுண்டு. Aids ஐப்போல் ஆயுளுக்கு நான் குறிக்க வல்ல நோயல்ல அது. அந்த நோயுக்கு சிவராமன்கூட புதிய சிகிச்சைகள் தர முயற்சிகள் எதுவும் எடுக்கக்காணோம்.
8. ஒரு மாணவன் சகமாணவிக்கு காதல் கடிதம் கொடுத்துவிட்டால் அவனைப்பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து துரத்தி அவன் எதிர்காலத்தையே பாழடித்துவிடும் உளவியல் பிரக்கையுற்ற முரட்டுக்காலம் ஒன்று நம்மிடமிருந்தது. அதேபோலொரு கொடுமான treatment இங்கே சுந்தரத்துக்குத் தரப்படுகிறது. இதிலெனக்குச் சற்றும் உடன்பாடில்லை. ஒருவன் ஒரு பெண்ணின் கையை ஆபீஸில் அவன் சம்மதமின்றித் தொட்டான் என்பதற்காக அவனை வேலையிலிருந்து தூக்கிவிட (இந்தியாவில்கூட) தற்கால தொழிலாளர் சட்டவிதிகள் அனுமதிப்பதில்லை. மிஞ்சிப்போனால் misconduct அடிப்படையில் அதிக படஷத்தண்டனையாக இடமாற்றல் மட்டுமே தரலாம்.
9. உங்கள் முருகன் பக்தி கோமதி அம்மாள் மீது ஏற்றப்படுகிறது. (யதார்த்த இலக்கியம் நம்பிக்கைகள், கோட்பாடுகளுக்கு இடம் தராது.)
10. வர்ணனை அதிகமாகிடங்களில் கட்டுரைத்தன்மை சேர்ந்துவிடுகிறது. நாவல் நேர்கோட்டமைப்பிலுள்ளது. மேலும்ங்கே இடம்பெறும் சம்பவங்கள், செய்யப்படும் வர்ணனைகள் தமிழ் எழுத்துப்பரப்பில் ஏல்வே உள்ளதும் பரிசு சயமானவையுமாகும். (ரோஜாவென் பது நிலவென்பதுetc.....).

சில படைப்பாளிகளுக்கு புகழ்ந்து கொண்டிருப்பதுதான் பிடிக்கும். நீங்கள் அந்த நிலைகளையெல்லாம் கடந்து வந்துவிட்ட உயர்ந்த மூத்த கலைஞன் என்பதால் எனது பார்வையில் பட்டதை உங்களுடன் ஒரு பகிர்வுக்காக எழுதுகின்றேனேயன்றி வேறொன்றுமில்லை. (நீங்கள் விரும்பினாலன்றி இந்நாவல் மீதான எனது பார்வைகளை பத்திரிகை ஒன்றுக்கும் தரமாட்டேன்.)

நான் நாவல் விஷயத்தில் (சிறுகதைகளுக்கு அப்படியல்ல) பிரதியைப் பிரசுரிக்க முன் கறாரான இரண்டு விமர்சகர்களிடம் தந்துவிடுவேன் . அவர்கள் கூறுபவைகளில் கொள்ளவேண்டியதைக்கொண்டு, தள்ளவேண்டியதைத்தள்ளி மேலும் செப்பிடுவேன். ந.சுசீந்திரன், மு.நித்தியானந்தன் , கவிஞர் ரஜீன்குமார் ஆகியோருடனான அலசலின் பின்பு - என் வாழ்வு வசப்படும்- பக்கம் பக்கமாக வெட்டப்பட்ட ஒரு நாவல்.

ஜெயமோகன் எழுதியுள்ள 757 பக்க நாவலான விஷ்ணுபுரம் கூட (பிரதி தேவையாயின் எழுதுங்கள்) சுந்தர ராமசாமி போன்றவர்களுடனான விவாதங்களின் பின்பு எத்தனையோ பக்கங்களைத் தான் திருப்பி எழுதியதாக எனக்கு எழுதியிருந்தார். ஒரு பக்கப்பார்வையில் புரியாத சில பரிமாணங்கள் மற்றவரின் பார்வையில் புலனாகலாம்.

உங்கள் பெயர் தமிழிலக்கியத்துடன் நிலைக்க வல்ல மாதிரி நீங்கள் உயர்ந்த ஒரு நாவல் படைக்க வேண்டுமென்பது எனது அவா!

வட பழனியில் குமரன் கொலனியில்தானே செ. கணேசலிங்கன் இருக்கிறார். எனது நூலொன்றை அவர் தொகுப்பதாக உள்ளார். செவலினத்தையிட்டடுத்தான் அஞ்சிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

இத்தொகுதியிலுள்ள -பேதையல்ல பெண்-ணை ஓரங்க நாடகமாக்க அல்லது குறும்படமாக்க எனக்கு நெடுங்கால ஆவல். அக்கதை உங்களுக்கும் பிடித்திருந்து நீங்கள் அதை நாடகமாக்கவோ படமாக்கவோ விரும்பின் அதை ஸ்கிரிப்டாக எழுதித்தருவேன். மேடை நாடகங்கள் இன்னும் நான் எழுதவில்லை. உங்களின் உதவியுடன் சிறப்பாகச் செய்யலாமென்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

- ஒரு அலர் அகவைப்பெண்ணின் இரகசியக்குறிப்புக்கள்- என்ற ஒரு நாவலை டயறி வடிவில் இப்போது எழுதிக்கொண்டிருக்கிறேன் . முழுவதும் கலாச்சாரக்கொந்தளிப்பும் குழப்பமும் நிறைந்தவொரு படைப்பாகவிருக்கும்.

- என்றும் தமிழ் எழுத்துக்குச் சந்தையும், உற்சாக ரொளிக்கும் கிடையாதாதலால் எல்லாம் வழமைபோல் மிக மந்தமாகவே.....

எனது படைப்புக்கள் மீதான உங்கள் பார்வைகளையும் தயங்காது என்னுடன் பரிமாறிக்கொள்ளுங்கள்.

ஒப்பனை இல்லாத முகங்களுடன் அடிக்கடி சந்திக்க விரும்பும்.....

அன்பன்

- பொ.கருணாகரமூர்த்தி.

01. 08 .1999 பெர்லின்.

எக்ஸில்

(இலக்கிய இதழ்)

chez. R. Inpavalli

94, Rue de la Chapelle

75018 Paris

மேற்கட்டுமானம் கீழ்க்கட்டுமானம் குறித்து

- தமிழரசன்

பின்-முன் நவீனத்துவங்கள் மார்க்சியத்தின் மேற்கட்டுமானம் கீழ்க்கட்டுமானக் கருத்தியங்கள் ஐரோப்பிய மையவாதம் கெகலியத்தின் தாக்கம், இளைய மாக்ஸ் முதியமாக்ஸ் போன்றவைபற்றி பல பத்தும் போக்குகளில் அரசியல் இராகம் இசைக்கின்றார்கள். இன்றைய அரசியல் வரட்சி, தத்துவ வறுமைக்காலம் உலகம் தழுவியதான இடைக்கால சோம்பலான ஒழுங்குக்கு உரியவை இவை நிரந்தரமான என்றைக்குமான சாகாவரம் பெற்ற போக்குகள் அல்ல. கிளர்ச்சிகளை அடுத்து மந்த நிலைமைகளும் அந்த சேர்வும் அவ நம்பிக்கைவாதமும் தோல்விகளும் வருவது வரலாற்றில் புதினங்களல்ல, மாக்கிய வாதிகள் இந்த போக்குகளில் புத்தியுடைந்து தத்துவமிழந்து ஊரோடு ஒத்தோடுபவர்களல்ல அவர்கள் தூங்கு மூஞ்சித்தனமான தறிக்கெட்ட ஊதாரி அரசியல் நிலைமைகளிலும் நம்பிக்கையோடு மக்களின் அரசியல் கலகத்துக்கும் சமூகத்தின் முரண்பாடுகள் புரட்சியாய் எந்த வடிவிலும் வெடித்தே தீரும் என்பதிலும் நம்பிக்கையுடையவர்கள். ஏனோதானே என்று சோம்பிக் கிடப்பவர்களும் நடந்தால் புல்லுச் சாகாத அப்பாவிகளாய் அரசியல் உறை நிலைக்கு தம்மைப்பற்றி கொடுத்தவர்களும் நிலைமைகள் மூதிரும் போது கோபாக்கினி சிந்தும் சமூகத்தின் அரசியற் கலகங்களுக்காக அணிதிரள்வர் என்பதை நிகழ்காலத்தின் அரசியலுக்கு தோப்புக்கரணம் போட்டுத்திரியும் அரசியல் போக்குகட்கும் அப்பால் உணர்ந்தவர்கள். தத்துவத்தை இடைவிடாத தேடலோடும் வளர்ந்துவரும் இன்றைய உலக நிலைகள் மாறிவரும் சமூகப்போக்குகளோடும் ஒப்புநோக்கி மெய்யுருகிக் கற்கப்படுவது இன்றைய காலத்துக்குமட்டுமல்ல எக்காலத்துக்கும் உரியதே. இன்று மாக்கியத்துக்கு மறுத்தான் போடும் பின் நவீனத்துவம் போல வரலாற்றில் ஒவ்வொரு தோல்விக் காலத்திலும் பலபத்துப்போக்குகள் சிந்தனைப் போக்குகளை வந்து தாம் மாக்கியத்தை இட்டு நிரப்புகின்றோம் காலத்துக்கு ஏற்றதாய் தகவமைக்கின்றோம் என்று தற்காலிக அரசியல் மேய்ச்சல் நிலங்களை பகிர்ந்துகொண்டன. மாக்கியம் ஏற்கனவே தயாரிக்கப்பட்ட எக்காலத்துக்குமான சிந்தனை வடிவங்களை தன்னுள்ளே கொண்டுள்ளது எந்தக் காலத்திலும் எச்சமூகநிலைமையிலும் அதை போதியஆய்வு இன்றி மாறிவரும் சமூகநிலைகளை பொருட்படுத்தாமல் பிரயோகிக்க முடியும் என்று நாம் தத்துவப்படிவாதம் சமூக இயக்கவியலுக்கு எதிராய் அரசியல் நட்பாழுட்டித்தனம் விட்டதில்லை. யாவும் மாறுகின்றது சமூகமும் மனிதர்களும் மாறுகின்றனர் என்பதை ஒற்றை வாசிப்புக்குவிட்டு நடுத்தரவர்க்க அரசியல் குளிர் காய்ச்சலில் உதறல் எடுப்பவர்களை நாம் இங்கு கட்டாயமாய் அடையாளம் காணவேண்டும். இவர்களின் தத்துவமற்ற பேத்தல்களை யாதும் கற்றதான பாவனைகளை அரசியல் நாற்சந்திக்கு கொண்டு வரவேண்டும்.

அ.மாக்ஸ் சார்ந்த பின் நவீனத்துவ கடுவன்கள் சாடை மாதையாகவும் இரண்டு வரிகளிலும் மாக்கியம் மேற்கட்டுமான கருத்தியலை எளிமைப்படுத்திவிட்டது. பொருளாதாரத்துக்கு சமூகத்தின் அடிக்கட்டுமானத்துக்கு அதி முக்கியத்துவம் வழங்கியதன் மூலம் பொருளாதார நிர்ணய வாதத்துக்கு பலியாகிவிட்டதென்று பெருமூச்செறிகின்றார்கள். அந்த வாதத்தை நாம் இம் முறை பரிசீலிக்கலாம். தாம்சிந்தனைத்துறையில் கட்டுடைப்புக்களில் மிகமிகத் தொலைதூரம் முன்னேறிவிட்டதாயும்

சமூகத்தின் மூலமுடுக்குகளில் இறுகிப்போய் கவனிக்கப்படாமல் விடப்பட்டுள்ள சமூகக்கூறுகளை தாம் பன்முகவாசிப்புச் செய்வதாய் மரபுகளை நிரமூலம் செய்து புதிய புரட்சிகர எதிர்க்கலாச்சாரம் படைப்பதாய் இவர்கள் தம்மை மெச்சிக்கொண்டாடுகின்றார்கள். இவர்களையும் இப்போக்கையும் மெச்சிக்கொண்டாடி போற்றிப் பாடத்தவறியவர்கள் மீது சமூகத்தின் பன்முகத்தன்மை பேசும் இவர்கள் ஒற்றை பரிமாண ஆயுதங்களை பிரயோகித்தனர் மிகவும் தொலைதூரம் முன்னேறிவிட்டாதாய் மாக்கியவாதிகட்காக காத்திருக்கவேண்டி இருப்பதால் நொந்து கெட்டு நின்றனர் இவர்களின் தத்துவநோக்குகளை நாம் காணலாம் பின் நவீனத்துவ பிரமாண்டங்களின் முன்பு அடக்கஒடுக்கமாய் எம் புல்லறிவுக்கு எட்டிய வகையில் அதன் பரப்புகளில் பரிசீலிக்கலாம் கோணல் வாசிப்புக்களை பன்முகவாசிப்பாய் பிரகடனப்படுத்திகொண்டு ஒற்றைவாசிப்புக்குள் குடிபுகுந்துள்ளவர்களை காணமுயலாம்.

பொதுவாகவே அமைப்பியல்வாதம் முதல் பின் நவீனத்துவம் பேசும் தமிழ் நாட்டுப்போக்குகளை கூர்ந்துநோக்கினால் அவை xUt i fasy; ஐரோப்பாவின் 18ம் நூற்றாண்டு முதலாளிய வளர்ச்சிக்கட்ட அறிவொளிக்காலத்தின் சிந்தனையின் சாரத்தை கொண்டிருப்பதையும் காணமுடியும். இவர்கள் விவசாய சமூகங்கள் முதலாளிய வளர்ச்சிக்கட்ட வேர்களை மறுத்தாலும் நடைமுறையில் இன்றைய இந்திய விவசாய சமூகத்தின் பிரச்சனைகளை ஐரோப்பிய முதலாளிய சமூகத்தின் தொடக்கச் சிந்தனைகளால் எதிர் கொள்ளமுயலும் போக்கை தம்மையறியாமலே பின் தொடர்வதையும் காணமுடியும். அ.மாக்ஸ் நீட்சே போன்றவர்களைப்படிபுயங்கள் விளங்குங்கள் என்று கெஞ்சிக் கேட்பவர்கள் ஒருகாலத்தில் எங்கள் ஆசான் பேராசான் என்று கொண்டாடிய மார்க்சையோ ஏங்கெல்சையோ கற்கும் படி கேட்பதில்லை. அவர்களும் கற்பதில்லை அவர்கள் மாக்கியத் தரிசனம் பெறுவது அல்தாசர் கோர்க்கைம்தரவளிகள் ஊடாகவே இந்திய ஸ்டாலினிசத்தின் பிரதிநிதிகட்கு மூன்னாள் விசுவாசிகட்கு இதைவிட வேறுமார்க்கம் கிட்டமுடியாதுதான். ஸ்டாலினிச அதிகாரத்தை கிழக்கு நாடுகள் வீழும்வரை கடைசிக்காலம் வரை பின்தொடர்ந்து போற்றிக்கொண்டாடியவர்கள் மனவாயிசத்தை மெய்சிலிர்த்து மெய்வருந்தி வழிபாடு நிகழ்த்தியவர்கள் இன்று யாவற்றையும் கடந்துவிட்ட அரசியல் முத்திநிலையெய்திவிட்டதாய் பின் நவீனத்துவத்தால் அரசியல் மெஞ்ஞான மெய்தி விட்டதாய் புதியபெருங்கதையாடங்களை வகுக்கின்றார்கள் இவர்கள் இன்று பேசும் விமர்சன மொழி புதிய பார்வையாய் அனைவரையும் மருட்டும் போக்குகள் முதலாளியத்தின் மறுமலர்ச்சிக்காலம், மானிடசமத்துவம், மனிதவிடுதலை பழைய நிலப்பிரத்துவமரபுகள் ஒழுக்கங்கள் உடைதல், பன்முகங்களை மீறல் என்ற போக்குகள் உருவாகியபோது அகநிலைப்பட்ட கருத்து முதல்வாதபோக்குகளிலிருந்து மக்கள் வெளிவரத்தொடங்கியபோது தோற்றம் பெற்றவையாகும். பழைய விவசாய சமூகங்களின் குணம்சங்களில் இருந்து விடுபட்டு புதிய முதலாளிய உறவுகட்கு அதன் உற்பத்தி இயக்கத்துக்கு ஏற்றதான கலாச்சார நிலைமைகட்கு முன்னேறியபோது தோன்றியதாகும். இவை மார்க்சியத்துக்கு மெத்தப்பழைய சங்கதிகளாகும். ஆனால் இன்றைய பின் நவீனத்துவங்களின் தொடக்கம் இங்கிருந்துதான் புத்தம் புதியதைக் கண்டு பிடித்துவிட்டதான புகுகோடு தொடங்குகின்றது. எனினும் இவை அடிப்படையாக 1920 களின் நடுப்பகுதியில் சோவியத் யூனியனில் லெனின் மறைவு

ஸ்டாலினிசத்தின் மிருகவளர்ச்சி 3ம் அகிலத்தின் ஈடாட்டம் இவைகளோடு தொடர்புடைய புதிய சமரசவாதபோக்குகளின் தொடக்கமாயும் மேற்குலகின் சித்தாந்த போக்குகட்கு அடிப்படையாகவும் விளங்கின, இதை லுக்காஐ தொடங்கிவைத்தார் இவர் ஸ்டாலினால் பிடிக்கப்பட்டு டிமிட்ரோலின் தலையீட்டால் அரும்பொட்டில் உயிர்த்தப்பியவராவர். எனவே ஸ்டாலினிசத்தோடு குடுகண்டபூணையாகவே இருந்தார். இவர் மாக்க்சியத்தில் கெகலியத்தின் தாக்கம் பற்றிய ஆய்வுகளை நாடாத்தினார் இதன் பின்பு இவரை அடியொற்றி ஜெர்மனியின் கோர்க்கைமார் (horkheimer) தியேட்டர் அடோர்னே (jheoder adorno) போன்றோர் சமூகத்தின் மேற்கட்டுமானக் கருத்தியல்களை பண்பாட்டுக்கூறுகளை ஆராய்ந்தனர்.

மற்றொரு பகுதியாய் சீக்மெண்ட் பிரைட்டின் உளவியல் ஆய்வுகளை சமூகத்தின் மற்றய துறைகட்கும் பொருத்தும் முயற்சிகள் நடந்தன. தன்னை மார்க்சியவாதியாய் அறிவித்துகொண்ட எரிக்கிராம் மார்க்சியவாதத்தையும் புதிய பிராய்டிசப் போக்குகளையும் இணைக்கமுயன்றார் மொழியியல் ஆய்வுக்கு சகூர், யாக்கோப்சன், ஆகியோர் பயன்படுத்திய அமைப்பியல் ஆய்வுமுறையை முாக்கான், பூக்கோ, போன்றோர் உளவியல் ஆய்வுக்கும் லெவிஸ்டன் போன்றோர் மானுடவியல் ஆய்வுக்கும் பிரயோகிக்க முயன்றனர். அமைப்பியல் வாத ஆய்வுமுறையை மொழியியல் அல்லாத மற்றயதுறைகட்கு பயன்படுவதையீட்டு சகூர் தெரிவித்த சந்தேகத்தை அவநம்பிக்கையை ஒருவரும் காதுகொடுத்து கேட்கவில்லை. மறுபுறம் அந்தோனியோகிராம்சியின் சமூகக் கருத்தியல்கள் மேலான பகுப்பாய்வுகளையும் லூக்காசையும் இணைத்துக்கொண்டு அல்தாசர் புதிய தத்துவ போக்கை உருவாக்கமுனைந்தார் மாக்க்சியத்தில் கெகலியவாதத்தின் பண்புகளை தேடப்பூறப்பட்டு தானே அய்யமாய் கருத்து முதல்வாதத்தில் தரைதட்டிப்போனார். மாக்க்சை இளம் மாக்கல், முதிய மாக்கல் என்று பிரித்து ஆராயமுயன்றார். பூக்கோ, தெரிதா போன்றோர் மேற்கண்ட போக்குகளை திரட்டியவடிவில் கருத்து முதல்வாத வழியில் உள்வாங்கினார் இப்படியாக பொருளியல் நிலைகளை துறந்த அதன் சமூக இயக்கத்தை வழிநடத்தும் போக்கை நிராகரித்த மதிப்பிடத்தவறிய, மானுடவியல், உளவியல் மொழியியல் சார்ந்த அதன் அடிப்படையில் சமூகநடைமுறைகளை ஆராயமுயன்றனர். இது கருத்துக்களே சமூகத்தை வழிநடத்துவதான கருத்தே சமூகநடைமுறைகளை நிர்ணயிப்பதான கருத்து முதல்வாவாதச் சீரழிவை இறுதியாய் போய்ச் சேர்ந்தது இவர்களில் பலர் ஸ்டாலிசத்தை மறைமுகமாகவும் நேரடியாகவும் ஆதரித்தவர்களே. கருத்தூர்தியில் மாக்க்சியத்தை விமர்சித்தபோதிலும் அன்றைய சோவியத்பூணியணை தத்துவரீதியில் இறுக்கமான நிலையெடுத்து விமர்சித்ததில்லை என்பது மறைமுகமாய் அன்றைய ஸ்டாலினிசத்தை ஆதரிப்பதில் முடிவுற்றது. புரட்சியாளன் ரொட்ஸ்கி லெனின் மறைவுக்குப் பின்னர் தொடர்ந்த உருக்கை நிகர்த்த தத்துவப்போர் விமர்சனம் சித்தாந்த ஈடாட்டமின்மைகளை இவர்கள் நாடாமைக்கான காரணம் இதுவே, புதிய மொழிநடை புதிய பிராய்டிசப் போக்குகள் வளர்த்த உளவியல் ஆய்வுப் போக்குகள் இவைகளையும் சமூகத்தின் கருத்துக்களை ஏனைய சமூக அம்சங்களில் இருந்து பெயர்த்து எடுத்துப் பரிசோதனை செய்யும் போக்குகள் புதிய ஆய்வுகளின் பெயரில் நடந்தேறின. இவர்கள் பொருளாதார நிர்ணயவாதம் என்று மாக்க்சியம்மேல் புண்ணியளந்துவிட்டு தம் வர்க்க முந்திரிக்கொட்டைத்தனத்துக்கு ஏற்ப மேற்கட்டுமானத்தை அதற்குரிய எல்லையும் மீறி வலியுறுத்தியமையின் மூலம் இவர்கள் பண்பாட்டு நிர்ணயவாதத்துள் வீழ்ந்தனர். மேற்கட்டுமானத்திற்குரிய என்பது மனித அனுபவம் மற்றும் கருத்துக்களின் தொடுப்பு ஆகும். ஆனால் மேலாதிக்கம் செலுத்தும் சுரண்டும் சமூகத்தின் வர்க்கத்தின் கருத்துக்கள் நம்பிக்கைகள் மரபுகள் யாவும் முற்றும் முழுவதும் அது அதுதையதாய் இருப்பதில்லை. மாறாக பலவர்க்கப்பிரிவுகளை உடைய சமூகம் பலமுனைப்புக்கொண்டதாய் சமூகத்தின் பிரிவுகளை தன்னுள் வாங்கி அவற்றினை தன் ஆர்வங்கட்கு சாதகமானதாய் வடிவமைக்கும் மாக்க்சியத்துக்கு முந்தியதத்துவ

போக்குகளிலிருந்து மாக்க்சியத்தை மிகவும் அச்சொட்டாய் வேறுபடுத்திக் காட்டிய விடயம் என்னவெனில் சமூகத்தின்பண்பை உறுதிசெய்யும் வலிமை அதன் பொருளாதார அடிப்படைக்கே உண்டு என்ற வாதமாகும், சமூக பொருளாதார உறவு என்பது சமயங்கீடும் வாய்ப்புற்ற சுரண்டல் அமைப்பின் உற்பத்திமுறையை ஆய்வு செய்கிறது உழைக்கும் மக்களையும் பொருளியல் ஆதிக்கத்தின் பின்புலத்தில் உள்ள மூலதனத்தின் பலத்தையும் இயக்கத்தையும் கவனிக்கின்றது. உற்பத்திச் சக்திகளையும் சமூக அதிகாரத்தையும் கொண்டுள்ள முதலாளியத்தை மதிப்பிடுகின்றது. உழைக்கும் மக்களை அவர்களது உழைப்பிலிருந்து சமூகத்தின் உறவுகளிலிருந்தும் அன்னியப்படுத்தும் பொருளாதார கட்டுமானங்களை அதன் சமூக ஆற்றலை விசாரணை செய்கிறது என்பதோடுமட்டும் நிறைவு பெற்றுவிடுவதில்லை அத்தோடு மக்களின் பண்பாட்டுவாழ்வை நிலவும் சமூகக்கருத்தியல்களை, உற்பத்தி உறவுகள் உருவாக்கி திட்டமிட்டுவளர்க்கும் சிந்தனைப்போக்குகளை மரபாக இயங்கிவரும் கருத்துக்களை என்று பல்வகைப்போக்குகளை அது அடையாளம் காட்டத்தவறியதில்லை. பல்வேறு கூழாம்பாணியான தொல்கருத்துக்கள் மதநம்பிக்கைகள், பண்பாட்டு ரூபகங்களோடு அது இயங்குவதையும் வர்க்கத்துக்கு அப்பாலும் சில கருத்தியல்கள் இயங்கமுடியும் என்பதும் மறுக்கக்கூடியதல்ல. ஆனால் பின் நவீனத்தின் இன்றைய பல்துறை உரிமையாளர்கள் இவற்றை பொதுமைப்படுத்தினார்கள். பன்முக வாசிப்பின் மைந்தர்கள் நேர்க்கோட்டுச்சிந்தனைக்கு மந்திரித்து விடப்பட்டனர்.

மாக்க்சியம் புறம்தள்ளி விட்டதால் இவர்கள் காட்டும் மேற்கட்டுமானத்துக்குரிய மரபுகள், பண்பாடுகள், நீதி, சட்டம், கல்வி, சமயம், மொழி இவைகளின் பின்னால் ஒழிந்துள்ள ஒடுக்கு முறை மற்றும் கருத்தியல் அம்சங்களைக் கண்டு சொல்வது மாக்க்சியத்துக்கே முன்பே நடந்துவருகிறது என்பதுமட்டுமல்ல சமூக மேலாதிக்கம் அதன் கருத்தியல் கட்டுமைப்புகட்கு எதிரான போராட்டம் எதிர்கருத்துக்கள் என்பன வரலாறு முழுவதும் நடைபெற்றே வந்துள்ளன. வரலாற்றில் எதிர்கருத்துக்கள் அற்ற வெற்றிடமும் முரண்படும் சமூகத்தின் ஆக்கினைகட்கு எதிரான எதிர்ப்பற்ற நிலையும் இருந்தது கிடையாது. ஆளும் வர்க்கக் கருத்துக்கள் காலத்துக்கு காலம் தம் எதிர் கருத்துக்கள் எதிர் இயக்கங்களில் போக்குகளை தம்முள் வாங்கிக்கொண்டமையின்மூலம் தம் எதிர்ப்பின் வீரியத்தை குறைத்தன திசைதிருப்பிவிட்டன பலமிழக்கச்செய்தன. இவ்வாறாக பின் நவீனத்துவம் சுட்டும் எதிர்கலாச்சாரகருத்தியல்கள் மேலாதிக்க சக்திகளின் பொருளாதார விரும்புகட்கும் அது சார்ந்த சமூக இயக்கத்துக்கும் சார்பாக மேலாதிக்கத்தால் அதன் கருத்தியலால் செமிக்கப்பட்டது எனவேதான் மாக்க்சியமானது பொருளியல் ஆதிக்கத்துக்கு கட்டுபட்டு அதைப் பின் தொடரும்படி பயிற்றுவிக்கப்படும் அதனைச் சார்ந்த வினையாற்றும் சகலதையும் மேற்கட்டுமானம் என்று வகுத்தது. இதன்மூலம் சமூகக் கருத்தியல்களை வெறுமனே பொருளாதாரத்தில் திணித்துவிட்டது என்பது நிச்சயமாக மேலோட்டமான அரசியல் விசமமே, இதைச்சொன்னால் மாக்க்சியத்தில் இன்றைய உலகின் பிரச்சனையாவுக்குமே முன்கூட்டியே தீர்மானம் செய்து முடிவுகள் வெய்யப்பட்டுள்ளதாய் நாம் பொருள்கொள்வதாய் குளறுவார்கள் இங்கு இவர்கட்கு மாக்க்சியம் பற்றிய போதாமையே பிரதான எதிரியாகும். ஸ்டாலினிசட்களில் சோம்பிக்கிடந்த காலங்களில் இவர்கள் மாக்க்சியத்தை ஸ்டாலினிச சிந்தனைவட்டத்துக்கு வெளியே சென்றுகற்றதில்லை அதன்பின்பு வெள்ளாடுகடித்தமாதிரி அங்கொருகடி இங்கொருகடியாகத்தான் இவர்களது மாக்க்சியகற்றல் அரைகுறை உயிரில் ஊசலாடியது.

1890களில் ஏங்கெல்ஸ் மேற்கட்டுமானத்தின் பல்வேறுகருத்தியல்கூறுகள் அடிக்கட்டுமானத்தில் அதன் இயக்கத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவது பற்றிக்கூறிப்பிடுகின்றார் அதைமதிப்பிடத்தவறுவது பற்றிய எச்சரிக்கை செய்கின்றார் பாரிஸ்கம்ப்யூனில் மதத்தை தடைசெய்யும் முயற்சிகள் நடந்தபோது அது தொழிலாளர்களை கூறுபடுத்திவிடும்

அபாயமுள்ளைக்காட்டுகின்றார். எனவே மேற்கட்டுமானக் கருத்தியல்கட்கு மாக்கியமுலவர்கள் உரிய இடத்தை வழங்கினார். இன்றைய கருத்து முதலாவதாக காதலர்களின் போக்குக்கு அது பொருந்தவில்லை என்பதே இன்றைய பின் நவீனத்துவங்களின் கதறலின் காரணமாகும், லெனின், ரொட்ஸ்கி, ரோசாலுக்கம்பேர்க் புகாரின் மேற்கட்டுமானத்துக்குரிய இடம் வழங்கினர் மேற்கட்டுமானத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தவில்ல அரசியல் அமைப்புகள், புரட்சிகரக்கட்சிகள், புரட்சிகரபிரச்சாரம், கல்வி, உளவியல் பாத்திரம் என்பவற்றோடு பல்வேறு தேசிய இனங்கள், குழுக்கள், சமூகப்பிரிவுகள், மதநம்பிக்கைகள்பற்றி துல்லியமாய் மதிப்பிட்டார். ஐரோப்பிய மற்றும் ஆசியமக்களின் பண்பாடு ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் பற்றி கருத்துக்களை உருவாக்கினர்.

மேற்கட்டுமானத்தில் நிகழ்த்தப்படும் கருத்தியல்தளத்தில் ஏற்படும் நடவடிக்கைகள் சமூகமாற்றத்தை விரைவுபடுத்துவதையும் அதனுடாக பொருளாதாரகட்டுமானங்களில் ஒரு விரைந்த மாற்றம் நிகழுவதையும் சோவியத் அனுபவங்கள் காட்டின என்னும் இவையிட்டு ஒரு மிகை மதிப்பீடுக்கு செல்லமுடியாது என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். பொருளாதார இயக்கத்தின் செயற்பாட்டுக்கு இணையாக சமப்படுத்திவிடமுடியாது என்பதையும் காணவேண்டும் ஸ்டாலினிசம் மக்களின் மேற்கட்டுமானக் கருத்தியலை பொருப்படுத்தவில்லை என்பது உண்மையே மக்களின், இனம், மொழி, சமயம், பண்பாடு, புவியியல் வித்தியாசங்கள், மரபுகள், சமூகத்தின் சிறுபிரிவுகள், குழுக்கள் யாவற்றையும் வரலாற்று நோக்கில் மதிப்பிடவில்லை கௌரவிக்கவில்லை சகலதையும் அவற்றின் வரலாற்று வளர்ச்சிக்கடங்கலையும் தாண்டி சோசலிச பொருளாதார கட்டுமானத்தின் கீழ் உடனடியாகவும் பலவந்தமாயும் கடந்துவிட முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. மக்களின் பலநூறு ஆண்டுகால நம்பிக்கைநாள் வாழ்வியல் நடத்தைகள் சோசலிசம் சமூகமாற்றம் வந்தாலும்கூட உடனே மாறமாட்டா சோசலிசம் ஒடுக்குமுறையை குறைத்து மக்களின் முரண்பாடுகளை குறைந்தமட்டத்துக்கு கொண்டுவந்து பொதுமன மனிதநடத்தையை மனித பண்பாட்டை தொடக்கி வைக்கமட்டுமே முடியும் அன்றைய ரஸ்ய மக்களின் பெருந்தொகையான விவசாயிகளின் பழமை வாதக்குணம்சம் புரட்சியின் நலன்களோடு அடிக்கடி முரண்பட்டது தொழிலாளர்களை போன்ற தனி சொத்துடைமையோடு தொடர்பற்றவர்க்கமாய் அதிருக்கவில்லை நின்றுதொடும் சொத்துடைமை உணர்வோடும் அது பிணைக்கப்பட்டு இருந்தது நகரங்களையும் தொழிற்துறைசார்ந்த இடங்களையும் கொண்ட இடங்களில் தொழிலாளர்கள் பெருந்தொகையாய் இருந்த இடங்களில்தான் புரட்சி வீரியமிக்கதாய் தன்னை ஆழமாய் நாட்டிக் கொண்டதாய் காணப்பட்டது. எனவேதான் பெருந்தொகையான விவசாயிகளைக் கொண்டபோதிலும் முதலாளியம் வளர்ந்திராத ரஸ்யாவில் சோசலிசப் புரட்சி நடைபெறுவதுக்கான கலாச்சார வளர்ச்சிமட்டம் எட்டப்படவில்லை என்று பிளாக்கானல் போன்ற ரஸ்யாவின் பழம்பெரும் கம்யூனிஸ்ட்டுக்கள் கருதினார் உண்மையில் விவசாயிகட்கும் தன் பகைசக்திகட்கும் எதிராக ஸ்டாலினிசம் ஏவிய அரசியல் முர்க்கம் வெறி என்பன தொழிலாளர் வர்க்க போர்வையுடான விவசாய சமூகங்களின் அரசியல் முழுக்கமே இங்கு பின் நவீனத்துவங்கள் தம் ஸ்டாலினிச மதிப்பீடுகள் தம் சொந்த ஸ்டாலினிச அரசியல் சீவியம் இவைகளுடாக சோசலிசம் அதன் சித்தாந்தப் போக்கு மேற்கட்டுமானகருதியமை மதிக்கவில்லை என்றனர். கூடவே சோவியத்யூனியனின் அன்றைய வளர்ச்சியற்ற சமூகநிலைகளை பகுத்தறியமுடியாதுபோனபோது ஸ்டாலினிச சித்தாந்த முரட்டுத்தனம் அதன் பின்னணியை விளங்கிக்கொள்ள முடியாதபோது சோசலிசம் பற்றி கருத்தியல் கோணலாய் போனது.

மாக்கிய சிந்தனை எல்லாச் சமூகஉறவுகளையும் பொருளாதார உறவாய்மட்டும் காண்பதில்லை சித்தாந்தம் மற்றும் கருத்தியல் ரீதியிலான உறவுகளாகவும் பிரிக்கிறது. மனிதனுக்கும் இயற்கைக்கும் உள்ள தொடர்புகள் முதல் உற்பத்தி பாடுகளின் இடைவிடாத தொடர்சியான இயக்கத்தை அது சமூகத்தைகருத்தியல்களோடு கொண்டுள்ள தொடர்பியக்கத்தை

விட்டுப் பிரித்து பார்க்க பார்க்க முடியாது. இவையொன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையவையாகும். இங்கு பின் நவீனத்துவவாதிகள் கருத்துமுதல்வாதத்தை புதிப்புகின்றார்கள் அதன்பரம்பரையும் மரபும் அறுந்துபோய் விடாமல் பாதுகாக்கின்றார்கள். மரபுகளைமுறியடிக்க அவதாரம் எடுத்துள்ளதாய் சண்டித்தனம் விடுபவர்கள் கருத்து முதல்வாத கருணையோடு அதைப் பாதுகாத்து மரபைப் பேணுகின்றார்கள். அதிகாரம்பற்றி பின் நவீனத்துவஅரசியல் மழலைகள் குறுகுறுநடந்து சிறுகைவீசி தீராத அலுப்புப்பட்டுவருகின்றார்கள். இக்கருத்தியலின்மூலம் கோர்க்கைமர் போன்ற பிராங்க்போட் மாக்கியபோக்குகட்கு உரியதாகும் அன்ற பாசிச ஜேர்மனியை அதன் அதிகார கருத்தியற்கட்கு அடிப்படையான சமூகக்கருத்தியல்களை தேடியபோது கிட்டாதாகும். இவர்கள் பாசிச அரசுக்கும் சாதாரண சமாதானகாலத்தில் நிலவும் முதலாளிய அரசுக்கும் இடையே உள்ளவேறுபாடுகளை பிரித்துப்பார்க்கவில்லை ஸ்டாலினிச அரசு அமைப்பும் இவர்கட்கு நம்பிக்கைதளராத நிலையில்

சகல அரசு வடிவங்களையும் ஒரேகுணதிசயமுள்ள அதிகாரத்துவத்தை பேணும் வடிவங்களாகவும் அதிகாரக் கருத்தியல்களாகவும் கொண்டு இயங்குபவையாகவும் தீர்மானம் செய்தனர். இதை இன்றைய பின் நவீனத்துவங்களும் அப்படியே மண்பாடம் செய்துகொண்டனர். மாறுபாடான சமூக நிலைமைகளில் அதிகாரம் பெறும் மாற்றம் கருத்துக்களின் தீவிரம் கூடிக்குறைதல் என்பனபோன்ற சாதாரணமாய் கண்ணில் எத்துப்படக்கூடிய அம்சங்களை ஆய்வதைக்கூட இவர்கள் கோட்டைவிட்டனர். தம் முன்னோர்களின் சிந்தனைகளை மாற்றமின்றி பின்பற்றிமையின்மூலம் அதிஉயர் விசுவாசமும் காட்டி மரபுநாட்டினர்.

புற உலகின் யதார்த்தத்தில் இருந்து தேடத்தொடங்காமல் பகுதியான கருத்துக்களில் இருந்து தேடல்களை தொடங்குகிறார்கள். நிலவும் அமைப்பின் சமூக கட்டுமானத்தை தொடாமல் நிலவும் கருத்தியல் வடிவங்களை மட்டுமீறி சலிக்குமளவு சுற்றிச்சுற்றி வந்து தரிசனம் செய்கிறார்கள். மனித நடத்தைக் காரணிகளை மனித மண்டையுள் மட்டும் தேடுவது. மாணுட உலகு புறஉலகைப் பிரதிபலிப்பது என்பதை கணக்கெடாமல் திரும்பத்திரும்ப கருத்துக்களில் ஆழமாய் புதைவதன்மூலம் யதார்த்தத்திலிருந்து தப்பித்தல். பன்முகப் பார்வைக்குப்பதில் ஆழந்தகன்ற சமூகத்தின் இயக்கத்தை கிரகிக்கத்தக்க போக்குகட்குப்பதில் அரசியல் துறந்த வர்க்கம், சமூக எழுச்சிகளைத்தாரத்தள்ளிய போக்கு சமூகத்தின் இருளில் உள்ள கருத்துக்களையும், சக்திகளையும் வெளியே கொண்டுவந்து பிரதான சக்திகளோடு இணைப்பதற்குப் பதில், குழுக்களை தனித்துவம்பேண அழைக்கும் சாட்டில் பிளவுகளை ஊக்குவித்தல் துண்டாடல் தனிமனித சுயத்தைப்பேணல் என்ற கோசத்தில் முதலாளியத்தில் சுயம் தொலைத்த மனிதர்களிடம் தனிமனித வாதத்தை குழுத்தன்மைகளை உற்பத்தி செய்தல் நடைபெறுகின்றது.

முல்தனச் செயற்பாடு உற்பத்திமுறை முதலாளிய அரசு அரசு இயந்திரம், வர்க்கப்பிரிவுகள் என்பன இன்றைய தமிழ்நாட்டின் பின்நவீனத்துவங்களுக்கு மிகச்சாதாரணமாகும். தலத்தியத்துக்கு காட்டும் சம அக்கறைகூட இவற்றுக்கு காட்டப்படுவதில்லை. இவர்கள் தாம் விரும்பும் எல்லையுள் அரசியல் சச்சரவு செய்ய விரும்புகிறார்கள். இவர்கள் அமைப்பியல்வாதம் முதல் பின்நவீனத்துவம் வரை இங்கு அய்ரோப்பாவில் அரசியல் அரங்கைவிட்டு கழித்துக்கட்டப்பட்டுவிட்டவை அய்ரோப்பின் நகர்ப்புறம் சார்ந்த எல்லாவிதமான பண்பாட்டு அடிப்படைகளையும் மனிதனின் பொதுவான நம்பிக்கைகளையும் இழந்துவிட்ட உதிரி வர்க்கங்களின் சித்தாந்தத்தை அய்ரோப்பிய உதிரிவர்க்க கூத்தாடிகள் போலல்லாமல் உண்மையான போர்க்குணம் கொண்ட ஒடுக்கப்பட்ட பரிவினர் ஆவர். அவர்கள் தமக்கே உரிய போராட்டப்பாரம்பரியங்களையும் வரலாற்றையும் உரியவர்கள். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக உழைக்கும் மக்களின் பாத்திரத்தை சமூக இழிநிலை மனிதர்களின் வாழ்வைக்கண்டவர்கள்.. ஆனால்

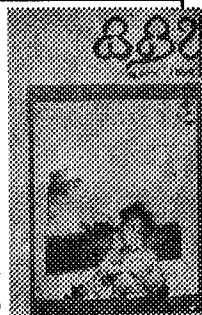
பின்நவீனத்துவத்தின் தாய் தந்தையர்கள். அரசியல் வல்லமையற்ற நகர்ப்புறம் சார்ந்த முதலாளிய அமைப்பின் அதிநவீன உற்பத்திமுறை தொழில் மயமாக்கலால் மிதமிஞ்சிய தேவையற்றமனிதர்களால் சமூகத்திலிருந்து வெளியே துரத்தப்பட்டுவிட்ட விரக்தியாளர்களே. முதலாளியப் புறக்கணிப்புக்கும் சமூக அநாதைப்போக்குக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டவர்களின் சித்தாந்தமே பின்நவீனத்துவம். நிலவும் அமைப்பின் பொருளுற்பத்தியில் பங்கேற்காத சமூகத்தை ஸ்தம்பிக்கவைக்கும் பலமற்றவர்களின் கொள்கை கோட்பாடு இதுவாகும். தொழிலாள வர்க்கத்தின் இன்றைய நிலைக்கு மாற்றிடாக அவர்களுக்கு சமமாக இவர்களை பரிந்துரை செய்யமுடியாது. அப்படிக்கருதுவது அரசியல் அழிவுக்கு மட்டுமே வழி கோலும். பின்நவீனத்துவத்தின் தமிழ்நாட்டுப்போக்காளர்கள் பின்நவீனத்துவத்தை புதுமணப்பெண்ணாய் சோடனை செய்துவிட்டுள்ளனர். அரசியல் துறவறம் போனவர்களுக்கு பொதுவான மனித அடிப்படையில் சமூக விடுதலையின் நலங்கட்கு ஊறு ஏற்படாத விகையில் தலித் மக்களை அணிகட்ட முடியாதவர்கட்கு இவைகளின் குழுவாதம் நடுத்தரவர்க்க நாட்டியம் தவிர்க்கமுடியாததே. எம் கண்களுக்கு முன்னால் இவர்கள் அம்பலமாவதை நாம் காணுவோம் என்பது மட்டும் நிச்சயம். இது தவிர்க்க முடியாதபடிக்கு நிகழ்ந்தே தீரும். சரித்திரம் மீண்டும் தன்னை நிரூபிக்கும். பின்நவீனத்துவம் தமிழ்நாட்டிலும் தன் குணத்தை காட்டும். வார்க்க குணத்தை நிறுவும். தமிழரசன்

பேர்லின், 31.08.99

கார்த்திகை 1999

26

வெளிப்பு: கருத்தாளர் வட்டம் 5-36-4 ஆ, பாரதி நகர், மின்வாரிய குடியிருப்புகள் கிழக்கு, அருப்புக்கோட்டை-626-101

தில்லையாற்றங்கரை

தமிழில் நாவல் இலக்கியம் களம் அமைத்து நூற்றாண்டுகள் கடந்துவிட்டது. இந்த நூற்றாண்டுகளில் வந்த நல்ல நாவல்கள் பற்றி பலர் சிலாகித்து பேசியும் எழுதியும் வந்துள்ளனர். தமிழில் நல்ல கவிதை மரபுண்டு, சிறுகதையுண்டு, அரங்க கலைமரபுண்டு. இந்த நாவல் மோகினி மட்டும் ஜாலம் காட்டுகிறாள் என்ற வாதுப்பிரதிவாதங்களும் அதில் ஓரளவு உண்மையும் உண்டு.

வாழவை வாழ்வாக இரத்தமும் சதையுமாய் பார்க்க அப்படி என்ன அச்சம் நம்மிடம் 'கண்டதுண்டு கேட்டதில்லை' என்ற மனோபாவம் எழுத்தர்களுையுமா பற்றிக்கொண்டுள்ளது மனிதவாழ்வியல், மனோவியல் பள்ளங்களில் ஏழி இறங்க எழுத்து உறுதிபெற்று எழுதா?

சுழத்து நாவல் இலக்கியம் பொதுவாக வாழ்வியலை பேசுவது. 'பஞ்சம்' 'காலை' தந்த பானியலையும் தீ சடங்கு தந்த எஸ். பொ. வும் வாழ்வைப் பதிவுசெய்தவர்கள். அந்த வரிசையில் 'தில்லையாற்றங்கரை'யையும் சேர்க்க முடியுமா என்ற எண்ணம் இந்த நாவலை படித்து முடிந்ததும் எழுத்து தவிர்க்கமுடியாது.

மட்டக்களப்பு தேச வாழ்வியலை நிஜமாக படம்பிடித்த நாவல் இது. தில்லையாற்றங்கரை என்னும் ஆற்றோர கிராமத்தின் கதை. கதை மாந்தர்கள், சம்பவங்கள் நிஜங்களின் பிரதிபலிப்புத்தான் என்ற எண்ணம் எழுத்து தவிர்க்க முடியாதது. 12 அல்லது 13 வயது பெண்களின் பார்வையினூடு நாவலாசிரியை நாவலை நகர்த்துகிறார். அவர்களைச் சுற்றி உள்ள நிகழ்வுகள் புரியவில்லை. அவைகள் புரியும்வயது வரநாவல் முடிவடைகிறது.

இயற்கை எழில் கொஞ்சும் கிராமம், தவழ்ந்து செல்லும் ஆறு, பச்சைப் பச்சேலை வயல்வெளிகள். மேற்குப்பகுதிமலை. எடுத்த எடுப்பிலேயே வாசகர்களை நாவல் களத்தில் கொண்டு வந்துவிடுகிறார் நாவலாசிரியை நாவல்பேசும் காலகட்டம் சுழத்து கலை இலக்கிய அரசியலின் மிகமுக்கியமான கால கட்டமாகிய 1957-1963. அக்காலத்தின் தாக்கம் நாவலில் பதிவாகின்றது.

மூன்று இளம்பெண்கள் கெளி, மரகதம், சாரதா உறவு முறையானவர்கள் கூட. மேல்வகுப்பு படிக்கவேண்டும் என்ற ஆவல் அவர்களுக்கு. மேல்வகுப்பு பாடசாலை ஊரில் இல்லை. வெளியூரில். அங்கு அவர்கள் போக சமூக அனுமதி இல்லை. அதனை எதிர்த்த அவர்களின் போராட்டம், தங்கள் ஆசிரியையை ஆதர்சமாகக் கொண்ட அவர்களின் நடவடிக்கைகள், கெளரிபின் போராட்டம் இயல்பாகவே நாவலில் வந்து விழுகின்றது.

கிராமத்துப் பாத்திரங்கள் இயல்பாகவே வருகிறார்கள். கிராமத்து சடங்குகள், கூத்து, மாந்திரிகம், அரசியல், குடிகளின் சமூக அமைப்பு முறைமை என பல விடயங்களை நாவல் தொட்டுச்செல்கிறது.

நாவலில் நிறைவு போலவே குறைகளும் உண்டு. எழுத்துநடை, பாத்திரங்களின் மனோவியல் வார்ப்புகளில் ஆழமின்மை என இவற்றையும் மீறி இந்த நாவல் ராஜேஸ்வரி பாலகட்பிரமணியத்தின் குறிப்பிடத்தக்க நாவலில் ஒன்றாகின்றது.

- ச. தில்லை நடேசன்

சுற்றுச்சூழல்
அழிப்புகள்

வணக்கம்

இந்த இதழ் சிறிது தாமதமாகிவிட்டது.

ஏன் ஏதற்கு என்று திரும்பத்திரும்ப ஒரே காரணங்களை ஒப்புவிப்பது எல்லோருக்குமே அலுப்பூட்டும் விசயம். ஆனாலும், அடுத்த இதழ் காலத்தோடு வெளிவரும் என்ற நம்பிக்கையோடு...

இலங்கை, இந்தியாவிலிருந்து சில நண்பர்கள் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள் - அம்மாபற்றி.

சிறிது சங்கடமாகவும், குற்ற உணர்வாகவும்கூட இருக்கிறது. எதிர்பார்ப்பதுபோல் அம்மாவோ அல்லது அதுமாகியான புலம்பயர் சிற்றேடுகளோ அலுவலகம் எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு அல்லது ஏதோ ஒரு பெரிய நிறுவனம் கணக்கில் எல்லாம் இயங்குவது கிடையாது.

ஆங்காங்கே ஒருசிலரது வினை - எதிர்வினை பற்றி தொடரும், பத்திரிகைகளும், படைப்புக்களும் அவ்வளவுதான். சமூகத்தில் எங்காவது ஒரு மூலையில் ஒவ்வோரு இடமுடிரதும், எழுத்தாளர்களும் பெரும் இழப்புகளோடு தான் இவை இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதழ்கள் ஆரம்பிக்கும்போதே இழப்புகளை எதிர்பார்த்தே ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன என்ற விடயம் பலருக்கு ஆச்சரியமட்டுவதாக இருந்தாலும் அதுவே உண்மை. இந்தக்கூறுதான் புலம்பயர் இலக்கியத்தின் பலமாகவும் இருக்கிறது.

நானுக்கு நாள் நிமிடத்துக்கு நிமிடம் உலகம் அனைத்திலும் புதுமை வேண்டி நிற்கிறது. அல்லாதவை நிலைக்கமுடியாது. சிற்றேடுகளும் கூட படைப்பாற்றலும், தொடர் இயக்கமுமே புதியதை தரும்.

தனிப்பட்ட ஒருசிலருடன் இதழ்கள் முடங்கிக்கிடப்பது இதழ்களை ஒரு எல்லைக்குமேல் நகர்த்தாது. பலரும் இதழினை உரிமை கொண்டாடும் வகையில் அவை விரியவேண்டும். அதுவே இதழின் ஒருவகை வெற்றியும். அம்மாவின் விருப்பமும் கூட. இன்றைய சூழலில் இதழ்கள் பல வெளிவருவதும், அவை ஒவ்வொன்றும் பலவேறு எண்ணப்போக்குகள் கொண்டோரது கூட்டுழைப்போடும், கூட்டுப்பாறுப்போடும் வெளிவருவதும் காலத்தின் தேவை.

-அம்மா

(14. 11.99)

புகலிடச்சூழல் எதிர்கொள்ளும் இன்னுமொரு நெருக்கடி

புகலிடச்சூழலும், குறிப்பாக பாரிஸ் தமிழ் இலக்கியச்சூழலும் எதிர்பார்க்கிற அளவுக்கு ஒன்றும் ஆரோக்கியமானதல்ல என்பதற்கு அண்மையில் பாரிஸில் நடைபெற்ற இலக்கியக்கூட்டம் மேலதிக சாட்சியமாகிறது. 3. 10. 1999 அன்று பாரிஸில் இலக்கியஆர்வலர்களின் ஆதரவோடு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட 'இந்துத்துவம் ஒரு பார்வை' 'ஸீரோ டிகிரி' 'புது உலகம் எமைநோக்கி' ஆகிய மூன்று நூல்களின் மீதான பன்முகவாசிப்பு ஆரம்பத்திலேயே குழப்பப்பட்டு நிறுத்தப்பட்ட நிகழ்வானது அரும்பும் சிறுசிறு நம்பிக்கைகளையும் சிதறடித்துவிடுவதாகவே அமைந்துவிடுகிறது.

இலக்கியக்கூட்டங்களில் நடைபெறும் ஆத்திரமூட்டல்களையும், உணர்ச்சிவசப்படுத்தல்களையும் ஏன்! பலகீனமான ஒருசிலர் பாய்ந்து வன்முறைமுயற்சியில் ஈடுபட முயற்சிப்பதையும்கூட நாம் பெரிதுபடுத்திப்பார்க்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் வன்முறைக்கு ஆதரவான கருத்துப்போக்கு இலக்கியச்சூழலில் மேலெழுந்து வருவதுதான் நல்ல அறிகுறியல்ல. இது ஜனநாயகச்சூழலை விரும்பும் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் எதிர்கொள்ளும் மிகப்பெரிய நெருக்கடியாகும். அதிலும், குறிப்பாக, கருத்துமுறண்பாடுகளுக்கப்பால், வன்முறைக்கெதிராகவும், குறைந்தபட்ச ஜனநாயகத்தைக்கோரியும் குரலெழுப்பும் குறுகிய வட்டத்திற்குள்ளேயே எழும் இவ்வாறான வன்முறைப்போக்கு மேலும் வெருட்சியான சூழலையே தோற்றுவிக்கிறது.

இலக்கியத்தில் ஆத்திரமூட்டல் என்பது ஒன்றும் விரதையானவிடயமல்ல. இலக்கியமே ஒருவகையில் ஆத்திரமூட்டல்தான். ஆனால், உண்மைக்குப்பிற்பாடான, திரிபுபடுத்தப்பட்ட செய்திகளை திட்டமிட்டே பரப்புவதை -எவ்வளவுதான் தீவிரமான இலக்கியப்போக்காக இருந்தாலும்- ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது. கடுமையான கண்டனத்திற்குரியதும் கூட. ஆனாலும் இத்தகைய மோசமான போக்குகளை அம்பலப்படுத்தவும், அதற்கு எதிராக குரலெழுப்பவும் இலக்கிய சிறுவட்டத்துள் இருக்கும் ஜனநாயகப்போக்கு இன்னும் அழிந்துவிடவில்லை என்றே நம்புகின்றோம்.

இதை மறுத்து ஆத்திரமூட்டுகிறார்கள் என்ற போர்வையில் வன்முறையில் ஈடுபடமுயற்சிப்பதையும், வெருட்டுவதையும் எவரும் எந்தமூலையிலிருந்தும் மறைமுகமாகவேனும் நியாயப்படுத்தி விடமுடியாது. இந்த நியாயப்படுத்தல்களே வன்முறைகளை 'நெறிப்படுத்தி' வளர்த்தெடுக்கின்றன என்பது வருத்தத்திற்குரிய விடயம்.

புகலிட இலக்கியச்சூழலில் வளரத்துடிக்கும் அதிகாரத்துவமான இத்தகைய போக்கை முளையிலேயே களைந்தெறியவேண்டும். கண்கெட்ட பின்பு கவலைப்படுவது வெறும் ஒப்பாரிதான். அதிகாரத்துக்கான இந்த வன்முறைப்போக்கினை களைந்தெறிந்து, கருத்துப்பரிமாற்றத்திற்கான ஜனநாயகச்சூழலை வலுவாக்க, இலக்கியநலனில் அக்கறைகொண்ட அனைவரும் மேலும் கடுமையாக உழைக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது.

அம்மா

10.10.1999

ஈழத்திலே எங்கள் குழந்தைகளை துப்பாக்கி ஓலிகளும், வெடிகுண்டு ஓசைகளும் தான் தாலாட்டுகின்றன. கந்தக்காரற்றைத்தான் சுவாசிக்கிறார்கள். நாங்கள் வன்முறைச்சூழலிலே தான் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். இந்தச்சூழலில் நாங்கள் வன்முறைகளை எதிர்கொள்வதும் தவிர்க்கமுடியாதுதான். ஆனால் யாரிடமிருந்து என்பதுதான் கேள்வி.

தொடர்புகளுக்கு,
S. Manoharan (Esc13),
210 Ave. du 8 Mai 1945,
93150 Le Blanc Mesnil, France

1999
காந்திக்கை
27

.. மரபு 11 ஆவது இதழில் (வைகாசி-ஆனி 1992) 'இவர்களை வாழவிடுவோம்' என்ற தலைப்பில் ஆசிரியத் தலையங்கம் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

தமிழர் பிரதேசங்கள் பயங்கரமான ஒரு போர்க்களமாகி ஆண்டுகள் எத்தனையோ கடந்துவிட்டன.

. இந்த நிலையிலும் இப் பிரதேசங்களை விட்டு வெளியேறக்கூடாதென்ற வைராக்கியத்துடன் வாழ்பவர்களை என்னென்பது? நினைத்த மாதிரித்திலேயே வெளிநாடுகளுக்கோ வேறு பிரதேசங்களுக்கோ சென்றுவிடக்கூடிய வலிமை படைத்த புத்திஜீவிகளும் இதில் அடங்குவர். இவர்கள் யாவரதும் ஜீவனமாக இருப்பவை மக்கள் நேயம், மண்ணின் நேயம், சேவை மனப்பான்மை போன்றவையே.

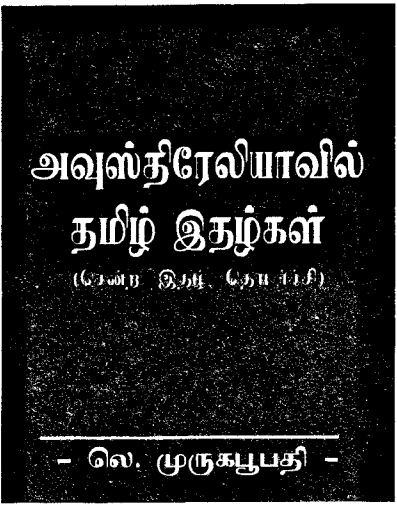
இவர்கள் தமது பங்களிப்புக்கு மாற்றீடாகக் கேட்பதெல்லாம் சிந்தனைச் சுதந்திரம், கருத்துச் சுதந்திரம், அறிவுச் சுதந்திரம் போன்ற சில அடிப்படைச் சுதந்திரங்களையும் சுயமாக இயங்கும் சுதந்திரத்தையுமே.

இவற்றை முழுமையாக அனுமதிக்க இவர்கள் எல்லாத் தகுதியும் உடையவர்கள். இவற்றை வழங்குவதே இவர்களின் சேவையைக் கௌரவிக்கவும் ஊக்குவிக்கவும் ஒரே வழி. இவற்றை மறுப்பது இவர்களையும் வெளியே விரட்டியடிக்கவே உதவும்.

'மரபு' 12 ஆவது இதழ் (ஆடி-ஆவணி 1992) 'வெளிநாட்டுத் தமிழரின் சிந்தனைக்கு' எனத் தலைப்பிட்டு எழுதிய ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் - 'மற்றவரின் கருத்துக்கு மதிப்பளிக்கும் செயல் ஒரு நல்ல விஷயம். ஆரோக்கியமான சமுதாயத்திற்கு இது அவசியமானதும் ஆகும். தெரிவிக்கப்படும் கருத்து எப்பொழுதும் நமக்கு உடன்பட்டதாக இருக்கத் தேவையில்லை. ஆனால் கருத்துத் தெரிவிப்பவரின் உரிமையை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

. திசையறியாது விடியலுக்காக ஏங்கிக் கொண்டிருக்கும் இனம், குறுகிய வட்டங்களுக்குள் தொடர்ந்து தன்னை அடக்கிக் கொண்டிருக்க முடியாது. மாயைகளிலிருந்து விடுபட வேண்டும். விமர்சனம், சுயவிமர்சனம், கலந்துரையாடல், பலவித மாற்றுக் கருத்துக்களையும் பரிசீலித்தல் போன்றவை நமக்குப் பழக்கமாக வேண்டும். - எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

தொடர்ந்து கருத்துச் சுதந்திரத்திற்கு குரல் கொடுத்த மரபு - அதனை வலியுறுத்தி கருத்துக்களை தனது ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் வாயிலாக முன்வைத்த மரபு - முன்றாவது ஆண்டினுள் பிரவேசித்த பொழுதும் (13 ஆவது இதழில்) கருத்துச் சுதந்திரத்திற்கு மேலும் அழுத்தம் கொடுத்து எழுதியிருந்தது.

. விமர்சனம், பத்திரிகை சுதந்திரம் கருத்துப்பரிமாற்றம் என்பவற்றில் மரபுக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை உண்டு. மரபில் பரிமாறப்படும் கருத்துக்கள், தமிழ் சமுதாயத்தில் அக் கருத்துக்கள் பற்றிய சிந்தனையைத் தூண்ட வேண்டுமென்பது எமது அவா. அதே நேரத்தில் நம்மைச் சுற்றியுள்ள, நம்மைப் பாதிக்கும் விசயங்கள் பற்றிச் சுயமாகச் சிந்திக்கவும் சிந்திப்பதை எழுதவும் மரபினூடாக உற்சாகமளிப்பது எங்கள் நோக்கம். இதழ்களை வெளியிட்ட 'மரபு' அவுஸ்திரேலியாவில் மாதிரிமன்றி ஏனைய நாடுகளிலும் வாசகர்களைக் கொண்டிருந்தது.

தொடர்ந்தும் 'மரபு' வெளிவராமல் போனமைக்கு அதன் வெளியிட்டாளரும் ஆசிரியருமான விமல். அரவிந்தன் எமக்குத் தெரிவித்த காரணம் வியப்பானது.

வழக்கமாக வாசகர்களின் ஆதரவின்மையாலும் சந்தா செலுத்திப் பெறுபவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவதனாலும் போதியளவு விளம்பரங்கள் கிடைக்காமல் உற்பத்திச் செலவு அதிகரிப்பதினாலுமே பெரும்பாலான இதழ்களின் ஆயுள் குன்றி விடும்.

ஆனால் 'மரபு' இத்தகு பிரச்சனைகளினால் பாதிக்கப்படவில்லை.

தொடர்ந்தும் படைப்பாளிகளிடமிருந்து போதியளவு ஆக்கம் கிட்டாதமையினால் தான் 'மரபு' நின்றுவிட்டது என அவர் காரணம் கூறினார். எத்தனை 'மரபு' இதழ்களில்தான் ஏனையவற்றில் வெளியான தரமான ஆக்கங்களை எடுத்து மறுபிரசுரம் செய்வது எனவும் அவர் கவலை தெரிவித்தார்.

புலம்பெயர்ந்த படைப்பாளிகளுக்கும் இது ஒரு கவலைக்குரிய பிரச்சனைதான். அவர்களும் நேரத்துடன் போராடிக்கொண்டு எத்தனை இதழ்களுக்குத்தான் எழுதுவது? ஈழத் தமிழர் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலெல்லாம் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், மலர்கள்.

இலக்கிய உலகில் 'எஸ்.பொ.' - என நன்கு அறியப்பட்ட எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்களுக்கென ஒரு இலக்கிய வரலாறு உண்டு.

ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கிய முகாமுடன் முரண்பட்டு - எதிர்த்து வெளியேறி 'நற் போக்கு' முகாம் அமைத்து 'எழுத்தாளர்கள் கம்ப்யூனிஸ்டுகளாக இருக்கலாம் ஆனால் - கம்ப்யூனிஸ்டுகள் அனைவருமே எழுத்தாளர்கள் அல்ல' - என கருத்து சுதந்திரத்திற்கு புதிய வடிவம் கொடுக்க முனைந்தவர்.

எஸ். பொ. அக்கினிக்குஞ்சுவின் பிரதம இலக்கிய ஆலோசகராகவிருந்தமையினால் அவரது 'கைவண்ணம்' அக்கினிக்குஞ்சுவை ஆக்கிரமித்திருந்தமை வியப்பல்ல.

அக்கினிக்குஞ்சுவின் ஆசிரியர் என குறிப்பிடப்படும் யாழ். எஸ். பாஸ்கர் கலை, இலக்கிய ஆர்வமுள்ளவரே தவிர, தீவிர இலக்கிய படைப்பாளியோ பத்திரிகையாளனோ அல்ல.

'அக்கினிக்குஞ்சு' - வெளியாகுமுன்பு 'அகிலம்' என்ற பெயரில் ஒரு மாத இதழை வெளியிடவே அவர் முகப்பு ஒவியங்களுக்கும் தயார்ப்படுத்தி அவுஸ்திரேலியாவில் வதியும் படைப்பாளிகளிடம் ஆக்கங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். குறிப்பிட்ட 'அகிலம்' தமிழ் நாட்டில் அச்சிடப்படவிருந்தமையால், இந்திய பிரசுர சட்டவிகிதங்களுக்கு அமைய - ஏற்கனவே அதே பெயரில் இதழ் ஒன்று பதிவு செய்திருந்தமையால் 'அக்கினிக்குஞ்சு' - என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது. மகாகவி பாரதியே இப் பெயருக்கு உபயம்.

'அக்கினிக்குஞ்சு' இதழ்களை வெளியிட்டது.

அக்கினிக்குஞ்சுவின் 5 ஆவது இதழில் (ஜூன் 1991) 'தர்மத்திற்கு முதல் வணக்கம்' என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்ட ஆசிரியத் தலையங்கம் 'கருத்து சுதந்திரத்தை' பிறிதோர் கோணத்தில் அலசியிருந்தது.

'ஈழத் தமிழர் மத்தியிலே தாயகம் பற்றிய பல முரண்பாடான கருத்துக்கள் உண்டு. இவற்றுட் பல பொதுவான ஒட்டத்திற்கு எதிரானவையாகவும் இருக்கலாம். கொச்சையானவையாகவும் இருக்கலாம். சமூக விரோதம் என்ற நஞ்சிலே தோய்ந்தவையாகக்கூட இருக்கலாம். ஒப்புக்கொள்கின்றோம். கருத்துக்கள் வையாகவும் இருக்கலாம். 'எப்பொருள் எத்தன்மைதாயினும்' அமையலாம், 'காமம், வெகுளி, மயக்கம் இவைமுன்றும் மண்டியவையாக' அமையலாம். 'ஐயத்தின் நீங்காத் தன்மைத்தனவாக அமையலாம். 'கல்லா ஒருவன் தகைமை தலைப்பெய்' தவையாக அமையலாம், இருப்பினும், இந்தக் கருத்துகளைச் சுயாதீனமாக வரித்துக்கொள்வதற்கும், இஷ்டப்பட்டால் அறிக்கையிடுவதற்கும் உரிமை வேண்டும்.

தமிழ் மொழியை உடையவர்களாகிய நாம், தாயகத்தில் அனுபவிக்கும் இன்னல்களின் மூலவேர் என்ன? நாம் எண்ணிக்கையில் குறைந்தவர்கள்! சிறுபான்மையினர். எண்ணிக்கை விழுக்காடானால்

விழ்ந்தவர்கள்! இந்த ஞானத்துடன் அந்தக் கருத்துக்களை அனுமனிடத்தல் ஏற்றது.

'உன் கருத்து கொச்சையானது உன் கருத்தை கடுமையாக எதிர்க்கின்றேன் ஆனால் நீ எந்தக் கருத்தையாவது சுயாதீனமாகக் கொண்டிருக்கும் உரிமையைப் பாதுகாக்க அதைக் காட்டிலும் கடுமையாகப் போராடுவேன்' - என்கிற பண்பு, ஞானத்தின் முது விளைச்சல்.

எதுசரி எதுபிழை? எது தர்மம்? எது அதர்மம்? இவற்றை எண்ணிக்கைகளோ, பலாத்கார பலமோ தீர்மானிக்க மாட்டா, சுற்றில் சத்ய நிரணயம் ஒன்று உண்டு என்று நம்புகின்றோம்.

குறிப்பிட்ட அரசியல் கருத்துக்கு ஆதரவு பாடித்தான் எல்லாச் சஞ்சிகைகளும் வெளிவருதல் வேண்டும் என்கிற முட்டுப் பிடிவாதம் அறியாமையே மண்டியது. ஆணவம் சார்ந்தது. அநாகரீகம் தழுவினது. அத்துடன் கலை, இலக்கிய கலாச்சார வரட்சிக்கு வழிவகுக்கும். கருத்துக்கு எல்லை வகுக்கும் போக்கு, கலை, இலக்கிய வடிவங்களுக்கும் எல்லை வகுக்கும் போக்காக வளர்ந்தால்? . . . இந்தத் தடத்திலே கற்பனையை வளர்க்கச் சங்கடமாக இருக்கின்றது. . . .

ஒன்று பற்றிய திவ்விய தீர்மானம் இப்பொழுது தேவை. சத்தியத்தின் பக்கலிலே நிற்பவன் எதிர்க் கருத்தைக் கண்டு அஞ்சுவதே இல்லை. சத்தியம் ஜெயிக்கும். இந்த நம்பிக்கைதான் போராட்டத்தின் கவசமும் ஆயுதமும். வெற்றியின் பூபாளமும்!

எனவே, சத்திய நோன்பைத் துறப்பவன்தான், எதிர்க் கருத்தை கண்டு சினங்கொள்கின்றான். சினத்தின் வசப்படுபவன் வெற்றியை இழந்தவனும் ஆகின்றான்.

நடுநிலைமை சமன் நடுவுதல் எனக் கற்பித்தல் தவறு. பாரதப் போரிலே கிருஷ்ண பரமாத்மா ஆயுதம் எடுத்துப் போர் புரிவதில்லை என்று அறிவித்தார். இந்த அறிவிப்பின் அர்த்தம் என்ன? போரைக் கண்டு அச்சமா? அல்லது நடுவி ஓடும் யுக்தியா? தர்மத்தின் பக்கத்திலே நிற்பவன் ஆயுதம் ஏந்தாமலே வெற்றிக்கு நிறைவாகப் பங்களிப்புச் செய்யலாம் என்பதின் தரிசனமே பார்த்தஸாரதியின் அவதாரம். அவர், சமர் நிலத்திலே பகவத்கீதையை அருளிய அதி மேதையாகவும் உயர்ந்துவிட்டார்.

இதிகாசப்பழைமை பேசுதல் நயமாக இல்லையா? விடுங்கள். மாவோ நேற்று வாழ்ந்த வரலாற்று நாயகன். மாபெரும் மக்கள் சக்தியை வளர்த்து சீனாவின் வரலாற்றுப் போக்கினையே மாற்றியவன். எதிர்க் கருத்துக்கள் 'கொச்சையானவை' என்று தூற்றவில்லை. மாறாக நூறு பூக்கள்

பூக்கலாம் ஆயிரம் சிந்தனைகள் மோதட்டும்' - என்று புரட்சியின் மத்தியிலும் அறிவுச் சுதந்திரத்தை வரவேற்றான்.

கருத்துக்கள் பெருகட்டும் அவை எதிர்க் கருத்துக்களாக இருந்தாலும் பாதகமில்லை. பதரைத் தூற்றி நெல்மணிகளைப் பெறும் ஆற்றல் ஈழத் தமிழனுக்கு உண்டு.

'அக்கினிக்குஞ்சு' தர்மத்தின் பக்கலிலே அணி திரண்டுள்ளது. சுற்றிலே தர்மம் ஜெயிக்கும் என்கிற அழுங்குப்பிடயான நம்பிக்கையும் நமக்கு உண்டு.

'அக்கிக்குஞ்சு' - உள்ளடக்கத்தை பொறுத்தவரையில் கருத்து சுதந்திரத்திற்கும் - கருத்துப் பரிமாறலுக்கும் களம் அமைத்தது. அதே சமயம் - கொண்டோடி சுப்பரின் 'அணவும் மலரும்' அபிமன்யுவின் 'ஈழத் தமிழரின் அரசியல் ஒரு சாட்சியம்' - ஆகிய தொடர்கள் குறிப்பிட்ட 'கருத்து சுதந்திர' போர்வையில் 'அங்கதமாக'வும் 'காட்டமாக'வும் எழுதப்பட்டன.

இத்தகு 'எழுத்துக்கலை' யில் தேர்ச்சியும் திறனும் பெற்ற எஸ். பொ. பிரதம ஆலோசகராக இருந்த அக்கினிக்குஞ்சு சில நிர்வாக நெருக்கடிகளினால் - அதன் இறுதிக் காலத்தில் சில இதழ்களை அவுஸ் திரேலியாவில் அச்சிட்டு வெளியிட்டது. பொருளாதார நெருக்கடியே அக்கினிக்குஞ்சு வின் அஸ்தமனத்திற்கு காரணம் என்று யாழ். பாஸ்கர் சொன்னார். எனினும் - வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படும்பொழுது மீண்டும் 'அக்கினிக்குஞ்சு' வை வெளியிட தாம் தயாராக இருப்பதாகவும் சமாதானம் கூறினார்.

'தமிழ் உலகம்' என தமிழுக்கும் «Tamil World» என ஆங்கிலத்திற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து LIMAT MULTIMEDIA செய்தி ஏட்டை வெளியிட்டபோதிலும் ஆங்கில மொழியிலும் தமிழ்-தமிழ் சம்பந்தப்பட்ட செய்திகளுக்கும் ஆக்கங்களுக்குமே முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர்.

அவுஸ்திரேலியாவில் வதியும் தமிழர்களின் மூத்த தலைமுறையினரில் பெரும்பாலானவர்கள் ஆங்கில மொழிப்பரிச்சயம் மிக்க வாசகர்களாக இருந்தமையால் 'ஆங்கிலம்' இந்த செய்தி ஏட்டில் முக்கியத்துவம் பெற்றது.

பத்திரிகைச் சுதந்திரம் - பேச்சரிமை - கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் தொடர்பாக கூடுதல் அழுத்தம் கொடுத்து இதன் ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் வெளிவராத போதிலும் - உள்ளடக்கத்தில் மனித உரிமை மீறல் சம்பவங்கள் - அடக்குமுறைகள் தொடர்பான செய்திகளுக்கும் விமர்சனங்களுக்கும் களம் அமைத்திருந்தது.

Tamil World முதலாவது அறிமுக இதழில் கருத்துப் பரிவர்த்தனைக்கு தமது ஏடு களம் அமைக்கும் என்ற வாக்குறுதியையும் வழங்கியிருந்தது.

இந்தியாவின் முன்னாள் நீதிபதி வி. ஆர். கிருஷ்ணப்பிரின் «HEALING THE BROKEN PALMYRAH» நூலிலிருந்து சில பகுதிகளையும் Tamil World மறுபிரசுரம் செய்தது. (9-12 செப்டம்பர் 1994).

சிட்னியிலிருந்து வெளியான 'கலப்பை' யிலும் ஆங்கிலத்தில் ஆக்கங்கள் வெளியாகின. இதனை முழுமையான கலை, இலக்கிய ஏடாகவோ - அரசியல் விமர்சன இதழாகவோ ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

புதிய எழுத்தாளர்களை அறிமுகப் படுத்துவதும் அவர்களின் படைப்புகளை பிரசுரித்து அவர்களுக்கு ஊக்கமளிப்பதும் 'கலப்பை' யின் நோக்கங்களில் முக்கியமானது.

இதனால் - கவிதை, கட்டுரை, விமர்சனம் - சிறுகதை, ஆய்வு என பலதரப்பட்ட ஆக்கங்களை உள்ளடக்கியதாக அமைந்து - சிறுவர் முதல் பெரியோர்கள் வரையில் வாசகர்களை அரவணைப்பதிலேயே அக்கறையும் கொண்டிருந்தது.

சிறுவர் இலக்கியம் - குறுக்கெழுத்துப் போட்டி துணுக்குகள் மருத்துவப் பகுதி என்பனவும் கலப்பையில் இடம்பெற்று - கதம்பமாக மிளிர்ந்தது.

இப்பகுதியில் நாம் ஆய்வுக்கெடுத்துக் கொள்ளும் 'சுதந்திரங்கள்' 'உரிமைகள்' தொடர்பாக கலப்பையில் தீவிரமான எழுத்துக்கள் இடம்பெறாது போனாலும் - விமர்சனத்தின் தேவையை கலப்பை வலியுறுத்தத் தவறவில்லை எனலாம்.

குலசேகரம் சஞ்சயனின் 'விமர்சனங்களைப் பற்றி ஒரு விமர்சனம்' - (கலப்பை தை 1998) என்ற ஆக்கம் பதச்சோறு.

அவுஸ்திரேலியாவில் தேர்ந்த தமிழ் வாசிப்பு ரஸனையை வளர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் - இந்த ஈழத் தமிழர்கள் கூடுதலாக குடியேறத் தொடங்கிய 1987-8 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு பின்பு பரவியதன் விளைவால் வாசகர்களின் கருத்துக் கணிப்பை ஓரளவாவது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்ற சிந்தனையையும் தோன்றியது.

1988 இல் 'மக்கள் குரல்' கையெழுத்துப் பத்திரிகையாக உலா வரத் தொடங்கினாலும் அது ஓரளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதனால் அதனை வெளியிட்டவர்கள் 'மக்கள் குரல்' வெளிவந்து சில மாதங்களின் பின்பு மேற் சொன்ன கருத்துக் கணிப்பை கவனத்தில் கொள்வதற்காக ஒரு கலந்துரையாடல் கூட்டத்தை நடத்தினர்.

சுழத்திலிருந்து தமிழ்தேசிய ஏடுகள் பரவலாக அவுஸ்திரேலியாவில் கிடைக்காத ஒரு கால கட்டத்தில் இங்கு வெளியாகும் ஏடுகள் - எவ்வாறு அமைய வேண்டும் - மக்களுக்கு அவை எத்தகைய செய்திகளைத் தர வேண்டும் என்பன குறிப்பிட்ட அந்த கலந்துரையால் கூட்டத்தில் ஆராயப்பட்டது.

'மக்கள் குரல்' கால ஓட்டத்தில் நின்றதையடுத்து 'உணர்வு' தோன்றி அதுவும் மூன்று இதழ்களுடன் ஓய்ந்ததையடுத்து 'மரபு' - கலை, இலக்கிய வரட்சியைப் போக்கியதுடன் - வெற்றிடத்தையும் நிரப்பியது.

'மரபு' வெளிவரத் தொடங்கிய பின்பு சில மாதங்களில் 'மெல்பன் கலை வட்டம்' - என்ற அமைப்பு ஒரு இலக்கியக் கூட்டத்தை 'மரபு' வக்காகவே ஒழுங்கு செய்தது.

'மரபு' வில் வெளியான கதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள் தனித்தனியாக ஆராயப்பட்டன. விவாதிக்கப்பட்டன.

இந்தச் சந்திப்பும் கலந்துரையாலும் 'மரபு' வின் வாசகர் வட்டம் தொடர்பான 'தெளிவை' யும் - 'மரபு' வுக்கும் வாசகர்களுக்குமிடையிலிருந்த உறவையும் இனம் காட்டியது.

அதே வேளை 'மரபு' ஆசிரியருக்கு ஆலோசனைகளும் கிட்டின.

'அவுஸ்திரேலிய முரசு' - இது போன்ற கருத்துக் கணிப்பை மேற்கொள்ளவில்லை.

'அக்கினிக்குஞ்சு' - தமிழ் எழுத்தாளர்களையும் தமிழ் பிரமுகர்களையும் அழைத்து தனது முதலாவது இதழின் அறிமுக - வெளியீட்டு விழாவை நடத்தி '12 இதழ்களையாவது நாம் நிச்சயம் தருவோம்' என்ற வாக்குறுதியையும் அளித்தது.

மெல்பன் கலைவட்டம் 'மரபு' வுக்கு நடத்தியது போன்று 'அக்கினிக்குஞ்சு' வுக்கும் விமர்சனக் கூட்டத்தை ஒழுங்கு செய்தது.

இளம்பிறை எம்.ஏ. ரஹ்மான் தவிர்ந்து 'அக்கினிக்குஞ்சு' வின் ஆசிரிய பீடத்தைச் சேர்ந்த மூவரும் கலந்துகொண்டனர்.

'அக்கினிக்குஞ்சு' வின் உள்ளடக்கம் தொடர்பாக காரசாரமான விவாதங்களும் இடம் பெற்றது. 'கொண்டோடி சுப்பர்' - கண்டனங்களுக்கும் இலக்கானார்.

சிட்னியில் 'கலப்பை' யின் ஓராண்டு பூர்த்தி விழா வெகு விமரிசையாக நடந்தது. பின்னரும் வருடந்தோறும் 'கலப்பை' குறித்த ஆய்வு மேற்கொள்வதும் - சந்தாதாரர்களை புதுப்பிக்கக் கோருவதும் இந்த விழாக்களில் பிரதானம்.

தமிழ் உலகம் «Tamil World» தொடர்பான கருத்துக் கணிப்போ - அவற்றின் உள்ளடக்கம் குறித்த வாசகர்வட்ட கலந்துரையால்களோ பகிரங்கமாக மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஆயினும் - அதற்கு மக்களிடம் ஆதரவு கோரி வானொலிப் பேட்டிகள் ஒலிபரப்பப்பட்டன.

தமிழ் உலகம் - «Tamil World» இத்தகு செயற்திட்டத்தை வாசகர் மட்டத்தில் மேற்கொண்டிருப்பின் தொடர்ந்தும் வெளியாகியிருக்கலாம். ஆரம்பத்தில் பத்திரிகை வடிவத்திலும் இறுதியில் 'சஞ்சிகை' உருவிலும் தோன்றி மறைந்தது.

இந்தப் பின்னணிகளுடன் மெல்பனில் உதயமாகிய 'உதயம்' இரு மொழிகளில் வெளிவருவதற்கு முன்பு - கலை, இலக்கிய, பத்திரிகைத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் சிலரை ஒன்றுகூட்டியது.

இதனை ஸ்தாபித்தவர் டொக்டர் நடேசன். இவர் நீண்டகாலமாக - அவுஸ்திரேலியாவில் ஒரு செய்தி ஏட்டை நடத்த ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தார்.

ஏற்கனவே - இந்த வெளியான இதழ்கள் நின்றமைக்கான காரணங்களையும் பின்னணிகளையும் நன்கு ஆராய்ந்த பின்பு - அவற்றோடு நெருக்கமாக இருந்தவர்களையே குறிப்பிட்ட ஒன்றுகூடலுக்கு அழைத்தார்.

இந்த பகிரங்க அழைப்பே 'உதயத்தின்' வலுவான அத்திவாரம் எனலாம்.

விக்டோரியா மாநில 'மொனா' பல்கலைக்கழகத்தில் சிறிய விரிவுரை மண்டபத்தில் நடைபெற்ற சந்திப்பில் - ஏற்கனவே வெளிவந்த இதழ்களின் மறைவுக்குரிய காரணிகளை மாத்திரமின்றி - அவுஸ்திரேலியாவுக்கு ஒரு தமிழ் மாத இதழ் அவசியம்தானா என்பது குறித்தும் விரிவாக ஆராயப்பட்டது.

அவுஸ்திரேலியாவில் வாழும் தமிழ் மக்கள் இங்குள்ள அனைத்து மாநிலங்களிலும் நிகழும் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை அறியவும் - மக்களிடையே கருத்துரீதியாக தொடர்பு பாலத்தை நிர்மாணிக்கவும், தாயகத்தின் நிகழ்வுகளை ஒளிவுமறைவின்றி தெளிவாகவும் தெரிவிக்க ஒரு இதழ் அவசியம் என்று குறிப்பிட்ட சந்திப்பில் வலியுறுத்தப்பட்டது.

இச் சந்திப்பையடுத்து - Tamil News Pty Ltd உருவாகியது.

டொக்டர் நடேசன் 'உதயத்தின்' மூல வித்தாக விளங்கியபோதிலும் - அதனை மக்கள் பத்திரிகையாகவே நடத்தவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவராகவும் இருந்தமையால் தமிழ் அன்பர்கள் இந்த ஸ்தாபனத்தில் பங்களிப்புகளாக முடியும் எனவும் அறிவித்தார்.

இதன் பிரகாரம் ஒரு பங்கு ஒரு அவுஸ்திரேலியன் (\$1.00) டொலரிலிருந்து சேர்க்கப்பட்டது. இந்த நிறுவனத்தில் பலரும் பங்குதாரர்களானார்கள்.

ஆசிரிய குழுவும் நியமிக்கப்பட்டது.

ஆரோக்கியமான செய்திப்பரிவர்த்தனையும் கருத்துப்பரிமாறலும் - கலை, இலக்கிய வெளிப்பாடுகளுக்கு களம் அமைத்தலும் 'உதயத்தின்' பிரதான நோக்கங்கள்.

'உதயம்' 1997 ஏப்ரலிலிருந்து தொடர்ந்து வெளிவந்துகொண்டிருக்கிறது.

மாத இதமான உதயம் விளம்பரதாரர்களின் ஆதரவுடன் வாசகர்களுக்கு தொடர்ந்தும் இலவசமாகவே விநியோகிக்கப்படுகிறது.

அவுஸ்திரேலியாவின் அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் விநியோகிக்கப்படும் 'உதயம்' மேலே நாம் ஆய்வுக்கெடுத்துக்கொண்ட விடயங்கள் பற்றி தீவிரமாகவே கவனத்தில் கொண்டிருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

உதயம் நான்காவது இதழின் (July 1997) ஆசிரியதலையங்கம் - 'இந்த இதழும்' கேள்விகளை எதிர்நோக்கியுள்ளது என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது.

'... உதயம்' எந்தப்பக்கம்? என்ற கேள்வியும் எழாமல் இல்லை. இதைக் கேட்காவிடில் நாம் தமிழராக மாட்டோம்.' எமக்கு ஒரு ஆரோக்கியமான செழுமையான பத்திரிகை மரபு (Journalistic Tradition) இல்லாததும் இத்தகைய கேள்விகள் எழ ஒரு காரணம். பக்கம் சரியாமல் நோக்கவும், சீராகவும் நியாயமாகவும் சுதந்திரமாகவும் திறந்த மனதுடனும் அறிவுபூர்வமாகவும் குறுகிய விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கு அப்பாற்பட்டும் ஒரு பத்திரிகை வெளிவரலாம் என்பதை - வெளிப்பாடுகளுக்கு வந்த பின்னராவது நாம் கண்டு கொள்வது நல்லதன்றோ?

உதயம் எந்தப்பக்கம்? முதல் இரு இதழ்களிலும் உதயத்தின் நோக்கம் கொள்கை பாதை பற்றி மிகவும் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் எழுதியிருக்கிறோம் அந்தப்பக்கமே உதயம். அது மாறவில்லை. மாறாது. உதயத்துக்கு பலர் எழுதுகின்றனர். இன்னும் ஏராளமானவர்கள் எழுதவேண்டும். வாசகர்கள் தமது கருத்துக்களைப் பரிமாறவும் விவாதிக்கவும் ஒரு களமாக உதயம் அமையவேண்டும் என்பது எமது விருப்பம்.

...அடுத்த இதழில் முடியும் -

வயிற்று வலி என்று இரண்டு மூண்டு நாளாய் அவதிப்படுகிறாள். அந்தத் தாய் தன் மகளின் தலையைத் தடவியபடி டொக்டரிடம் சொன்னாள்.

கசுவலடி டிப்பார்ட்மென்ட் (casualty dept) எத்தனை விதமான நோயாளிகளால் நிரம்பி வழிந்து கொண்டிருந்தது.

இரவு ஏழுமணிக்குப்பின் தான் கசுவலடி டிப்பார்ட்மென்ட் ஸ் எல்லாம் பிலியாயிருக்கும். ஆம்புலன்சிலிருந்து இறக்கப்பட்ட, இரத்தம் கசியும், மூச்செடுக்கக் கஸ்டப்படும் நோயாளியைக் கவனிக்க நேர்ஸ்கம் டொக்டர்களும் அவசரப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பெஞ்சுகளில் எத்தனையோ பேர் பொறுமையாக காத்திருந்தாலும் ஒரு சிலரின் முன்கல்கள் வலி தாங்காத அழுகைகள், குடி வெறியில் உளறிக்கொண்டு தள்ளாடும் ஓலங்கள் என்பன அந்த இடத்தை நிரப்பின. வயிற்று வலியுள்ள மகளுடன் வந்த இந்தியத் தாய் ஆகஸ்ட் மாத வெயிலின் புழுக்கம் இன்னும் அடங்காததால் உண்டான வியர்வையைத் தன் சேலைத் தலைப்பால் துடைத்துக்கொண்டாள் டொக்டர் நோயாளி படுத்திருந்த சுற்றியிருந்த ஸ்கிறினையிழுத்து முடினார்.

'உனது மகளின் வயிற்றைப் பரிசோதிக்க வேணும்' டொக்டர் தாயிடம் சொன்னார் நோயால் அவதிப்பட்டு கொண்டிருந்த பெண்ணுக்குப் பதினாறுவயதுக்கும்.

பாடாசாலைக்கும் போகும் வயது. நோயின் வலியால் கன்னங்கள் சிவந்து முகம் வீங்கி கண்களில் நீர் வழிந்து கொண்டிருந்தது.

'இரண்டு மூன்று நாள் வலி என்றால் ஏன் டொக்டரிடம் காட்டவில்லை'. நோயாளியானபெண்ணின் அவஸ்தையை பார்த்த டொக்டர் தாயைக் கேட்டார்.

அவள் டொக்டரிடம் போக மாட்டேன் என்று பிடிவாதம் பிடித்தாள்:

டொக்டர் இப்போது அந்தப் பெண்ணின் பாவாடையை இடுப்பு வரைக்கும் நகர்த்தி விட்டு இருகைகளாலும் வயிற்றை

சாடையாக அமத்திப் பரிசோதித்தார்.

உடனே அந்தப் பெண்ணை ஊருடுவிப்பார்த்தார். டொக்டர் ஒரு ஆங்கிலேயன் முப்பது வயது இருக்கலாம். உனது வயிறு நோ..... டொக்டர் நோயாளிப்பெண்ணையும் அவள் தாயையும் மாறிமாறிப் பார்த்தார். தாயே..... டொக்டர் தனது அமைதியான குரலில் தாயை விழித்துப்பார்த்தார். தாய் என்ன கேட்க யோசிக்கிறீர்கள் என்பது போல் டொக்டரைப் பார்த்தாள்.

நாற்பது வயதுள்ள இந்தியத்தாய் தாய்மையின் கனிவு முகத்தில் பிரதிபலித்தது. மகளின் தலையை தடவிக் கொண்டிருந்த அவரின் பாசம் தெரிந்தது.

டாக்டர் ஒரு நிமிடம் தாயையும் மகளையும் மாறி மாறிப் பார்த்தார். பின்னர் தாயைச் பார்த்துச் சொன்னார். 'அம்மா..... உனது மகள் தாயாகப் போகிறாள்..... அவள் வலி பிரசவ வலி..... முதல் பிள்ளை என்றபடியால் இரண்டு நாளைக்கு மேல் நோ தொட்கிறது.

'என்ன' அந்தத் தாய் அலறினாள். மகளைத் தடவிக் கொண்டிருந்த கைகளை அகற்றிவிட்டுப் பேயைப் பார்ப்பதுபோல பார்த்தாள். கண்கள் விரிந்து கன்னங்கள் ஒரு கணத்தில் சிவந்து விட்டது. 'என்ன டாக்டர் சொல்லுறீர்கள்' அந்தத் தாயின் குரல் ஓங்கிக் கேட்டது. தாயிடம் சாரி அம்மா உன் மகள் கற்பமாக

இருக்கிறாள்.'

'..... டாக்டர் அவளுக்குப் பதினைந்து வயது தான் ஆகிறது. தாயின் முகம் வெளுத்துப்போயிருந்தது. அவள் குரல் நடுங்கியது.

'பன்னிரண்டு வயதிலே தாயாகலாம் டொக்டர் முணு முணுத்தார். மகள் வலியில் துடித்தாள். டொக்டர் பிரசவ வார்டுக்கு போன் பண்ணினார். மகள் நோவால் துடிதுடிக்க அவள் தாய் தன் முகத்தை முடிக்க கொண்டாள்.

தாய் குலங்கிக் குலங்கியழுதாள். மகள் கால்கள் இரண்டையும் இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு புரண்டு துடித்தாள். இவள் எப்படியோ ஒரு உயிரின் வெளிப்பாட்டைத் தடுக்கும் முயற்சி. குழந்தையைத் தாங்கிய குழந்தை! டொக்டர் ஏதோ எழுதியபடி அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்தார். ஒரு சில நிமிடங்களில் நோயாளி பிரசவ வார்டுக்குக் கொண்டு போகப்பட்டாள்.

தாய் ஒரு நிமிடம் என்ன செய்வது என்றுதெரியாமல் தவிப்பது முகத்தில் தெரிந்தது. இடி வீழ்ந்தவள் போல முகம் வெளிநிரிக் கிடந்தது. சாதாரண வயிற்று வலி என்று டொக்டரிடம் கொண்டுவந்த மகள் தனக்கு ஒரு பேர்ப்பிள்ளையைத் தரப்போகிறாள் என்று கேள்விப்பட்ட செய்தியின் அதிர்ச்சி அவளை திக்கு முக்காடப் பண்ணியிருந்தது.

'அம்மா..... உங்கள் மகளின் நிலை சரியாக இல்லை. பன்னிரண்டு உடைந்து நீர் போய் பிரசவவழி இப்போது காய்ந்தளவுக்குப் போய் விட்டது. அவளின் பிரசவக் குத்தும் சரியாக இல்லை. குழந்தையின் இருதயத் துடிப்பும் கவலைக் கிடமான நிலையிலிருக்கிறது. மருந்து கொடுத்து பிரசவ வலியைத் துரிதப் படுத்த யோசிக்கிறோம்..... நாங்கள் எடுக்கும் இந்த முடிவுக்கு நீங்கள் கையெழுத்து வைக்க வேண்டும்...' டாக்டர் ஏதோ சொல்லிக் கொண்டே போனார் அந்த தாய் அழுது கொண்டிருந்தாள்.

'என் கணவருக்குத் தெரிந்தால் என்னை கொலை செய்துவிடுவார்' தாய் விம்மினாள். தாயின் குரல் நடுங்கியது. 'காலம் கடந்தால் உங்கள் மகளின் நிலை கவலைக் கிடமாகலாம்..... எப்போதிருந்து இரத்தம் கசியத் தொடங்கியதோ தெரியாது. அவளுக்கு இரத்தம் கொடுக்க

ஒலியம்: ஜெகா

அந்தவாழ்வி
அந்தவாழ்வி

வேண்டியும் வரலாம்

டாக்டர் அந்தத் தாயைத் துரிதப்படுத்தினார்.

“அவளைச் சாகவிடுங்கள்.....” ஒரு கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னால் பரிவுடன் மகளின் தலையை தடவிக்கொண்டிருந்த தாய் ஆத்திரம் வெடிக்கச் சொன்னாள். மகள் இருந்த பக்கத்தையே திரும்பிப் பார்க்காமல் அந்தத் தாய் விம்மினாள். அவமானம் முகத்திற் பரவிக்கிடந்தது.

“உங்கள் மகள் பதினைந்து வயதுப் பெண், அவளின் சிகிச்சைக்கு அனுமதி கொடுப்பது சட்டப்படி உங்கள் கடமை”

டாக்டர் கடுமையாகச் சொன்னார்.

மகளின் வேதனைக்குரல் அந்த அறையை நிரப்பியது. இரண்டு தாதிகள் அந்தப் பெண்ணுக்குத் தேவையானவற்றைச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

தாய் பெரிதாக ஒன்றும் சொல்லாவிட்டாலும் அவளின் ஆத்திரத்தில் புரிந்தது அவள் மகள் கற்பமானது அந்தத் தாய்க்கு இந்த வினாடிவரை தெரியாமல் இருந்ததென்பது.

“அம்மா இந்த நேரம் கோபம் காட்டக்கூடிய நேரமல்ல..... உதவி செய்ய வேண்டிய நேரம் ஒரு நேர்ஸ் அந்தத் தாயிடம் அன்பாகச் சொன்னாள். “பிரசவ நோ உலகத்திலேயே மிகக் கொடிய நோ”. இன்னுமொரு நேர்ஸ் தொடர்ந்தாள்:

நாங்கள் கௌரவமான குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர்கள் இவள்.....இவள் என் வயிற்றில் பிறந்ததற்காக நான் வேதனைப்படுகிறேன். தாய் அழுதுகொண்டே டாக்டர் காட்டிய பத்திரத்தில் கையொப்பம் வைத்தாள்.

முன்று நாட்களாகி விட்டன. பதினைந்து வயது பெண்ணுக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை அவள் தன் முலையைச் சூப்பும் அந்தப் புதிய பிறவியைக் கண் கொட்டாமல் பார்த்தாள்.

எல்லாம் ஏதோ கனவில் நடப்பது போலிருக்கிறது. குழந்தையின் வாயால் பால் வழிய வழிய அந்த முன்று நாள் பிறவி உறிஞ்சி உறிஞ்சி எடுக்கிறது. அவளுக்கு மார்பு வலிக்கிறது முலையை எப்படிக் குழந்தையின் வாயில் வைப்பது என்று தெரியாமல் முலைக் காம்பின் நுணியை மட்டும் சூப்பக் கொடுத்ததால் காம்பின் நுனி இரத்தம் விட்டதால் அந்த நோ உயிரைப்பிடுங்குகிறது.

கால்களை ஒரு பக்கமாகத் திருப்பியபோது பெண்ணுறுப்பிற் போட்டிருந்த தையல்கள் பிரிந்து வெடிப்பதுபோல் நொந்தது.

அவள் கண்களில் நீர் வடிந்தது. ஆங்கில நாட்டில் பிறந்த இந்தியப்பெண் தாய் தகப்பன் அடக்கி வைத்து வளர்க்கப்பட்ட அருமை மகள். உலகம் தெரியாமல் வளர்க்கப்பட்டவள்

இன்று.....

..அந்த இளம் தாய் தனது முன்று நாள் மகனைத் தன் முலையோடு அணைத்துக் கொண்டபோது ஏதோ விரும்பாத ஞாபகங்கள் அவள் முளைக்குள் முள்ளாய்க் குத்தின.

அம் மாவின் தங்கையின் மகன் ஒன்றைவிட்ட தமையன் ஸ்கொட் லாந்திலிருந்து லண்டனுக்கு வந்தபோது அவனுடன் களங்கமற்றுப் பழகியதின் விளைவு?

ஒன்றரை மாத லீவு முடிய அவன் வீடு திரும்பியபோது இதுவரை பழகாத ‘விளையாட்டெல்லாம்’ இப்படி விளையாக முடியுமென்று அவளுக்குத் தெரியாது. தாய் தகப்பன் இவளை ‘உலகம்’ தெரியாமல் வளர்த்தவர்கள். குழந்தை உறங்கி விட்டது.

உற்றுப் பார்த்தாள். அவனின் முக்கு அப்படியே இருக்கிறது. அவனின் இதழ்கள் முல்லை மலர் போல் அழகானவை. அந்தப் பச்சை மண்ணும் நித்திரையில் சப்பிக் கொண்டபோது அந்த இதழ்கள் அவனுடையது போலிருந்தது.

முன்று நாட்களாக அவள் தனிமையில் வாடுகிறாள். குழந்தை பிறந்தபோது அவளின் தாய் வாயிலும் வயிற்றிலும் அடித்துக் கொண்டாள்.

“எந்த பயலிடம் பெண்மையைப் பறி கொடுத்தாய்” என்று பிரசவ வேதனையால் துடித்துக்கொண்டிருந்த பெண்ணை அடியாய் அடித்தாள். நேர்ஸ் வந்து தடுத்திருக்காவிட்டால் கொலையே நடந்திருக்கும்.

பன்னிரண்டு வயதில் பருவமெய்தவள் பதினான்காவது வருடக் கடைசியில் ஒன்றுவிட்ட தமையன் பதினெட்டுவயதுக் காரனுடன் ஓடி ஒளித்து விளையாடி பின் பீரியட் நின்றதைப்பற்றி அதிகம் கவலைப் படத் தெரியக்கூடத் தெரியவில்லை. ஒன்றிரண்டு மாதங்கள் பீரியட் வராததால் அவள் பயப்படத்தொடங்கினாள். இன்று?.. இவளைப் பார்க்க யாரும் வராததால் டாக்டரும் நேர்ஸும் சோசியல் சேர்விசுக்கு அறிவித்தபோது ஒரு ஆசிய சோசியல் வேர்க்கர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

கன்னத்தருகில் படரும் நரமயிரும், கண்ணாடியுமாய் வந்த அந்த மாது இந்த இளம் தாயிடம் ‘ஏன் உன்னைப் பார்க்க யாரும் வரவில்லை’ என்று விசாரித்தபோது என்ன மறு மொழி சொல்வது என்று தெரியாமல் தேம்பத் தொடங்கிவிட்டாள்.

குழந்தையை அணைத்துக் கொண்டமும் அந்தப் பதினைந்து வயதுக்குழந்தையை அன்புடன் அணைத்துக்கொண்டாள் அந்த மாது.

“உனது குடும்பத்தைப் பற்றி சொல்லமுடியுமா”

அந்த மாது உத்தியோக தோரணயற்று

முறையில் கேட்டாலும் அந்த விசாரணை அந்த இளம்பெண்ணைப் பயப்படுத்தி விட்டது.

“எனது வயது பதினைந்து, எனது பெயர் வித்யா. நான் இரண்டு தம்பிகளுக்கு அக்கா.....என்னை ஒரு நாளும் என் பெற்றோர் என் சினேகிதிகளுடன் விளையாடப்போக அனுமதித் தது கிடையாது.....

வித்யாவின் குரல் உடையத்தொடங்கியது.

“உனது சினேகிதனின்..... உனது குழந்தையின் தகப்பனின் பெயர் என்ன.....”

வித்யா ஓவென்று அழத்தொடங்கிவிட்டாள். அவன் பெயரைச் சொன்னால் அவன் இறந்து விடுவான் என்று சொன்னான். அவன் செத்துப் போனால் அவள் தாய் தாங்கமாட்டாள். என்றும் சொன்னாள். வித்தியா அப்பாவித்தனமான கட்டுப்பாடாக வளர்க்கப்பட்ட முட்டாள் பெண்ணாக அந்தச் சோசியல் சேர்விஸ் மாதுவுக்கு தெரிந்திருக்கவேண்டும். பரிதாபத்துடன் இந்த அப்பாவிப்பெண்ணைப் பார்த்தாள்.

“யாரும் உதவியுமில்லாமல் எப்படி இந்தக் குழந்தையை பாதுகாக்கப் போகிறாய்”? பரிதாபத்துடன் கேட்டாள். ‘வித்யா என்றால் ஞானம்’ என்று தெரியுமா அந்த மாது தான் கொண்டு வந்திருந்த பைலில் ஏதோ எழுதியபடி கேட்டாள்.

வித்யா திரு திருவென்று விழித்தாள் பிள்ளை வந்தது பிறந்தது இப்போது தன் அருகில் இருப்பது நம்பமுடியாதது. ‘யாருக்கும் தத்துக் கொடுக்கும் யோசனையிருக்கிறதா?’ வித்யா பேயடித்ததுபோல் அந்த மாதைப் பார்த்தாள்.

“உனது வயது பதினாறு கூட இல்லை தாய்தகப்பன் உதவியுமில்லை இந்த நிலையில் உன்னையும் இந்தக் குழந்தையையும் உன்னால் பாதுகாக்க முடியும் என்று நினைக்கிறாயா”?

சோசியல் சேர்விஸ் மாது போனபின் வித்தியா பிரமை பிடித்ததுபோல் படுத்திருந்தாள். பக்கத்துக் கட்டிலில் ஒரு ஆங்கிலேயத் தம்பதிகள் நீண்டகாலம் பிள்ளைக்காகத் தவித்தவர்கள் போலும் தங்கள் குழந்தையை மாறி மாறி கொஞ்சிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அடுத்த கட்டிலில் இவளைவிட இன்னுமொரு வயது கூடிய பெண்ணாகத் தெரிந்த கறுப்பு இளம் தாயொருத்தியை அவள் தாய் சமாதானம் செய்து கொண்டிருந்தாள். அவர்களின் பேச்சில் அந்த இளம் பெண்ணும் வித்தியா போல் தவிக்கிறாள் என்பது புரிந்தது. குழந்தை பிறந்ததைப்பற்றிக் கவலைப்படாதே, நீ தொடர்ந்து பாடசாலைக்குப் போ நான் பிள்ளையை வளர்க்கிறேன். கறுப்புத் தாயின் அன்பு வித்தியாவைப் பெரு

முச்சுவிடச் செய்தது.

வித்தியா தன் தாயை நினைத்துக் கொண்டாள். அவளை கண்டே முன்று நாளாகிறது.

இன்னுமொரு கட்டிலில் ஒரு வயதுபோன ஆசிய மனிதனும் ஒரு இளம் மனைவியும் தங்களுக்குப் பிறந்திருக்கும் குழந்தையின் அழகைப் பற்றி கட்டிலைச் சூழ்ந்து நிற்கும் உறவினர் களுக்குப் புகழ்ந்து தள்ளிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அந்த மனிதனுக்கு அந்த மனைவி இரண்டாவது மனைவியாயிருக்கவேண்டும் கணவனை மிகவும் அதிகாரமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தாள்.

முலைக் கட்டிலில் ஒரு தம்பதிகள் ஒருத்தரை ஒருத்தர் முகம் பார்க்காமல் ஏனோ தானே என்று நடந்து கொண்டார்கள். பிள்ளை பிறந்ததை அவர்கள் விரும்பவில்லையா?

ஆறாவது கட்டிலில் ஒரு இளம் தம்பதிகள் ஆங்கிலேயர்கள் அடிக்கடி நேர்வைக் கூப்பிட்டு கேள்வி கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்தக் குழந்தையை எப்படி வளர்க்கப்போகிறோம் என்ற பயம் அவர்கள் முகத்தில் அப்பட்டமாக ஒட்டிக் கிடந்தது.

வித்தியா தன் குழந்தையைப் பார்த்தாள் அவள் வாழ்க்கை தலைகீழாகிவிட்டதைத் தெரியாத அந்தக் குழந்தை நிம்மதியாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தது. வித்தியா கண்களை மூடிக்கொண்டாள் தலை விண் விண் என்று வலித்தது. முலைகள் வேறு நோவெடுத்தது. கால்களுக்கு இடையில் போட்ட தையல்கள் ஒவ்வொரு அசைவிலும் உயிரைப் பிடுங்கியது.

குழந்தை நிம்மதியாக நித்திரையாகியிருந்தது. இவளுக்கு நாற்பது வயதாகும் போது அவள் மகன் இருபத்தைந்து வயது வாலிபனாக இருப்பான். நினைவுகள் தெறித்தன. அப்பாயார் என்று கேட்டால் என்ன சொல்வது? என் ஒன்று விட்ட தமையன் உனது அப்பா என்பதா? உடம்பு நோ எடுத்தது. குடு பரவி தலை இடித்தது அன்று பின்னேரம் தாய் வந்திருந்தாள். வித்தியா எழுந்து உட்கார்ந்தாள். மூதேவி, சண்டாளி, தேவடியாள், குடும்பத்தை கெடுத்த நாய் தாய் திட்டிக் கொண்டேயிருந்தாள் குழந்தையை ஏனென்றும் கண் எடுத்துப் பார்க்கவில்லை.

‘இந்தச் சுவத்தை ஏனடி சாக்காட்டாமலிருக்கிறாய்’ தாய் தொடர்ந்தாள் தாய் ‘சுவம்’ என்று குறிப்பிட்ட வித்தியாவின் குழந்தை மூன்று நாள் முதிர்ச்சியில் நிம்மதியாகத் தூங்கிக்கொண்டிருந்தது.

தாய் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது ஒரு தடித்த- மீசையுள்ள மனிதன் வந்து சேர்ந்தான்.

‘ஏய் என்ன அப்பாவிமாதிரிப் பார்க்கிறாய்? எவனோடபோ படுத்து இந்த முண்டத்தைப் பெற்று போட்ட உனக்கு எத்தனை தரம் செருப்பாலடித்தாலும் என் ஆத்திரம் தீராதது’

தாய் புலம்பிக் கொண்டேயிருந்தாள். மீசைக்காரன் இவளைப் பார்த்துச் சிரித்தான். இவளைத் தன் உடமையாய்ப் பார்த்துச் சிரித்த சிரிப்பு ‘கவலைப்படாதே நீயும் உன் குழந்தையும் சுகமாக இருக்க நான் உதவி செய்வேன்’ அம்மா வித்தியாவைப் பார்த்து சொன்னாள். அவனின் சிரிப்பைப் பார்த்ததும் அவள் அடிவயிற்றில் ஏனோ பூச்சி நெளிவதுபோலிருந்தது.

என்ன அப்படி பார்கிறாய் என் முண்டத்தை ஒரு நல்ல குடும்பத்தில் ஒப்படைக்க இவர் உதவி செய்யப்போகிறார் தாய் எரிந்து விழுந்தபடி சொன்னாள்.

வித்தியா வழக்கம்போல் மெளனமாக இருந்தாள். உன்னை நான் வீட்டுக்கு கொண்டுபோக முடியாது நான் உன்னை கூட்டிக்கொண்டு வந்தால் உன்னையும் என்னையும் கொலை செய்வதாக உனது தகப்பன் சொல்கிறார், இந்த மனிதன் உனது முண்டத்தை கொண்டு போனதும் நான் உன்னை எனது சகோதரி வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லப்போகிறேன் அவனும் அவள் குடும்பத்தினரும் உன்னை அன்போடு பார்த்துக் கொள்வார்கள்.

வித்தியா தான் கேட்டுக்கொண்டிருப்பது உண்மையா இல்லையா என்று நம்ப முடியாமலிருந்தாள். ‘என்கொடலாந்துக்கு என் தங்கச்சிக்கும் குடும்பத்தினருக்கும் நீ பெரிய ஆபீசன் செய்யப் பட்டுச் சுகமில்லாமல் ஹோஸ்பிட்டலில் இருப்பதாகத்தான் சொல்லியிருக்கிறேன், குழந்தை பற்றி முச்சு விடாதே’ தாய் பேசிக்கொண்டேயிருந்தாள்.

‘உன்னை வீட்டுக்குப் போகலாம் என்று டொக்டர் சொன்னதும் நான் மற்ற அலுவல்களைப் பார்க்கிறேன்’

தாய் போய்விட்டாள்.

போகமுதல் மீசைக்காரன் இவளை வந்து தடவிப் பார்த்தான். தாய் தெரிந்தும் தெரியாததும் போல் நடந்து கொண்டாள்.

அன்றிரவு வித்தியாவுக்குச் சரியான காய்ச்சல். பால் வலியால் முலை கனத்து அந்த நோ வேறு அடுத்த நாள் பின்னேரம் டொக்டர் வந்த போது இவளின் கடுமையான காய்ச்சல் நிலை கண்டு இரத்தப் பரிசோதனை செய்தார்.

யாருடைய உடம்பிலோ யாரோ எல்லாம் ஏதோ பண்ணிய உணர்ச்சி. மனமும் உடலும் மரத்துப் போன மாதிரி வித்தியா பிரமையிடித்திருந்தாள். குழந்தை பசி தாங்காமல் வீறிட்டபோது நொந்த முலையில் சிகவை மேயவிட்டாள்.

அன்றிரவு குழந்தைக்கும் காய்ச்சல் கண்டது. நடுச்சாமத்தில் இவளின் பெம்பேச்சரைப் பார்க்க வந்த நேர்ஸ் இவள் குழந்தைக்குப் பால் கொடுப்பதைக் கண்டதும் பதை பதைத்து விட்டாள்.

‘காய்ச்சல் இப்படி காயும் போது குழந்தைக்குப் பால் கொடுக்கலாமா?’ வித்தியா வழக்கம்போல் திரு திருவென விழித்தாள்.

‘உனது உடம்பில் இன்வெக்சன் (infection) பரவியிருக்கிறது குழந்தை பிறக்க முதலில்பன்னீர்குடம் உடைந்து ஒழுக்கிக் கொண்டு இருந்ததாலும் கிருமிகள் தொற்றியிருக்கலாம்’.

அந்த நேர்ஸ் சொன்னவை பாதி புரிந்தது பாதி புரியவில்லை.

‘காய்ச்சல் நேரத்தில் குழந்தைக்கு தாய் பால் கொடுக்கக் கூடாது’ நேர்ஸ் குழந்தையை தாயிடமிருந்து தூக்கினான்.

‘கொடுத்தால் என்ன நடக்கும்?’ வாழ்க்கையில் முதல் தரம் ஒரு உருப்படியான கேள்வியைக்கேட்கும் உணர்வு. வித்தியா கேட்டாள்.

‘உன் உடம்பில் தொற்றியிருக்கும் கிருமிகளின் கொடுமை தாங்காமல் உனக்கே நூற்றிமூன்றில் காய்ச்சலடிக்கிறது இந்தப் பச்சை மண்ணுக்குத் தொற்றினால் என்ன நடக்கும் இந்தப் பொல்லாத உலகத்தைப் பார்த்தே நாலு நாட்கள்தான் அதற்கிடையில் ஏன் அந்த அழகிய குழந்தைக்கு இத்தனை வேதனை?’

நேர்ஸ் பொரிந்து தள்ளிவிட்டுப் போய்விட்டாள். போத்தல் பால் கொடுத்து முடியக் குழந்தையைக் கொண்டு வந்து வித்தியாவின் கட்டிலில் அருகிற் போட்டிருந்த தொடலிற் போட்டு விட்டுப் போனாள்.

வித்தியா கண்களை மூடிக் கொண்டு யோசனை செய்தாள். மீசைக்காரனின் காய்ச்சிரிப்பு நினைவிற சிதறியது. குழந்தை

போத்தல் பால் குடித்தாலோ ஏதோ உடம்பை நெளித்து அழத்தொடங்கிவிட்டது. இன்னொரு நேர்ஸ் வந்தாள்.

“அம்மாவின் அணைப்புத் தேவையாக்கும்” குழந்தையைத் தூக்கி வித்தியாவின் அருகில் கிடத்தினாள். தாயின் சூட்டில் குழந்தை நெளிந்து முகத்தைத் திருப்பி முலையைத் தேடியது. இரவு நிசப்தம் ஒரு சில தாய்கள் அரை குறை நித்திரையில் தங்கள் குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நேர்ஸ்ஸ் நீண்ட நேரம் அந்த வார்ட்டுக்கு வரவில்லை கண்களில் நீர் வடிய கருத்தினில் ஆத்திரம் பொங்க அவள் தன் குழந்தைக்குத் தாய்ப்பால் கொடுத்தாள்.

குழந்தை ஆசைதீர் முண்டுவிட்டு அம்மாவின் அரவணைப்பில் தூங்கிவிட்டது. அம்மாவின் உடம்புக் கிருமிகள் அந்தப் பிஞ்சுமண்ணில் பதிந்தது தெரியாத தூக்கம். அடுத்த நாள் டொக்டர் வந்த போது குழந்தைக்கும் காய்ச்சல் என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டது.

குழந்தை சோர்ந்துவிட்டது ஒரு மணித்தியாலத்தில் எத்தனையோ தரம் வாந்தி எடுத்து விட்டது அன்று பின்னேரம் வந்தபோது குழந்தைக்கு வலியும் வந்து விட்டது, வலி வந்த குழந்தையின் கை கால்கள் நிமிர்ந்த போது வித்யா கண்ணீர் விட்டாள். சிறு குழந்தைக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் காய்ச்சல் வந்தால் சில நேரம் வலி என்று அந்த டொக்டர் அவளுக்கு விளக்கம் கொடுத்தார். வழக்கம்போல் அவள் மௌனமாக இருந்தாள். குழந்தைக்குத் தாய்ப்பாலோ போத்தல் பாலோ கொடுக்காமல் இன்ராவினல் ட்ரிப் (intravenous drip) கொடுத்தார்கள் ஆண்டிபயோடிக் கொடுத்தார்கள்.

எட்டுமாதத்தில் பிறக்கும் குழந்தை கிட்டத்தட்ட ஐந்து இறாத்தல் எடையாய்ப் பிறந்தது அந்த எட்டு மாதங்களின் பெரும்பாலும் அவள் தன் அறையிலேயே ஒதுங்கிக் கிடந்தாள் முடியுமானமட்டும் தன்னால் ஆன எக்ஸர்சைஸ் எல்லாம் எடுத்து உடம்பை வருத்தினாள் எப்படியோ தன் வயிறு வளராமல் இருக்கப் பிரயத்தனம் செய்தாள்.

பதினைந்து வயது இளம் முலை பீரியட் வராமல் விட்ட நான்காம் மாதம் நீல நாளங்கள் புடைத்துக் கொண்டு வளர்ந்ததைப் பீதியுடன் பார்த்தாள்.

குனிந்து பார்த்தால் பெண் உறுப்பு தெரியாமல் வயிறு வளர்ந்தபோது பயம் பிடித்துக்கொண்டது பாடசாலையால் வந்து தன் அறையுள் அஞ்ஞாதவாதம் செய்தபோது தன்னுடைய சினேகிதிகளுடன் வெளியில் விளையாட விடவில்லை என்று முகத்தை நீட்டிக் கொண்டிருக்கிறாள் என்று தாய் தன்னைத் தானே சமாதானம் செய்துகொண்டாள் ரீனேஜர் மாதிரி டைட் ஆக உடையணியாமல் தொள தொள

வென்று உடுப்புகள் போட்டபோது தாய் சொன்னாள். இந்த டீனேஜர்கள் இப்படித்தான் தனக்கு விருப்பமான என்னவெல்லாமோ செய்து கொண்டு திரிகிறார்கள் என்று சிரித்துக்கொண்டாள் எட்டு மாதம் வித்தியா நரகவேதனை பட்டாள். வசந்த கால விடுமுறைக்கு வீட்டுக்கு வந்திருந்த ஸ்கொட்லாந்து உறவுக்காரரின் ஞாபகம் முள்ளாய்த் தைத்தது. ஒன்றைவிட்ட தமயன் இருளில் தந்த முத்தம் பட்ட இடம் இப்போது தகித்தது.

வித்தியா முகட்டைப் பார்த்துக் கொண்டு பெருமூச்சுவிட்டாள். விடுமுறையின் ஒரு சில தினங்களின் விளையாட்டின் விளை அவள் வாழ்வோடு விளையாடுகிறது சுகமில்லாமல் வந்த இரண்டாம் நாளே அவள் குழந்தை இறந்துவிட்டது. தாய் இரண்டாம்தரம் வந்தபோது குழந்தை எப்படி இறந்தது என்பதை டொக்டர் விளங்கப்படுத்திக்கொண்டிருந்தார்.

குறை மாதத்தில் பிறந்த பிள்ளைக்கு வந்த காய்ச்சலின் தாக்கத்தால் மூளை பாதிப்பும்

வலிப்பும் ஏற்பட்ட விபரம் வித்தியாவுக்கு சொல்லப்பட்டது.

வித்தியா சூனியத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். உலகம் தெரியாத பதினான்கு வயதுப் பெண்ணாகத் தொடங்கித் தன் குழந்தையைத் தானே கொலை செய்யுமளவுக்கு மாற்றிய கொடிய உலகத்தை அவள் பார்த்து நடுங்கினாள். கடுமையான காய்ச்சலாக இருந்தபோது குழந்தைக்குப் பால்கொடுத்த நினைவு நெருப்பாய் சுட்டது. ‘சனியன் செத்தது நல்லது’ தாய் இவள் காதில் முணு முணுத்தாள்.

“அப்பா கொஞ்ச நாளைக்கு முகத்தை நீட்டிக் கொண்டிருப்பார். பின்னர் எல்லாம் சரியாகப் போய்விடும் யாரும் சினேகிதர்களின் சகோதரர்களுடன் பழகாதே. படித்து முடி. நல்ல இந்து மாப்பிளையாக பார்த்துக் கல்யாணம் செய்து வைக்கிறேன்” அவள் தாய் இன்னும் ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்.

புதிய கலாச்சாரம்
அனைத்துக்குரல்களுமே
கவனத்திற்குள்ளாக்கப்படுகிற
வேளையில்

புதிய கலாச்சாரத்தின் குரல் மட்டும் எப்படி வரட்டுத்தனமாகிப்போகும். கவனம் கொள்ளவேண்டிய இதழ். 'தூப்பாக்கி குழாயிலிருந்து அரசியலதிகாரம் பிறக்கிறது' அரசியல் சித்தாந்தமல்ல. இந்த இதழில் வெளிவந்திருக்கும் மருதையனின் 'தவிப்பு' நூல்விமர்சனம் நல்ல கட்டுரை.

-சசி-

இரா. சீனிவாசன்
3இ நான்காவது தெரு,
செகந்தபுரம்,
சேத்துப்பட்டு,
சென்னை 600 031

ஆற்றுகை
(நாடக அரங்கியலுக்கான இதழ் -7)

நாடகப் பயிலகம்
திருமறைக்கலாமன்றம்
238, பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம்

வீபவீ செய்தி மடல்
இடதுசாரி சிந்தனையை
மையக்குறியாக வைத்து
இயங்கிவரும் விபவி கலாச்சார
மையத்தின் வெளியீடு.
Vibahavi tamil unit
81/4, Pagoda Road
Nugedoda, Sri Lanka

இந்துத்துவம் ஓர் பன்முக ஆய்வு : நூலை முன்வைத்து சில குறிப்புகள்

- ச. தில்லை நடேசன்

இந்துத்துவம் தன் விசக்கொடுக்குகளை பரப்பிவரும் இவ்வேளை வந்திருக்கும் இவ்வாய்வு நூல் இந்துத்துவத்தின் பரிணாமம், ஒடுக்குமுறைகள் பரவல், பாசிசத்தன்மை, இதனால் ஏற்பட்ட, ஏற்படப்போகும் அபாயங்கள் குறித்து முன்னெச்சரிக்கை செய்கின்றது.

இந்துத்துவமுகம் தரித்துவரும் வருணாச்சிரம ஆதிக்க சாதிகள் புதிய சமூக நிலைகளுக்கு ஏற்ப எப்படி வளர்ந்து வந்தது. முஸ்லிம் மக்களுக்கு எதிராக பாசிசப்பிரச்சாரங்களை எப்படி கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ளது என்பவற்றை விளக்கி மக்களை நோக்கி பேசுகிறது இந்நூல்.

இந்துத்துவ மீட்போடு மீண்டும் தலித்துக்கள் பெண்களுக்கு எதிராக காலங்காலமான அடிமைத்தளையை போடவிழையும் ஆதிக்கசக்திகள் பற்றி எச்சரிக்கும் இந்நூல், இந்துத்துவம் இஸ்லாமியருக்கு எதிராக பரப்பிவரும் பாசிசப் பிரச்சாரங்களை, கட்டுக்கதைகளை வரலாற்று புள்ளிவிபர ஆய்வுகள் மூலம் உடைக்கின்றது.

இந்து பாசிசம் மீண்டும் வளர்ந்து வருவது பற்றிச்சிந்திப்பவர்கள் சில விடயங்களை கவனத்தில் எடுக்கவேண்டியவர்களாக உள்ளோம். மதம் பற்றிய எமது பார்வை தெளிவானதாக இருக்கவேண்டும். அதன் சமூகத்தன்மையை விளங்கிக் கொள்ளவேண்டிய தேவை எம்முன் உள்ளது.

மதம் ஒரு அபின் என்று மார்க்சிடம் இருந்து வெட்டி எடுக்கப்பட்ட வசனத்தால் மட்டும் அதனைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. மதம் பற்றி மார்க்ஸ் இன்னும் அந்த வசனத்தை தொடர்ந்து சொல்கின்றார். மதம் ஒரு அபின் இன்னொரு வகையில் சொன்னால் அது ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பெருமூச்சும் கூட. இதனை விளங்கிக் கொண்டால் தான் மதம் ஏன் இன்னும் நிலைத்திருப்பதற்கான காரணம் விளங்கும்.

- மதம்
1. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பெருமூச்சு
 2. ஒடுக்கும் கருவி

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பெருமூச்சாய் இருக்கும் வழிபாட்டை அல்லது மதத்தை எப்படி ஒடுக்கும் வர்க்கம் தமது நலனுக்காக

செயற்படுத்துகிறது என்ற பார்வை நமக்கு வேண்டும்.

மதம் பல தளங்களில் தொழிற்படுகிறது.

1. சடங்குகள்
2. கோட்பாடுகள்
3. அய்தீகங்கள்
4. சமூக நிறுவனங்கள்
5. ஒழுக்க நெறிகள்

இவைகள் எல்லாமே மத ஒடுக்குமுறைக்காகவே தோன்றவில்லை. ஆயினும் இவைகளை ஒடுக்கும் வர்க்கம் லாபகமாகவே கையாழுகிறது. கோட்பாட்டளவில் தோல்வியடையும் மதம் எப்படி உணர்வுத்தளத்தைக் கைப்பற்றிக்கொள்கின்றது என்பதை இந்து மத வரலாறு நெடுக பார்க்கலாம். இது திரும்பவும் அரங்கேறுகின்றது.

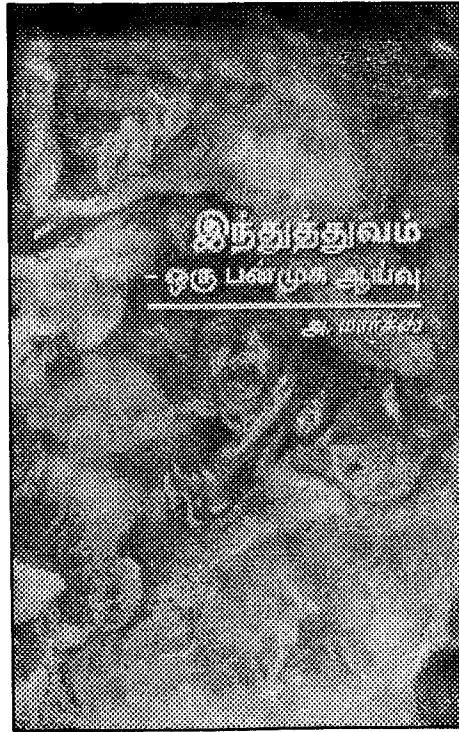
மதத்தின் அடிப்படைப் பண்பான வழிபாடும் சடங்குகளும் நவீன மனிதனின் (கோமா சபியன்ஸ்) தோற்றத்துடனேயே தோன்றிய ஒன்று. இது ஆரம்பகால மனிதகுல வரலாற்றில் தவிர்க்கமுடியாத பண்பு. மதத்தின் தோற்று வாய்க்கு பல காரணங்கள்.

அச்சம், இயற்கை சூழல் விளங்காமை, நீத்தார் நன்றி அறிதல் இதனடிப்படையில் பல வழிபாட்டு முறைகள் தோன்றின. இயற்கை வழிபாடு, குலக்குறிவழிபாடு, ஆவி வழிபாடு, நீத்தார் வழிபாடு. இந்நிலையை கறாராக மதம் என்று அழைத்துவிடமுடியாது. இன்னும் இந்நிலை பழங்குடி மக்களிடமும் அடித்தட்டு மக்களிடமும் பெருமளவு உண்டு.

முற்றுமுழுதான மதம் உண்மையில் பின் புதான் தோன்றுகின்றது. கோட்பாடுகளின் உருவாக்கத்துடன் அது முழுமை அடைந்தது. இதனை தோற்றுவித்தவர்கள் சமூக

ஒருக்கிணைப்புக்கும் சமூகத் தட்டுகளின் சமரசத்திற்கும் மக்களை கருத்தியல் ரீதியில் கட்டுக்குள் வைத்திருக்கவும் நிறுவனப்படுத்தினர்.

சமூக மாற்றங்களை கருவில் கொண்டு தோன்றிய மதக்கோட்பாடுகளும் உண்டு. ஆனால் அவைவே ஆதிக்கசக்திகளால் கைப்பற்றப்பட்டு நீர்த்துப்போகவைத்த சந்தர்ப்பங்களையும் தாமே ஆதிக்கத்தை கைப்பற்றி ஒடுக்கும் கருவியானதையும் மதவரலாற்றில் பார்க்கலாம். எல்லா மதமும் கடவுள் நம்பிக்கை

கொண்ட மதங்களல்ல. பௌத்தமும் சமணமும் கடவுள் நம்பிக்கை கொண்ட மதங்களல்ல. ஆனால் பின்பு மதத்தை உருவாக்கியவர்களே தெய்வபீடங்களில் அமர்த்தப்பட்டனர்.

இந்து மதத்தின் இப்போது இருக்கும் தெய்வங்களெல்லாம் இப்போது இருக்கும் பண்புகளுடன் இருந்தவர்களல்ல. பெரும்பாலானவை மக்கள் வழிபடும் சாதாரணநிலை தெய்வங்களாக இருந்தவைதான்.

இவைகளின் தோற்பாட்டுக்கும் சில அடிப்படை -சமூக பண்பாட்டுக்காரணங்கள் இருந்தன. இவைகளையெல்லாம் பார்ப்பனியம் தனது ஒடுக்கும் தேவைக்காக மக்களிடமிருந்து கைப்பற்றிக்கொண்டது. பார்ப்பனிய வருணாஸ்திரம் சாயம் பூசியது.

இந்துமதம் எப்படி எப்படி மற்றமதங்களிலிருந்து வேறுபடுகிறது என்று பார்க்கவேண்டியதேவை உண்டு. இங்கு வைதீக இந்துமதம் என்ற சொல்லைப் பாவிப்பது நன்று. உண்மையில் இந்துமதம் என்று ஒன்றில்லை. அப்படி இருந்தால் மிக அண்மைக்காலத்தில் கூட்டிக்கட்டிய கதம்பம்தான் அது. இன்றைய இந்து மதத்திற்கு உண்மையான அர்த்தம் இந்தியாவில் தோன்றிய அனைத்து மதங்களின் தொகுப்பு என்று கூறலாம். இதனை வைதீக இந்தத்துவ வாதிகள் தங்கள் நல்லுக்காக எப்படி திட்டம் இட்டு பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை புரிந்துகொண்டு அதைத் தகர்க்கவேண்டியது அவசியம்.

வைதீக இந்துமதத்தின் அடிப்படை என்ன? வர்ணாஸ்திரம். இது இந்தியாவில் ஒரு பகுதியில் (ஆரிய வர்த்தம்) ஒரு பகுதியில் தோன்றி மற்றப்பகுதிக்குப் பரவியது. ஆரியர்களின் வர்ணமும் திராவிடர்களின் நாற்தட்டு சமூக அமைப்பும் இணைந்தே வர்ணாஸ்திரம் உருவாகியது என்பர்.

மதகுருமார், அரசர், வணிகர், தொழிலாளிகள், என்ற வடிவம் சமூக வளர்ச்சிப்போக்கில் உருவான ஒன்றுதான். இது எந்த சமூகத்திற்கும் பொருந்தும். ஆனால் இந்தியாவில் இது ஆரியர்களால் நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்டது. மதகுருவின் மகன் மதகுரு. அரசன் மகன் அரசன். பறையன் மகன் பறையன். இதில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. இதனாலேயே அகமணமுறை கொண்டு வரப்பட்டது. பெண்களுக்கு விலங்கு போடப்பட்டது. இந்திய சமூக அமைப்பில் ஒவ்வொரு மனிதனும் வர்ணத்தோடும் சாதியோடும் தான் பிறக்கின்றான். இதனை ஆளும் வர்க்க கூட்டணி அரசன் + மதகுரு தங்கள் நல்லுக்காக கட்டாயப்படுத்தினர். இந்தக்கருத்தியலை மதகுருமார் (பிராமணர்கள்) வெற்றிகரமாக மதத்தோடு இணைத்தார்கள்.

கடவுளின் பெயரால் வர்ணமும் சாதியும் நியாயப்படுத்தப்பட்டது. கடவுளின் பெயரால் பெண்களின் உரிமைகள் ஒடுக்கப்பட்டன. பெண் பிராமணப் பெண்ணாயினும் சூத்திர அந்தஸ்துதான்.

இதற்கு எதிரான குரல் வர்ணாச்சிரம தர்ம தோற்றக் காலத்திலேயே தோன்றிவிட்டது. சில ரிஷிகள் இதற்கு எதிரானவர்கள். அவர்களை வைதீகம் விழுங்கிக் கொண்டது. பௌத்தம், சமணம் என இருமதங்கள் எழுந்தன. புத்தர் நாற்தட்டு சமூக அமைப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். ஆனால் அது பிறப்பால் வரும் உரிமைஇல்லை என்றார். அது நிறுவனப்படுத்தப்படுவதை எதிர்த்தார். வைதீக இந்துமதம் தன்னை எதிர்த்தவர்களை திரித்து உள்ளீழுத்துக்கொள்ளும். இல்லையெல் வன்முறை மூலம் அழிக்கும். இது வைதீக இந்துமத வரலாறு சொல்லும் உண்மை. புத்த சமண மதத்துக்கு அதுவே நடந்தது.

வர்ணாஸ்திர தர்மத்தை எதிர்க்கும் போக்கும் இன்றைய இந்துமதத்திற்குள் நிறையவே உண்டு. அதனைப் பிரித்தறிந்து மக்கள் மயப்படுத்தவேண்டிய தேவை உண்டென நினைக்கின்றேன்.

வைதீகத்திற்கு எதிராக எழுந்த சமண பௌத்த மதங்களை தழுவி அரசர்கள் வைதீக சடங்கு முறைகளை களைந்தனர். பிராமணர்களின் தனிப்பட்ட உரிமைகளை பறித்தனர். இந்த அரச குலங்கள் வஞ்சகமாக அழிக்கப்பட்டது. (கி.மு. 2ம் நூற்றாண்டில்) உலகிலேயே தோன்றிய கொடு சட்டமான மனுநீதி பிராமணர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. இதன்படி நால்வர்ண அமைப்பையும் அதற்குள் வராத தலித்துக்களையும் தீண்டாமையையும் நிறுவனப்படுத்தியது. மனுநீதி மெல்ல மெல்ல இந்தியா முழுக்கப் பரவியது.

மனுநீதி சொல்லும் புனைவுகள் உருவாக்கப்பட்டன. பூர்வீக மக்களின் கதையான மகாபாரதம் பிராமணர்களால் கைப்பற்றப்பட்டு மாற்றி எழுதப்பட்டது. அதுவரை நாடோடிக் கதையாக இருந்த இராமாயணம் வர்ணாஸ்திரமும் காக்க புதியபுனைவானது. பௌத்த சமண தத்துவங்களை எதிர்க்க கீதை உருவானது. இதனது சாரம்சமும் வர்ணாஸ்திர தர்மம் தானே.

இந்தியாவில் மதங்களையோ தத்துவப்போக்குகளையோ இருவகையாக வேறுபடுத்தமுடியும்.

1. வேத சார்பு - வேத எதிர்.
2. கருத்துமுதல்வாதம் பொருள்முதல்வாதம்

இந்தியாவில் முதலாவது வேறுபடுத்தலே பெருமளவு பயன்படுகிறது. வேதசார்பு - வேதங்களை ஏற்றுக்கொள்ளல் அதன்மூலம் வர்ணாஸ்திர தர்மத்தை ஏற்றுக்கொள்ளல். வேத எதிர் மரபு - வர்ணாஸ்திர தர்மத்தை நிராகரிக்கும் இவைகள் பற்றி ஆய்வுகள் மக்கள் முன் வைக்கப்படவேண்டும். அறிவியல் தளத்தில் பல புனைவுகள், கட்டுரைகள் மூலம் மக்களை பார்ப்பனியம் ஏமாற்றியபடி உள்ளது. அது தகர்க்கப்படவேண்டும். வைதீகம் சாராத மக்கள் வழிபாடுகள் புரிந்துகொள்ளும் பக்குவமும் வைதீக எதிர் மரபுகளை மக்கள் மயப்படுத்தப்படவேண்டிய தேவை உள்ளது.

கடைசியாக முதலாளித்துவ சமூகம் தன் சீற்ற வளர்ச்சியில் வரும் ஏற்றத்தாழ்வு கொதிப்புக்களை திசைமாற்ற மக்களை உணர்வுகளை திருப்பமுயலும். புறச்சூழல் ஒடுக்குமுறை அழியவேண்டும். அதுவரை நாம் விரும்புகின்றோமோ இல்லையோ வழிபாடும் மதமும் ஏதோ ஒருவகையில் தொடரும். அதனை ஆதிக் சக்தி பயன்படுத்தி மக்களை பிரித்து ஒடுக்க எத்தனிக்கும். இதனைப் புரிந்து கொண்டு செயற்படவேண்டிய தேவை புதியதொரு சமூகம் பற்றி சிந்திப்பவர்களுக்கு உண்டு

இந்தநேரத்தில் அ. மார்க்ஸ் எழுதிய இந்துத்துவம் ஒரு பன்முகப்பாவை நல்ல வரவு.

- ச. தில்லை நடேசன்.

இந்த இதழினை கணனி மூலம் எழுத்துப்பதிவுசெய்வதில் பங்கெடுத்துக்கொண்டவர்கள்—

ஜெகா, கவிதா, யா. பத்மநாதன், ஜெயக்குமார், மாலதி, தயாநிதி, நிர்மலா, றஜாகரன், கருணாகரமூர்த்தி, ரமணிநரன், அ. முத்துலிங்கம், மணிவண்ணன், புவனன், ஒலியங்கள் — தீபன், றஷ்மி, அ. தேவதாஸன், ஜெகா, மொனிக்கா அட்டைப்படம் — தீபன்

வடக்குவீதி

- வொ. கருணாகரமூர்த்தி -

புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலிருந்து தமிழில் காத்திரமான வாசிப்பு அனுபவங்களைத் தரும் வகையில் இலக்கியம் பண்ணுவோர் வரிசையில் அ. முத்துலிங்கம் முக்கிய கவனிப்புப் பெறுபவர்.

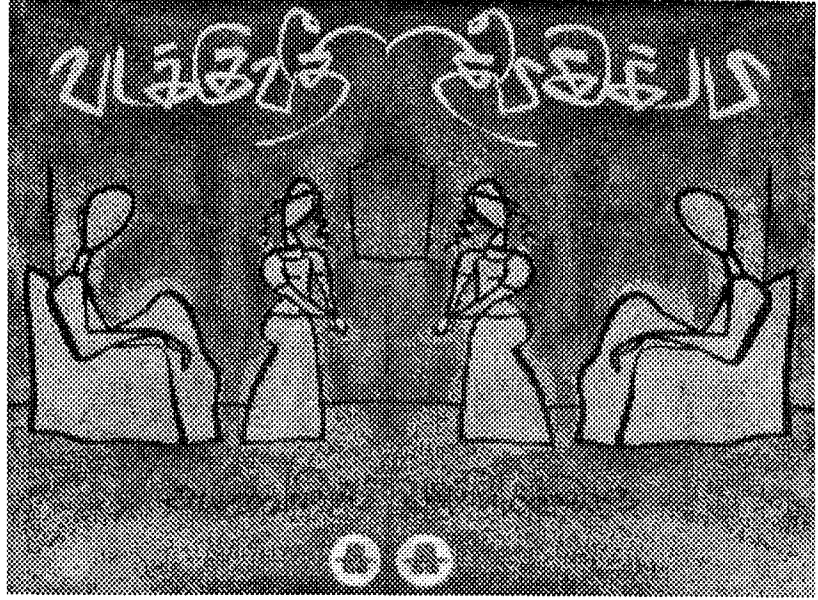
-புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் தமிழ் இலக்கியத்துள் ஒரு வகையேயல்ல- என்று அடித்து விவாதித்துக்கொண்டிருக்கும் இலக்கியர்கட்கு நான் மீண்டும் சொல்கிறேன் புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் என்பது ஒரு வகையல்ல..... ஒரு அடையாளம் மட்டுமே, ஆனால் அந்த அடையாளம் மிக மிகத்தனித்துவமானது.

புலம்பெயர்ந்த தமிழ்ப்படைப்பாளிகளின் புதிய வாழ்வனுபவங்கள், புதிய வாழ்நிலைச் சூழல்கள், பிறமொழிப்பரிச்சயங்கள் அவர்கள் படைப்புக்களில் தெறிக்கும்போது அவற்றில் தனியழுத்தமும் தனித்துவமும் ஏற்படவே செய்யும். அதற்கு இன்னுமொரு உதாரணமாக இப்போது வெளிவந்திருக்கிறது அ.முத்துலிங்கத்தின் **வடக்குவீதி** சிறுகதைத்தொகுதி.

இவரது ஆக்கவுந்துதலின் ஆதாரஸ்ருதிகளாக ஜீவகாருண்யமும் சுற்றுச்சூழல் பற்றிய அக்கறையும் விளங்குவதால் அவர் படைப்புக்களில் அடிக்கடி இவை இழைந்து வெளிப் பின் எழுதப்பட்டவைகளில் அவரின் மிகப்பிரபலமான -ஊர்- என்கிற ஒரு நாய் பற்றிய படுவதைக் கேட்கலாம். அத்தோடு சமூக மாந்தர்களுக்குச் சமானமான அளவில் இயற்கையும் கதையுட்பட பதினொரு கதைகள் 96ல் தொகுக்கப்பட்டு எஸ்.பொ.வின் முன்னுரையுடன் **வம்சவிருத்தி** என்ற தலைப்பில் மித்ர வெளிப்பாடாக வெளிவந்துள்ளது. மிருகங்களும் பறவைகளும் வெளிப்படும்.

அறுபதுகளிலேயே எழுத ஆரம்பித்துவிட்டவர் அ.முத்துலிங்கம். அப்போது வெளிவந்த சிறுகதைத்தொகுதி **அக்கா**. பின்னர் 30 வருஷங்கள் ஏனோ நீண்ட இடைவெளி. அதன் பொதுவாக இலக்கியத்தில் ஒரு படைப்பு இப்படித்தான் இருக்கவேண்டுமென்று எந்த வரையறைகளும் இல்லை. அவரே தன்(வம்சவிருத்தி) முன்னுரையில் சொல்வதுபோல் ஒரு மரத்தை சிற்பமாகச் செதுக்கி வைப்பதுவும் அழகுதான், அதை அப்படியே பூ, காய், இலை, குலையுடன், கொப்பாகப் பார்ப்பதுவும் அழகுதான்.

ஆனாலும் இவரது சில கதைகளைப் படிக்கும்போது தன் கதை மரங்களில் இருக்கவேண்டிய பூக்களைத் தவிரவும் சமயங்களில் மேலதிகமாகவும் பூக்களைக் கொண்டுவந்து சொருகிவிடுகிறாரோ என்கிற கேள்வியும் வாசிப்பவர் மனதில் எழுவது

தவிர்க்கமுடியாதது.

முடிச்சு கதையில் பிள்ளையார் சிவன்பார்வதியைச் சுற்றி வந்து மாம்பழம் பெற்ற கதையை சம்பூர்ணமாகவே விபரித்துவிடுகிறார். **பூமாதேவீ** கதையில் சிவபக்தர்களுடைய உடைகளைச் சலவை செய்யும் திருக்குறிப்பு நாயனார் கதை வருகிறது.

தமிழே தெரியாத தமிழுடன் கவி காளமேகம் கழித்த இரவு போன்ற விஷங்கள் சுவாரச்யமானவையாகவே இருப்பினும் யாவரும் அறிந்திருக்கக்கூடிய சிறுசிறு புராணக்கதைகளைக் கதைக்குள் உபகதைகளாக படைப்பின் குறுக்கே சொருகுதல் வாசகனுக்கு உபன்யாசம் கேட்கும் உணர்வைத் தருவதோடு அவனது உலக ஞானத்தை எழுதுபவன் கண்டுகொள்ளாது விடுவதுமாகும்.

அனேகமான கதைகளில் ஒரு திருப்பம் அல்லது முக்கிய சம்பவம் நடைபெறப் போகிறதென்றால் அதற்குக் கட்டியும் கூறுவதுபோல - அப்போதுதான் அந்த அதிசயம் நடந்தது- என்று வேறு எழுதிவிடுகிறார். இவ்வாற்றை கதையில் உபரியாயிருப்பதோடு அச்சம்பவம் தரும் அதிர்வையும் குறைத்துவிடுகிறது.

அ.முத்துலிங்கம் தன் பணியின் நிமித்தம் உலக நாடுகள் பலவற்றையும் வலம் வரும் வாய்ப்புப்பெற்றவர். அதனால் இவர் படைப்புக்களமும் தளமும் பரந்து விரிகிறது. அவர் காட்டும் காட்சிகள் பல புதியன.

ஓட்டகம் கதையில் சோமாலியா நாட்டின் தண்ணீர் ப்பஞ்சம் கண் முன் கொண்டுவரப்படுகிறது. இந்நாட்டில் குடிதண்ணீர் வசதியற்ற ஒரு ஊருக்கு கிணறு வெட்டித்தர ஜ.நா. சபையின் உள்வூர் வளர்ச்சிச் சிறகம் முன் வருகிறது. ஆனால் அவ்வூரின் மூப்பன் நூரும், மற்றப் பெரியவர்களுமோ (?) "நீங்கள் மகுதியை

முதலில் கட்டிக்கொடுங்கள் அல்லாவின் கருணையிருந்தால் தண்ணீர் தானே வந்து சேரும்" என்கிறார்கள். மகுதிகள் கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டமெதுவும் அவர்களிடமில்லையாதலால் அவர்கள் பக்கத்து ஊரென்றுக்குச் சென்று அங்கே தூர்ந்து போயிருந்த ஓர் கிணற்றை ஆழமாக்குகிறார்கள்.

ஒரு பக்கம் ஒருகவனிப்பற்றுக் கிடக்கும் தாகத்தால் இறந்த ஒரு தாயினதும் குழந்தையினதும் எலும்புக்கூடுகள்! தினமும் கால் நடையாக எட்டு மைல்கள் ஒரு குடம் தண்ணீருக் காக ஒட்டகத்தைப்போல் நடக்கும் நூரின் மகள் மைமுன் தன்னூர் இளைஞனாகிய அலிசாலாவின் மேல் விழுந்து காதலிக்கிறாள்.

ஆனால் கடைசியில் திருமணமென்று வரும்போது ஐம்பது வயதான அயலூர் கிழவனை மூன்றாந்தாரமாக மணக்கத் திடீரெனச் சம்மதிக்கிறாள். திருமணம் நிறைவேறுகிறது.

பின்னால் அவள் மனமாற்றத்துக்காக காரணம் என்னவென்று உசாவியபோது மைமுன் பகருகிறாள் : "அவரூரில்தான் கொட்டக் கொட்டத் தண்ணீர் வருகதே.....? நான் இனிமேல் தினமும் பதினாறு மைல் தூரம் நடக்க வேண்டியிராதில்லை?"

இக்கதையில் கல்வியறிவு கிட்டாத அவ்வூர் மக்களின் மூடநம்பிக்கைகள், பெண்கள் மேல் சமத்தப்பட்டிருக்கும் கட்டாயக்கடமைகள், அதைப்பற்றி எதுவுமே உணராதிருக்கும் அவர்கள் அறியாமை, ஊரோடொத்த ஆணாதிக்கம் எனப்பல விஷயங்கள் சுட்டப்படுகின்றன.

பூமாதேவீ என்றொரு கதையில் அமெரிக்காவில் தந்தையுடன் வளரும் இளம் பெண்ணொருத்தி தன் போய் . ப்றெஷ்டன் பிறந்த நூள் பார்ட்டிக்கு ஓகஸ்டா போகத் துணைவரும்படி தந்தையை அழைக்கிறாள். அ.தோ 400 கி.மீ பயணிக்க வேண்டிய தூரம். தந்தை சாக்கு

போக்குச்சொல்லி தப்பிக்கப்பார்க்க மகளோ தான் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்ற வேண்டியதின் அவசியத்தை விவாதிக்க இறுதியில் மகளின் பிடிவாதம் வெல்கின்றது.

முழுக்க அமெரிக்கப் பண்பாட்டிலேயே வளர்ந்துவிட்ட மகள் பெற்றோல் பங்கில் பணிபுரியும் முன் பின் தெரியாத ஊழியன் ஏதோ சொல்ல விழுந்து விழுந்து சிரிப்பதிலும், லாவகமாகக் காரை ஓட்டுவதிலும், இன்னபிற அவள் சாதனைகளிலும் அவருக்கும் உள்ளூர்ச் சந்தோஷந்தான்.

ஓகஸ்டா நோக்கிய பயணத்தின் போது கார் பொஸ்டனை அடைகிறது.

ஒரு பத்து வருஷ முன்பதாக அவர்கள் அமெரிக்காவை அடைந்த போது அவ்வூரில்தான் வசதிகள் குறைந்தவொரு வீட்டில் குடியிருந்தார்கள். அப்போது வீட்டில் வாஷிங் மெஷின் வசதி கிடையாது. தகப்பனும் மகளுந்தான் ஒவ்வொரு வாரமும் அங்குள்ள வாஷிங் சென்ட்ரல் ஒன்றுக்குத் தம் உடுப்புகளை எடுத்துப்போய் கழுவிவருவார்கள்.

நாம் எவ்வளவுதான் இரசாயனங்களையும் கழிவுப் பொருட்களையும் பூமியில் சேர்த்தாலும் தாங்கிக் கொள்ளும் பூமாதேவியைப்போல அந்த வாஷிங் மெஷினும் எமது வசதிக்காகவே எவ்வளவு மாசுபடுகிறது? இதனால் அதற்கும் தங்கள் பாஷையில் பூமாதேவியெனவே நாமகரணம் பண்ணிவைக்கிறார்கள்.

கார் அந்த வாஷிங் சென்ட்ரைத்தாண்டி வரும்போது “அட அங்கே பார்..... பூமாதேவியே” என்று கத்துகிறார் தந்தை.

அவர் சொன்னது அவளுக்கு அர்த்தமாகவேயில்லை.

“என்னப்பா பூமாதேவி..... வாட்டு யூ மீன்.....?” என்கிறாள்.

இத்தனைக்கும் அவளுக்கு -கொடுத்த வாக்குத்தவறாமையே- போன்ற பல நல்ல விஷயங்களுக்கையெல்லாம் சிறு சிறு கதைகள் மூலம் (இங்கே வருகிறார் திருக்குறிப்பு நாயனார்) இதே பூமாதேவியிடம் உடுப்பைக் கழுவிப்போட்டுவிட்டு காத்திருக்கும் வேளைகளில்தான் அவளுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறார்.

அவளோ அவ்வார்த்தை பற்றிய பூர்வக்ஞானமே இல்லாததுபோல் “என்னப்பா பூமாதேவி.....?” என்கிறாள்.

இக்கேள்விக்கு என்ன பதில்? அவர் சிந்திக்கிறார்.

“என்னப்பா திடீரென மெனமமாகிவிட்டீர்கள்.....?” என்கிறாள் தொடர்ந்து.

அவர் மட்டுமா? நாங்களுந்தான்!

என்னதான் அ. முத்துலிங்கத்தின் கதை மாந்தர்கள் விதேசி மண்ணில் உலவுபவர்களாக இருந்தாலும் தேச மண்ணின் மைந்தர்களையும் படைக்க அவர் மறப்பதில்லை.

(கதரியம் என்ற கதையில் இரவில் நித்திரையில் படுக்கையை நனைத்துவிடும் சிறுகுற்றத்துக்கே -அப்பாவுக்கு இரண்டு கையும் வளம், எந்தக்கையால் விளாகாவென்று தெரியாது- என்று பயந்து நடுங்கும் மைந்தன் பின்னர் அவர் இரவில் ஊறுகாய் ப்பானை மறைவில் பக்கத்துவீட்டுப் பூரணமக்காவைத் தடவுவதைக் கண்ட பின்னால் பயம் - மரியாதையென்பதெல்லாம் உறவுக்குத் தானே தவிர உடற்பலத்துக்கல்ல என்பதைத் தெளிந்துகொண்டு கோலியாத்தை எதிர்த்த டேவிட் போல் தந்தையை எதிர்க்கத்துணிகிறான். கணையாழி - மார்ச் 1999).

சிங்கப்பூரில் தந்தையார் உழைத்த பணத்தைக் கொண்டு ஊரிலே நிலம் நீச்சு வாங்கிவைத்துக் கொண்டு ஊருக்குள் வட்டிக்குக் கொடுத்தலாதிய வளரும் வழிகளில் பணத்தை விட்டுப் பெருக்கிக் கொண்டு மைனராக ஊரை வளைய வருகிறார் உடும்பு கதையில் ஒரு சிங்கப்பூர் மைச்சான். அவரை மாப்பின்னையாக வளைத்துப்போட ஊரே காத்திருக்க அவன் மீது மாளாத காதல் கொள்கிறாள் சரசு. பல பெண்களினதும் அம்மாக்களின் கண்களில் படாதவாறு அவன் சைக்கிள் அடிக்கடி அந்தப்பக்கம் வரத்தொடங்கவும் அதன் நோக்கம் புரிந்துகொண்ட சரசுவின் அம்மாவும் தன் வலையை வீசக்காத்திருக்கிறாள்.

சிங்கப்பூர் மச்சானுக்கு உடுப்புக்கறி என்றால் மிகவும் இஷ்டம் என்பதை உளவறிந்து அவர்கள் உடும்பு பிடிக்கும் கிட்டணன் மூலம் உடும்பு வருவித்துச் சமைத்துக் கொடுத்து அவனை மடக்குவதெனத் திட்டம் வகுக்கிறார்கள்.....

உடும்புக்கறி சமைப்பதில் டெக்னிக் ஒன்றிருக்கு. அதாகப்பட்டது உடும்பு கொல்லப்படாமல் உயிருடனேயே உறிக்கப்படவேண்டுமென்பதே அது. கொல்லப்பட்டால் தோலிலுள்ள அதன் நஞ்சு உடலில் ஊறிவிடுமென்பது ஐதீகம்.

சுவாவத்தில் ஒரு கொசு அடிக்கவே மனசு வராத சரசு இதற்குச்சம்மதிப்பாளா.....? சம்மதிக்கிறாள். பெரும் சாம்ராட் சியங்களுளையே துறக்கவைத்ததல்லவா காதல். சிங்கப்பூர் மச்சான்மீது கொண்ட காதலால் அவள் சம்மதிக்கிறாள். பல உடும்புகள் சரசு வளவில்

பலியானதுதான் மிச்சம். சிங்கப்பூர் மச்சான் கடைசியில் தண்ணிகாட்டிவிட்டு வேறு யாரோ ஒரு மாமிக்கு மருமகனாகிறான்.

கவலையுடன் இருக்கும் சரசுவைத்தாண்டி நிலவில் ஒரு உடும்பு செல்கிறது. அருகிலிக்கும் ஒன்றிவிட்ட தம்பி (படைப்பில் இவர்தான் கதை சொல்லி) “என்டாலும் சிங்கப்பூர் மச்சான் இப்படிச் செய்திருக்கப்பாடென்னக்கா.....?” என்கிறான்.

“போடா..... உடும்புகளாவது பிழைத்திருக்கட்டும்.” என்கிறாள் சரசு.

அவள் முகத்தில் ஒரு நிம்மதி தெரிந்தது. என்று முடிக்கிறார் முத்துலிங்கம்.

பந்திக்குப் பந்தி நகைச்சுவையைத் தரும் இவர் நடையில் சில சமயங்களில் ஒரு ஆர். கே. நாராயன் தெரிவார். என்னதான் ஆழ்ந்த சோகத்தை வெளிக்கொணரும் கதையேயானாலும் தனது இயல்பான நகையுணர்வு தோய்ந்த நடையால் நகர்த்தி வந்து முடிவை லாவகமாக நெஞ்சிலே ஏற்றிவிடுவார். அழுத்தம் தாங்காது இதயம் ஒரு கணம் நின்று துடிக்கும்.

வடக்கு வீதி கதை நடுவயதைத் தாண்டிய ஒருவரின் பாலியல் பிரச்சனை பற்றிப்பேசுகிறது. சோதிநாதன் மாஸ்டர் இளவயதில் மனைவியை இழந்துவிட்ட தபுதாரன். திட்டமிடப்பட்ட குடும்பமாக்கும் அவருக்கு ஒரு மகனும் மகளுமே சந்தானங்கள். மகன் வேறு இயக்கத்தில் இணைந்துவிட அவருக்கிருந்த ஒரே வீட்டை விற்று மகளை அவுஸ்திரேலியாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார். செய்தபின்னால் தனிமையில் விடப்படுமவர் சிவசம்பு என்ற அயலவர் வீட்டில் வாடகைக்குக் குடியேறுகிறார்.

மனைவியின் மறைவுக்குப் பின்னால் காமனை வென்றுவிட்டதாகவே எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் சோதிநாதனுக்கு சிவசம்பு வீட்டில் ஆரம்பமாகிறது சோதனை.

வேறொன்றுமில்லை..... பூவாகிப் பிஞ்சாகி காயாகிக் கனியாகிக்கொண்டிருக்கும் சிவசம்புவின் மகன் அலமேலுவின் அதிஜெனவனம்

வடக்கு வீதி

அ.முத்துலிங்கம்
மணிமேகலைப் பிரசுரம்
4, தணிகாசலம் சாலை
தியாகராய நகர்,
சென்னை-600 017

அவரைப் பாடாகப் படுத்துகிறது. தனக்குள்ளே குமைந்து குமைந்து மாய்ந்து போகிறார். இப் பிரச்சனையை எவரிடமேனும் சொல்லி ஆறவுந்தான் கூடுமோ?

இத்தனைக்கும் சிறுவயதிலிருந்தே அவர் பாடஞ்சொல்லிக் கொடுத்து அவருடன் நெருக்கமாக வளர்ந்த குழந்தைதான் அலமேலு. ஆனாலும் ஒரு இரவில் பூத்துவிட்ட நந்தவனம்போலக் குலுங்கும் வீம்புபிடித்த அவள் அலர்அகவையின் மிகைஎழிலும், அம் முற்றாமுகிழ்முலையாளவள் தலைகுனித்து வருகையில் தேகம் பரவும் ஒருவகைப் பச்சைமணத்தின் சுகந்தம் அவர் நாசியில் மோதி சித்தக்குலைவை உண்டு பண்ணுகின்றன.

இப்போதெல்லாம் பாடஞ்சொல்லிக்கொடுக்க அவளருகில் அமர்ந்தால் அவள் சிவந்த கைகளினூடு நாள்ங்கள் ஓடுவதுதான் பல்லியின் வயிற்றில் முட்டை தெரிவதுபோல் தெரிகின்றது. பைதகரஸ் தேற்றம் கற்பித்தால் சதுரங்களும் முக்கோணங்களும் தாளில் தெரியாமல் அவள் கன்னத்திலும் உதடுகளிலும் தெரிகின்றன.

சிகடாப்புச்சிக்கு காமம் வந்துபோல் இவ்வளவு காலம் கழித்து பிரயத்தனங்களின்றியே சோதிநாதனின் சித்தத்துள் அலமேலு புகுந்து காமத்தையுட்டிவிட்டு அவரைப்படுத்தினாள்.

இவர் அவஸ்தைகளெல்லாம் அவள் புரிவாளா என்ன? ஆனால் அவளுக்கும் சேர்த்தான காமத்தையும் அவர் தனியே வைத்துக்கொண்டு அல்லற்படுகிறார். அவர் கொள்ளும் ஆசைகள் எதுவும் நிறைவேறும் வகையல்ல. அதைக்காதலென்று வகைப்படுத்துவதா? சமூகத்தில் அதன் சாத்திப்படுகளுதான் என்ன?

சே!..... மனுஷனைக் குப்புறக்கவிழ்த்து விடக்கூடிய இந்த காதல் கோதாரியே வேண்டாம்! ஆழ்ந்து தன் விபரீத சிந்தனைகளையிட்டுச் சிந்திக்கும் அவர் ஒரு கணம் நாணப்படுகிறார். மூன்று நாளாக வெளியே வராமல் தன் வெளிச்சமே வராத சிறிய அறைக்குள் அடைந்துகிடக்கிறார். கடைசிநாளிரவு மழை கொட்டுகிறது. அம்மழையில் தான் கொண்ட காமமும் முற்றாகவே வடிந்துவிட்டதாக எண்ணிக் கொண்டு மறுநாள் காலை வேசான நெஞ்சுடன் எழுந்து கிணற்றுக்கு வருகிறார். வந்தால்..... யாரை மூன்று நாளாகப் பார்ப்பதைத் தவிர்த்திருந்தாரோ அவரும் கிணற்றுக்கு வருகிறாள். சும்மாவா வருகிறாள்? சூரியக்கதிர்கள் பட்டுக்கேசம் மின்ன மின்ன, அவசரத்தில் போட்ட மேற்சட்டை ஒரு பக்கம் தூக்கிக்கொண்டு நிற்க, மத்துக்கடைவது போல அசைந்து அசைந்து வருகிறாளாம்.

சோதிநாதனுக்கு

காலையில் அரும்பி மதியம் போதாகி மாலை மலரும் நோய்

அப் போதே மலர்ந்து வேண்டிய போர்மோன்கள் யாவும் ஒருசேரத் தூண்டப்பட்டு குதியாட்டம் ஆடி அவர் சுய கட்டுப்பாட்டைத் தளர வைக்கின்றன.

காமவயப்படுவது சும்மா நிற்கும் ஒரு டீசல் ரயில் எஞ்ஜினை ஸ்டார்ட் பண்ணிவிடுவதைப்போல. ஒரு கார் எஞ்ஜினை முடுக்கிவிடுவதைப்போல அத்தனை எளிதாக ஒரு டீசல் ரயில் எஞ்ஜினை ஸ்டார்ட் பிடித்துவிட முடியாது. மூவாயிரம் - நாலாயிரம் குதிரைச் சக்தி கொண்ட அந்த எஞ்ஜின் கொண்டிருக்கக் கூடிய கொம்பிறேசனை மீறி சாதாரண ஈயச்சேமிப்புபாட்டறியில் இயங்கக் கூடிய எந்த மின் மோட்டருமே அதனைச் சுழற்றிவிட முடியாது.

இதனால் முதலில் செல்.ப் ஸ்டார்ட் மூலம் இன்னொரு ஸ்லேவ் எஞ்ஜின் ஸ்டார்ட் செய்யப்படும. செய்த பின்னால் ரயில் எஞ்ஜினுக்கு டீசல் போகும் லைன்கள் யாவும் மின்சாரத்தால் சூடாக்கப்பட, அதன் கொம்பிறேசன் வால்வுகளைத் திறந்து வைத்துக்கொண்டு ஸ்லேவ் எஞ்ஜின் கப்பிள் செய்யப்பட்டு ரயில் எஞ்ஜின் சுழற்றப்படும். வேண்டிய வேகம் வந்ததும் திடீரென கொம்பிறேசன் வால்வுகளை முடுக்கொள்ளும்படி பொறிக்க ரயில் எஞ்ஜின் பயராகி ஸ்டார்ட் ஆகும். ஸ்டார்ட் ஆகிவிட்டதா? அவ்வெஞ்ஜின் அவ்வளவு சக்தியை வைத்துக்கொண்டு என்னதான் செய்யும்? அதற்கான வேலை தரப்படும் வரையில் ஜுவ்.....ஜுவ்.....ஜுவ்.....ஜுவ்..... என்று உதறிக்கொண்டு நிற்கும்!

இங்கே நன்கு அருட்டப்பட்டுவிட்ட சோதிநாதன் நெற்றி வியர்க்க உதறிக்கொண்டு நிற்கிறார்.

அவள் மேல் பரவப் பாயும் தன்பார்வையை விலக்க முடியாதவராகிப்போகிறார். அந்த இன்பக் கணத்துக்காகவே அத்தனை காலமும் வாழ்ந்ததாக உணர்ந்ததான பரவச நிலையில் அலமேலுவின் அருகில் போய் அவளின் பனிங்குப் பூஜங்களைத் தொட்டுத் தடவுகிறார்.

சோதிநாதனின் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புக்கள், தவிப்புக்கள், போராட்டங்கள் எதுவுமே அறியாத - விகற்பமில்லாத அந்தக் குழந்தை பதறிக்கேட்கிறது:

“ஐயோ அங்கிள் உங்களுக்கு என்ன செய்யுது.....?”

அவரைப் பிடித்து அணைத்துக்

கூட்டிக் கொண்டு போய் மெல்லத் துவைக்கும் கல்லில் உட்கார வைக்கிறாள். கல்லில் அமர்ந்தவரோ செய்வதறியாத தனது கால் பெருவிரலை அப்போதுதான் பார்ப்பவர் போலப் பார்க்கத் தொடங்குகிறார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் அனேகமான கோயில்கள் ஈசானம் பார்த்தவைதானே? திருவிழாக்காலத்தில் சுவாமி வீதி சுற்ற நள்ளிரவுக்குப் பின்னரே புறப்படும். பிரபலமான தவில்-நாதஸ்வரக் கச்சேரிகள் முடிவடைய சுவாமியும் நானு மணிக்கு மேல் வடக்கு வீதிக்கு வந்து சேரும். இப்போது திருவிழாச்சனமும் தூக்கக் கலக்கத்தில் மெல்ல மெல்ல மாற ஆரம்பிக்கும். சனம் முழுக்க மாறிவிட்டுநானால் சுவாமி இருப்பிடத்துக்கு வருவது கஷ்டம். இதைச்சமாளிக்க ஒரு தந்திரம் பண்ணுவார்கள். வடக்கு வீதியிலேதான் சதுராட்டத்தை கும்மியை வைப்பார்கள்.

தவிர்க்க முடியாதபடிக்கு சதுரின் குலுக்கலில் மனசு கொஞ்சம் சபலங்கொள்ளும்!

- சோதிநாதனுக்கும் நித்திரை மயக்கத்தில் வடக்கு வீதியில் மனது சற்றே சபலமானது..... இனிமேல் நேராக இருப்பிடந்தான்- என்று கவித்துவமாக முடிக்கிறார் முத்துலிங்கம்.

ஒரு நடுத்தர வயதுடைய மனிதன் காமுற நேரும் இச்சம்பவமானது எமது மண்ணைச் சேராத இன்னொரு எழுத்தாளரால் கையாள நேரின் அவர் வேறுவிதமான முடிவுகளை தந்திருக்கலாம்.

“ஐயோ மாஸ்டர் உங்களுக்கு என்ன செய்யுது.....?” என்ற அந்த குழந்தையின் குரலே அவர் கொண்ட தீயில் தன்னீரைக் கொட்டிவிடும் நிகழ்வானது எம் மண்ணுக்கேயுரியது. தன் செயல் தடுக்கப்படாதிருந்தால் அதன் தொடர்ச்சியாக வந்திருக்கக்கூடிய அடுத்த நிகழ்வுகள் பற்றிய சிந்தனைகள் தன்னிலையுணர்ந்த மீண்டும் அவரைச் சமநிலைக்கு கொண்டுவருகின்றன.

மனிதன் காமுறுவதையும் அதனால் அவனும் அவசங்களையும் கேலி - கிண்டல் பண்ணாது இங்கே தேர்ந்தெடுத்த நிதானமான வார்த்தைகளால் சித்திரம் பண்ணுகிறார் அ. முத்துலிங்கம். கிக்கதையானது கிவ்வாண்டின் சிறந்த தமிழ்ச்சிறுகதைமாக கிவ்வகை சாகித்திய அகாடமியால் தேர்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மனுதர்மம் கதையில் (பக்கம் 167) - விரதங்களாட்டிக்க வல்ல உயர்குடிப் பெண்களுக்குத்தான் அப்பிடியான வண்பும் காந்தியும் சோபனமும் சேர்ந்த முகவாகிடுக்கும் - என்றொரு வசனம் வருகிறது. இதை நாம் அவர் பாணியிலான மோடி என்றே கொள்ளினும், கம்பியூட்டர் கதையில் (பக்கம் 118) இல் வரும் சர்ச்சைக்குரியதான தாசி என்ற சொல்லின்

பிரயோகத்தை அவர்
தவிர்ந்திருந்திருக்கலாம்.

அ.முத்துலிங்கத்தின் ஒவ்வொரு எழுத்தையும் அவதானிப்பவன் என்ற வகையில் (இத் தொகுதியில் மட்டுமன்றி) அவர் படைப்புகள் பற்றி மறையாக நான் குறிப்பிடும் விஷயங்களான கதையின் அழகியல் பற்றிய அக்கறையின்மை, மிகை வார்த்தைக்குவிப்புகள் அல்லது மிகைப்பூச்சூடல்கள் ஆதியன **தொடக்கம்** (இந்தியா ரூடே நொவம்பர் 1998 ல்) , **கைரியம்** (கணையாழி மார்ச் 1999ல்) , **யூவீகம்** (உயிர்நிழல் மே - ஜூன் 1999ல்) போன்ற படைப்புகளில் பெரிதும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டு அவை மிகமிகக் கவனமாகவே செதுக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது.

அசோகமித்திரனின் சுருக்கமான முன்னுரையுடன் **வடக்கு வீதி** என்று தலைப்பில் தொகுக்கப்பட்ட இந்நூலில் 12 சிறுகதைகளுடன் மணிமேகலைப் பிரசுரம் வெளியிட்டுள்ளது. உள்ளே நூல் விவரணத்தில் அச்சு அளவு 12 என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு 14 புள்ளிகள் தடித்த அச்சில் பதிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வழு ஆரம்பத்தில் கவனிக்கப்பட்டிருப்பின் தொகுப்பில் இன்னும் சில கதைகளைச் சேர்த்திருந்திருக்கலாம் அல்லது தாள்களின் எண்ணிக்கையை யாவது குறைத்திருந்திருக்கலாம்.

தீவிர தமிழ் வாசகர்கள் வட்டத்தில் அ. முத்துலிங்கத்தின் படைப்புகளில் புதிய சிந்தனைத் தெறிப்புக்கள் என்று எதுவுமில்லை, அவை நம் மரபுகள் எதனையும் கேள்விகுள்ளாக் குவதுவுமில்லை என்ற முணுமுணுப்புகள் கேட்காமலில்லை.

அதிவேகமான அவர் எழுத்தின் ஏறுமுக வளர்ச்சியைப் பார்க்கும்போது அ. முத்துலிங்கம் விமர்சனங்களை உள் வாங்கும் வகையினராகவே எனக்குத் தோன்றுகிறார். ○

உயிர் நிழல்

கிலக்கிய இதழ்

Exil,

27, Rue Jean Moulin

92400 Courbevoie, France

மனிதம் காட்டும் சமூகத்தோடு நாம் சங்கமம்

“புனிதம்” சிதைத்த பேய், பிசாசு, சாத்தான்,
அரக்கர்களாக நாம் தெரிந்தபோது

வணக்கத்திற்குரிய “அவதாரம்” காட்சிதந்து
ஜெயந்தியை (மனைவி) கொல்லவேண்டும்

எனப் பிரகடனப்படுத்தி வார்த்தைகளை

“புனிதத்தில்” துப்பியபோது

குளிர்ந்து போன மனங்களெல்லாம் ! ! ! !

ஆடுவெட்டி தீபாவளி

கொண்டாடுவதற்காகவும்....!

இந்துப் பாசிச குரூரங்களையெல்லாம்

சுமந்து சகித்துப்போவதற்காகவும் நானும்

எனது குடும்பமும் விளிம்புநிலைச் சமூகமான

பறைச்சாதியில் சங்கமம்.

நாம் தீண்டத் தகாதவர்கள். . . .

இரத்த உறவும்....

சாதி உறவும்...

மத உறவுகளும்-

கைகோர்த்து-

கூடிக்குலாவி, அடித்துநொருக்கி,

இரத்தம் சொட்டச் சொட்ட-

படைத்துச் சுவைக்குது...

‘மனிதத்தை!!!!!!!’

- நாதன்

மிரான்ஸ்

விழிப்புணர்வு வழுத வணர்வாத விழுந்திருப்பா

குடையாத ஓடமாய் தண்டுகள் வலித்தது ஈழம்பு. பாதி உடம்பு அமிழ்ந்து மீதி விளிம்பால் வெளியே தெரிய, ஒரு திசையில் என்று இல்லாமல், ஒரு பாதி கோளாந்தர்த்துளியில் தன் வயிற்றை மையமாக்கிச் சுழன்றது. அதன் சுழற்சிக்கு, அதற்கு குறித்த திசையில் வெளிப்படுத்தற்குத் தேவையான ஒருங்கிய சிந்தனை இல்லாதது காரணமா, இல்லை, தன் வெப்பநிலையை இழந்து கொண்டிருக்கும் தேனீர்க் கோப்பையிலிருந்து சூடாகிக் கொட்டிய நீரின் மேற்பரப்பிழுவியசையா காரணம் என்று தேவையில்லாமல் எண்ணிக் கொண்டிருக்க முனைக்கு ஓய்வாக இருந்தது. உற்சாகமாயும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருந்ததா இல்லையா என்று எனக்குச் சரியாகச் சொல்லத் தெரியவில்லை. ஆனால், வழக்கத்தில் யாரும் திட்டவாட்டமாய் எனது முடிவு இதுவாக அல்லது அதுவாக இருப்பதற்கு என்னென்ன ஆதாரக் காரணங்கள் என்று கேட்காத விடயங்களில் எனக்கு ஒரு மகிழ்ச்சியும் தன்னம்பிக்கையும் பிறப்பது உண்டென்று அறிவேன்.

ஈழம்பு நிலைக்குத்துப்பார்வையிற் பார்க்கும்போது, இப்போதுதான் அரிச்சுவடி படக்கத் தொடங்கிய சின்னக்குழந்தை மயிர் சிரைந்து பிசிறிய தூரிகையினால், ஒரு வட்டத்துக்குள் போட்ட சிவப்பு எட்டு ஒன்று; அதன் அசைவிற்குப் புதிதாக என்ன உவமை சொல்லலாம் என்று யோசிக்க, தலைக்குள் காணவில்லிருந்து அமுக்கியிருந்த வேலைப்பாடும் மேலதிகாரியிடம் வாங்கிய ஏச்சும் கொஞ்சம் தங்கள் கையைக்காலை நீட்டித் தமது உடல் சரித்துக் குட்டித்தூக்க வயப்பட்டிருக்க வேண்டும்... ஓர் இலேசான உணர்வு... முதல் மிடறு தேனீரினை உறுஞ்சமுன்னர், இந்த உவமையே நிர்வாணத்துக்கு, எல்லோருக்கும் புரிகிறதோ இல்லையோ, புதிதென்று தெரிகின்ற மாதிரிக்கு ஒரு உவமைச்சுட்டை மாட்ட வேண்டும் என்று பட்டது; சீனியும் பாலும் தேயிலையும் என் நாய்க்கின் சுவைபரம்புகளின் அன்றைய திமிர்த்தனத்துக்கேற்ற விகிதத்தில் சுடுநீரோடு கலத்தலுக்கும் என் மேலதிகாரியின் மனக்கோலங்களுக்கும் ஏதேனும் வளைகோட்டாலேனும் வளைத்துப் போடக்கூடிய கணிதத்தொடர்பு இருக்குமா என்று இன்றும் யோசித்தால், ஈழம்பு மறந்து போகும்... அர்ச்சனனுக்குக் கிளி மட்டுமே படும், கிளை மறைந்து கிடக்கும். சுவையற்ற தேனீரின் முதல் மிடறு, அடுத்தடுத்த மிடறுகளைவிட எரிச்சல் மிக்கவை என அறிவேன். உடலினே உள்ளத்தினே எரிச்சல்களும் நமைச்சல்களும் தோன்றக்கூடிய உவமைகளின் உவமையங்களுக்கான பொருத்தல்களில் இடைவெளிகளை அதிகரிக்கக்கூடியவை. கிட்டத்தட்ட, எட்டு வயதுப் பையனுக்கு வாங்கிய முழங்காலுக்குக் கீழே தொங்கும், அல்லது, தொடை பிரிந்து விதை, குறி தள்ளிக்காட்டும் அரைக்காற்சுட்டைபோல. ஈழம்பின் அசைவு, குழந்தையின் எழுத்தைக் கற்றுக்குட்டி வலைப்புலமமையானான் ஒருவன், நேரப்பரிமாணத்தே இடை-வெளி விட்டு, கார்ப்டீஸியன் அச்சிலே திசை சுற்றி உயிரோட்டம் பண்ணி சலிப்புத் தட்டத்தொடங்கியது சிந்தனை. நினைவேட்டங்களுக்கு இருட்டு முடுக்குகளும் வாயிலற்ற போக்குக் காட்டும் குகைச்சுவர்ப்பாறைகளும் உண்டு.

இந்த ஈழம்பு தேனீரைச் சுவைக்குமா? "ஆவீன, அகமுடையான்..." என்றதுபோல் விவேகசிந்தாமணிப்பாடலில் வருகின்றவன், ஒரு சொட்டும் துளித் தேன், புலியோ முதலையோ தன்னைத் தின்னமுன், வாயில் விட்டுச் சுவைக்கவே விழைவான் என்பது கதை மட்டும்தானா... அடிக்கடி "ஆவீன.." என்ற பாடலினை உதாரணத்துக்கு நான் எண்ணிக்கொள்வதாகப்பட்டது. இதுவரை தெரிந்ததோடு மட்டும் சுருங்கிப் போனேனா நான்? ஈழம்பு நீரின் வெப்பத்தாலும் தத்தளிக்கலாம் என்று பட்டது. தீக்கோழி நெருப்புத்துண்டுகளைத் தின்னும் என்று சின்ன வயதில் யாரோ சொல்லியிருந்தார்கள். இன்றைக்கும் என் பிள்ளை "அ:து உண்மையா? தீக்கோழி தின்னமா?" என்று கேட்டால், பதில் சொல்ல நிச்சயம் நான் தத்தளிப்பேன். இதுவரை அ:து இயற்கையில் உண்மையா பொய்யா என்று அறிந்து கொள்ளாமல் ஈழம்பு தத்தளிப்பதை வேடிக்கை பார்த்தபடி பொழுதைப் போக்குகின்றேன் என்று ஒரு வெட்கம்கூழ், நான் நெஞ்ச மையப்பகுதி பற்றி அளவிற சுருங்கி ஈழம்பிலும் கொஞ்சமே பெரிதாகத் தெரிவதை அறிந்து கொண்டேன். இந்தநிலையில் என் மேலதிகாரியோ அல்லது சக ஊழியரோ..... முக்கியமாக என் மனைவியோ, குழந்தையோ.... அதை விடவும் இந்த ஈழம்போ கண்டு விடக்கூடாதே என்று பதை பதைத்து மேசையைப் பிடிக்க முயன்றேன். கை எட்டவில்லை; தேனீர் இன்னும் கொஞ்சம் கையிலிருந்து தளும்பி மேசையிலும் சற்று நேரமுன் எடுத்திருந்த அடிக்குறிப்புகளிலும் சிதறியது. சமநிலைக்காய்த் தடுமாறினேன். கால்கள் நிலத்தே நிலை படவில்லை.

ஈழம்பு என்னைக் கண்டிருக்கமுடியாது; நான் ஊரில் ஒருமுறை தீர்த்தக்கேணியில் மூழ்கிப் போயிருக்கின்றேன். ஈழம்பிற்குத் தெரியாது அந்தக் கணங்களின் என் துன்பமும் உயிர் வாழ வேண்டும் என்ற போராடும் மணப்பாங்கும், சீனி பால் கலந்த தேனீரின் அடர்த்தியிலும்விட, தனி நன்னீர்க்கேணிநீரின்

அடர்த்தி குறைவு. அடர்த்தி குறைந்தவற்றில் மூழ்காமற் தப்புவதே கடினம். அதைப் பலமுறை பல வடிவங்களில் உணர்ந்திருக்கின்றேன். துளித்தனைருக்குச் சலவித்தை பண்ண இயலற்ற சிற்றெறும்புக்குக் கேணிநீர் பற்றித்

- சித்தார்த்த 'சே' குவாரா

99பூன்10, வியாழன்

காந்திக்கை 1999

41

தெரிந்திருக்கமுடியாது; "தீக்கேழி நெருப்புத்துண்டு தின்னுமா?" என்று தெரிந்திருக்காதது ஒன்றும் பெரிய அறிவினம் இல்லை என்று எழும்புக்குப் புரிய வைக்கமுடியாது என்பதை எண்ணிய போது வந்த நழுட்டுச்சிரிப்பை எழும்பு காணாதவண்ணம் மற்றப்பறம் திருமபிச் சிரித்து வைத்தேன். எழும்பு எத்துணை அறிவியாய் இருப்பினும், அதை அதற்கு முன்னுக்கே முகத்திலடித்தாற்போலச் சொல்லுவதுபோல சிரித்து வைப்பது ஒரு நல்ல, மென்மையான மனிதன் தான் என்று எண்ணிக்கொண்டு இருப்பவனுக்கு அழகற்றது என்று இன்றைக்கும் நினைப்பவன் நான். புரிந்தும் புரியா மனிதர்களிடம் பச்சாதாபம் காட்டுகையில் எழும்பிடம் காட்டுவதில் எனது மனிதநிலை பண்பிலே உயர்ந்து அதியுயர்மனிதனாவேன் கணப்போதில் என்று என் வாழ்வின் எந்தக்காலகட்டத்திற் தோன்றியது என்று தெரியாத குருட்டு நம்பிக்கை. ஆசியஜோதி படித்தபோதா.... மீண்டும், எழும்பு, மரக்கிணையிலும் விடக் கீழிறங்கி அடி மரமாகி, ஆண்டு வளையாங்கும் கண் படடன.

தீர்த்தக்கேணியின் மத்தியில் நீர் சுரப்பதற்காக ஆழமான கிணறு ஒன்று கட்டாயம் இருக்கும் என்று நான் அந்த வயதில் யோசிக்காதது என் மூடத்தன்மையைக் காட்டாது என்று நான் வாதாட முடியும் என்று கருதுகின்றேன். இந்த நேரத்தில் நான் வெளிப்படையாக என் முழுகிப் போனதையும் அறி அடித்துக் கைகளை அபயம் கேட்டு எம்பி எம்பி மூன்றாம் முறை எம்பியபோதே யாரோ ஒரு நண்பன் என்னைக் காப்பாற்றியதையும் நீச்சல் தெரியாமல் குதித்த அறிவின்மையையும் ஒத்துக் கொள்ளும் என் மனப்பங்கு எனக்கு என்னைப் பற்றிய ஓர் உன்னத பெருமிதத்தைத் தர, என்னால் உயர்ந்து மேசையையும் நிலத்தைதும் தாராளமாக-முன்னைக்கு விட மேனாகவும்- தொடமுடிந்தது. நெஞ்சுக்கும் காற்குதிக்குமிடையே இடைவெளி மீள்பெருத்ததை உணர்ந்தேன். இடம்போதாமை அறியப்பட்டு அறிவிக்கப்பட்டது என் மனத்துழைக்கைகள். அம்மா, "நீச்சல் தெரியாமற் குதித்தது அறிவின்மையில்லை, அவசரத்தனம்" என்று சொன்னாலும், அது அறிவின்மையானது என்று நான் ஒத்துக் கொள்கின்றேன். காக்கைக்கும் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு.... மீள மீள்பயன்படுத்திய உவமா.... ஆனால், தண்ணீரிலிருந்து தன்மறிற் தூக்கிப் போட்ட என்னிடம், ஒரு நண்பன், தான் நான் முதல்முறை கிணற்றுள் மூழ்கும்போது, இயலாமலவரை கால்கைகளை அடிக்காமல் இருக்க முயற்சிக்கச் சொல்லிக் கத்தியதாகவும் அவன் சொன்னபடி நான் செய்திருந்தால், இரண்டாம்முறை முழுக முன்னரே தானோ வேறு யாருமோ வந்து தன்மையிரினைப் பற்றி இழுத்தெடுத்திருக்க வசதி கூடியிருக்கும் என்றும் சொன்னான். அவன் சொன்னதை நான் மறுத்து ஏதும் பேசவில்லை; என்னைக் காப்பாற்ற முயன்றவர்களில் அவனும் ஒருவன்; ஆனால், உண்மையில், நான் மூழ்கும்போது அவன் கத்தியது கேட்கவில்லை; அம்மா அழுவார் என்பதுவோ அல்லது வேறேதோ அகவளை வயப்பட்டு புறச்சலனத்துக்கு, புலன் செத்திருந்தேன். இழுத்தப்போட்ட படிக்கரைமலே புரைக்கேறி வெளிக் கக்கிய நீருடனேயே புறச்சூழல் புலனேறியது. எழும்பு என் கணநேர அவமானத்தினைக் கண்டிருக்கமுடியாது என்று பட்டது; குறிப்பாக, நான் குறுகிப்போனதைக் கண்டாற்கூட, என் மனம் எழும்பிய அவமான அலைகளின் மீழறனையும் வீச்சத்தையும் அறிந்திருந்தாற்கூட, என் கண்களை, தன்னைக் கொண்டிருக்கும் குறுகிய உடலைத் தானே கண்ட என் கூசிய கண்களை அது கண்டிருக்கமுடியாது என்பது நிச்சயமானது. அதன் தாயெழும்பு பின்னர் அழக்கூடுமோ அல்லது அவாப்பட்டு அடிபட்டியுட்டு மழைக்குச் சேர்த்துவைத்த அரிசியையோ சீனியையோ அடுத்த நூற்றாண்டு எழும்பொன்று கண்டெடுத்தாயினும் உண்டு பயன்பெறுமோ என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்க அந்தக்கணம் அதற்குப் பயன்பட்டிருக்கக்கூடும் என்று எனக்குள் சொல்லப்பட்டது. இறப்பின் அருகில் வாழ்க்கையினை இன்னொரு முறை வாழக்கிடைப்பின், அடுத்த முறையேனும் அடுத்துக் கெடுதல் புரிவோர்க்கும் கூட கெடுதல் புரியாமற் கழித்திருக்க அவாப் பிறக்கும் என்பது வெளிக்கக்கிய கேணி நீருள்ளே நான் பிழிந்த கணஞானம். முதல்மிடறு தேரீர் இன்றைய கலவை மோசம் செய்யவில்லை என்பது போலிருந்தது. அடுத்த இருமிடறுகருக்குமிடையே எழும்பின் என்- அவமதிப்பு-காணாமை ஒரு தேர்ந்தெடுத்த காணாதிருக்கும் பாசாங்குச் செயலாக இருக்கமுடியாது என்று அழுத்த திருத்தமாக உறுதிபண்ணிக்கொண்டேன்.... சத்தியமாக, நான் நீருள் மூழ்குகையில், எவர் கத்தியதும் கேட்டிருக்கவில்லை.... சொல்லப்போனால், நான் நீரை மூக்காலும் வாயினாலும் உள்ளெடுத்துக் கொண்டிருந்ததுகூட எனக்குப் புரிந்திருக்கவில்லை. எழும்பிற்கு இப்போது தான் நீருள் ஆழ்த்திறப்பது பற்றி ஒருவன் தன்னுள்ளே தனிச்சமர் நடத்திச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றான் என்று தெரிந்திருக்குமா? என் மனச்சலனமும் என் குறுகிப்போன அவமானம்போல் நிகழ்காலப்பலனிற்ற எழும்புக்குக் கேட்காது என்று உணர்ந்து அதைத் தட்டி நீருக்கு வெளியே எடுக்க மேசையிலே குவிந்திருந்த அரைக் கோளத் தேரீர் இக்கருக் குமிழினை எோக்கித் திரும்பினேன்.

நீ

ண்

L

.....

.....

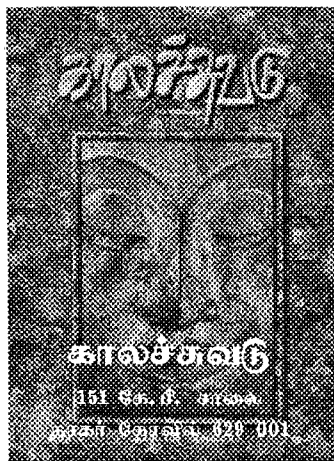
நீர்க்கீழ்.....

..... எழும்பு எப்போதோ எங்கேயோ போய்விட்டிருந்தது.

பின்னே கண்ட எழும்புகளில் அந்த எழும்பை நான் ஒருபோதும் கண்டிருக்க வில்லை.

அவளுக்குள் இருக்கிற
ஒருத்தி
அவளுக்குள்
(சிறுகதைத் தொகுதி)
மனமேகலைப் பிரசுரம்
விமல் குழந்தைவேல்
•P56/ Wingate Road
Ilford, Essex IG1 2JB, UK.

- சித்தார்த்த 'சே' குவாரா

கவிதைகள்

நிலம் பட வாழ்.....

தொலைவின்
நெருப்பு மண்
நினைவு படும்.
இரவுகள் சுடும்,
ண்ணைச்சரப்புகள்
பொத்தற்படுத்தும்
நைந்த பஞ்சு நெஞ்சு.

நித்திரைமுன்
காற்று வழிச் சேதிகள்
கட்டும்
கதையாய்க் கட்டிடங்கள்;
சுதை பூசி,
சூபகங்கள்;
சாளரங்கள்,
தவித்த முயற்கூட்டி
ஆசைகள்.

இங்கே
தூசு தட்ட
அங்கது,
காற்றேகி
அழிந்திடலாமென்று
தொடவும் தயங்குவேன்
என் தீநிலத்து
நிழற்பட்ட நேரங்கள்.

அதில்,
அன்னை முடிக்கற்றை
இன்னும்
கறுத்திருக்கும்;

தம்பி,
தரைமூலையிற்
சுவர்தடவி தவழும்
சிறு குழவி.

நாய்க்குடும்
வயதேறாது;
புளியமரங்களோ,
பூவரசுகளோ,
பூப்பூப்பும் வற்றிப்
பட்டுப்போகாது.

நிலைபெயராது.
என் ஊர்ப்
பெயர்ந்த
கோவிற்காரைச்சுவர்வீழ்த்து
குறுக்குக் கறுப்பு நிழல் கூட,
பெருங்காற்றுக்கும்
என்னுள்ளே...

~~~~~

காலவெளியில்,
கனவுக்குமிழ்ப்பு
தூரச்சமை

தோள்தாளா
நாளொன்றில்
மீளத்
தேடி நகர்ந்தேன்,
தீக்குழி குளி
என்
நீர்த்துளித் தேசம்.

~~~~~

வெட்டி வீழ்ந்த
பூவரசுகளில்
புழுக்கள் ஊர,
பூச்சிகள்
நின்றெண்ணைப்
புதினம் பார்த்தன.
புளிய மரங்கள்
காற்றிலே
காலம்,
கால்சுற்றிக் கடக்க,
வேர்
கரைந்து போயின,
என் நாட்டு விழுமியங்கள் போல.

வேறு
நாய்கள்
புதுவேட்டைப்பற்களால்
முறைத்தன,
கண்கள்
தரையெல்லாம்
வெறி,
அவை தெறித்த
பரலதுவாய்
சிரித்துதிர்த்தி.

மூலைகள் வெறிச்சோட,
சுவர்கள் முகம்மூடியிருந்தன.
வேறு நிழற் படங்களால்.
தூக்கி வளர்த்தவன்,
தோள்மீறி உயர்ந்து
தோழன் ஆகி
நின்ற பருவம்.

கருமைத்தூறல்
விழுந்த கற்றைகளாய்
முகில் வற்றித்
தாய்த்தலைமுடி.

~~~~~

ஆனாலும்,
கண்ட
எல்லோரும் சொன்னதென்னவோ,
-நான் மட்டும் மாறிப்போனேனாம்,
ஆள் கூட அடையாளம் தெரியாமல்.

~~~~~

திசை திரும்பி
தொலைதேசம்
திரும்ப ஏகையிலே,
நான் மிதித்த
தாய்திலத்து
மனத்தேசப்படங்கள்
அழித்து
மீள வரையப்படும்,
இன்னொரு

கைப்பிடிக்க காலத்துக்கள்கட்கு,
வழி பார்த்து
நான் நகர.

என்றோ,
எங்கோ
எரிந்து போன
விண்டைசத்திரங்களும்
மணல்வன யாத்திரிகனுக்கு
வழி காட்டும்
என்பதறிவு.

'99 ஏப்ரல் 26, திங்கள் 18:34 மகிநே

கார்த்திகை 1999

43

நான், ஒரு S-PLUS வகுப்பு, கூடவே ஒரு மழைமாலை

"Beyond the stormy Hebrides." --Milton
....."I can't see my Scottish Horizon." -- நான்.

அடைப்புக்குறிகளுக்குள் அகப்படக்கோ நான்.

அடிக்கடி மழை அடித்து விரட்டும்
சுவர், கூரை, சன்னல்.

உள்ளறைக்குள்,
சன்னல் ஒலியில் சன்னம் சுட்டதென்று
எண்ணுவேன் சுவர்.

மழை முறிந்திருக்காதோ,
அதன் முதுகெலும்பு?!

குரன் யானென்று
மீள மோதும்
சுவர் மேனி;
கூரை சுடும் சன்னம்
கூர் நீர்மழைக்கு.
என் கன்னத்துக் கை காதும் தொடும்;
எண்ணுவேன்....

....இன்னும்,
நெட்டாங்குகட்குள்ளும் அகலாங்குகட்குள்ளும்
நேரத்தைப் பிழியும் தூரத்துக்கிடப்பினிலே
இலக்கின்றி அலையும் பயணி நான்.

நானும்
S-PLUS வகுப்பொன்றும்
ஒரு முசுபயல் மாலையும்.

மழைபட்ட
எண்களுட் தொணைந்த மனிதனாய்,
இவன்.

இடைக்கிடை தென்படும்
தரிப்புக் குறிகளும் அடைப்புக் குறிகளும்....
அவற்றிடை,
வெளி மழை மறைந்து
ஆணைகளிற் தொங்கு
இடைவெளியற்று ஒட்டு
எண்மழைக்குள் நடுங்கும்
மேய்போன்ற மன ஒன்றாய்
இம்மானுடன்.

தோண்டத் தோண்ட
தோன்றிய கேணி,

ஊறி மறைக்கும்
உள்ளதும் உள்ளே.

கட்டளைகளுக்கு விட்டுக் கொடாத குறிகளூட
தவறு தேடப்பறப்பட மடைத் தாவுவேன்,
கொப்புக் கொப்பாய்,
எண்களின் மீதொரு இள மந்தியாய்...
சிந்திக்கத் தெரியா சிறுகுரங்கு,
ஏதோவொரு கிளையிடைக் கண்டு
தொங்கித் தவழ்ந்தேறும்
மழைகளின் தூறல்களில் கை பற்றி
மேலே மேகத்துள்
மெல்ல மெல்ல....
அங்கிடைக் காணாமொரு சாட்டை மின்னற் சாடலில்,
கட்டளைகள் சுற்றிய குறிகள்,
ஒற்றை ஒற்றையாய், ஒழுங்கமைந்த சமர்ப்படைநகர் வரிகளில்,

மழை மறைய மந்தி தனைக் காணும்
எட்டரண்டின் இடையே,
ஓர் இடம் விலகு வெற்றிடத்தே.
வெற்றிடம் விலகுபுண் ஒட்டி,
அது காய ஒத்தம் இட்ட மூன்,
மேலிருந்து Thor இன் சம்பட்டி அடித்தெழுப்போர் ஓசையுள்ளே
தூவானத் தூறல்கள் நடுங்கிப் பயமாய்ச் சுவர்ச்சண்ணத்தே நட்டக்கும்.
S-PLUS இலிருந்து தொணைவேன்
தொலைதாரம்,
பேரிடிதன் நேர்-மறை மின்வலுச்சண்டைக்குட கைதட்ட....

....இன்னும்,
நெட்டாங்குகட்குள்ளும் அகலாங்குகட்குள்ளும்
நேரத்தைப் பிழியும் தூரத்துக்கிடப்பினிலே
இலக்கின்றி அலையும் பயணி நான்.

நானும்
S-PLUS வகுப்பொன்றும்
ஒரு விசுபயல் மாலையும்.

இயற்கையின் எளிமைக்கு
விலகினால் விரியுமாம் புதிர்வட்டம்
என்பார்,
காலக்கோடுகளின்
நேர்ச்சொட்டுக்களைப்
புல்வெளிக் கல்லைக்குக் கல் தேடுவதில்
தூவி நின்றார்.

புதைமணல் இயற்கை;
வெயிலின் வீதியிற் பெருவெளி
காணல் இலகு;
கடத்தனோ,
ஆழப்புதையாமல்
தாவி முடிதலில்லை.

நானும்
S-PLUS வகுப்பொன்றும்
ஒரு புயல் மாலையும்.

தரிக்க இடமற்ற
அடைப்புக்குறிகளுக்குள் எங்கோ
புயல் மழையுள்
அகப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டி
நான்.

மாலையையின் சுவைநுளையும்
மென்பொருள்வகுப்பின் பகுப்பானாயும்

எவனும்
இடையிருத்தல் இயலும் எனல்,
அற்றதெனும் இன்மை;
அ.தின்றேல்,
அது பெரும் பொய்மை.

என் இருபுறம் நோக்கினும்,
தொடுவானத்தூரத்தே
துளி நிலம் இல்லை;
ஒட்டி விட்டுபோன ஓடத்தே
நச்சுத்தெரியாமல்
நீரிடை
இரண்டினொன்று, மறுபக்கம்
தூக்கியெறியக் காத்திருப்பில்
காதுகளும் கண்ணும் திறந்து
கைகட்டி,
நான்.

'99 ஜூன் 16, புதன் 13:22 மதிநே

என்னவுண்டு படைப்பாக்கம்?

ஆனாலும்,
ஆங்காக்கே அவர் அளவுக்கு நீண்டதை
அரிவதென்பதில் அகட்டி விழிகுற்றி
முடித்திருத்துத் தளவாடி மட்டும்
தான் வைத்துக் கொண்டார்
தாய் மொழி விமர்சகர்.

சிற்றூர்தி முன்னால்,
ஓடிப்பின்வரு
பேருந்துப் பெட்டியெல்லாம்
உடல் சிறுக்கி,
தொகை பெருக்கிக் காட்டும்
குவிகண்ணாடி ஆகாதோ,
கலை?
.....கதை??

முழுமுகம் விலக்கி
சிறு முகமயிரும்
கருகருக்கப்
பெரிதாக்கிக்காட்டு,
குழிவாடியாகாதோ,
கலை?
..... கவிதை??

ஆடி முன்னொரு ஆக்கதாரி*

வாழ்வு முன்னிலைக்
கண்ணாடியாய் ஆகவேண்டும்
என்றார் கவிதை.
தந்தான்.

தளவாடியின் முன்வைத்தார்.
கற்பனை,
தலை பெருத்து, உடல் சிறுத்து.
காலகட்டிக் கைவிரித்த
காரண மென்னென்றார்;
கனன்றார்; மோதிரக்கை
ஓங்கித் குட்டினார்
உச்சந்தலை; நகவிரல்,
உடைய உடைய
பற்றியுடல் பக்கம்
இழுத்து விரித்தார்.
புறுபுறுத்தார்; வெயில்
வீழ்ப்பு புழுவாய்ப்
பதைபதைத்தார்;
களைத் திளைத்தார்;
பாவம் தோற்றார்.

மொழித் தராசுதாரர்,
முக்கண்ணன் ஆகமுன்
முகம் மறைத்து
முலைக்குள்ளகர்ந்தான்
இயற்கை முடுக்கத்தே
தன் மொழிக்கொரு
கவி படைத்தோன்;
ஆயினும்,
அவன் இத்தூடன்
முக்காட்டானாய்
முடியான்.
கைத் தாழ்வுக் கோணம்
சீப்பின் சிந்தனைக்கு,
முன்னே
முடித்திருத்து கண்ணாடி மட்டும்
வைத்துக் கொண்டார்
மொழி விமர்சகர்.

பார்த்ததை,
பசையாய்
நிழற்படம் பிடித்தொற்றுவுதில்,

இயங்குடலில்
தலையொரு பழுதுண்டாயின்,
மீதி உரு நினைவொழித்து
அது ஆய,
பெருத்தி உரைத்தலே
கவி.

"ஒளி பிரிக்கும் அரியம்,
ஒளி முறிக்கும் வில்லை
அவையெனக்கு,
அறியப் பொறுதியில்லை
ஆதலால் வேண்டாம்.....
... ஆக, ஆங்கே,
ஆக்கு ஐந்தா நூரு" என்றார்;
அவர் அறிந்த தள
ஆடிச் சூத்திரத்திற்
கதுவமைய வேண்டி நின்றார்..

மொத்தமாய் வெற்றுடலே
ஒளியாகித் தளமிருந்து
உருத்தெறித் தங்கு,
சரிந்த சடமொன்று
சடங்கிற்கு வந்ததென்க.

ஆடி முன்னொரு ஆக்கதாரி
நின்றிருந்தாடிக் காட்டினும்
நிருத்தம்,
குறைகிறை கோடி காட்டாது,
கோணற்படின,
தன் கைக்
கண்ணாடிக் கேற்ற
கதை மாற்று,
கவிதைத் தலை மாற்று,
கை இணையக் கனதியாய் பூட்டு கலையை
என்பதாம் **ரடைகூத்து**
ஏதும் எழுதி அறியா
எம் விமர்சனர் விருத்தம்.

முன்னை
மொழிக்கிப்போ,
உடலில்

மிக வருத்தம்.

'99 ஜூன் 17, வியாழன் 20:37 மதினே

* மலையாளக்கவிஞர், தமிழ்-மலையாளம் மொழிபெயர்ப்பாளர்,
ஆற்றுநர் ரவிவர்மாவின் காலச்சுவட்டுப் பேட்டியொன்றிலிருந்து,

"உங்கள் கவிதை புரியவில்லை என்று சிலர் சொல்கிறார்களே?"

"புரியவில்லையா? படைப்பைக் கண்ணாடிபோல் ஆக்குவதற்கு
முயன்றிருக்கின்றேன். குழிக்கண்ணாடி."

- ரஞ்சினி
பிராங்கோட்

புகலிட நிஷ்டை

- தமிழரசன் -

மனிதர்களது கதைகேட்கும் ஆர்வம் தொன்மையானது. ஆதியில் பொது இடத்திலே நெருப்பைச்சுற்றி வட்டமாக அமர்ந்தோ கதைகேட்கும் செயற்பாடானது பின்பு கருத்தாழமும் சிறந்த இலக்கியநடைச்சிறப்பும் கொண்ட பழம்பெரும் இலக்கியங்கள் காப்பியங்கள் தோன்றிவளர்வதற்கு இட்டுச் சென்றது. பத்தொன்பதாம் இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் அப்பிரப்பாவின் தொழில் வளர்ச்சி பரந்த கல்விமுறையையும் சிந்தனை வட்டத்தையும் தோற்றுவித்தபோது மக்களின் கலைப்பண்பாட்டை ஈடுசெய்வல்ல இலக்கியவடிவமாக சிறுகதை இலக்கியம் பிறந்தது. முதலாளிய உழைப்பு வட்டத்துள் திட்டமிடப்பட்ட மட்டான குறுகிய பொழுதுகளில் ஓய்வூதியங்களில் பயன்படுத்தக்க இலக்கியவடிவமாக இதுமாரியது. இவை பழம் காப்பியங்கள் கதைகள்போன்று மக்களின் ஆழ்ந்த ரசனைக்கும் பெரும் நோய்ப்பரிபுக்கும் உரியவாக இருக்கவில்லை. சகலதையும் பண்டமாக்கும் விற்பனைப்பொருளாக்கும் முதலாளியம் சிறுகதை இலக்கியத்தையும், ஏனைய கலைவடிவங்களைப் போன்று சந்தைக்குள் கொண்டுவந்து விட்டது. அய்ரோப்பாவின் உயர் தொழில்நுட்பங்களின் குவியல், இயந்திரமயப்படுத்தப்பட்ட அதன் கட்டளைக்கிணங்கிய வேலை, பசி, ரூசி, தாகம், ஓய்வு, படுக்கை, பாலியல், சுற்றுச்சூழற்சி வட்டம், கும்பல்க்கலாச்சாரம் அதன் கேள்விமுறையற்ற தொடர்ச்சி செயற்கையான மந்தைத்தனமான மனிதமிழந்த வாழ்வியல் ஒழுங்கு முதலாளியக் கட்டுத்திட்டம், இலாபமீட்டலுக்கும் மூலதனக்குவியலுக்கும் ஏற்றவாறு பரிந்துரை செய்யப்பட்டுள்ள மனித உறவானது பொருள் மனிதப்பாட்டதாய் லாபநட்டங்களுக்கு உரியதாய் பணப்பயிராகிவிட்டது. தனிமனித இருப்புமுதல் சமூக இருப்புவரை ஈவு இரக்கமற்ற மூலதனத்தாக்குதலின் முன்பு சுயநினைவற்று நிற்கின்றன. கடுகதிச்சுழற்சியில் கண்மூடும் விளைவுகளில் சமூகம் இறக்கிவிடப்பட்டுள்ளது. நின்று நிதானித்து நெடுமூச்சுவிட மனிதர்க்கு பொழுதுகள் போதவில்லை. பரபரப்பு, பாய்ந்தோட்டம், நிதானம் தப்பிய பறந்தடிப்புகள், பொறுமை, சகிப்புத்தன்மையறியா நிலை, கோபங்கள் நிரம்பி மனித வெறுப்புக்களால் சிதைந்து, சிறிச்சின்று நிற்கும் மனிதர்கள். கூட்டுணர்வு, இலக்கியம் மறந்த வாணை மூட்டும் சுயநலத்தால் நிரப்பப்பட்ட, குறுகத் தறிக்கப்பட்ட மனிதஜீவிகள், இதுவே முதலாளியத்தின் மனிதப்படைப்பு. அதன் சமூகஅமைப்பின் பெறுபேறு.

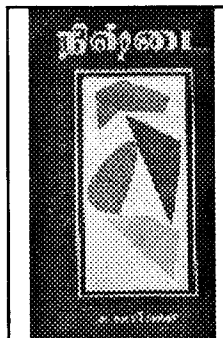
இங்குதான் இத்தகைய விளைவுக்கு நடுவேதான் தமிழ்மக்களின் புகலிட எழுத்து பிறப்பிக்க நிரப்பத்திக்கப்பட்டுள்ளது. நிற, இன, பிரதேசம் சார்ந்த அடையாளப்படுத்தல்கள், கரண்டல், அகத்திதொழிலாளியாய், அன்விய அடையாளங்களோடு மனிதக்கூலியாய் விடப்பட்ட சமூகம் தன்னை எவ்வாறு புகலிடஎழுத்தில் பதிவு செய்துகொண்டுள்ளது? வர்த்தகத்தேவைகளை மையமாகக் கொண்டபுக்கும் ஈழநாடுகள், IBC க்கள் ஒருபுறமும் சமூகஉணர்வோடு இயங்கப்போராடும் சிறுபத்திரிகைத்துறை சார்ந்த போக்குகள் மறுபுறமும் இயங்குகின்றன. மனித உழைப்புப்போலவே எழுத்தும் விற்பனைப்பொருளாகிவிட்ட நிலையில் இலக்கியவாதிகள், கலைஞர்கள், சுண்டும் அமைப்பின் தொண்டுபுரிகளாக பிரசாரங்களாக பெரும்பகுதி ஆக்கப்பட்ட நிலையில் உண்மையான எழுத்துக்கள் இலக்கியப்போக்குகள் தம்மை வாழ்வித்துக்கொள்ளப் போராடுகின்றன. மனித வாழ்க்கையோடும் இயற்கையோடும் கலைகொண்ட உறவுகளை சீரழிக்கும் முயற்சிக்கு எதிராய் போராடமுயல்கின்றன. சமூகத்தை ஊடுருவி உணர்ந்து நோய்க்குணத்தையும் அவலத்தையும் முரண்களையும் நம்பிக்கைகளையும் அறியத்தருகின்றன. இவைகளைச் சந்தேகிக்கின்ற நட்பு கேள்விகேட்கின்றன. கலகம் செய்கின்றன. இன்று இத்தகைய எழுத்துக்கடனை சிறுபத்திரிகை உலகே சாத்தியப்படுத்த முயல்கிறது. எழுத்து விற்பனைக்கும் எழுத்தை பணம் காசுக்கான முயற்சியாக்கும் போக்குக்கு அப்பால் நட்புமயம் பாராமல் இயங்குபவை புகலிட எழுத்துத்துறையின் ஆன்மாவாக விளங்குபவை சிறுபத்திரிகை உலகே. இவை அதிக வாசகரையும் அறிமுகத்தையும் பெற்றிராதபோதிலும் அற்புதயுள்ளே உயிரை விடுபவைகளாக வன்முறைகளை எதிர்கொள்பவைகளாக புகலிடத்தில் விளங்குகின்றன. இவைகள் தம்மிடையே பல்வேறு கோஷ்டிகள்,

குன்றுபடிகள் கொண்டவையாக இருந்தபோதிலும் புகலிடவாழ்வை பொய்ப்பரளியின்றி பதிவுசெய்தன. தமிழ்ப்புடங்கள், சினிமா ஏடுகள் வகையினங்களின் குறையாடல்களுக்கு மத்தியில் உயிரிழந்த உற்சாகமற்ற முளைச்சோம்பல் மிகுந்த போக்குகளின் மத்தியில் இவைகள் கவாசம்விட முயல்கின்றன. விசுவாசமும் சமூகஉணர்வும் கொண்டவையாய் விளங்கின. வழக்கமான தமிழ்தேசிய வேலிவர்ப்புகளைத் தாண்டியவைகளாய் குறுந்தமிழ்தேசியத்தின் "என்னைவிட்டால் ஆள்கிடையாது" போக்குக்கு எதிர்வினையாகவும் இருந்தன. தமிழ்தேசியப்போர் ஒருகுறிப்பிட்ட குழுவுக்கு முதிசமாய் போய்விட்ட நிலையில் தமிழ்மக்களின் போராட்டம் புற்றிய ஒரு நேர்மையான பதிவைச்செய்ய முடியவில்லை. தமிழ்மக்களின் இன்றைய "போடுதா" நிலையைக்கடந்து புகலிட எழுத்துக்கள் புதிய வடிவங்களைத் தேடுகின்றன. இவை தமிழ்தேசிய வாத்தத்தின் குறுகிய புழுக்கூட்டைவிட்டு வெளியேறி பரந்த மனிதப்பரப்புகளில் இடம்தேடியது. ஆழ்ந்த மனிதப்போக்குகளை இவர்கள் வெளியிட்டனர். இலங்கையின் தமிழ் எழுத்துக்கு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்போன்ற வலிமையான அமைப்புகள் இருந்தது போல இவர்க்கு வாய்க்கவில்லை. இலக்கியச்சந்திப்பு போன்ற பல்வேறு கூழாய்பாணியான கூட்டுக்களால் இலக்கியரீதியாக கூட வழிகாட்டவும் தனித்துவமான புதிய போக்குகளை வளர்த்தெடுக்கவும் வழிநடத்தவும் முடியவில்லை. இவை வெறுமனே கூடிக்கலையும் குழுக்களாக இருந்தன. இவற்றைக்கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டே மிகவும் பலவீனமான நிலையிலுள்ள புகலிட எழுத்துக்களை இலக்கியப்போக்குகளை மதிப்பிடவேண்டும்.

எக்ஸில் நிறுவனத்தின் வெளியீடாக கலாமோகளின் நிஷ்டை சிறுகதைத்தொகுப்பு 12சிறுகதைகளை உள்ளடக்கி 100பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ளது. இதில் 1990முதல் 1997வரை எழுதிய சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. கலாமோகன் புகலிடத்தின் கடந்த பத்துவருடகால எழுத்துக்குரியவர். முன்பு நிறைய சிறுகதைகள் எழுதி தற்போது அஞ்ஞாதவாசம்புண்டுள்ள பார்த்திபன் போன்று புகலிடத்தின் குறிப்பிடத்தக்க எழுத்துக்குரியவர். புகலிடத்தில் புதியவராக ஷோபாசக்தியின் எழுத்தோடு பெண் எழுத்தாளர்களில் நிற்பா அண்மைக்காலமாக தன்னை நிறுவிவருகின்றார். கலாமோகன் புகலிட சிறுகதை எழுத்தின் தொடக்கத்திற்குரியவர் என்பதில் தவறில்லை. நிஷ்டை கதைத்தொகுதியின் முதற்கதைப்பாக 'மழை' இடம்பெற்றுள்ளது. இது இலங்கை மண்ணில் பெய்கிறது. கலாமோகனின் இளம்பரிய உளவியலும் அனுபவக்கசிவுகளும் உண்மைநிகழ்வுகளுமே இச்சிறுகதையாய் ஊர்கின்றன. இவை கலாமோகனின் ஞாபகச்சினைகளில் முட்டிவைக்கப்பட்டு இருந்தவை மட்டுமல்ல எம் பொடிபொட்டைப் பருவங்களில் பட்ட பாடுகள் நாம் தொலைத்துவிட்ட நினைவுகளையும் கூட்டி அள்ளிக்குவிக்க உதவுகிறது. எம் மங்கலான நினைவுக்கு உரியவையாய் பழம் சேம்புடங்களில் மிஞ்சிக்கிடந்தவைகளை மீட்டுவந்து கொட்டுகின்றன. இளம் பருவங்களின் நினைவுக்குறிப்புகளை சாகமால் கொள்ளாமல் ஒவ்வொரு வாசகனிடமும் மனங்களிலிலும் படுக்கைபோட்டுள்ள கதைக்கருவை கலாமோகன் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார். நாம் வாழ்ந்து விட்ட வாழ்வில் சாதாரணங்களாய் நாளாந்த நிகழ்ச்சியாய் கண்டும்கேட்டும் பொருட்படுத்தாமல் விட்டவைகளை மீண்டும் தேடும்படியான இலக்கியக்கட்டளை இது. மீண்டும் வாழ்ந்துபார்க்க விடுக்கும் அழைப்பு இது. இங்கு கலாமோகன் பேசும் செய்தி மிகவும் மெல்லிய மனித உணர்வுக்கு உரியவை. ஆழ்ந்த இலக்கியக் கவனிப்புடாக பெறப்பட்டவை. மனித மனங்களின் நுணுக்கங்களில் ஆச்சரியப்படும்படியாக புருந்து கொள்கிறார். மன நெருக்கடிகள், மனித அந்தரங்கங்களின் ஒளிப்புகளை பத்திரப்படுத்தல்களை, நாம் அனுபவித்த அகோரங்களை அவசரங்களை தருகின்றார். அலட்சியத்தால் துறந்துவிட்ட பகுதிகளை சமூகத்தின் நிர்ப்பந்தங்கள் கட்டளைக்காக சாகக் கொடுத்தவைகளை இவர் இங்கு இலக்கிய பயன்பாட்டுக்குரிய தாக்குகின்றார்.

மழையில் நளையவிரும்பும் இயற்கையின் பரிசளிப்பில் கலக்க

- தமிழரசன் -

கவிதை 1999

அவர்க்கொண்ட எம் ஞாபகங்களை இளவயதின் கலையற்றதே உலகு முனைப்பை வாழ்ந்துபார்க்கும் ஆசையை தடைசெய்யப்பட்ட மனித குந்தாகங்களை கதைகாட்டித்தருகிறது. மறுக்கப்பட்டவைகளை அனுபவிக்க ஆனந்திகளும் மனிதப்பேராசைகள் தவிப்புக்கள், கலகங்கள் நிறு பூத்தமனதின் தணல்களை இளமைக்காலம் எம்மிடமிருந்து புறித்தெடுத்துக்கொண்ட சுதந்திரத்தை மகிழ்வை, மனிதஆனந்தங்களை மட்டுமல்ல அவமானம், கசப்புக்கள், துயரங்கள், கண்ணீர்த்துளிகள், சிதைக்கப்பட்ட பொடிசுப்பருவங்கள், யாவும் அணிவகுத்து படைநடத்திவருகின்றன. எம் கொல்லப்பட்ட பல நூறு மில்லியன் கணவுகள் சொல்லாமல் சாகடித்த ஆசையற்புதங்கள் கலாவின் கதைக்குப்பின்னர் மறுபிறப்பிற்கும் மீண்டுமொழி அனுமதிக்கேட்கின்றன. 'காலிலிருக்கும் சேறு கவிதையாகின்றது' கழுவிக்கொள்ள மறுத்துக் கவிதை பாடுகின்றது. காலிலிருக்குகளில் அப்பியசேறு அழுக்காய், ஊதையாய், சுகாதாரக்குறைவாய், கிருமிகாலவியாய், நீர்ச்சிநீர் கிரு அடுக்கப்பண்ணுவதாய் தெரியவில்லை. பதிவாக இயற்கையோடு கலந்து புள்ளும் அதன் எப்பரிசுங்களை இதயமே அழைப்புக்களை மோதிக்கொண்ட நிலை. இயற்கையின் நீர் வானங்களை செயற்கையின் நோலித்தனத்திற்குப்பால் கண்டு கரைந்துகொடுக்க ஆசை. சிந்தியமறை சேறாக்கிச்சக்தியாகி நிற்க மறையோடும் வெள்ளத்தோடும் கூடிக்களித்திட ஆசை பேராசை. இயற்கையின் வினோதங்களை அதன் மனிதக்குழந்தையாய் மோகித்துக்கொள்ள பிரமிப்புக்களில் விழுந்து புள்ள அதிசயங்களில் உவவஆசை தாய் தகப்பனின் சுகந்தத்தை இளமையில் நாம் சுமந்த கட்டாயக்கட்டளைகளை தூர எறிந்து நிராகரித்த இளங்கன்றுத்தன்ம பெணியகாலங்கள் இளந்தாரித்தனங்கள், மழையில் நனைந்தால் தடுமன் காச்சல் வருமென்று போதனைகள் வெருட்டல்களை கடந்தும், தாண்டியும் கட்டியுக்கும் ஆசை வழக்கத்தை சலிப்புத்தரும் ஒரேமாதிரியாக வார்க்கப்பட்ட வாழ்வையினை வாழ்ந்துபார்க்கும் ஆசை இரகசியமென்று அப்பர் ஆத்தை போல மாதிரிகளை தப்பாத பிள்ளைகளை உருவாக்க முயலும் முயற்சிக்கெதிராய் கலகம் செய்து வெளுவைவெண்டிய நாட்கள். கட்டுப்படுத்தி தடை போட்டு மறித்துவைப்பவைக்கு எதிராக கிளர்ச்சியெயும் இள மனிதமனம் முதலிலும் முதலான வாழ்வுக்காக, கிளர்ச்சி தொடர்த்தொடங்கல். காலிலிருக்கும் ஆசை மறைக்க கழுவுச்சொல்லும் அம்மாவின் மீது கோபம், அம்மாவும் அப்பாவும் ஏனையோரும். சேர்ந்து மழையில் நனை ஏன் வரவில்லை? கவிதைகளை காலில் பூசிக்கொள்ள சேமித்தும்பார்க்க வரவில்லை என்று ஏங்கிக்கிக்கின்றார் கலாமோகன். சமூகத்தின்மூச்சு மட்டும் நெருக்கடிக்களில் மருகி குப்புறவிடும் பிரச்சினைகளில் இயற்கையின் அழகில் கோலங்கள் தூறியு செயற்கையின் சட்டதிட்டங்களில் இறுக்கப்படும் பென்னம் பெரியமனிதர்களின் போக்குவரத்திற்கு மத்தியில் இயல்பான மனிதவிர்ப்பங்களை மனிததாரணங்களுக்கு உரியவைகளை கௌரவிக்கும் நுகரவிருப்பெய மாக்படாத இளம் உள்ளங்களை மனிதமனத்தை கலாமோகன் எமக்குக்காட்டுகிறார்.

மழையில் பெசப்படும் செய்தி. குழந்தை உளவியல் பிரதான பகுதியாகும். இளவயதுக்கேயரிய பரப்பும், துடிப்பு, நொடுநொடுத்தகுணம் இவைகளின் பின்பு பிள்ளைகளின் வளர்ச்சிக்குத்தேவையான அறிவும் ஆர்வமும் முளைவிடுகின்றது. இவைகள் தடுக்கப்படும்போது கட்டுப்படுத்தப்படும் போது வழிகாட்டப்படாமல் அடக்கப்படும்போது மனிதனின் முதற்காலம் தொடங்குகின்றது. தம் சுற்றுச்சூழலை இருப்பை பரிசோதிக்க அனுபவிக்க தடை ஏற்படும்போது அவை தட்டிப்பறிக்கப்படும்போது இளமையதின் தேல எல்லைகள் சுருங்கிப்போகின்றன. கலாமோகன் இங்கு இளமனதின் படையெடுப்பை வித்தியாசமாய் சொல்லியிருக்கின்றார். துடியாட்டக்காரண்களாய் துடியாட்டக்காரிகளாய் குழப்பம்காரண்களாய் குழப்பம்காரிகளாய் தீர்ப்புச்சொல்லி எம்மை முளையிலையே கருக்கிவிட்டனர். 'அடிக்காமல் கெட்டது பிள்ளை, பாக்காமல் கெட்டது பயிர்' என்று கன்னத்தில் அறை, முதுகில் சாத்தல், தலையில் குட்டல், காது முறுக்கல், காதைப்பொத்தி அறை, இவைகளில் அத்தடியும் உறுக்கியும் எம் சுயங்களை கருவறுத்தனர். முத்ததுகளினால் நாம் சாகடிக்கப்பட்டோம். எம் குழம்புகள் துடியாட்டங்கள் வளர்ப்பருவத்தேவைகள். திரிப்பிடப்படும் கொழுப்புமிடித்த செயலாய் கண்டறிப்பிட்டிரு குலைக்கப்பட்டோம். பள்ளிகளில் பெண்பருவங்களில் 'அடியாது மாடு படியாது' என்றும் 'அடி உதவுவது போல் அண்ணன் தம்பி உதவாது' என்று சொல்லிச் சொல்லியே துவம்சம் செய்யப்பட்டோம். 'விளையும் பயிரை முளையிலே தெரியும்' என்றுபாடும் சொன்ன வாத்தியார் எமை முளையிலேயே கிள்ளி நொருங்கப்பண்ணி விட்டனர். பிறப்பும் பழங்களால் அடித்து நொருக்கி வண்ணையால் குளிப்பாட்டினார்கள். நாம் கற்பனையிலே உருப்போட்டு வளர்த்தல்களை சிதைத்துவிட்டு அறியாதவைகளை மண்டையுள்ளே திணிக்க அரும்தாடு பட்டார்கள். குழந்தைகளை சட்டம்பியார் அடித்து முறிப்பது ஆறுமுகநாவலர் காலத்துக்கும் முற்பட்ட சங்கத்தினர். எங்கள் அப்பன் ஆத்தைக்கும் பாட்டன் பூட்டுகூக்கும்

பூட்டிக்கும் நடந்தது தான். 'சட்டம்பி பொல்லானம் சற்றும் இரங்கானம் கட்டைப்பிரம்பெடுத்து கண்டிப்பானம். நீட்டுப்பிரம்பெடுத்து நீட்டியடிப்பானம் ஐயோ வைவ சுவாமி நீ இருப்பது உண்மையானால் சண்புகச் சட்டம்பியை சடுதியில் சாகப்பண்ணி எம்மை காத்தானால்' என்று ஆறுமுகநாவலர். "ஓம் நான் சொல்கிறேன்." கதை சொல்கின்றது. நாம் கூனிக்கொடுக்க போகவும் தன்னம்பிக்கை இழந்து சுயமதிப்புத் தொலைத்து குளியங்களுலே காணாமல் போகவும் பெரிசுகள் சகலமும் செய்து வைத்தனர். நாம் எம்மை அடுத்தவர்களிடம் தேடத் தொடங்கினோம். எம் சுயங்கள் பழுது பட்டு போன நிலையில் அவநம்பிக்கை சுமந்தபடி முன்னுதாரணங்களை தேடியலைந்தோம். தேசியத் தலைவர்களை ஆராதிக்கத் தொடங்கினோம். வண்முறையால் வீங்கிமுட்டிப்போனோம் வெப்பிப்பழுத்தோம்.

சைக்கிளை சேறு மழை படாமல் அடுத்தவருக்கு இவல் கொடாமல் பொத்திப் பொத்திப் பாதுகாக்கும் தந்தையின் குணம் 'சிறுநூரும் பல் குத்த உதவும்.' என்ற காரியத்தனம் இட்டு முட்டான அள்ளிச்சிந்தி வாழமுடியாத பொருளாதார ஒழுங்குகள் இயற்கையின் வளங்கள் சமயம் பாங்கிப்பட்டாத நிலையில் மனிதர்கள். இவர்கள் நப்பியாய், ஈபிணியாய், ஈயோட்டியாய், எச்சில் கையால் காசும் கலைக்காதவனாய் வாழ்ந்தால் தான் உயிர் தப்பிப்பிழைக்க முடியும் என்ற நிலையில் தனிப்பட்டமையின் பொருளாதார விலக்கங்களை உணரமுடியாத இந்த மயிர் முளைக்கும் பருவத்தார் தாய் தந்தை எல்லோரையும் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கும் சமூகம் கட்டளையிடும் சுரண்டும் அமைப்புள்ளது. சைக்கிள் ஆனது யாழ், வன்னிப்பகுதியின் தேசிய வாகனம், மக்கள் வாகனம் ரவிச்சு.கம்பர், வரிசையில் நிறுத்திவிட்டு இதை 150 பவுளுக்கு அவிட்டது. அதை 200 பவுளுக்கு அவிட்டது என்று எம் போன தலைமுறை பெரும்புத்த காலம் ஒன்றுண்டு. கடந்த தலைமுறையின் அதிக நேசிப்புக்குரிய வாகனமது. விவசாயக் கிராமங்களில் தோட்டக்காரர்களின் சந்தைப் போக்குவரத்திற்கும், கடைகண்ணி போய்வரவும், தொடர்புடைய வேலைகளுக்கு ஒடிப்போய் வரவும், உதவிய சைக்கிள். மாட்டு வண்டியின் தேவைக்கு மாற்றாய் முளைத்த வாகனமது. ரவிச்சுக்கின், 40, சோமர் சேற்கார் என்று எங்கள் தெருக்களில் பவளிவந்த காலங்களண்டு. கழுவித்துடைத்து மிணுக்கி வடிவாத்து வைத்திருக்கும் சைக்கிளை மழை சேறுக்கு கவிதைபாடக் கொடுத்துவிடாத அப்பரின் பொருளாதார மனம்:

எங்களின் தாயாரின் தந்தையாரின் நேற்றைய வாழ்வை தூரத்தே மங்களாய் தெரியும் எங்களின் கிராமங்களை, காடுகாரம்பைகளை, பற்றைகளை, தோட்டங்களை வயல்வெளிகளை, வன்னியின், கிழக்கின் காவல் கொட்டில்களை அவற்றோடு தம்மை இணைத்தும் பிணைத்தும் வாழ்வித்துக்கொண்ட மக்களை, மீண்டும் கண்டுபிடிக்க கலாமோகனின் கதை உலுக்கிவிடுகின்றது. யுத்தக்கொடுமையால் உயிரடங்கிப்போன தெருக்களை, ஒழுங்குகள், குச்சொழுங்குகள், ஒற்றையடிப்பாதைகள் தமது பழைய வாழ்வை மக்களுடனான பிணைப்பை சொல்லியும்கின்றன. வெளிநாட்டுக்காக பணங்களால் சுதேசியம் இழந்து குறிப்படியாளம் இழந்து நிற்கும் எம் தேசப்பரப்புக்களை போரினால் விகாரமடைந்து நிற்கும் தமிழ், சிங்கள, இஸ்லாமிய மக்களை கலாமோகன் கதையூக தோர்ந்து அழைக்கப்படுகிறோம்.

எம்மை இளமையின் பழந்தோம்புகளை புரட்டிப்பார்க்கவும் கற்பனை நுகர்விற்கும் தூரத்திவிட்ட கலாமோகன் கதையை வளர்த்துச்செல்வதில், வழிநடாத்துவதில் பெரும் இட்டு முட்டுபடுகின்றார். பாத்திரப்படைப்புக்கள், எழுத்து நடை,என்பன கதைசொல்லும் உத்தியையும், களங்ககளையும் பாதிக்கின்றன. சைக்கிளை அடை மழையில் எடுத்துப்போக எதிர்ப்புக்காட்டும் அப்பாவைச் சித்தரிக்கையில் 'பாய் போல் பட்டுடுத்து நின்றார்.' 'என்பது சிறீனார்' 'அம்மா வந்து அச்சிலில் தீயை ஊற்றினார்.' 'நான் என்னையும் பாய்க்க நிற்பந்திக்கப்பட்டேன்.' இவ்வாறு கேட்டறிந்து சலித்த சக்கட்டையான வார்த்தைப்பிரயோகங்கள் வாசகரை கிரைவைக்கத் தெரியாத அவனை அவனை ஊருவி உலுக்கிக்கொட்ட முடியாத செத்த நடைப்போக்கு. இச்சம்பவம் மொதிய விச்சோடு கோபதாபத்தோடும் விசிக்கப்பட்டவில்லை. அனுபவமற்ற இளந்தாரித்தனமான எழுத்து எமக்கு சோலி சுறட்டுத்தருகின்றது. 'எங்கே வாதது' மொழி பிரதேச வாசனையோடு எழுகிறது. இது இயல்பாய் தாயோடும் தகப்பனோடும் சாதுசெய்யும் போக்கில் வளருமென நாம் உறுநீலுக்காக காத்திருந்தால் நியாயமாய் வாசகர் எதிர்பார்த்தால் இங்கு கலாமோகன் தப்புத்தண்டியடிக்கப்போய் விடுகின்றார். 'எனது முகத்தைக் கடுப்பாக்கி இருவரையும் வெருட்டத்தொடங்கினேன்.' இந்நிகழ்வை மொதியளவு கதைபோடு ஒட்டி கட்டுக்குலையாமல் விளக்கிக்கொட்டத் தவறுகின்றார். வாசகரது அக விஸ்தரிப்பை நோக்கிக் கொள்வதும். மொழியை சரியாய் வழிநடத்தி பாத்திரங்களின் கோபத்தை, வெறுப்பை, மகிழ்வை மிகையின்றிச்சொல்ல வேண்டும். மொழி பாத்திரங்களின் இயல்பை

உள்ளபடியே வெளிப்படுத்த முடியாமல் திணைக்கூடாது. இட்டு இடஞ்சல் படக்கூடாது. இங்கு கலாமோகனின் கதையோட்டமும் எழுத்தும் தடைப்படுகின்றது. பலவீனமாகின்றது மிகையான சொற்களும் சரிபாத் திரங்களின் உணர்வை இறுக்கமாய் வெளியிடமுடியாத மொழியும் சரி வாசகருக்கு சங்கடத்தைத் தருவதே.

பளபளப்பான சைக்கிள் டயர்கள் சேற்றைக்கண்டு மேகித்து அதனோடு உறவாடுகின்றது. அப்பாவின் மகன் ஆத்மையின் குத்தியன் அதைக்கண்டு மேகித்துப்போகின்றான். மெய் மறந்து போகின்றான். அப்பாவைப் பொறுத்தவரை சைக்கிள் என்பது இரும்பு, தகரம், நற்பர், கண்ணாடிகளினால் ஆனதல்ல. அது பிள்ளைக்குப்பிள்ளை குடுமத்தில் ஒருவன் ஒருத்தி. அழியாத போற்றத்தக்க இருக்க இருக்க விலை ஏறும் சொத்து. எருது மாட்டைப்போல் பிரயோசனமானது. மெளனம் காக்கும் உயிர், பேசாத பொருள், சம்பளமின்றி உழைப்பது. பலன் கருதாமல் தொண்டுஊழியம் செய்வது. பராமரிக்கும் மனிதநேசத்திற்குரியது. மனிதத்தயவுக்குக் காத்திருக்காது. இலங்கையிலே CTB பஸ்களின் பின்புறத்தில் படிந்துள்ள கரி மற்றும் தூசுபடிவங்கள் மேல் கை விரலால் 'என்னைக் கழுவுங்கள்' என்று சிலர் எழுதிவைத்திருப்பார்களே. அந்தச்சிலருக்கும் இந்த அப்பாவைப் போல பொருள் பண்ட ஆசையைக்கடந்தும் ஒரு நேசம் கழிவிரக்கம் இருந்திருக்க வேண்டும். மனிதர்கள் மற்ற மனிதர்களை மட்டுமல்ல, ஏனைய உயிரினங்களை மட்டுமல்ல, மரஞ்செடி புல் பூண்டுகளை மட்டுமல்ல, அசையும் அசையாத பொருட்களையும் உயிற்றறவைகளையும் நேசிக்கக்கூடியவர்கள் இரங்கக்கூடியவர்கள். இங்கு படைப்பாளி கலாமோகன் இந்த அப்பாவின் மற்ற மூங்குகளையும் பரிசோதித்திருக்கலாம். வாழ்வுப்போரில் பறிகொடுத்த உணர்வுகளுக்கு கொஞ்சப்பொதுவாது இலக்கியத்தயவு காட்டியிருக்கலாம்.

ஐரோப்பிய நகரங்களின் கட்டிடக் குவியல்களும் சீமேந்து, இரும்பு, தகரம், கண்ணாடி, தார், பெருந்தெருக்களும், கட்டிடக்காடுகளும் மழையை எதிர்கொள்ளாது நனைவதை செயற்கையான அணுபலமாய் இயற்கையோடு ஒட்டாத உறவாய் கலாமோகன் கண்டுருக்கவேண்டும். எனவேதான் அவர் இயற்கையுடனான நெருக்கமும் உறவும் அதிகம் கொண்ட கிராமத்திற்காக தன் தேசத்திற்காக அதன் பெருமைக்காக ஏங்கக் காரணமாகி விடுகின்றது. அன்னியதேசத்தின் அன்னியம் மட்டுமல்ல சொந்தத்தேசத்தின் இளமைக்கால சொந்தங்களும் வெந்து வேகவைக்கின்றன.

கலாமோகனின் கதையின் முடிவுப் பகுதியில் வல்லிபுரக்கிழவன் - செல்லம்மா வருகின்றார்கள். இது ஒரு கிளைக்கதை போல் தோன்றுகின்றது. கதையின் இன்னுமொரு கதையாக நுழைகின்றது. உண்மையில் வல்லிபுரக்கிழவன், செல்லம்மா தனியே ஒரு சிறுகதைக்குரியது. இளம் சிறுவனின் ஆவல்களை இயற்கை மீதான தவிப்புக்களை சுதந்திரவிருப்புக்களை இன்னமும் ஆழ அகலங்களில் சிந்திக்க வேண்டிய நிலையில் நிறைவுபடாத பாத்திரப்படைப்புக்களை உலவவிட்டுக் கொண்டே புதிய பாத்திரங்களை தேடிக்கொண்டதோடு கதை இழுப்பதே தொடங்குகின்றது. வல்லிபுரக்கிழவன், செல்லம்மா வீட்டு ஒழுங்கையில் வேலியில் முத்திரம் பெய்கிறான். அணுவித்துப் பெய்கிறான் அதற்கிடையில் ஊரில் உள்ள அத்தனை கிழவர்களும் முத்திரம் பெய்ய செல்லம்மாவின் வீட்டு வேலிக்கு வருவதாய் கதை சொல்ல வெளிக்கிட்டமையின் மூலம் இப்படி திண்பு கவனமற்ற போக்கு கதையின் ஜதார்த்தம் நம்பகத்தன்மை இவைகளை உடைக்கின்றது. இதனால் வல்லிபுரக்கிழவன் பாத்திரம் வலிமை குன்றிப்போய் முக்கியம் இழக்கின்றது. இங்கு சொல்ல வரும் சிறுகதைச்செய்தி ஒன்று குவிந்த நிலையில் பலமாய் வெளிப்படவில்லை. தனக்குத் தெரிந்ததை எல்லாம் சொல்லவேண்டுமென்ற துடிப்பு வெளித்தலையீடுகள் கதையின் கட்டமைப்புக்களை குலைத்து விடுகின்றன. கிழவியின் கிழியலுக்குப் பயப்பிட்டு வல்லிபுரக்கிழவன் தான் முத்திரம் பெய்ய வசதியான இடத்தை வேலியை விட்டுக்கொடுத்து விடவில்லை. கிழவன் விவசாயம் சுறணையும் குறைந்த, சுங்கங்களையும் அணுபவிக்கும் உணர்வு கொண்டவன். கிழவன் மென்னுணர்வு கொண்டவன். 'கிழவி வாடி கிழவனை கிழியடி' இந்த எழுத்து வாசகருக்கு உக்கிரத்தை தருகின்றது. கலாமோகன் இப்படித் தன்னை இடையிடையே நிறுவிக்காட்டுகிறார். வசையை, பிட்டலை, சொல்லவுச்சுக்கத்தை கேட்கவிரும்பும் சிறுவனின் உளவியல் துன்பப்படுவதை, துன்புறுத்தப்படுவதை, சபிக்கப்படுவதை, விரும்பும் எதிர்பார்க்கும் மனோவியல் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட தேவைகள் நிறைவேற்றப்படாத இளசிடம் ஏற்படுகின்றது. தேசம்துறந்த அன்னிய வாழ்வுக்குழலில் புகலிடத்தின் வாழ்வோடு ஒட்டமுடியாத போது தாம் இழந்துவிட்ட இளமையில் கழிந்த நாட்கள் இளம்பருவத்தின் மறக்க முடியாத நாட்கள் திரும்பத்திரும்ப

வரும். எனினும் கலாமோகனின் மழை இன்னமும் பலமாய்ப் பெய்திருக்கலாம். எம் வாசக மனங்களை நன்கு உழுத்தக்க முறையில் ஆழமாய் ஈரமாக் கியிருக்கலாம். மழை நன்றாக செழிக்கப்பெய்யவில்லை தான். எனினும் எம்மை நனைத்திருக்கின்றது. புதிய பசுமையான அரும்புகளை ஈன்றிருக்கின்றோம்.

அடுத்து கலாமோகனின் கதைத்தொகுப்பில் முக்கியமான கதை 'உருக்கம்' பிரான்ஸில் மட்டுமல்ல மற்றய ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் வாழும் பொதுவான தமிழ் மக்களின் மனோநிலையை வர்க்க இருப்பை இக்கதை

நல்லமுறையில் பிரதிபலிக்கின்றது. ரெஸ்ரோண்ட் உரிமையாளரான பிரான்ஸிய பத்திரோன் அடயார் என்று அழைக்கப்படும் அல்லீயர்கள் ஆயிரக்கர்கள் தமிழர்கள் இவர்களிடையேயான வாழ்வதற்கான போர்காட்டப்படுகின்றது. பொதுவாக இலங்கை தமிழர்கள் மத்தியிலுள்ள மத்தியதரவர்க்கக் கூத்துக்கள், சமரசங்கள், பழமைவாதக் கனவுகள், விட்டுக்கொடுப்புக்கள், பணிவு என்பன நன்றாகவும் கட்டுமட்டாகவும் விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஏனைய கதைகளை விட இதன் பாத்திரப்படைப்பு, இயல்பான பேச்சுமொழி, கதை என்பன சேடனைக் குணமின்றி இயங்குகின்றது. கலாமோகன் தமிழர்க்கு எந்தத்தேசிய விசுவாசமும் பதவிஉயர்வு வழுக்கிவிடாமல் மனித இருப்பிலிருந்து கதைவை வழிநடாத்திச் செல்கின்றார். குறுந்தேசியவாத நோய்க்கிருமிகளால் பாதிக்கப்படாத உண்மையான படைப்பு நேர்மையோடு இயக்கியிருக்கின்றார். கதை குறிப்பிடத்தக்க சீரோடு அவசியங்களை ஏற்ற இறக்கங்களை அண்டி இயங்குகின்றது. பிரான்ஸ் மொழியோடும், சட்டதிட்டங்களோடும், பழக்கவழக்கங்களோடும், அறிமுகமற்ற தமிழ் தொழிலாளர்களோடும் அவர்களை சாதாரணமாய் சுறண்டும் பத்திரோன் குறித்தனமாய், அலட்சியமானவர்களாய், அச்சமற்றவர்களாய், தமிழர்களுக்குத் தோன்றும் போது தொழிலாளர் சட்டங்களோடும் முதலாளிய மனித உரிமைகளோடும் பரிட்சியமுள்ள போர்க்குணமும் வர்க்கஉணர்வுமுடைய அல்லீயத்தொழிலாளர்கள் அல்லீயா மற்றும் ஆயிரக்கத் தொழிலாளர்க்கும் தமிழ் சிந்தனைக்குமான முரண்பாடுகளையும் வித்தியாசங்களையும் கொஞ்ச நஞ்ச அர்பியல் பேசாமலே விளக்கிக்காட்டுகின்றார் கலாமோகன். அல்லீயர்களும் ஆயிரக்கர்களும் தமிழர்களும் வெளிநாட்டுக்காரர்களாக இருந்தபோதிலும் அன்னியர்களாகவே மதிக்கப்பட்டு புறந்தள்ளி வைக்கப்பட்டபோதிலும் தமிழர்களால் தன்னைச்சுறண்டும் பிரான்சுக்கார பத்திரோனுடன் ஒத்துப்போகும்போது ஏன் அல்லீயர்களோடும் ஆயிரக்கர்களோடும் ஏன் உறவுக்குப்போக முடியவில்லை என்பதை கதைப் போக்கில் நன்றாக விபரித்திருப்பது சிறப்பு. நடுத்தரவர்க்க குணம் குறிகள் கலந்த விவசாயக்குணம்சம் ஆங்கிலேயக் குடியேற்றக்காலம் முதல் விதைக்கப்பட்டுத் தொடர்ந்து வரும் வெள்ளைத்தொலைக்கு சலம் போடும் பத்திரோன் இவைக்குக்காரணமல்ல மாறாக அண்டிப் பிழைக்கும், சார்ந்து நிற்கும் போக்குகள் புகலிடவாழ்வின் நெருக்கடிக்கு கிடைக்கும் வாய்ப்புகளை பாதுகாப்பாய் கருதப்படுபவைகள் இறுகப்பற்றி தன்னை பலப்படுத்திக்கொள்ளும் தப்பிப்பிழைக்கும் உபாயமுமாகும். இவைகள் சந்தர்ப்பவசமாய் கெளரவ பாசாங்காய் போலிமரியாதையாய் இயங்குகின்றன. இங்கு பத்திரோனிடம் தமிழர்கள் விசுவாசமாய் பட்சமாய் இருப்பதாய் கலாமோகன் காட்டினமும் மறுபகுதியாய் உள்ள பத்திரோன் போன்ற உள்ளார்ந்த வெறுப்பையும் மறைமுகமாய் இரகசியமாய் சுறணுவோனுக்கு கீழ்ப்படுத்துவோனுக்கு மொனமான கலகத்தையும் கலாமோகன் கூர்மையாய் காணத்தவறி விடுகின்றார். அடயார், கறுவல் என்று ஏனைய தொகுதிமக்களை தமிழர்கள் பட்டம் சூட்டிப் பழிக்கப்படுகையில் இங்கு படைப்பாளியின் எழுத்து காழ்ப்புணர்வு காட்டாத அடுத்தகட்டமக்கள் மீது வெறுப்புச்சிந்தாத எச்சரிக்கையோடு வசை, பழிப்புச் சொற்களாய் கருதும் அடையார், கறுவல் போன்ற சொற்களைப் பாவித்திருக்கின்றார்.

இவர் எழுத்து மறைமுக மற்றும் நேரடி என்றால் நையாண்டுகளோடு இயங்குகின்றது. சிலசமயம் இது மட்டுமின்றி பாத்திரத்தை அப்பாவித்தனமாய் காட்டுவதிலும் விபரிப்பை பலவீனத்திலும் கொண்டு சென்றுவிடுகின்றது. உதாரணமாய் பத்திரோனின் நாய் வாலாட்டும் சம்பவம் 'எனக்கு வாலிருந்தா நானும் வாலாட்டியிருப்பன்' இத்தகைய போக்குகள் இடையிடையே உறுத்துகின்றன. கதைப்போக்கில் திமீர் தொய்வுகளை ஏற்படுத்தி விடுகின்றன. கெஞ்சிப் பல்லுக்காட்டும் போக்குக்கள் கலாவை எரிச்சலூட்டியிருக்கின்றது அதை நையாண்டி ஆக கொட்டியிருக்கின்றார்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்சமுதகத்தின் காசாசை கரும் உழைப்பு சிக்கல்களின்போதும் தடைகளின் போது எழும் வக்கிரம் சார்ந்த நடைமுறைகள் கலாமோகனால் துல்லியமாய் குணம்சர்தியாக

அடையாளம் காட்டப்படுகின்றது. பிரித்தானிய ஆட்சிக்கு விசுவாசம் தப்பாமல் சேவை செய்த யாழ் உத்தியோகத்தார் பரம்பரையினர் அதன் வழித்தோன்றல்கள் இன்னமும் தம் மத்தியதரவர்க்கக் களவுகளையும் வெள்ளைக்கார விசுவாசங்களையும் துறந்ததில்லை. எடுப்பெடுத்துத்திரியும் இன்றைய தலைமுறையிடமும் இது அழியவில்லை. தமிழ் தேசிய விடுதலைப்போரே இடைநடுவில் போட்டுடைத்த இந்தச்சந்ததியானது தப்பிப்பிழைப்பதிலும் சமூகம்கெடுபுகளினால் தாங்கிப்படுத்து உயிர் வாழ்வதிலும் நிபுணத்துவம் கொண்டது. எத்தகய சூழலிலும் தன்னை தகவமைத்துக்கொள்ளக் கூடியது தன்னை மாற்றிக் கொள்ளக்கூடியது. விடுவளவு, காணியூமி, நகைநட்டு, சீதணம், வட்டி, சீட்டுப்பிடிப்பு இவைகளுக்காக அன்னம் தண்ணி இல்லாமல் உழைக்கக்கூடியது. இதைப்படைப்பாளி என்ற அளவில் கலாமோகன் சீராக உணர்த்தியிருக்கின்றார். விரதங்கள், வெள்ளிக்கிழமைகள் இங்கு எவ்வாறு உய்ப்புகின்றன. சமயம் சார்ந்த பிடிவாதங்கள் யாழ் வேளாள சார்ந்தஜயத்தின் பக்கவிளைவுகளின் இயக்கத்தையும் தொடர்ச்சிக் கின்றார். புகலிடத்தமிழர்களின் பெரும்பகுதி யாழ் குடாநாட்டுத் தமிழர்களாய் இருப்பது தற்செயலல்ல. இவர்கள் புகலிடத்தில் இன்று வேர்விட தீவிரமாய் முனைகின்றனர். இவர்கள் முக்கியமாய் பிரான்ஸில் பெருந்தொகையாய் ஒன்று குவிந்திருக்கும் தமிழர்களின் வாழ்வை சாத்தியமாக்கிக்கொண்டு பிரான்ஸில் ஒரு தமிழ்ச்சூழலை சிதைந்த வடிவில் உருவாக்க முயல்கின்றனர். இது பொருளாதார சுழற்சி வட்டத்தை தம்மிடையே உருவாக்க உதவவதாயுள்ளது. தமிழ்க்கடைகள், உணவகங்கள், நகைக்கடைகள் என்று தமிழ் மக்களிடையே ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடிய சமூக சக்திகளாக இவை முளைவிட முயல்கின்றன. இந்த நிலையை தமிழர்களைவிட நீண்டகாலமாக கிட்டத்தட்ட இரண்டு தலைமுறையாய் வாழ்வைக் கொண்டுள்ள அல்ஜீரிய மற்றும் ஆபிரிக்க மக்களால் சாத்தியப்படுத்த முடியவில்லை. அல்லது நெருங்க முடியவில்லை என்பதுவுக்குரியதாகும். அங்கீகரிக்கப்பட்ட அவசியமான விடுமுறைகள் ஒய்வுதினங்களைக்கூடப் பொருட்டிட்டுத்தாமல் உழைக்கக்கூடிய, குடும்பவாழ்வு, குழந்தை மனைவி மக்களுடனான மகிழ்ச்சிகளை நெருக்கத்தையும் உறவையும் உழைப்பில் ஈடுபடுவதற்காக தியாகம் செய்யக்கூடிய, தன் சகல ஆர்வங்களையும் ஒறுத்து தன்னை வாட்டி வைத்தது சுய அழிப்புச் செய்யக்கூடியதாக எம் சமூகம் உள்ளது. இத்தகைய கடின உழைப்பினால் வருந்திப்பெற்ற சிறு சிறு பொருளாதார பலங்களை பெரும்பகுதி காசாக நகையாக உருட்டித் திரட்டமுயல்கிறது. இதன் மூலம் மற்றய வெளிநாட்டுச் சமூகங்கள் எட்டமுடியாத விரைவில் தம்மை நாட்டிக்கொள்கின்றனர்.

இங்கு முதலாளியத்தின் விரைவான நுகர்விலும் அதன் பொருளாதார சுழற்சியின் போக்கிலும் முழுமையாகவோ பகுதியாகவோ ஒப்படைத்துக் கொண்ட மற்றய வெளிநாட்டுச் சமூகங்கள் தமிழர்களைப் போன்று கடும் சிக்கனமும் சேமிப்பும் கொண்டவையல்ல, விவசாயக்குணம்சமான தங்கத்தேடிப்போதுகாததால் தங்க நகைகளால் தம்மை அலங்கரித்துக் கொள்ளல் போதுவான கிழைத்தேய மக்களுக்கூடிய அம்சமே. இருப்பினும் தங்கச் சேமிப்பு வட்டியைக்கொண்டு வருவதில்லை. விரைவான மூலதனச்சுழற்சிக்கு தடையாக உள்ளது. என்று முதலாளிய நாடுகள் தங்க இருப்பிக்களைக்கூட விற்கத் தொடங்கியுள்ளன. ஆனால் எம் சமூகமோ தங்கத்தில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது. நகைநட்டம் இருந்தால் பிற்காலத்திற்குதவும் என்று கணக்குப்போடுவது வளர்ச்சியடைந்த முதலாளியப் பொருளாதார உறவுகளோடும் அதன் விரைவு வேகங்களோடும் பழக்கமுற்ற நிலைமே. ஐரோப்பிய மக்கள் பணத்தை தங்கத்தை சேமிக்கவேண்டும் என்பதற்காக தம் மகிழ்ச்சியையும் உல்லாசங்களையும் தியாகம் செய்ய ஒருபோதும் ஒப்பாதவர்கள் வாழும் நாட்களை இளமையை மகிழ்வை அனுபவிக்க மற்ற எதையும் இழக்கச் சித்தமானவர்கள். எதிர்காலத்திற்கு சேமிக்கும் போக்கற்றவர்கள். ஆனால் எம் சமூகம் இறுகிப்போன எதிர்கால அச்சம் கொண்ட சமூகமாக உழைத்து உழைத்து உருக்குலைந்து கொண்டுள்ள சமூகமாக உடல்உடையதைகளும் சீழிவும் கொண்ட சமூகமாகவும் உள்ளது. இந்த அழுத்தம் சம்பந்தமான நோய்கள் மாறடையு நீரிழிவு அல்சர் போன்ற விபாதிகள் சூழ்ந்துள்ளன. இவைகளும் முறையாக ஆராயப்படவேண்டும்.

நாம் மீண்டும் கலாமோகனிடமும் கதைக்கும் வரலாம். உருக்கம் கதையில் படைப்பாளி எங்கும் வெளிப்படைப்பாய் நிதி நியாயம் பேசவில்லை. புரட்சிச் சுவாசங்கள் எங்கும் ஒலிக்கவில்லை. கதையை அதன் சொந்தப்போக்கில் வெளிப்படுத்தி இருக்கின்றார். சமயம் இல்லாமல் மேலதிக வேலை செய்யும் இலங்கையருக்கு மாறாக மேலதிக வேலை நேரத்திற்கு சம்பளம் தரப்படாது என்பதால் வேலையை அலட்சியப்படுத்திவிட்டுப் போகும் அல்ஜீரிய தொழிலாளர்கள் தம் சுயமரியாதையையும் வக்கீர்உணர்வையும் கதையில் பதிவு செய்துவிட்டு போகின்றனர். கதைப்போக்கில் வாசகன் தன்னை நிறுத்தி தீர்ப்புகளை எழுதும் படி விடப்படுகின்றான்.

அடுத்து 'நிஷ்டை' சிறுகதை இக்கதைத்தொகுப்பின் தலைப்புக்கதை. சனாக்கம் 'கனவுகள் கருகுவதேன்? உலகு பொசுங்கிப்போகட்டும் என்பதற்காக செலவளிந்த கணங்கள் எனக்குச் சொந்தமானவை' இங்கு கலாமோகன் 'நிஷ்டை' கூடுமுன்பாகவே கவிதை நடையிலான தத்துவங்களையும் கற்பனையையும் சொரிகின்றார். தமிழீழ மக்கள் செய்த அட்டுழியங்கட்காக இவர் முழு உலகையும் தண்ணீரில் விட்டுக்கொண்டு 'உலகு பொசுங்கிப்போகட்டும் என்று இந்த மனிதர் சிக்க விரும்புகிறார்? நிஜம் எனக்காட்டப்படும் பொய்மைக் கோலங்களால் நிரம்பிய தேசமாய் பிரான்சைப் பார்க்கிறார். இவரின் நிஜம் இலங்கையில் இவரின் மண்ணில் உள்ளது. இங்கு இலங்கையையும் பிரான்சையும் இணைத்துப் பேசப்படுகின்றது. படைப்பாளி சார்பில் பரிசுத்த ஆவி பேசப்படுகின்றது. துயரம் நிறைந்த தேசத்திலிருந்து தூரத்தப்பட்டு தேசத்திலிருந்து மனமொப்பாத புகலிடத்தில் திணிக்கப்பட்டு மனிதனுக்காக சந்தோசம் பயம் அவநம்பிக்கை எதிர்காலத்தைக் காணமுற்றதாய் பரிசுத்த ஆவி பேசமுயல்கின்றது. நிகழ்காலத்தையும் பற்றி ஒப்பாரி இருக்கின்றது. அதன் சேர்வை அழிவை தீமைகளைக் கண்டு கோபங்காட்டுகின்றது. நிஜம் பறிபோய்விட்டதாய் பிரகடனப்படுத்திவிட்டு நிஜத்தைப் பறிகொடுத்துவிட்டதாய் கத்தி அழுது முறையிட்டிட்டு நிகழ்காலத் தமிழன் நிஜத்திடமிருந்து தப்பி அங்கங்களிடம் புகந்துகொள்கிறது. ஆத்திங்களில் ஒழித்துக்கொள்கிறது. வர்க்கதியின் அழுத்தம் தோல்வியை ஏற்கமுடியாத பிடிவாதம், எதிர்பார்த்த ஈடுறாத இலட்சியத்தின் கனவின் அழிவு முதலாளிய நசிவுக்குழலில் நோய்க் குணங்களோடு வெளிப்படுகிறது. பலங்கொண்ட கலாமோகனின் ஆதரவுகொண்ட பரிசுத்த ஆவி அசத்தநிலையோடு போர்டுகிறது. வாதிடுகிறது.

'நீ எழுதுவது யதார்த்தமில்லை நீ கனவுகளில் சஞ்சாரம் செய்வன். எனக்குத் தேசம் தெரியாது மக்கள் தெரியாது' அசத்த நிழலின் குற்றச்சாட்டிற்கு பரிசுத்த ஆவி 'போக்கிரியே நிறுத்து நான் யதார்த்தத்தைக் கார்பரில் எழுதுவேன் கடலில் எழுதுவேன் மலர்களில் எழுதுவேன் மங்கையரின் உதடுகளில் எழுதுவேன் குழந்தையின் குமிழ்ச்சிப்பில் எழுதுவேன் நீலவானில் எழுதுவேன் நிலத்தில் எழுதுவேன். ஒடிப்பாய் உன் கையைக் கழுவு அதிலே இன்னமும் காயாமல் கிடந்த இரத்தத் துளிகள் அழியட்டும். உனது வாழைத்திறனாதே உலகு நாறிப்போய்விடும் ஒரு போக்கிரியே ஒரு' இது தமிழ்த்தேசிய இயக்கங்களுடன் படைப்பாளிக்கு ஏற்படும் அனுபவம்தான். ஆனால் தேசியத்திற்கு தமிழ்க்கூத்துக்களுக்கு பதிலாக தமிழ்த்தேசிய சோசலிச சாயல் கொண்ட வாதாட்டங்களில் வருகின்றன. இது ஒரு காலத்தில் தமிழ்த்தேசிய இயக்கங்கள் சிவப்புக் கலர் பூசித்திரிந்த காலங்களுக்குரியதாகலாம். புகலிட மக்கள் பட்டுக்கொண்டது தமிழீழ விடுதலை இயக்கக் கூழாம்பாடுகளே. எனினும் கலாமோகன் மார்க்கலை விவாதங்களில் பயன்படுத்தினாலும் அது எதிர்ப் பார்வையிலிருந்தல்ல. படைப்பாளிக்கு எதைப்பற்றியும் சேர் உரிமையுண்டு. ஆனால் படைப்பாளி இவ்வாறு பேச நேர்ந்த காரணத்திற்காக மூலத்தை சமூகப் பின் புலங்களை வாசகர்கள் கட்டாயம் தேடுவார்கள். தமிழீழ விடுதலை இயக்கங்களை நெத்திக்குறே விமர்சனம் மற்றும் நல்லது கெட்டது சொல்லமுடியாத நிலையில் புகலிட இயக்க வன்முறைக்குழலில் கலாமோகன் இதையொரு உபாயமாய் கையாண்டார் என்றுகூட விளங்கலாம். எனினும் இவைகளை மீறிப் படைப்பாளி கலாமோகன் சொந்தஅரசியல் மற்றும் வர்க்கக் குணங்குறிகள் சமூகப் பார்வைகள் தென்படுகின்றன. அசத்த நிழலினுடனான வாதாட்டங்களில் பரிசுத்த ஆவி கருத்துக்களின் அமுகியலும் கற்பனையின் சுகங்களில் மறைந்துகொள்வதன்மூலம் அசத்தஆவியின் கேள்விகளின்மீருந்து தப்பித்துக்கொள்கிறது. பரிசுத்தஆவியின் பொட்டுக்கேடுகளை உடைப்பதுடன் அது நின்றவிடுகின்றது. வன்முறைகளோடு கிளைரப்பி இருக்கையில் கட்டளையிடும் கட்டுப்படுத்தும் அரசியல் தொடர்புகையில் கலாமோகனின் கதை அதன் எதிரிவினையாற்றலே, கண்டனமே. இருக்கும் நிலவும் அவலத்தை அவநம்பிக்கையுடனான கோரிக்கையே. நேரடியாகவே இங்கு அரசியல் வாதிலுக்கு வந்த கலாமோகன் பல விடுகதைகளைத் தொடர் கதைகளைப் பரப்பிவிட்டுப் போய்விடுகின்றார். இது ஒரு மென்மையான இலக்கிய மனம் வன்முறைக்கு எதிராய் கண்டனம் தெரிவித்திருக்கிறது என்றுமட்டும் பொருள் கொண்டு திருப்தியடையவேண்டும்.

சிக்கலான அரசியல் விமர்சனங்களை வாதங்களை இலக்கியத்தில் நுழைப்பது இலக்கியத்தைக் கொன்றுவிடும். அதன் மென்மையையும் உள்ளிசையையும் சேதப்படுத்திவிடும். இலக்கியம் நேரடியாகவே அரசியல் பேசுவது வாதாடுவது அது பழுது பட்டுப்போவதிலேயே முடியும். அரசியல் கருத்தை சமூகத்தின் அத்தியாவசிய சிந்தனைகளை நேரடியான போதனை விவரிப்பு என்றவடிவில் இல்லாமல் கதைபோட்டத்தின் பின்புலத்தில் தொடரும் நிழலாய் வெளிப்படையான கருமையும் முரட்டுத்தனமும் இன்றிச் செல்ல வேண்டும். இங்கு கதையில் கலாமோகன் வெளிப்படையாகவே அரசியல் வாதிலுக்குப் போகின்றார். மட்டுப்பட்டு

சிக்கெடுப்பபடுகின்றார். இது அரசியலின் சிக்கலான பரிமாணங்களுக்கு முப்பமான குறைவின்கமாய் பாத்திரங்களின் ஒரு பகுதிக்கு வழங்கும் சலுகையில் முடிவடைகின்றது. ஒரு இலக்கியக்காரரின் அரசியல் அனுபவமாய் இது அமையவில்லை. அசுத்த நிழலின் முரட்டுத்தனமான தத்துவப்போதனை நேர்கோட்டுப்பாணிப்பு ஒருபுறமும் பரிசுத்த ஆவியின் அத்த சுர்பனை உலகின் வாழ்வு முறுபுறமும் யதார்த்தம் இங்கு நழுவி விடுகின்றது. தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்ட அரசியல் வாத்ததை இடைமறிக்க படைப்பாளி பெண்கள் கலவிக்கூத்து என்று ஓடிவிடுகின்றார். கொஞ்சம் அரவணைத்துக் கொள்ளும் இன்பங்களில் மறைகின்றார். இங்கு கலாமோகனின் படைப்பில் வரும் அசுத்த நிழல் போல் நாம் அரசியல் தீர்வை இலக்கியத்தில் அதுவும் சிறுகதை இலக்கியத்தின் குறுகலுள் தேடமுடியாது. அது இலக்கிய எழுத்தின் வேலையுமல்ல. ஆனால் இங்கு இலக்கிய அனுபவத்தை மனித அனுபவத்தை சரியாய் புரிந்திராத படைப்பாளியை நிந்திக்க நாம் உரித்துடையவர்கள்.

அடுத்து 'தெரு' சிறுகதை பெரும்பகுதியான கலாமோகனின் கதைகள் போல் புகலிடமற்றும் இலங்கை நூற்று எழுத்துக்களில் இயங்குகின்றது. சிறுவயதில் தாயோடு மகன் நாடாத்தம் நாய் - நாய்ப்பிடிக்காரன் உரையாடலாய் தொடங்கி எம் நாட்டின் எம் தெருக்களின் ஆதிக்கும் ஆதியான பொல்லுக்காரர்களை காவலாளிகளை சீந்துவாரற்ற ஜீவன்களைப் பேசுகின்றார். தாய்நிலம் மீதான ஏக்கம் அதன் மகிழ்ச்சியான இளமையான பகுதிகளை மட்டுமல்ல துன்பமான சொகுத்தன் பகுதிகளையும் மனிதக்கருணை தவறிப்போன பரப்புக்களையும் காண்கிறார். குட்டையும் சொறியும் உண்ணியும் கொண்ட விலா எழம்புகளை தம் பசிபட்டினிக் கோலத்திற்கு சாட்சியமாக்கிக் கொண்டு வத்தல் தொத்தலான ஜீவன்கள், வற்றிப்போன மடிகளோடு குட்டிகளை இடம் மாற்றிக்காவித்திரியும் ஜீவன்கள், தேத்தண்ணிக்கடையில் சுடுதண்ணீர் அபிசேகங்களினால் உடல் அவிந்து வெந்து திரியும் ஜீவன்கள், மனிதப்பராமரிப்பு இல்லாமல் தின்னக்கூடுக்க இல்லாமல் அந்த ஜீவன்கள் விசர்பிடித்து வாயில் வீணிவடித்து மனிதர்களையும், ஆட்டையும், மட்டையும் கடித்து கடைசியில் அடித்தோ சுட்டோ கொல்லப்படும் ஜீவன்கள் காரங்களும், வஸ்களிலும் லொறிகளிலும் அடிபட்டுச்சாகும் ஜீவன்கள் இப்படி எத்தனை கோலங்கள். இப்படி எத்தனை ஜீவிகள் தம்மை எம்மண்ணில் காட்டினிட்டுப் போயிருக்கின்றன. இத்தனைகளிலும் தப்பிப் பிழைத்தவைகளை வேட்டை கொள்ள நாய்ப்பிடிக்காரர்கள். கிராமசபைகளினால் அனுப்பப்படும் நாய் சுடுவோர். இந்த நாய் சுடுவோரின் ஒரு வெடிச்சத்தத்தோடு காரகரம்பைகளில் நாட்கணக்கில் ஒளிந்திருக்கும் தம் உயிரை நேசிக்கும் எம் தேசத்து ஜீவன்கள் இங்கு புகலிடத்தில் நாய்கள் பின்னர்களின் குறை தீர்க்கின்றது. மனிதனின் நண்பனாய் இருக்கின்றது. ஆனால் எங்கள் நாட்டில் மனிதனின் முதன் முதல் மிருகக்கூடாளியான இந்த ஜீவன்கள் சீராயே என்று ஒதுக்கிவிட்டதை கலாமோகனின் இலக்கிய மனம் தேடிப்பிடித்து கருணை காட்டக்கோருகின்றது. எம் மண்ணில் நாம் தவறவிட்ட பலநூறுகளில் இதுவும் ஒன்று என்று காட்டித்தருகின்றது. தெருவில் விற்றேறார், குடிசைகாரர்கள் விபச்சாரிகள் போன்றோரைக் காண்கின்றோம். பின்பு மொட்டம் தலையர்களான ஸ்கின் ஹெட்டுகள் ஸ்பிரே பெயின்ரால் வெள்ளைச் சுவர்களில் எவருக்குமே விளங்கமுடியாத ஓர் வடிவத்தில் எதனையோ எழுதிக்கொண்டிருப்பது சித்தரிக்கப்படுகின்றது. இங்கு பிழையான செய்தி. படைப்பாளியின் விளக்கம் பழுதுபடுகின்றது. இப்படிச் சுவர்களில் எழுதும் பழக்கம் எழுத்துநடை Graffiti என அழைக்கப்படும். இதை எழுதுபவர்கள் ஜேர்மனியில் Sprayer என அழைக்கப்படுகின்றனர். இது அமெரிக்காவில் கறுப்பின இளைஞர்கள் மத்தியில் வெள்ளை இனவெறிக்கு எதிரான சுவர் இலக்கியமாய் சித்திரமாய் எழுத்தாய் எழுந்தது. வினோதமான எழுத்துவடிவங்களில் செய்திசொல்லியது. இது பின்னர் அமெரிக்க இளம் சந்ததியினரிடமும் அயிரோபிய நகரங்களுக்கும் பரவியது. வழக்கமான எழுத்து வடிவங்களை அடிப்படையாய்க்கொண்டு செய்தி, தகவல், சுவோகங்கள் என்பனவும் சிறுகுழுக்களின் பெயர்கள் தனிநபர்களின் பெயர்கள் என்பனவும் இவைகளில் இடம்பெற்றன. இதன் இன்றையகோலம் இசைக்குழுப் பிரியர்கள், வட்டாரக் குழுக்கள், சிறு சிறு தெருச்சுவையர் குழுக்கள் போன்றவற்றை அடையாளப்படுத்தும் அரசியலுக்கு வெளியேயான போக்காக அழிபுத்தொடங்கியுள்ளது. இதன் உச்சக்கட்டம் முடிவடைந்துவருகிறது. இவை தெருக்கள், சுவர்கள், கரங்கப் புகையிரத வண்டிகள், பழைய வாகனங்கள் போன்றவற்றிலும் வரையப்படுகின்றன. இவை பெரும் ஓவியவடிவில் வெளிப்படுவதுமூண்டு. இங்கு கலாமோகன் குறிப்பிடுவதுபோல் இவை ஸ்கின் ஹெட்ஸ் குழுக்கள் உட்பட பாசிசக் குழுக்களுக்கு உரியவையல்ல. ஸ்கின் ஹெட்ஸ் உட்பட சகல புதிய பாசிசக் குழுக்களும் தம் தேசியம் சாராத சகலபோக்குக்களையும் எதிர்ப்பவர்கள். எனவே இக் கதையில் இடம்பெறும் தகவல் பிழையானது. உன்றிய கவனிப்பினூடாகப் பெறப்பட்டது.

மேலும் இக் கதைத்தொகுப்பில் கோடை, எது தேசம், இப்பு, இரா, நிழல், இவைகளோடு சரம் என்னும் சிறுகதைகளும் இடம்பெறுகின்றது. இது கலாமோகன்க்காகவே உருவாக்கப்பட்ட கதை. அவர் தன்னைத் தினித்துக்கொள்ள வரையப்பட்ட கதை. இங்கு படைப்பாளி கூடுவிட்டுக்கூடுபாயும் இலக்கியவித்தை எதையும் காட்டவில்லை. நேரடியாகவே தான் சொந்தத் திருநாமத்தோடு அவதரித்திருக்கின்றார். இக் கதையில் கலாமோகனோ நேரடியாகவே தன் தலைக்குப் பின்னால் பெரும் ஒளிவட்டத்தோடு வருகைதந்து வாசகர்களைச் சிறப்பிக்கின்றார். அவரின் கதாநாயக ஆசை இவ்வாறாக நிறைவேறுகின்றது. சரித்திரத்தில் இன்னமொரு புதிய கதாநாயகனின் தொகை கூடுகின்றது. பாலியற் பிரச்சனையில் அது சார்ந்த எழுத்தில் புதிய வரவுகளைப் படைத்துவிடுதற்கான அட்டகாசப் பாவனைகள் தன்னைத்தானே பாராட்டும் சிராட்டும் பாமலை சூட்டும் பாத்திரச் செய்திகள். 'சரம் கதையைக் காட்டிலும் நிர்பேசுவதுதான் ஆபாசமாய் இருக்கின்றது. நிப்பாட்டும. இல்லாட்டி நிப்பாட்டுவம்.' தோடு குத்திய சண்டியர்கள் படைப்பாளிக்குக் கொம்பிவிடும் பாத்திரங்கள் 'நானாக்கு எங்களுக்கொரு நாடுபிடிச்சிறகும் உப்பிடிக்கதைய எழுதினா அவன் அடிச்சுக்கொல்லவேணும்.' என்று சொல்லும் தமிழிழத்தின் சப்போட்காரருக்கு சமையாத வன்முறை இங்கு இலக்கியத்திற்குரிய தளங்கள் பறிபோய் வெறும் செய்திவாசிப்பு நிகழ்ச்சியாக அமைந்துவிடுகிறது.

பாலியல் தரிசனம் கலாமோகன் கதைகளில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. பாலியலுக்கு முக்கியத்துவம் என்ற போக்கில் வலிந்த உள்நுழைப்புகள் தொகை தொகையாய் உள்ளது. ஆண்களை விடப் பெண் பாத்திரங்கள் இவர்கதைகளில் அதிகமாக நாயகர்களைச் சூழவருகின்றார்கள். பெண்களை ஆண்களின் துன்ப நெருக்கடிகளில் அரவணைப்பாளர்களாக, ஆறுதல் தருவோர்களாக அனுபவிக்கப்படுபவர்களாகவே சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். பெண்கள் துணைப் பாத்திரங்களாக சுயமற்றவர்களாக அரைகுறையான சித்தரிப்புக்குள் இடம்பெறுகின்றனர். கலவிக்கும் முத்தத்திற்கும் ஏங்குபவர்களாக ஒரே உளவியல் சாயல்கொண்ட பெண்பாத்திரங்கள் கிட்டத்தட்டச் சகல கதைகளிலும் இடம்பெறுகின்றன. பெண்பாத்திரப் படைப்புகள் அவர்களின் பாலியல் அம்சங்களுக்கு வெளியே பெருமளவு கண்ணுகொள்ளப்படவில்லை. மற்றய அம்சங்கள் தொடர்பாடாமலும் அரைகுறையான சித்தரிப்பிற்குள்ளும் ஆறுதல் குழுமையற்றுப் போய் விடுகின்றார்கள். பெண்ணை நுகர்வப்போக்கில் மதிப்பிடும் படைப்பாளியின் குணம் மிகச் சாதாரணமாய் இயங்குகிறது. பாம்புபற்றிய சித்தரிப்பு பாம்பு என்ற சொற்பிரயோகம் இவர்கதைகளில் பல தடவைகள் இடம்பெறுகின்றன. பாம்பு ஒரு பாலியற் குறியீடு என்ற அளவில் கவனத்திற்குரியது. படைப்பாளியின் சொந்த மனதின் பிராந்தியங்கள் அதன் மனித குணம்சங்கள் பாலியல் சார்ந்த தேடல் ஏக்கம் உயிரியல் தேவையின் சமிக்കைகள் கதையில் இடம்பெறுவது தவிர்க்கமுடியாததே. புகலிடத்தில் நண்டகாலமாக குழ இருக்கும் முதிர்்பருவ இளைஞர்கள் திருமணவயது கடந்த பெண்களின் பாலியல் பற்றிய பிரச்சினைகள் அவர்களின் சமூகத் தொடர்புகள் யாவற்றிலும் வெளிப்படவே செய்யும். இவை தனிபான ஆய்வுக்கும் படிப்புக்கும் உரிய பிரதேசமாகும்.

கலாமோகன் கதைகள் யாவும் புகலிடத்தில் வாழ்ந்த சோகம் கையறுநிலை, இயலாமல், நம்பிக்கை வரட்சி, பாலியல் இவைகளையே பேசுகின்றன. கடந்தகாலத்துக்காக ஏங்கல் நிகழ்காலத்தமிழிருந்து தப்பித்தல் மறுத்தல் தன்னீக்கம் தன்னுணர்ச்சியின் தீவிரமான முறையீடு இவைகளைப் பொதுஅம்சமாகக் கொண்டுள்ளன. சமூக அம்சங்களைவிட படைப்பாளிக்கு வெளியே அவனின் கண்முன்னே நடைபெறும் பொதுவான மனித அவலங்களை விட தனக்குள்ளே புருந்துகொள்வது, தன்னுடன் உரையாடுவது கலாமோகனிடம் மிகுதி. கதாநாயகத்தனம் கொண்ட பாத்திரங்கள் உன்னதத்தனம் கொண்டவர்களாக நடப்புக்கு எட்டாத தூய்மையானவர்களாக சராசரியான மனித நடத்தலைகளால் துன்பமும் கோபமும் கொள்பவர்களாக உலவுகின்றன. எல்லாக் கதைகளிலும் கலாமோகன் தன்னை ஒருபுக்கப்படுத்தமுயல்வதாக எழுத்தோடு கூடவர முயல்வதாக ஓர் உணர்வு படிப்போனுக்கு ஏற்படுவது நல்லதல்ல. சில கதைகள் நாடகத்தனமான போக்கோடு செயற்கையாய் நேரடியாய் ஒப்பிவிக்கும் தோற்றமையில் சொல்லப்படுகிறது. முதிர்ச்சியையும் உண்மைத் தன்மையையும் குறைக்கின்றன. மழை, உருக்கம் போன்ற கதைகள் இதற்கு விலக்கு. புகலிடத்தில் பேசப்பட்ட செய்திகள் சிறுகதை இலக்கியப்பதிவுக்குள் வராத அழகியலுக்காகக் காத்திருக்கும் தமிழர்களின் வாழ்வியலில் ஆசிரித்திக்கப்படாத கதைகள் இன்னமும் நிறைந்துகிடக்கின்றன. இவைகட்குப் படைப்பாளிகள் வாழ்வு துவேண்டும் வாழும் சந்ததியின் உயிர்துடிக்கும் பொழுதுகளை மௌனமாய் அழுகையாய் புத்தயிர்ப்பாய் ஆனந்த லயிப்பாய் வெளிப்படுத்துவது செய்துக்கொண்டிருக்கும் நேற்றைய பொழுதுகளின் சுவடுகளை நாணையப்பொழுதுக்கு விட்டுச்செல்லவேண்டும்.

டேனிஷ் மொழிமூலம்
தமிழில் த. தர்மகுலசிங்கம்

தாய்

(சிறுகதைத்தொகுப்பு)

1.

1996 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட தொகுப்பு 1999ம் ஆண்டு கைக்குக்கிடைத்தது. தர்மகுலசிங்கத்தின் மொழிபெயர்ப்பை மட்டுமல்ல அவரது கதைத்தேர்வு குறித்த நுண்ணுணர்வையும் மேதமையையும் பாராட்டத்தான் வேண்டும். இலக்கியம் காலத்தையும் இடத்தையும் தாண்டி நிற்பது என்பதற்கு இப்புத்தகம் இன்னொரு சாட்சி.

'வடமொழிக்கு காளிதாஸன், தமிழ் மொழிக்கு கம்பன், ஆங்கிலத்துக்கு சேக்ஸ்பியர் என்பது போல, டேனிஷ்மொழிக்கு ஒரு அருட்கொடையாகக் கிடைத்தவர் ஹான்ஸ் கிறிஸ்டியன் அனசன் (Hans Christian Anderson) எனக்குறிப்பிடும் தர்மகுலசிங்கம் அனசனின் பதினேழு கதைகளை தமிழாக்கி தொகுத்து வெளியிட்டிருக்கிறார். மித்ரா வெளியீடாக வெளிவந்திருக்கும் இந்நூலுக்கு ஞானி முன்னுரை எழுதியிருக்கிறார். அனசனின் வாழ்க்கை குறித்தும் அவர் வாழ்நேரந்த வரலாற்றுச்சூழல்குறித்தும், அவரது சிறுகதை குறித்தும் டேனிஷ்மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு கதைகளை கொண்டுவருவதில் உள்ள மொழியாக்கப்பிரச்சினைகள் குறித்தும் தர்மகுலசிங்கம் மூன்றுகட்டுரைகளை (என்னுரை- டேனிஸ் கதைமேதையும் இக்கதைகளும் - ஒரு குறிப்பு) எழுதியிருக்கிறார். டேனிஷ் மக்களின் சரித்திரம் அவரது சரித்திரம் இவரது கதைகளது சரித்திரம் என ஒரு அற்புதமான பின்னணி நமக்குக் கிடைத்துவிடுகிறபோது கதைகள் குறித்த அனுபவம் என்பதும் புரிதல் என்பதும் மிகவும் இலகுவாகிவிடுகிறது.

நாட்டார் கதைகள், நீதிக்கதைகள் ஆகியன குழந்தைகளுடைய கலாரசனையை ஈர்ப்பனவாக காலங்காலமாக நிலைத்துள்ளன. கதை உலகத்துக்கும் அதன்மூலம் இலக்கிய உலகத்துக்கும் குழந்தைகளுடைய கவனத்தை திருப்புதல், அவர்களை நற்குடிமக்களாக வளர்த்தெடுப்பதற்கு பயனுள்ள உபாயமாகும். கனவுலகக்கதைகள் என்கிற பழமையான உருவத்தின் மிகவும்

சமத்காரமாகவும் ஞானத்துடனும் கையாண்டு, மிருகங்களும் மரங்களும் மட்டுமல்லாமல் அன்றாடவாழ்க்கையிலிருந்து வேறுபட்ட கனவுலகத் தேவ கன்னிகைகளும் தேவதூதர்களும், பிசாசுகளும், நிழல்களும் தூணும் துரும்புகூட மனிதமொழிபேசும் பாத்திரங்களாகச்சித்தரிக்கப்படுகிறது. (பக்:195) இக்கதைகளில் மனிதன் இயற்கைஜீவியாக இருக்கும் வரையிலும் குழந்தமையை அவனிடமிருந்து மீட்கும் பணியை இக்கதைகள் செய்தே தீரும்.

1805ம் ஆண்டு சப்பாத்து தைக்கும் தொழிலாளிக் கு மகனாகப்பிறந்த அனசன் 1835ம் ஆண்டிலிருந்து 37 ஆண்டுகள் எழுதிய கனவுலகக் கதைகள்தான் அவரது மேதமையை உலகுக்கு கொண்டுவந்தன. இக்கதைகளைப்புரிந்துகொள்ள அழகுணர்வும் விழிப்புணர்வும் இருந்தால் மட்டும் போதாது. மெய்யில் உணர்வும் தேவைப்படுகிறது என்கிறார் ஞானி (பக்:9) நவீன நாகரீகம் விளைவித்த ராசத்தை, நகரமயவாழ்வின் ராசத்தை, அவர்களின் அதிகாரம் விளைவித்த ராசத்தை தன்கால பொருளியல் சூழலில் உணர்ந்ததால் தான் அனசனின் கனவுலகக் கதைகளின் வழி ஜடஉயிர்ப் பொருள்களின் உரையாடலின் வழி குழந்தைகளின் ஆன்மஉலகம் மட்டுமல்ல, வளர்ந்தவர்களின் ஆன்ம உலகையும் சென்றடைந்து மீட்சி குறித்த சிந்தனையை எழுப்புகிறார்.

2.

இந்தப்பதினேழு கதைகளில் சில ஜடப்பொருள்களுக்கிடையிலான உரையாடல்களாக, சில ஜடப்பொருள்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் இடையிலான மனிதர்களுக்கும் ஜீவராசிகளுக்கும் இடையிலான உரையாடல்களாக விரிகின்றன. ஆனால் அனைத்தும் இங்கு மனிதமயப்படுத்தப்பட்டு விடுகிறது. மனிதர்களின் அறவியல் வீழ்ச்சி பற்றியும், மதிப்பீடுகளின் வீழ்ச்சிபற்றியும் அதிகாரமும் நாசமும் இணைந்துசெய்யும் அழிச்சாட்டயமும் பற்றியே

இக்கதைகள் பேசுகின்றன.

அகந்தை(பேனாவும் மைக்கூடும்) அதிகாரம் பயம் போலித்தனம் (சக்கரவர்த்தியின் புதிய ஆடைகள்) எதேச்சையாக வந்து சேரும் வாழ்வை ஏற்கவேண்டிய தூப்பாக்கியம் (தம்பலிணா) இன்பமும் துன்பமும் இறைவனின் சித்தம் எனினும் தாயின் அதனிலும் மேலானது எனும் தரிசனம் (தாய்) மறுபடியும் அகந்தை (தேவீ பாண்டம்) பேராசை (சிவப்புச்சப்பாத்துக்கள்) ஏழ்மையுள் விளையும் சாவின் தெய்வீகத்தன்மை (சிறிய தீக்குச்சிப்பெண்) முட்டாள்தனமே அதிகாரமாக ஆகிறது என கேள்வி எழுப்பும் வெகுளித்தனம் (முட்டாள ஜாச்) அழகு அன்பு இயற்கைஆன்மாதியாக சிந்தை இவற்றிற்கிடையிலான மெய்யில் உணர்வைப்பிழிந்துதரும் அழகியல் (கடற்கன்னி) தூர எதிர்காலத்திலேனும் அவரவர் வாழ்வு புரணத்துவமுடையதே எனும் தரிசனம் (நத்தையும் ரோசாப்புதிரும்) ரசனைக்குரிய சிறுவர்களின் குறும்பின் விசமத்தனம் (குறும்புச்சிறுவன்) மீண்டும் அகந்தை (குலக்கோதுமை) நிஜங்களை நிகழ்கள் ஆட்டுவிக்கும் முகமாக நிழல் அதிகாரங்களின் உருவாக்கம்-நிழல்) சாதூர்ஜமே விவேகமனம் அறிவு (உயர்ப்பாச்சல்காரர்)வதந்தியின் மெளடிகம் (பூரண மெய்) நகரமனிதர்களின் அழகல்(நீர்த்துளி) என அனசனின் படைப்புலகம் வாழ்வின் அடிப்படைப்பிரச்சினைகளான சாவுபிரிவு அகந்தை அன்பு அழகல் அடக்கம் பற்றித்தான் பேசுகிறது. அனசன் இரண்டுமுறை காதலில் தோல்வியுற்றவர். வறுமையில் வாடியவர். ஏழ்மையை அதன் வேர்த்தளத்தில் அனுபவித்தவர். உடனுணர்ச்சியமாயான நாடகக் கலைஞர். அவர் தேடித்திரிந்த அனுபவித்த தோல்வியுற்ற குழந்தைப்பருவமும் இளமைப்பருவமும்தான் அவரைக்கனவுலகத்தில் சஞ்சரிக்க வைத்திருக்கிறது. அவர் தனக்குத்தானே உரையாடிக்கொண்டிருந்த விசயங்கள் தான் தாவரங்கள் பற்றிய கடற்பிராணிகள் பற்றிய ஜடப்பொருள்கள் பற்றிய மனிதர்கள் பற்றிய கதைகளாக ஆகியிருக்கிறது.

இக்கதைகளைப்படிப்பதென்பது குழந்தைகள் பெரியவர்கள் அனைவருக்குமே ஒரு அழகான அனுபவம். சின்னச்சின்ன சம்பவங்கள். சின்னச்சின்ன வார்த்தைக்கோலங்கள். சின்னச்சின்ன உரையாடல்கள். கனவுலகின் சஞ்சரிப்பு. அதற்கே உரிய தர்க்கங்களுக்குப் பொருந்தும். இடம் காலம் குறித்த சித்தரிப்பு. அமர்ந்துள்ள மொழிநடையும் சம்பவங்களும் சித்தரித்திருக்கும் கதைகள் உண்மையில் எனக்குள் மிகப்பெரிய ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தின. 'எனது பாட்டி சொன்ன கதைகள்தான் என் படைப்புகள் என மார்க்ஸஸ் சொல்வதை அனசன் கதைகளைப் படிப்போர் புரிந்துகொள்வர். கோணங்கியின் புதிய கதைமொழியையும் இவ்வாறு புரிந்துகொள்வதில் சிரமமிருக்காது. அவர்கதையுலகிலும் அனசன் வழியில் நாம் நுழையமுடியும். கலாச்சாரம், நமது கலாச்சாரமாயினும் பிறர் கலாச்சாரமாயினும் மொழிவழி நமக்கு அனுபவம் ஆவது இப்படித்தான். கடலுக்கடியில் இருக்கும் உலகமும் கடற்கன்னியின் காதலும் அவரது பலஆண்டு உயிர்வாழ்வும் இப்படித்தான் நிஜமான வாழ்வாக நமக்குள் வருகிறது. பாலே நடனம் கத்தியின் காயம்பட்டு கசியும் இரத்தம் எல்லாம் நமக்குள் இப்படித்தான் அனுபவம் தருகிறது. டேனிஷ் வாழ்க்கை பற்றியும் அம்மக்கள் பற்றியும் அவர்களது கலாச்சார மேன்மை பற்றி மட்டுமல்ல மனித மனத்தின் சுவாலையையும் நுகர்வையும் அன்பையும் கூட இக்கதைகளிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்கிறோம்.

3.

இத்தொகுப்புக் கதைகளில் சக்கரவர்த்தியின் புதியஆடைகள் நமக்கு எங்கேயோ கேட்கதைமாதிரி இருப்பதற்குக் காரணம் அதேமாதிரி கோமாளித்தனமான அரசியலுக்குள் நாம் வாழ்வதுதான். தாய் ஒரு பூரணமான சிருஷ்டி அனைத்து அன்னையரதும் அன்புமனம் இக்கதையின் வழி வெளிப்படுகிறது.

எமனைத்தூரத்துகிறாள். கடவுளைத்தூரத்துகிறாள். இறுதியில் குழந்தையின் அமர அமைதியே அவளது இலட்சியமாகிறது. சாவும் இப்படி அமரநிலை எய்துகிறது. சிறிய தீக்குச்சிப்பெண் ஒரு அற்புதம். கடற்கன்னி நிழல் போன்ற கதைகள் படைப்புச்சாதனையின் உச்சம். கடற்கன்னியின் காதல் இதயமும் தியாக சிந்தையும் நமக்குமுன் கண்ணீரை வரவைமைக்கிறது. ஜீவராசிகளின் மீதான காதலை பரிவை இக்கதை அண்டியிருக்கிறது. அதனது அசைவுகளை மூச்சுச்சத்தத்தின் அர்த்தங்களை நம்மை புரிந்துகொள்ளக்கோருகிறது இக்கதை. அன்புக்கு எப்போதுமே வேதனையையும் வலியையும் விலையாகக்கொடுக்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. இக்கதைகளில் பொதுப்பண்பு ஏதாவது இருக்குமானால் அது வாழ்வு தரும் சோகம்தான். அதிகாரம் அதனது ஆணவம் அது அரியாசனம் ஏறியிருப்பது பற்றியகோபம் அனைத்துக்கதைகளதும் அடிநாதமாக இருக்கிறது. கிறித்தவநெறிகள் போற்றப்படுகிறது. கடவுளும் திருமணபந்தமும் பௌத்தம் அடைகின்றன. போற்றப்படவேண்டிய நெறிகள் எம்மதம் சார்ந்ததாயினும் போற்றப்படவேண்டியது தான். அவ்வகையில் மனித வாழ்வுக்கு ஆதாரமான நெறிகள்தான் இங்கு போற்றுதலுக்கு உரியவை ஆகின்றன.

3.

இலக்கியம் காலமற்ற காலத்திலும் இடமற்ற இடத்திலும் நிகழ்வால்தான் இனம் மதம் மொழி நிறம் என அனைத்து எல்லைகளையும் கடந்து செல்வதாகச்சொல்வதுண்டு. அனசனின் கதைகள் அதற்கு மற்றுமே உதாரணம்.

தமிழ் மொழியை வழப்படுத்துவது என்பது இத்தகைய அமர சிருஷ்டிகளை கொண்டுவருதலின் மூலமே சாத்தியம். தர்மகுலசிங்கம் மிகுந்த தேர்ச்சிஉணர்வுடனும் உள்ளுணர்வுடனும் மொழிஆளுமையுடனும் அனசனின் படைப்புகளின் மீதான உணர்வுபூர்வமான ஈடுபாட்டுடனும் இக்கதைகளை தமிழில் தந்திருக்கிறார்.

தமிழில் குழந்தைகள் இலக்கியம் தொடர்பான அவா அதிகரித்திருக்கிற சூழ்நிலையிலும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தமது தொல் மரபுகளையும் கதைசொல்லல் முறைகளையும் பாவிக்கவேண்டும் என்னும் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டிருக்கும் நேரத்திலும் இத்தொகுப்பு வந்திருக்கிறது. கதைவடிவம், சொல்லல்முறை, கதைமாந்தர், கதைக்களம் என்னும் அளவிலும் இத்தாய் தொகுப்பு நிச்சயமாக தமிழுக்கு வளம்சேர்க்கும் வரவு என்பதில் அய்யமில்லை.

- யமுனா ராஜேந்திரன் -

தொகுப்பினை பெற்றுக்கொள்ள. Tharmakulasingham, Skraenten 31, 6600 Vejen, Denmark

கனவு
 (32வது இதழ்)
 தொடர்புகளுக்கு...
 சுப்பராரதி மணியன்
 8/707-C பாண்டியன் நகர்
 திருப்பூர் 641 602
 தொலைபேசி:
 0421 - 8500199

1999
 கார்த்திகை
 53

ஒரு தாய் தன் குழந்தையின் அருகில் அமர்ந்திருந்தாள். அவளுக்கு மிகுந்த துக்கம். அ.து இறந்து விடுமோ எனப் பயந்தாள். அதன் குஞ்சு முகம் வெளிறியிருந்தது. அதன் கண்களும் முடியிருந்தன. குழந்தை சுவாசிப்பதற்குச் சிரமப்பட்டது. அக்குஞ்சு உயிர் பிராணிகளைப் பார்த்து அத்தாய் மிகவும் துக்கப்பட்டது.

அப்பொழுது கதவு தட்டப்பட்டது. தன்னை வெப்பமாக வைத்துக்கொள்வதற்காகப் பெரியபோர்வை போன்று தோற்றமளித்த ஏதோ ஒன்றினாற் போர்த்தபடி, ஓர் ஏழைக் கிழவன் உள்ளே வந்தான். குளிரான பனிக்காலமானதினால், அவனுக்கு அது தேவைப்பட்டது. வெளியே எல்லாமே பனிக்கட்டிகளினால் மூடப்பட்டிருந்தன. முகத்தைக் குளிரினாலே வெட்டிப்பிளப்பதைப் போல படு சீதளக்காற்று வீசியது.

கிழவன் குளிரில் நடுங்கியதினாலும், குழந்தை ஒரு கணம் அமைதியாகக் காணப்பட்டதினாலும், ஒரு சிறிய பாணையிலே பாணம் ஊற்றி, அவனுக்குச் சூடாக்கிக் கொடுப்பதற்காக அதனை அடுப்பிலே வைத்தாள். கிழவன் அமர்ந்தபடி தொடர்ந்தான். ஆட்டினான். அவனுக்குப்பக்கத்திலிருந்த பழைய கதிரை ஒன்றிலே அமர்ந்த தாய் மிகுந்த வேதனையடன் மூச்சிழுத்துக் கொண்டிருக்கும் தன் நோயுற்ற குழந்தையைப் பார்த்து அதன் சிறிய கையைப்பற்றினாள்.

இ.து எனக்குத் தங்கும் என்று நினைக்கின்றாயா? என்று கேட்டாள். கருணையுள்ள இறைவன் என்னிடமிருந்து இதைப்பறிக்கமாட்டான்.

அக் கிழவன் அவனே இழவுவிநோதமாகத் தலையை அசைத்தான். ஆம் என்பது போலவும் இல்லை என்பது போலவும் அதன் அர்த்தம் அமையும். தாயின் கண்கள் கவிழ்ந்தன. அவள் கண்ணங்களிலே கண்ணீர்த்துளிகள் உருண்டன. மூன்று பகல்களும் மூன்று இரவுகளும் கண்கள் மூடாத படியால் அவளுடைய தலை கனத்தது. ஒரே ஒரு நிமிடம் மட்டுமே தூங்கினாள். பின்னர் விழித்தெழுந்து குளிரினால் நடுங்கினாள்.

என்ன இது? என்று கேட்டு எல்லாப் பக்கமும் சுற்றிப்பார்த்தாள். கிழவன் போய்விட்டான். குழந்தையும் போய்விட்டது. அவன் அதை எடுத்துச் சென்ற விட்டான். மூலையிலே ஓசைஎழுப்பி ஓடிக்கொண்டிருந்த பழைய மணிக் கூண்டின் பெண்டிலும் குண்டு நிலத்திலே விழுந்து கிடந்தது. மணிக்கூண்டு நின்றுவிட்டது.

தன் குழந்தைக்காக அழுதுகொண்டே அந்த ஏழைத்தாய் வீட்டுக்கு வெளியே விரைந்தாள்.

வெளியே நீண்ட கருப்பு அங்கியணிந்த பெண் ஒருத்தி உறை பனியிலே அமர்ந்திருந்தாள். அவள் சொன்னான் இழவு உன் அறையில் உன்னுடன் இருந்தான். உன் குழந்தையுடன் அவன் விரைந்து செல்வதைக் கண்டேன். அவனுடைய கவடுகள் காற்றைப் பார்க்கிலும் விரைவானவை. அவன் எடுத்துச்செல்வதை என்றுமே திருப்பிக் கொண்டுவருவது இல்லை.

அவன் எந்த வழியாகச் சென்றுள்ளான் என்பதை மட்டும் எனக்குச் சொல். நான் அவனைக் கண்டு பிடிக்கிறேன்.

எனக்கு அவனைத் தெரியும் என்றாள் கருப்பு அங்கிக்காரி. ஆனால் உனக்கு நான் அதைச் சொல்வதற்கு முன்னர் உன் குழந்தைக்காக நீ பாடிய பாடல்களை எல்லாம் எனக்காக நீ பாடுதல் வேண்டும். அந்தப் பாடல்கள் எனக்கு மிகவும் விருப்பமானவை. முன்னரும் அவற்றைக் கேட்டிருக்கிறேன். நானே இரவு அவற்றை நீ பாடிய பொழுது நான் உன் கண்ணீர்த்துளிகளைப் பார்த்திருக்கிறேன்.

அவற்றை எல்லாம் எல்லாவற்றையுமே நான் பாடுகிறேன் என்றாள் தாய். ஆனால் என்னைச் சுணக்க வேண்டாம். நான் அவனை முந்திச் சென்று என் குழந்தையைக் கண்டு பிடிக்கவேண்டும்.

இரவு அசையாமல் மெளனமாக இருந்தது. தாய் கைகளைப் பிசைந்தாள். பாடினாள். அழுதாள். எத்தனையோ அநேகம் பாட்டுக்கள். மேலும் கண்ணீர்த்துளிகள். பின்னர் இரவு சொன்னது இருண்ட ஊசியிலைக் காட்டுக்குள் வலப்புறமாகப் போ. இரவு உன் குஞ்சுக் குழந்தையுடன் அந்த வழியாகச் செல்வதை நான் பார்த்தேன்.

காட்டின் வெகு உள்ளே வீதி கிளை பிரிந்தது. எந்த வழியாகச் செல்வதென்று அவளுக்குத் தெரியவில்லை. கறுப்பு முட்டி புதர் ஒன்று அங்கே நின்றது. ஓர் இலையோ, பூவோ அதில் இல்லை. அது குளிரான பனிக்காலமானதினால், அதன் கிளைகளிலிருந்து பனிக் கட்டிகள் தொங்கின.

என் குஞ்சுக் குழந்தையுடன் இழவுபோவதை நீ பார்க்கவில்லையா?

பார்த்தேன் என புதர் பதிலளித்தது. ஆனால் நீ என் இதயத்திற்கு வெப்பமூட்டாத வரையிலும் அவன் எந்த வழியார் சென்றான் என்பதைச் சொல்ல மாட்டேன். சாகும் அளவிற்கு நான் குளிர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். நான் பனிக்கட்டியாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

கறுப்பு முட்டி புதரை அவள் தன் மார்பிலே அழுத்தினாள். அதற்கு வெப்பமூட்டும் வகையில் மிக நெருக்கமாக அழுத்தினாள். முட்கள் அவள் சதையைத்

துளைத்தன. அவள் இரத்தம் பெருந்துளிகளாக வழிந்தன. அந்த இருண்ட பனிக்கால இரவில், அந்தக் கறுப்பு முட்புதரிலே புதிய பசிய இலைகள் முளைத்தன. பூக்கள் மலர்ந்தன. சோகப்படும் தாயின் இதயத்திலே அத்தகைய வெப்பம் உண்டு. கறுப்பு முட்புதர் அவள் செல்லவேண்டிய பாதையைக் கூறியது.

பின்னர் அவள் ஒரு பெரிய பொய்கையை வந்து அடைந்தாள். அதிலே கப்பல்களோ படகுகளோ இல்லை. அவள் கடக்கக் கூடியதாக அந்தப் பொய்கை உறைந்திருக்கவில்லை. நடந்து செல்லத்தக்க வழிகளும் இல்லை. ஆனாலும் தன் குழந்தையைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக அவள் அதைக் கடந்துதான் ஆக வேண்டும். அதனைக் குடித்து முடிக்கப் பார்த்தாள். அது யாராலும் சாத்தியமான ஒன்றல்ல. ஆனாலும் அந்த சோகத்தாய் ஏதாவது அற்புதம் நிகழலாம் என்றே நினைத்தாள்.

இல்லை இந்த முயற்சி வெற்றி தராது. என்றது பொய்கை. எப்படி நாங்கள் ஒரு பொருத்தத்திற்கு வரலாம் என்பதைப் பார்ப்போம். முத்துக்கள் சேர்ப்பதில் நான் விருப்பம் உள்ளவன். இதுவரை நான் பார்த்தவற்றுள் உன் கண்கள் மிகவும் பிரகாசமான இரண்டு. உன் அழகையின் மூலம் அவற்றை என்னுள் வீழ்த்துவாயானால் அந்தப் பெரிய பண்ணைக்கு நான் உன்னைத்துக்கிச் செல்வேன். அங்குதான் இழவு வாழ்கிறான். மரங்களையும் பூக்களையும் பயிரிடுகிறான். அவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு மனித உயிராகும்.

ஓ என் குழந்தையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக நான் எதைத்தான் கொடுக்கமாட்டேன். எனத்துயருறும் அத்தாய் சொன்னாள். அவள் மேலும் மேலும் அழுதாள். அவளுடைய கண்கள் பொய்கையின் ஆழத்துக்குள் விழுந்து மிக விலையுயர்ந்த முத்துக்கள் இரண்டாய் மாறின. ஊஞ்சலிலே வைத்து அவளை ஆட்டுவதுபோல அவளை உயர்த்தி பொய்கை எதிர்க்கரையில் சேர்த்தது. மைல்கணக்கான நீளமுள்ள ஓர் அற்புத வீடு அங்கு இருந்தது. காடுகளும் குகைகளும் அமைந்த ஒரு மலையா, அன்றேல் கட்டப்பட்ட ஒரு மாளிகையா அது என்பதை யாராலும் நிதானிக்க இயலாது. ஆனாலும் அவள் தன் அழகையின் மூலம் கண்களைத் தொலைத்து விட்டதினால் அதனை அவளாலே பார்க்கமுடியவில்லை.

என் குஞ்சுக்குழந்தையுடன் சென்ற இழவை நான் எங்கே பார்க்கலாம்? என அவள் கேட்டாள்.

இங்கே அவன் இன்னமும் வந்து சேரவில்லை. என்று அங்கும் இங்குமாகச் சென்று, அந்த வெப்பவீட்டினைக் கண் காணிக் கும் நரையமீர் கிழவி

சொன்னாள். இங்கு வரும் வழியை எப்படிக் கண்டுபிடித்தாய்? யார் உனக்கு உதவியது?

நற்குண இறைவன் எனக்கு உதவினான். என்றாள் அவன் இரக்கமுள்ளவன். நீ கூட இரக்கமுள்ளவளாக இருப்பாயாக. என் குஞ்சுக் குழந்தையை எங்கே காணுவேன்?

அது உனக்குத் தெரியாது என்று கிழவி சொன்னாள். உன்னால் பார்க்கவும் முடியாது. இன்றிரவு அநேக மலர்களும் மரங்களும் வாடிவிட்டன. இழவு விரைவிலே திரும்பிவந்து அவைகளைப் புதுப்பிப்பான். ஒவ்வொரு மனித உயிர்க்கும் ஒவ்வொரு வாழ்க்கை மலர் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டு உள்ளது என்பதை நீ நன்கு அறிந்திருத்தல் கூடும். அவை ஏனைய செடிகளைப் போன்றே தோன்றினாலும், அவற்றிற்கு சொந்தமான இதயத் துடிப்புகள் உண்டு. குழந்தைகளின் இதயங்கள் கூடத்துடிக்கும். இதனை யோசித்துப் பார். உன் குழந்தையின் இதயத்துடிப்பினை உன்னால் இனங்காணுதல் சாத்தியம். ஆனால் மேற்கொண்டும் நீ என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை நான் உனக்குச் சொன்னால் நீ எனக்கு என்ன தருவாய்?

'தருவதற்கு என்னிடம் எதுவுமில்லை' எனத்துயருறும் அத்தாய் சொன்னாள். 'ஆனாலும் உனக்காக நான் லோகத்தின் அந்தம் வரை செல்லத் தயாராக இருக்கிறேன்.'

'அங்கு நீ எனக்காகச் செய்யக்கூடிய காரியம் எதுவும் இல்லை' என்றாள் கிழவி. 'ஆனால், நீ உன் நீண்ட கருங்கூந்தலை எனக்குத் தரலாம். அது மிகவும் அழகானது என்பதை நீ அறிதல் வேண்டும். அது என்னை மகிழ்விக்கும். அதற்குப்பதிலாக நீ என் வெள்ளைக் கூந்தலை எடுத்துக்கொள்ளலாம்'.

'இதற்கு மேல் நீ எதுவும் கேட்கவில்லையே? அவள் கேட்டாள். 'அதனை உனக்கு மகிழ்ச்சியுடன் தருவேன்' தன் அழகிய கூந்தலை அவளுக்கு கொடுத்துவிட்டு, கிழவியின் வெண்கூந்தலை மாற்றாக பெற்றுக்கொண்டாள்.

பின்னர் இழவின் பெரிய பெரிய வெப்ப வீட்டுக்கு அவர்கள் சென்றார்கள். அங்கு மலர்களும் மரங்களும் அற்புதமாய் பின்னிப்பிணைந்து வளர்ந்தன. கண்ணாடி மணிகளின் கீழே, ஊதாநிறத்தில், ஊதுகுழல் வடிவில் மலர்கள் இருந்தன. சில புதியன. ஏனையவை சற்றே நோய்கண்டன போலவும். அவற்றை சுற்றிலும் நீர்ப் பாம்புகள். அவற்றின் முட்டுக்களிலே கறுப்புத் தண்டுகள் இறுக்கமாக கவ்விக்கொண்டு தொங்கின. கிளைவிடாத உயரமான மரங்கள், கிளைகள் சடைத்த பாரிய மரங்கள், வாழைகள், மணிவாழைகள், பல்வகைத்தான மரங்களும் அங்கே வளர்ந்தன. ஒவ்வொரு மரத்துக்கும் மலருக்கும் தனிப்பெயர்கள் உண்டு. ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு மனித உயிர். அந்த மனிதர்கள் உயிர் வாழ்ந்தார்கள். ஒருவன்

சீனாவிலும், ஒருவன் கிரீன்லாந்திலும் என்று உலகமெங்கும் சிதறி வாழ்ந்தார்கள். பெரிய மரங்கள் சின்னச் சாடிகளிலே திணிக்கப்பட்டிருந்தன. அவை நெருக்கமாக வளர்ந்ததினால் சாடிகள் உடைந்து விடும்போல் தோன்றின. அநேக சிறிய நோஞ்சான் மலர்கள் வளமான நிலத்தில் நின்றன. அவை கவனமாக பராமரிக்கப்பட்டன. அச் சோகத்தாய் மிகச்சிறிய செடிகள் மேலெல்லாம் குனிந்து, ஒவ்வொன்றினதும் மாஸிட இதயத்துடிப்பினைக் கேட்டாள். கோடிக் கணக்கானவற்றுள் அவள் தன்னுடைய குழந்தையின் இதயத் துடிப்பை இனங்கண்டாள்.

'இதுவேதான்!' அவள் கத்தினாள். இளவேநிற கறாளைப்பூ மரம் ஒன்று நோயினாற்றுவன்கு நிறம் வாடி இருந்தது. அதன்மீது கைகளை விரித்தாள்.

'அந்த மலரைத் தொடாதே' என்றாள் கிழவி. 'ஆனாலும் இங்கேயே இரு. இழவு வந்ததும் அவனை ஒவ்வொரு நிமிடமும் எதிர்பார்க்கிறேன். இந்தச் செடியைப் பிடுங்கிவிடாதே. நீ மற்றய செடிகளைப்பிடுங்கி எறியப்போவதாகப் பயமுறுத்து. அப்பொழுதுதான் அவன் பயப்படுவான். இவை எல்லாவற்றுக்கும் அவன் கணக்குக் காட்டவேண்டும். சொர்க்கத்திலிருந்து ஆணை கிடைக்கும் வரையிலும் ஒன்றுதானும் பிடுங்கப்படலாகாது'

சடுதியாக அந்த மண்டபத்தினூடாக பயங்கரக் குளிர் விரைந்தது. அக்குருட்தாய், இழவு வந்து கொண்டிருப்பதை உணர்ந்தாள்.

'இங்கு வரும் வழியை எப்படிக் கண்டுபிடித்தாய்?' என்று கேட்டாள். 'என்னிலும் பார்க்க விரைவாக உன்னால் எப்படி வரமுடிந்தது?'

'நான் ஒரு தாய்' என அவள் பதிலளித்தாள். அந்தச்சிறிய மென்மலரைநோக்கி, இழவு தன்னுடைய நீண்ட கைகளை நீட்டினாள். ஆனால் அவள் தன் கைகளினால் அதனை இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டாள். இருந்தாலும், அவன் அதன் ஓர் இலையையாவது தொடலாகாது என்பதிலே பற்றார்வம் மிக்கவளாகக் காணப்பட்டாள். அவள் கைகள்மீது இழவு முச்சுவிட்டாள். குளிர் காற்றிலும் பார்க்க அவனுடைய முச்சு குளிராக இருந்ததை அவன் உணர்ந்தான். அவளுடைய கைகள் சக்தியிழந்து சோர்ந்தன.

'எனக்கு எதிராக உன்னால் எதையும் செய்யமுடியாது' என்றான் இழவு.

ஆனால் கருணாகரணான இறைவனாலே முடியும்' - அவள் பதிலளித்தாள்.

'அவனுடைய கட்டளைகளை மட்டுமே நான் செயற்படுத்துகிறேன். நான் அவனுடைய தோட்டக்காரன். காணான் தேசத்திலுள்ள

பெரிய சொர்க்கத் தோட்டங்களிலே, அவனுடைய மரங்களையும், மலர்களையும் நான் மறுபடியும் நாட்டுகின்றேன். ஆனால் அங்கே அவை எவ்வாறு இருக்கும் என்பதையும், எவ்வாறு வளமுறும் என்பதையும், உனக்கு என்னாலே சொல்லுதல் ஆகாது.

'என் குழந்தையை என்னிடம் திருப்பித்தா' என்றாள் தாய். அவள் கெஞ்சினாள். கசிந்துருகினாள். சடுதியாக இரண்டு அழகிய மலர்களை இரண்டு கைகளினாலும் பற்றிக்கொண்டு, 'நான் நம்பிக்கை இழந்துவிட்டேன்; உன் மலர்களை எல்லாம் பிய்த்தெறிவேன்' என்று இழவைப் பார்த்து அவள் கத்தினாள்.

'அவற்றைத் தொடாதே. நீ துக்கப்படுவதாக நீ சொல்லுகின்றாய். இப்பொழுது இன்னொரு தாயையும் உன்னைப்போலவே துக்கப்படவைக்க முயலுகிறாய்!'

'இன்னொரு தாயா?' அவ்வேழை கேட்டாள். அந்த மலர்களைக் கைவிட்டாள்.

'இதோ, உன் கண்களைப் பெற்றுக்கொள். இவற்றை நான் பொய்கையிலிருந்து எடுத்தேன். மிகவும் பிரகாசமாக இவை மின்னின. உன்னுடையவை என்பது தெரியாது. எடுத்துக்கொள். முன்னிலும் பார்க்க இவை இப்பொழுது மிகவும் தெளிவாக உள்ளன. பக்கத்திலுள்ள கிணற்றின் ஆழத்தினூடாக இப்பொழுது பார். நீ பிடுங்க முயன்ற இரண்டு மலர்களுடைய பெயர்களையும் உனக்கு நான் சொல்லுவேன். நீ அணாப்பவும் அழிக்கவும் முயன்றவை எவை என்பதைப் பார்ப்பாய்'.

அவள் கிணற்றுக்குள் குனிந்து பார்த்தாள். அவற்றுள் ஒன்று உலகிற்கு ஆசிரீவதிக்கப்பட்ட ஒன்றாகத் தோன்றியது. அதனைச்சுற்றிலும் இன்பமும் களிப்பும் பரம்புவதைப் பார்ப்பது மிக ஆனந்தமாக இருந்தது. மற்றயதைப் பார்த்தாள். அது வறுமை, துயரம், துன்பம் ஆகியவற்றால் உருவானதாகத் தோன்றியது.

'இரண்டுமே இறைவனின் சித்தங்கள்' என்றான் இழவு.

இவற்றுள் எந்தமலர் துரதிரஷ்டமானது? எது ஆசீர்வதிக்கப்பட்டது என்று அவள் கேட்டாள்.

'அதனை நான் உனக்குச் சொல்லாமல் விடலாம்' என இழவு பதிலளித்தான். இந்த மலர்களுள் ஒன்று உன் குழந்தையினுடையது என்பதை மட்டும் நீ அறிந்து கொள்ளலாம். உன் குழந்தையின் விதியை சொந்தக் குழந்தையின் எதிர்காலத்தையே - நீ பார்த்தாய்' பயத்தினால் கூச்சலிட்டாள்.

'இவற்றுள் எது என் குழந்தையினுடையது? அதை எனக்குச் சொல்! அப்பாவியான அக்குழந்தையை விடுதலை செய்! அதைத் தூக்கிக்கொண்டு போய்விடு! இறைவனின் சாம்ராஜ்யத்துக்குள் அதனைக் கொண்டுபோ! என் கண்ணீரை மறந்துவிடு!'

'உன்னை என்னால் விளங்கிக்கொள்ளமுடியவில்லை. உன் குழந்தை உனக்குத் திரும்பவும் வேண்டுமா? அல்லது நீ அறியாத காணான் தேசத்துக்கு அதனை தூக்கிச்செல்லட்டுமா?'

அப்பொழுது அத்தாய் தன் கைகளைக் கசக்கியவாறே, முழங்கால்களிலே விழ்ந்து, உத்தம இறைவனைப் பிரார்த்தித்தாள்.

'எக்காலமும் மிகச்சிறந்ததேயான உன் சித்தத்திற்கு எதிராக நான் செய்யும் பிரார்த்தனைகளை உன் செவிகளிலே வாங்கிக்கொள்ளாதே! என்னைக் கேட்காதே!' அவள் தலை அவளுடைய மார்பிலே சாய்ந்து அமிழ்ந்தது.

இழவு அவளுடைய குழந்தையுடன் காணான் தேசத்துக்குச் சென்றான்.

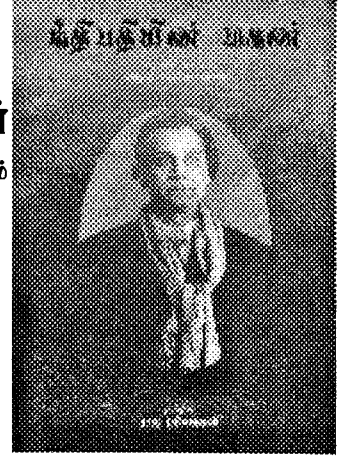
நான் உன்னை நம்புகிறேன்

நீதிபதியின் மகன்

அழகு சுப்பிரமணியம்

(1915-1973)

தமிழில் :
ராஜ ஸ்ரீ காந்தன்

'மொழி பெயர்ப்பின் பொற்காலமொன்று மீண்டும் உதயமாகவேண்டும். அவை இனங்களுக்கிடையிலான புரிந்துணர்வை மேம்படுத்தவேண்டும்'- இராஜ ஸ்ரீகாந்தன்

இலங்கையிலும், இங்கிலாந்திலும் தனது வாழிடங்களை பகைப்புலங்களாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட கதைகள்

தொடர்புகளுக்கு: ராஜ ஸ்ரீகாந்தன்
76/35 பரமானந்த மாவத்தை,
கொழும்பு -13

சிறுகை நீட்டி

இளம்பிறை எம். ஏ. ரஹ்மான்

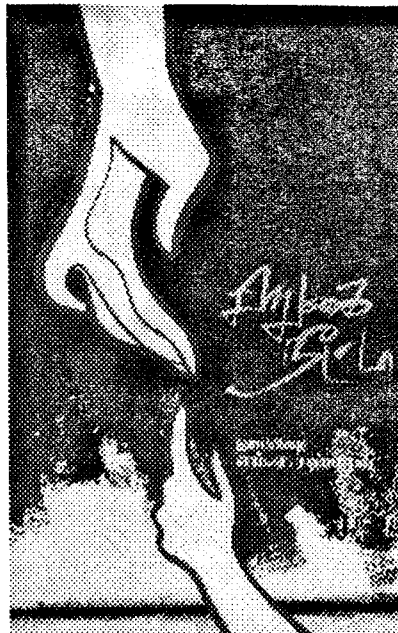
மித்ர வெளியீடு, 1/23 Munro Street, Eastwood - 2122
Australia

பொதுவாக இத்தொகுதியிலுள்ள ஆறுகதைகளும் கதைசொல்லும் நேர்த்தியிலும், கதையை வளர்த்துச்செல்லும் உத்தியிலும் சிரத்தை காட்டப்பட்டுச் சமீபகாலமாக வளையப்பட்ட கதைகளாகவே உள்ளன.

சாதித்திரைச்சாடியும், தொழிலாளி முதலாளி என்ற வர்க்கப் போராட்டக்கோஷங்கள் எழுப்பும் எழுதப்பட்ட கலைத்துவமற்ற பிரச்சாரக்கதைகளே ஈழத்துச்சிறுகதைகளாக அறியப்பட்டுள்ளன.

ஈழத்து முற்போக்கர்கள் இப்படியாகச் செத்த பாம்பைத் திருப்பித்திருப்பி அடித்துக்கொண்டிருக்கையில், முற்போக்குக் கோஷ்டியிலிருந்து விலகி நின்றவர்கள் எப்படியெல்லாம் இலக்கியப் பரிசோதனை செய்தார்கள் என்பதைத் தரிசுப்பதற்கு தமிழ்நாட்டு வாசகர்களுக்கு இந்த ஆறு கதைகளும் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் என்பது என் நம்பிக்கை.

1960-70 களில் எழுதப்பட்ட இக்கதைகள் ஈழத்துச்சிறுகதையுலகில் ஓர் மைல்கல் என்பேன்.
- வ. அ. இராசரத்தினம்.
முன்னுரையில்

கார்த்திகை 1999

56

